

Dzisiejszy numer zawiera 30 stron i kosztuje 35 groszy, gdyż obejmuje: a) KURYER LITERACKO-NAUKOWY oraz b) SPECJALNY DODATEK TYGODNIOWY, ilustr. fotograficzne

Cena numeru
w Krakowie: 35 gr.
na prowincji:

Nal. poczt. opł. rycz.

Wydanie: F E D C B A

PRENUMERATA WYNOŚI:
W Krakowie bez odnoszenia zł. 7.—
W Krakowie z odnoszeniem zł. 7.60
Na prowincji zł. 7.60
Zagranicą zł. 11.50

ILUSTROWANY KURYER CODZIENNY

Rekopisów nie zwraca się. Listy należy adresować do Redakcji a nie do współpracowników	Założyciel i Naczelny Redaktor Marjan Dąbrowski.	Naczelny Redaktor przyjmuje: w poniedziałki i soboty od godz. 1—2 po południu
Tel 150-60. Centrala dzienna od godz. 8 do 22. Tel 150-60*) 150-61 150-62 150-63 150-64 150-65 150-66 czynne od 22 godz. do 8 (numery nocne)	Kraków, Wielopole L. 1.	Konto tyrowe: Dom bankowy A. Holzer — Kraków. Konto czekowe Nr.: 140 725 (Warszawa), 400 200 (Kraków)

Rok XXII. Kraków, poniedziałek 9 marca 1931. Nr. 68.

Majaki wojenne — nonsensem rzeczowym i szkodą dla państwa! O czym powinni pamiętać nasi politycy partyjni?

Kraków, 8 marca.
Stwierdziłszy niedawno na tem miejscu, iż w sprawach polityki zagranicznej istnieje w Polsce front jednolity.
Posiedzenia sejmowej komisji spraw zagranicznych były wyrazem potwierdzeniem tego stanowiska. Czy to w sprawie polityki wobec Niemiec, czy wobec Rosji, czy wobec Litwy, czy w sprawie naszych sojuszy — nie ujawniły się żadne różnice, któreby można traktować jako różnice poważne. Nasza polityka zagraniczna, prowadzona systematycznie i konsekwentnie przez rząd, a polegająca na: 1) bezwzględnej pokojowości, 2) wierności sojuszom, pojętym jako instrumenty pokoju, 3) bezapelacyjnemu przeciwstawieniu się wszelkim uroszczeniom rewizjonistycznym — znalazła całkowitą aprobatę wszystkich odłamów opinii publicznej.

Zbyt cenne „przestrogi” i „wątpliwości”

Pomimo tej jednomyślności już po raz drugi w ciągu ostatnich miesięcy i to (co specjalnie dziwi) na terenie Senatu, pojawiają się ze strony dwóch skrzydeł opozycji jakieś „przestrogi” i „wątpliwości” na tle zagadnienia stosunku do Sowietów, które muszą wywołać zdziwienie w opinii, a które mogą wywołać zaniepokojenie w kołach i ośrodkach mniej zoorientowanych w tendencjach polityki polskiej.
Już na posiedzeniu senackiej komisji spraw zagranicznych interpelował socjalistyczny senator Dąbski w sprawie naszej polityki na odciśnięciu rosyjskim, wyrażając obawę na tle rzekomych możliwości wciągnięcia Polski do „wojennego frontu antysowieckiego” przez mniej lub więcej awanturnicze żywioły w Europie zachodniej.

Na te wątpliwości senatora Dąbskiego odpowiedział w sposób bardzo kategoryczny min. Zaleski, podkreślając całą bezpodstawność takich obaw i niezłomnie pokojowe stanowisko Polski wobec wschodniego sąsiada.
Zdawałoby się więc, że tem samem incydent jest wyczerpany i że motyw „obawy wojennej” nie powróci już w ciągu długiego czasu. Przywódca socjalistów w Sejmie, poseł Niedziałkowski, cytował nawet na komisji spraw zagranicznych „Temps’a”, w którym stwierdzono, iż interpelacja senatora Dąbskiego miała stronę dodatnią, a mianowicie spowodowała odpowiedź rządową, która wszelkim plotkarzom odbierze dalszą możliwość żerowania.

Od tego posiedzenia minęły zaledwo dwa tygodnie, a już na wczorajszym pełnym posiedzeniu senatu ozwał się podobny głos do głosu p. Dąbskiego, a to z przeciwnego krańca Izby. Mamy na myśli wystąpienie narodowo-demokratycznego senatora Kozickiego.

„Piatiletka” i opowieści o intrygach wojennych.

Sen. Kozicki, omawiając stosunki rosyjskie, wyraził, zdaniem naszym, najzupełniej fałszywy i rzeczowo nieumotywowany pogląd, iż piatiletka w Rosji zostanie uwieńczona powodzeniem. Zwracamy uwagę, że to swoje twierdzenie sen. Kozicki wypowiedział właśnie w

dnio, w którym korespondenci wielkich pism europejskich obszernie rozpisywali się o załamaniu prac nad piatiletką, ujawnionem w ostatnich tygodniach. I otóż sen. Kozicki, mówiąc o rzekomem powodzeniu piatiletki i o niepokoju na tem tle na Zachodzie, wyraził obawę, że wśród sfer finansowo-przemysłowych Zachodu mogłyby się zrodzić w stosunku do Sowietów plany wojenne. „Ponieważ zaś — wywodził sen. Kozicki — niema u narodów Europy zachodniej wielkiego animuszu do nowej wojny — więc bardzo łatwo może się zrodzić myśl, żeby do wykonania

tych celów zużyć młody, pełen sił naród polski”.
Jednem słowem, sen. Kozicki wyciągnął z zanadta pogrzebany — zdawałoby się — majak wojny z Sowietami, w której Polska miałaby wystąpić w imię obrony kapitalizmu zachodniego przeciw sowietyzmowi.
Sen. Kozicki, rozwijając dalej tę myśl, wywodził, że Niemcy zamierzają szantażować Europę, t. j. uzależnić swój udział w „bloku antysowieckim” od okrojenia granic zachodnich Polski.

W Polsce niema gruntu dla żadnych awanturniczych pomysłów.

Zgadając się w pełni z sen. Kozickim w we zdziwienie, odnośnie do tych ustępów jego ocenie polityki niemieckiej, jako polityki ciąg-przemówienia, które odnoszą się do rzekomych lych szantażów, musimy jednak wyrazić ży- planów antysowieckich.

Porozumienie w Indiach.

Miedzy przywódcą ruchu wolnościowego w Indiach, niezmordowanym męczennikiem patriotyzmu Gandhim, a wicekrólem Indji, lordem Irwinem, doszło wreszcie do porozumienia, na mocy którego Hindusi uzyskali szereg przywilejów od rządu angielskiego. Na ilustracji naszej widzimy lorda Irwina, wicekróla Indji, oraz przywódcę ruchu wolnościowego w Indiach, Gandhiego, zaś poniżej Hindusów zajętych wydobywaniem soli z morza, o co toczyła się tak długo zawzięta walka. (Patrz art. na str. 2).

„GLORIA”
znane ze swej dobroci ostrze
do gołeniasz.
Odnaczone medalami w kraju
i zagranicą. 1134
Wszędzie do nabycia.

NIEDOŚCIGNIONE

P
I
W
O

ŻYWIECKIE

Piwo „Ale”
z
ARCYŚWIAŚCIEGO
BROWARU
W ŻYWCU

OSTATNIE
SENSACJE

PRZYNOSI

„TAJNY DETEKTYW”
numer 8 tylko 30 groszy

Niema nikogo w Polsce, któryby mógł przemawiać w imieniu sfer gospodarczo-finance- wach zachodniej Europy. Dlatego też nikt w Polsce nie może uspokoić p. Kozickiego, zapewniając go, że ta czy inna grupa bankowa, grupa magnatów przemysłowych we Francji, Angli czy Ameryce nie snuje takich, czy innych planów w stosunku do Sowietów. Natomiast wszyscy, patrzący trzeźwo na sytuację w Polsce i oceniający bezstronnie naszą politykę zagraniczną, mogą p. Kozickiego zapewnić, że w Polsce niema gruntu podatnego dla żadnych pomysłów awanturniczych i że polityka polska nigdy i przez nikogo nie da się zepchnąć z drogi pokojowej, po której konsekwentnie od tylu lat kroczy.
Nie chcąc imputować sen. Kozickiemu złą

WIELKI KONKURS dla czytelników „Światowida” „Każdy wygrywa”.

Doceniając wielkie znaczenie podjętej propagandy konsumpcji cukru, „Światowid” ze swej strony ogłasza konkurs na najlepiej umotywowany sąd o plakacie.

W 10 kolejnych numerach „Światowida” będzie zamieszczonych 10 barwnych reprodukcji plakatów.

Każdy nadsyłający, po ukończeniu całego konkursu, opinie o projektach, otrzyma bezpłatnie taliz kart rysunku Norblina z tekstami Porazińskiej, a nadto najlepiej umotywowane odpowiedzi otrzymają nagrody przez losowanie w ogólnej sumie zł. 500—, oraz wartościowe dzieło.

woli, musimy jednak zwrócić uwagę, że jego enuncjacja w obecnych warunkach sprawia wrażenie niedopuszczalnej wyliczki, której źródła należy się doszukiwać w motywach wewnętrzno-politycznych, tj. w chęci wywołania wrażenia, że czynniki, kierujące państwem polskim — ze względów wewnętrzno-politycznych, niemile sen. Kozickiemu i jego obozowi — nie dają dostatecznej gwarancji, iż zabezpieczą Polskę przed wszelkimi ewentualnymi próbami wciągnięcia nas w politykę awantur.

Powtarzamy raz jeszcze, iż p. sen. Kozicki znajduje się w innym położeniu niż przed paru tygodniami p. sen. Dębski, a przed rokiem p. Roman Dmowski, który w swoich artykułach pierwszy operował widmem możliwości wojennych z Sowietami. P. senator Kozicki nie ma bowiem usprawiedliwienia, iż chciał uzyskać tylko jasne zaprzeczenie swych obaw. Zaprzeczenie to świeżo nastąpiło i pod względem swej stanowczości nie pozostawiało nic do życzenia.

Woda na młyn naszych wrogów.

Wystąpienia, operujące straszakiem wojny, mają zaś niezwykle ujemne skutki dla państwa i społeczeństwa. Nie mówimy już o wrażeniu, jakie tego rodzaju enuncjacje mogą wywrzeć w mniej uświadomionych kołach społeczeństwa polskiego, które przeszedłszy gehennę wieloletniej wojny, odznaczać się musi specjalną wrażliwością na wszelkie wojenne pogłoski i plotki. Chcemy jednak zwrócić uwagę, że Rosja sowiecka z uporem maniakim, a dla celów bardzo przejrzytych, operuje stale w walce z Polską argumentem, iż Polska przygotowuje się do wojny i uprawia konszachty z rozmaitymi imperialistyczno-wojennymi czynnikami Zachodu. Procesy demonstracyjne, przeprowadzane w Moskwie — a było ich kilka w ciągu ostatnich miesięcy — mają na celu podtrzymanie tej legendy i utrzymywanie narodu rosyjskiego w stanie wrzenia przeciwko Polsce i przeciwko Francji. Nietrudno więc przewidzieć, w jaki sposób wyskane będą przez propagandę sowiecką wystąpienia w rodzaju sen. Kozickiego.

P. sen. Kozicki musi sobie również dobrze zdawać sprawę z interesu, jaki posiadają Niemcy w przedstawianiu Polski, jako czyn-

nika niepewnego, jako bezczki z prochem, która lada chwila może wybuchnąć. „Nie róbcie z Polską interesów, nie pożyczajcie jej pieniędzy, bo niewiadomo, co będzie jutro — oto stała się agitacją niemieckiej, której celem jest przeszkodzenie w stabilizacji stosunków i odrodzeniu gospodarczym Polski. Z tej strony straszak wojenny, wysunięty w senacie Rzeczypospolitej, zostanie również napewno wyzyskany w sposób perfidny.

Z tych wszystkich względów należy kategorycznie przeciwstawić się powtarzaniu nierozsądnych szkodliwych plotek, mogących pociągnąć za sobą niebezpieczne konsekwencje, lub woleć czynników decydujących do prowadzenia naszej polityki zagranicznej po linii, która broni naszych upraw-

nionych interesów, wyklucza wszelkie możliwości awantur.

Siła i możliwości.

Powiedziano niedawno w Sejmie, że strony bardzo poważne, bo prezesa komisji spraw zagranicznych, że mimo chmur, przesłaniających horyzont naszej polityki międzynarodowej, jesteśmy dziś w rodzinie narodów tak silni i mamy takie możliwości, jakich nie mieliśmy od wieków. Siła Polski polega właśnie na jej pokojowości i na tem przeświadczeniu wszystkich odpowiedzialnych czynników na zachodzie Europy, że Polska w swych dzisiejszych, traktatem wersalskim ustanowionych granicach, jest filarem pokoju europejskiego. Kto próbuje filar ten osłabić lub zważyć, grozi pokojowi całej Europy. Nasze możliwości zaś, których od wieków

nie mieliśmy, polegają na tem, iż w Europie dzisiejszej czynnikami rządzącymi nie jest potężna Rosja przedwojenna i potężne Niemcy cesarskie, związane wspólną do Polski nienawiścią, ale że oba te wrogi Polsce czynniki, doznały poważnych wstrząsów. Ten stan rzeczy umożliwia nam spokojny rozwój i wzmacnianie wewnętrzne odzyskanego państwa.

Wszelka wojna, otwierająca nowe groźne możliwości, mogłaby zniweczyć tak korzystne dla nas owoce pokoju wersalskiego i zagrozić dziełu odbudowy. Dlatego też niema w Polsce nikogo, któryby nie był zdecydowanym zwolennikiem pokoju i ktoby z przerażeniem nie myślał o widmie wojny. Operowanie wojennymi majakami i straszakami, jest więc całkowicie nonsensem rzeczowym i aktem szkodnictwa politycznego.

Indyjski grzyb w angielskim barszczu ratuje dni żywota Mac Donalda.

Kraków, 8 marca.

Podczas gdy w Londynie odbywała się konferencja wielkiego okrągłego stołu w sprawie przyszłych form prawnopublicznych Indji, równocześnie w Delhi wicekról Indji lord Irwin zasiadł do małego okrągłego stołu z Mahatmą Gandhim i nacjonalistami indyjskimi, którzy w konferencji londyńskiej udziału nie brali, do decydowania zaś o losie Indji są w pierwszym rzędzie powołani.

Po kilkutygodniowym trwaniu, narady wicekróla z Gandhim zakończyły się zaważaniem umowy, która przynosi zaszczyt zarówno rozumowi stanu wicekróla lorda Irwina, jak realizmowi politycznemu Mahatmy, czyli świętego — Gandhiego.

Oficjalny akt ugody został podpisany przez obie strony w ubiegłą środę o godzinie 6 wie-

czorem. Najważniejsze jej punkty są następujące:

1) Ludność nadmorskich okolic Indji otrzymuje prawo swobodnego wywarzania soli z wody morskiej, jako daru przeznaczonego dla niej przez samą przyrodę, jak się wyraził Gandhi. W odpowiednim zakresie zostaje też ograniczony państwowy monopol warzenia i sprzedawania soli.

2) Bojkot towarów angielskich w sklepach indyjskich, uprawiany środkami przemocy, zostaje zniesiony. Nacjonalistom natomiast indyjskim przyznano zostaje prawo wystawiania swoich agitatorów przed sklepami, sprzedającymi towary angielskie i wogóle obce. Agitatorzy ci mają pełne prawo przemawiać i argumentami przekonywać publiczność, aby towarów obcych nie kupowała.

I w tej akcji agitatorom nacjonalistycznym policja przeszkadzać nie będzie.

3) Cała własność prywatna, skofiskowana Hindusom w wykonaniu nałożonych na nich kar za odmowę płacenia podatków, zostanie im zwrócona. Gandhi natomiast ogranicza swoje hasło „non cooperation”, czyli nie współdziałania z władzami indyjskimi tylko do zagadnień czysto politycznych i to do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia kwestji przyszłej formy politycznej Indji.

Umowa powyższa ma wszystkie cechy kompromisu, który obu stronom przynosi korzyści, ale za cenę ustępstw, również przez obie strony poniesionych.

Dla Hindusów niewątpliwie najdonioślejszą zdobyczą przez tę umowę uzyskaną jest, ożesciowe zniesienie monopolu solnego, który stanowi dla nich daninę publiczną najbardziej nienawistną i gniotącą, natomiast dla skarbu indyjskiego jest on najwydatniejszym źródłem dochodów. Wprawdzie w głąbi państwa monopol solny w zasadzie zostaje utrzymany, ale jest rzeczą jasną, że długo on nie potrwa i że to przyznanie swobody warzenia soli najpierw okolicom nadmorskim jest tylko formą stopniowego całkowitego zniesienia tego monopolu.

oPzwolenie na spokojną propagandę bojkotu towarów angielskich jest dla polityki angielskiej najbardziej charakterystycznym. Niema w Europie ani jednego państwa, którego mentalność polityczna pozwoliłaby na takie załatwienie sprawy oporu mieszkańców jego kolonii przeciw handlowi metropolji. Ale Anglii, posiadający ogromne doświadczenie w rządzeniu kolonjami, traktują te sprawy z liberalizmem, dla reszty europejskich polityków niezrozumiałym. Wychodzą oni z tego założenia, że bojkot nawet najusilniejszy, nie wyrządzi handlowi angielskiemu wielkiej szkody pod warunkiem, aby był spokojny i odbywał się bez gwałtów. Kto bowiem będzie naprawdę potrzebował angielskiego towaru, ten kupi go mimo upomnień i nawoływania nacjonalistycznego agitatora bojkotowego przed sklepem. Kto zaś potrafi się obejść bez tego towaru, ten obejdzie się także i bez morałów agitacyjnych. Takie zaś pozwolenie na swobodną propagandę bojkotu napawenij przyczyni się do uczynienia tej propagandy w znacznym stopniu bezskuteczną, a w każdym razie ograniczy jej

Angielski pomnik zwycięstwa nad Niemcami będzie zniszczony

Przed gmachem British Museum w Londynie ustawiono po wojnie niemiecki tank, jako symbol pokonania Niemiec. Obecnie wskutek interwencji Niemców — oryginalny ten pomnik usuwają władze angielskie. Prace około rozmontowania go już rozpoczęto.

ZYGMUNT NOWAKOWSKI

Głęboki impas.

Lubię wieść! I to wieść zapadła, głucha, daleka, za światami. Lubię zapach rozoranej niwy, nieuczony, prosty śpiew skowronka, lubię wiośnian, pulardy, półgaski, całe kaczki, zające na dziko, poziomki, mleko prosto od krowy. Zwłaszcza, gdy to mleko pije kto inny...

Lubię wogóle pracę na roli. Przepadam za nią! Raz nawet miałem jeździć. Zeszedł mi cudownie na prawem oku. Namawiano mnie, abym posłał na wystawę poznańską, ale dałem spokój. Pocóż drażnić konkurencją fachowych agronomów? Ja to przecież tylko dla siebie, dla własnej przyjemności...

Powtarzam, lubię wieść i naturę! Absolutnie, o każdej porze roku. Rzecz prosta, nie w lutym, czy marcu. O tem niema mowy! Ale pozatem nie wyobrażam sobie, abym mógł całe życie spędzić w mieście. Uduśliłbym się! Ciasno mi wśród murów, duszno, brak tchu... Coś mnie porywa, ponosi!... Można od biedy wytrzymać w mieście przez jesień, zimą, no, i wiosnę. Ostatecznie i przez kawałek lata. Ale całą resztę roku muszę bezwarunkowo przesiedzieć na wsi, o ile się nie da wyjechać za granicę... Kocham wieść i konie! Żyć bez niej nie potrafię!

Teraz jest właśnie marzec. A marzec to wielki post natury. Wszystko na wodzie... Jednakże kto umie patrzeć, ten już zobaczy wiosnę. Nawet gołą łupą. Są już takie malutkie, malutkie

pączki. Przedewszystkiem na derzeniu. To taki skromny krzak, który pierwszy kwitnie, aby było czem ubrać stół na Wielkanoc. Celowość w naturze!... Także na tym derzeniu robi się na lewko. Bardzo wdzięczny krzak! A kwitnie jasnym złotem.

Już teraz, w marcu, można całemi godzinami stać bez przerwy i obserwować te pierwsze pączki. Delikatne, o lekko żółtawym odcieniu. W nich jest już wiosna... I wielka tajemnica wiosny... Muszę się przecież raz wreszcie wybrać i zobaczyć ten derzeń na własne oczy, bo się tyle o nim nasłuchałem... Tylko poczekam, aż trochę podeschnie. A może on do tej pory już rozkwitnie i nie zobaczę samych pączków?... A, w takim razie obejdzę się. Wierzę zresztą na słowo.

Ale wiosna idzie. Niesie ją wiatr południowy, ciepły, gorący, 3° plus!... Wiatr hula mi po kościach, wchodzić śmiało i swobodnie przez okna i drzwi. Bo też drzwi są spazzone, jak... charakter.

Także indyki czują tę wiosnę i zbliżające się święta Wielkanocne. Są tłuste, smutne i pełne gorzkich myśli. Jeden z nich, okropny dystrakt, zamyslił się do tego stopnia, że wszedł pod koło. Pod same kopyta wierznej, siwej ówce arabskiej, która umie każdą moją myśl wy czytać. Wyczytała i kopnęła, jak sam Kossok. No, i po indyku!... Ledwie pomyślał, a Baśka w lot mnie zrozumiała! Jakież to mądre stworzenie! Prawdziwy przyjaciel człowieka... I mówi, że zwierzę nie ma duszy!... Myślę oczywiście o koniu, nie o indyku!

Apetyt mi służy. Owszem, nie mogę się skarżyć. Jak się na to zapatrują gospodarze i czy też się nie skarżą, tego nie wiem. Faktem jest,

że gdy wniosą zupeł. nie mogę się doczekać mojej kolei i robię takie miny, jak sam Zygmunt... Waza. Dopiero przy następnych daniach nabieram trochę swobody. Trochę swobody a dużo na talerz... Przy deserze jestem już zupełnie jak u kogoś w domu. T. zn., że się niczem nie krępuję. Wogóle wyznaję zasadę, że — aby przyjść do siebie — najlepiej pojechać do kogoś.

Do przyjaciół. Na głęboką wieść. Pograt wieczorem w bridge'a, posłuchać o dziesiątej w nowy interesujący wykład np. o sadownictwie, albo o nawozach sztucznych, albo też o organizacji wiejskiej straży pożarnej. Wogóle tych odczytów nasennych, które nadaje ruchliwa stacja warszawska. Zresztą te odczyty, będące n. b. jedyną wydatną pomocą rządu dla rolnictwa, świetnie robią na nerwy. Pod tym względem Warszawa znakomicie zastępuje bromural albo nawet pivo. Daje to, co Niemcy nazywają „eine richtige Bettschwere“... To trudno, niektórzy ludzie muszą żyć... Żyć prawie codziennie, a co drugi dzień wygłaszać odczyt...

Niemniej jednak są czasem wyjątkowo podniecające punkty programu. Do nich należy w pierwszym rzędzie komunikat meteorologiczny... Gdy padną słowa: „W całym kraju pochmurno, ogólna depresja w centrum, lekkie opady z tendencją trwać na północy, południu, wschodzie i zachodzie“... człowiek miałby ochotę zdjąć buta z lewej nogi i cisnąć w głośnik! Na szczęście gospodarz przerwy, mówiąc do chłopca: „Antek, zamknij mu!“

Teraz niejaką nowością jest wielka stacja raszyńska. Słuchałem inauguracji, nie mogę jednak powiedzieć, aby ta bitwa pod Raszynem

nie była do wygranych... Mój Boże, i wtedy, w 1809 roku książę Józef mimo wiktoryi oddał Warszawę Austriakom... Poszliśmy więc w jego ślady i także oddaliśmy Austriakom... głos... Puściliśmy sobie Wiedeń... W każdym razie ten pierwszy program nie był bogaty, jak Harun al... Raszyn. (Właściwie powinniśmy się mówić „bogaty, jak Harun al... Capone“).

Jednakże mimo radja, przyjemnie jest na wsi, chociaż odrobinę zmieniły się czasy. Do niedawna jeszcze nie tylko pałac każdy, ale dwór czy dworek nawet, mógł mieć nad zajazdem napis „Sans souci“. Dom beztroski!... Teraz to go dło „Sans souci“ trzeba by skrócić o jedną zgłoskę. Mianowicie o ostatnią. Zostanie „Sans sou“ — dom bez grosza... I ten sztyl może z powodzeniem wywieścić każdy dom ziemiański. Mimo to jednak ludzie żyją jakoś.

Naturalnie już nie tak, jak żył sobie nieboszyk pan Mikołaj Rej, który mówił: „Używał, miła duszo, masz wszystkiego dobrego dożył“. Inne były stosunki, mógł więc obywatel kombinować w ten sposób: „Nuż też wolka staro, albo jakiego podrośnięgo, możesz za młodego przeformować, przez lato go wypaść. (w) ziemie plewkami, zgoninkami jako tako wygłaszać. Będzie ci kosztował dwie kopie, a weźmiesz zań czterech... A małaż to lichwa, proszę cię? A nalyż to pożytek sobie może poćwić człowiek bez wielkiej pracy a napoły z krotoflą uczynić? Ażaz też złe żróbka kupić za dziesięć złotych, a dać go za trzydzieści?... (Niech pan spróbuje teraz, panie Mikołaju!). Robocizna także nieco podskoczyła: „Dasz chłopu grosz, plonek przyniesie... dasz drugi grosz, naszczepi“... A człowiek „sam się nie ufrasuje i... przy-

Na marginesie.

Niemiecka beczelność i polski brak ambicji.

Przeglądając jeden z polskich tygodników radiowych, spotkaliśmy się z niemiłą i oburzającą niespodzianką. Oto w specjalnej rubryce „Audycje ciekawe” w dziale sztuka, literatura i nauka czytamy, nie wierząc własnym oczom.

„Sobota 19.00: Königswusterhausen. Ginschel: Jakże jest kulturalne położenie mniejszości niemieckiej w Polsce?”

I dalej pod „różne”:
„Środa 20.00. Königswusterhausen. Transmisja z ratusza Friedenau. Wieczór poznański zorganizowany przez niemiecki „Ostbund” E. V. Berlin.”

Doprawdy, zdumienie ogarnęło człowieka, czytającego polskie pismo, które ośmiela się zachwalać i zwracać specjalną uwagę swoim czytelnikom na tego rodzaju audycje. Przecież każdy, chociażby najbardziej ograniczony na umyśle Polak, ani na chwilę nie może wątpić, że w czasie owych audycji nie będą pod adresem Polski padać komplementy. Ba, nie tylko komplementy, ale nawet o rzetelnej prawdzie niema co mówić, ani jej się spodziewać. Wprost przeciwnie. Wszystkim z góry musi być wiadomo, że zarówno odczyt, jak i „wieczór poznański”, będą naszpikowane kłamstwami, oszczerstwami, insynuacjami i skierowane wyraźnie a brutalnie przeciwko Polsce i obrażające każdym słowem polską godność narodową.

Przecież dobrze znamy Niemców... Któż może wątpić, że będzie to żądacki karzeł beczelności?

O dowód nie trudno. Dostarcza nam go to samo pismo w programie szczegółowym, podając z całą naiwnością tłustym drukiem jeszcze (dla lepszego zwrócenia uwagi) tytuł transmisji. Oto jak ma wyglądać program owego „Wieczoru poznańskiego”, zorganizowanego przez niemiecki „Ostbund”, a transmitowanego przez stację Königswusterhausen z ratusza Friedenau:

1) Pieśń religijna Herberga (ur. 1562 we Wschowie) wykonana chórem; 2) powitanie — prez. Związku Ginschel; 3) „Gruss an Posen” (Georg Kiesler) solo sopr.; 4) prof. uniwers. Hoetsch: „Przynależność prowincji poznańskiej do sfery kultury niemieckiej”; 5) „Mein Heimatland, mein Posen” (Teodor Krausbauer) solo sopran; 6) dr. Vogel: „Marszałek Hindenburg, syn Ziemi Poznańskiej, oswobodziciel i obrońca Marchii Wschodniej”; 7) Clara Viebig: „Jasiu”, nowela; 8) prof. dr. Wilamowicz-Möllendorff: „Piękna Ziemia Kujawska” wspomnienia z lat młodości; 9) Fr. Lüdke: „Cud miłości”, nowela poznańska; 10) „Gruss an die Provinz Posen” (Karol Busse, ur. 1872 w Międzychodzie) wyk. chórem.

Czy po przeczytaniu tego programu, nie wiążą nas najpewniej w świecie, co właściwie ma za cel ów „Wieczór poznański”. Przecież cały ten program jest prowokacyjnym wykwarem typowo niemieckiej, zaburzonej propagandy. A oto pismo polskie podaje go bez jednego słowa komentarza, uwagi i robi wszystko, aby wpaść czytelnikom w oko. Co pomyśleć o redakcji tej radiowej publikacji?

Co do Niemców zaś, mieliśmy sposobność ich niejednokrotnie przychwycić na gorącym uczynku siania propagandy antypolskiej przez fale eteru. Dopiero niedawno zajmowaliśmy się sprawą beczelnego obrzydliwego „wieczoru karnawałowego” w Moguncji, gdzie padały pod adresem Polski i Polaków słowa brutalne, obraźliwe i bezwzględne w swojej ohydzie.

I już nowy wypadek. Boć w „wieczorze poznańskim” rolę się będzie od bzdurstw, głupstw, hakatystycznych nonsensów, nacjonalistycznych idyotyzmów i plawienia się w nienawiści do wszystkiego, co polskie.

Owa aneksja rdzennie polskiej Ziemi Poznańskiej dla szwabskiej kultury jest w całej swojej perfidji oburzająca.

Ale co wobec tej oszalałej propagandy antypolskiej Niemców czynią nasze władze? Nic. A przynajmniej o tem nie słychać. To też opinia publiczna jest w najwyższym stopniu zaniepokojona i wzburzona.

Szlachetna tradycja międzynarodowej współpracy radiowej jest splugawiona. Dokonali tego Niemcy. Władze nasze powinny udzielić im za to tegiej nauki.

Wszystkie państwa europejskie, które mają rozwiniętą radiofonję, należą do t. zw. Międzynarodowej Unii Radiofonicznej. Do unii tej należą zarówno Niemcy jak i Polska. I oto otwiera się bardzo wdzięczne pole do działania dla p. Zygmunta Chamca, prezesa „Polskiego Radia”. Nie powinien on oszczędzić wysiłków na forum międzynarodowym, aby wreszcie usunąć owo niesłychane nadużywanie przez Niemców przyjętej przez wszystkie narody międzynarodowej współpracy radiowej.

Sprawa powinna być ostro, energicznie i po meku postawiona przed forum Rady Międzynarodowej Unii Radiofonicznej.

Owo zaś naiwne poznańskie piśmisko powinno być na drugi raz ostrzeżniejsze w drażnieniu Polaków i kokietowaniu Niemców.

Kto zostanie prezydentem republiki francuskiej?

Największe szanse wśród kandydatów ma min. Briand

Paryż, w marcu.

W dniu 12 maja b. r. francuskie Zgromadzenie Narodowe wybierze w pałacu w Wersalu następcę obecnego prezydenta republiki francuskiej p. Gastona Doumergue. O ile narazie zorjentować się można w sytuacji, to ze wszystkich kan-

sukces jego byłby niewątpliwie pewny.

Min. Briand ma licznych rywali, z których jednak najwyższej dwu posiada pewne szanse powodzenia. Dmowa tymi najgroźniejszymi rywalami min. Brianda są: Paweł Doumer i Albert Lebrun, prezydent i wiceprezydent senatu. Albert Lebrun

go polityka Francji. Henryk de Jouvenel poszukuje również zwolenników, podobno jednak pozyskał ich dotąd w nieznacznej ilości.

W ostatnich dniach rozszły się również pogłoski, że także i b. premier Andrzej Tardieu byłby skłonny do objęcia na przeciąg siedmiu lat rządów w pałacu Elizejskim. Pogłoski te jednak nie odpowiadają podobno prawdzie. P. Tardieu oświadczył przedstawicielowi „United Press”, iż czuje się jeszcze zbyt młodym, aby ograniczyć się do prowadzenia życia mniha, na jakie skazany jest prezydent republiki francuskiej.

Henryk Cheron i Ludwik Barthou zniknęli narazie z widowni, pierwszy z tego głównie powodu, iż głośny skandal Oustric'a datuje się z czasów jego rządów w ministerstwie sprawiedliwości. Wymieniane są natomiast wśród kandydatów, na prezydenta republiki inne jeszcze nazwiska, jak: Henryk Pate, Ferdynand Bouisson, Bouilloux-Lafont, Maurycy Sarraut, Rene Renoult, Leon Bernard, Andrzej Honnorat i Piotr Maurraud; wszyscy jednak ci kandydaci nie bronią się na serio.

Doumergue nie kandyduje.

(Telegram własny „Il. Kurjera Codziennego”).

Paryż, 7 marca. Sprawa wyborów nowego prezydenta republiki zajmuje w najwyższym stopniu ogół społeczeństwa francuskiego. Prez. Doumergue, który nazywany jest przez prasę paryską „najukochańszym prezydentem trzeciej republiki”, stanowczo odmówił postawienia swojej kandydatury.

Największe szanse na objęcie steru rządów w Francji posiada obecny minister spraw zagr. p. Arystydes Briand. Znamiennym jest fakt, iż nawet wybitnie prawicowy dziennik „Petit Bleu”, który dotychczas przy bylejakiej okazji krytykował zawsze ostro politykę Brianda, oświadczył się obecnie otwarcie za nim, stwierdzając, iż wybór Brianda na prezydenta republiki znalazłby głośny poklask zagranicą i sprawiłby w całej Europie najlepsze wrażenie. Okazałoby się bowiem w ten sposób, że polityka Brianda jest jedyną i najlepszą ze wszystkich, jakie można prowadzić w obecnych warunkach.

Jedno z czasopism paryskich rozpiśało wśród swoich czytelników ankietę na temat: „Kto będzie prezydentem republiki?” Wynik ankiety tej jest następujący: obecny prez. Doumergue otrzymał 174 głosów, Briand 154, Doumer 115, Painleve 94, min. wojny Maginot 69, prez. izby, deputowanych Bourisson 63, b. premier Tardieu 55, b. prem. Herriot 53 głosy.

1) G. Doumergue, obecny prezydent Francji. 2) A. Briand, min. spraw zagr. 3) F. Bouisson, prez. izby deput. 4) P. Painleve, b. premier i min. wojny. 5) P. Doumer, prez. senatu franc. 6) J. Leygues. 7) Tardieu, b. premier. 8) Bonilloux-Lafont. 9) A. Lebrun. 10) E. Herriot, b. premier i przywódca rad. socjalistów.

dydatów największe szanse ma w chwili obecnej na stanowisko prezydenta republiki minister spraw zagranicznych Arystydes Briand.

Zgromadzenie Narodowe składa się z członków Izby deputowanych i członków senatu. Obrady odbędą się w pałacu wersalskim, lecz nie w t. zw. sali lustrzanej, lecz w tej samej sali, do której już Burbonowie zwoływali swoich ministrów na obrady.

Dotychczasowa kampania wyborcza o prezydenturę min. Brianda znalazła głośny oddźwięk wśród szerokiego mas społeczeństwa francuskiego, mimo, że sam Briand nie brał dotąd udziału w tej kampanji, a nawet nie oświadczył jeszcze publicznie, czy byłby wogóle skłonny do objęcia stanowiska prezydenta republiki. Gdyby jednak zgodził się na postawienie swojej kandydatury, to

jest protegowanym Poincarego; z chwilą jednak, gdy Poincare z powodu swej choroby wycofał się z czynnego życia politycznego, szanse Lebruna znacznie spadły.

Upadek gabinetu Steega spowodował wycofanie tego ostatniego z wyścigu o zdobycie fotelu prezydenckiego. Obok wyżej wspomnianych istnieje jednak jeszcze cały szereg kandydatów, którzy żywią pewne nadzieje... I tak m. in. kandydować będzie p. Edward Herriot, b. premier i przywódca potężnej frakcji radykałów i radykalnych socjalistów; kandydaturę jego popra bezwzględnie wszyscy przeciwnicy Kościoła we Francji.

Wśród kandydatów na stanowisko prezydenta republiki wymienia się również b. premiera i ministra wojny Pawła Painleve, oraz Jerzego Leygues, orędownika zbrojeń morskich i najbogatsze-

Hallo! Hallo! Tu proces zdrajców-mieńszewików!

Wznowienie granej komedji. — Przedewszystkiem reklama. — Da, przynajmu. — Dwa pytania. — Archiburżuazyjne rekiny. — Mieńszewicy wrogami rosyjskiego proletariatu. (Od naszego korespondenta).

Moskwa, 2 marca.

Wczoraj w niedzielę byłem przed gmachem Domu Związków już o 2-giej. Godzina rozpoczęcia procesu Gromana i towarzyszy nie była ostatecznie i ściśle wyznaczona. Wolałem w każdym razie przyjść z wyprzedzeniem, niż po czasie.

Przed gmachem i daleko wzdłuż ulicy powiększała się z każdą chwilą tłumy. Nad morzem czapek ponsowe transparenty z propagandowymi napisami. Tu i ówdzie improwizowane przemówienia.

I znowu wyświechtane i starte, jak stara podeszwa, frazesy i hasła:

„Mieńszewicy są zdrajcami proletariatu. Mieńszewicy sprzedali się zachodnio-europejskiej burżuazji. Mieńszewicy są wrogami Sowietów. Śmierć zdrajcom!”

Zupełnie tak samo, jak wtedy, podczas procesu Ramzina.

Taki i ten tłum, i te przemówienia z historycznymi wykrzykami, i te transparenty, które najwidoczniej już były używane, wszystko to jest wznowieniem starej, granej przed paru miesiącami komedji.

Punktualnie o 5-ej zaczynają wpuszczać do lokalu. Przez główne wejście wchodzi delegacja (1) Tu kontrola łatwa — wchodzi parami lub trójkami. Jeden na przodzie pokazuje pismo i wykrzykuje:

— Taka i taka fabryka. Tytuł a tytuł delegatów.

Delegacje wchodzi jedna za drugą w wielkim porządku. Drugie wejście dla indywidualnych gości. Tu od czasu do czasu wynikają sprzeczki. Stopniowo olbrzymia sala wypełnia się po brzegi. Widzów około 2000.

Ktoś obok mnie mówi, że na sali jest dużo członków kongresu Sowietów i że proces wyznaczono umyślnie jednocześnie z otwarciem kongresu, ażeby członkowie jego, przybyli z najdalszych prowincji mogli być na procesie i po powrocie do domów opowiedzieć o swoich wrażeniach.

Revolucyjnemu trybunałowi przewodniczy...

Zresztą ani osoba przewodniczącego, ani osoby sędziów nie odgrywają w danym wypadku absolutnie żadnej roli. Panem sytuacją, głównym reżyserem starej, wznowionej z nowym zespołem wykonawców komedji jest ober-prokurator Krylenko.

Mikolaj Krylenko.

Wygląda świetnie. Nie zdążył jeszcze się zmęczyć. Uważam, iż od czasu procesu Ramzina trochę utył.

Stojąc przed gmachem słyszałem, że po ukończeniu procesu Krylenko ma otrzymać zagraniczny urlop w celach kuracyjnych. Wyjeżdża, podobno, do Włoch. Słusznie mu się będzie należało: zorganizować dwa takie procesy, dwa takie de facto

teatralne widowiska, tego, chyba, nie potrafiłby zrobić nawet Max Reinhardt.

Czytanie aktu oskarżenia kończy się około godz. 2-giej. Na sali odczuwa się wielkie zmęczenie. Kilku delegatów z fabryk wyrażnie śpi.

Poruszenie na całej sali powstaje dopiero, wtedy, kiedy przewodniczący zaczyna czytać wszystkich oskarżonych kolejno do stołu i zapytywać, czy przyznają się do winy. Wśród głębokiej ciszy, która zalega na sali, słychać 14 jednakowych, następujących jedna po drugiej odpowiedzi:

— Da, przynajmu! —

Stają przedemną dwa pytania:

— W jakim celu bolszewicy znowu zorganizowali głośny na cały świat proces? Gdyby chodziło tylko o zadośćuczynienie sprawiedliwości, można było, przecie, zastosować zwykły, wypróbowany sposób wysłania wszystkich 14-tu oskarżonych na wyspy Solowieckie lub nawet na tamten świat bez tej pompy i chałasu.

I drugie. Dlaczego oskarżeni z taką łatwością przyznają się do winy? Dlaczego na porannym posiedzeniu 2-go marca główny oskarżony Groman jakby z pewną brawurą oświadcza:

— „Od roku 1923-go prowadzę walkę z władzą sowiecką!”

Lochy G. P. U. mogłyby tajemnicę wyjaśnić...

Moskiewski Kręml wbił w głowę ludowi rosyjskiemu, że wielkie mocarstwa zachodnio-europejskie szukają zbrojnej interwencji przeciwko Sowietom za namową rosyjskich emigracyjnych organizacji, którym chodzi o obalenie rządów sowieckich.

Jedną z takich organizacji, twierdzą bolszewicy, jest partja b. wielkich przemysłowców Rosji. Siedzą oni obecnie w Paryżu, Londynie, Berlinie i innych stolicach europejskich i knują spisek przeciwko czerwonej Moskwie. Marzą o tem, ażeby powrócić do Rosji, zabrać z powrotem swoje olbrzymie przedsiębiorstwa i za cenę potu i krwi milionów

OD WSZELKICH PRZEZIĘBIEN
ORGANÓW ODDECHOWYCH
I KASZLU
CHRONIĄ ZNAKOMICIE

Do nabycia we wszystkich aptekach i drog.

MEBLE NA RATY
solidne najtaniej
NATOWICZ, DIELOWSKA 80

rosyjskich robotników przywrócić swoją dawną swobodę.
Oni, te archiburżazyjne rekiny są wrogami proletariatu rosyjskiego.
Miał to udowodnić i udowodnił zdaniem p. Krylenki proces profesora Ramzina.

Ale wśród rosyjskiej emigracji są nie tylko b. kapitaliści i b. przemysłowcy. Są tam również i mieniszewicy, którzy cieszyli się zawsze i cieszą się jeszcze dziś sympatią znacznej części rosyjskiego proletariatu. To, przecie, są tacy socjal-demokraci, jak i bolszewicy, posiadający tylko więcej umiarkowany program. Nie są, naprz., zwolnikami przymusowej kolektywizacji wsi.

Ale, może, właśnie dlatego cieszą się sympatią włościankiej części rosyjskiego proletariatu.

Mieniszewicy, nawet emigranci nie pozwoliliby sobie na wzięcie udziału w namawianiu rządów zachodnio-europejskich do zorganizowania zbrojnej interwencji przeciwko Sowieta. Mieniszewicy nie mogą być tam, gdzie może być mowa o zrobieniu milionów rosyjskich robotników i włościan niewolnikami francuskich i angielskich kapitalistów.

Ale oto na obecnym procesie — oskarżeni Gromman, Ginzburg, Jenotajewski i inni członkowie partii mieniszewików oświadczają to głośno tak, że słyszy to cała Rosja, cały świat (o to przedewszystkiem bolszewikom chodzi), iż zagraniczni mieniszewicy nie tylko zgadzają się na interwencję, lecz odarują jej swoją pomoc.

Zdradź! Wrogowie proletariatu!
Teraz już rozumiem, w jakim celu potrzebny jest bolszewikom proces Grommana i towarzyszy!

Dlaczego oskarżeni z taką łatwością i ze skrupulatnością większą, niż jej wymaga sam Krylenko, przyznają się do winy?

Na to pytanie odpowiedział mi, zdaje się zupełnie trafnie, pewien robotnik, z którym zapoznałem się przy wyjściu po pierwszym dniu rozprawy.

— I tym też nie nie będzie. Towarzysze Krylenko „parień baszkowaty” (dobra głowa). Tych czterech narazie można nie ruszać. Są u nas w łapach. Nie uciekną. Ale za to, że im darują życie, oni pomogą utopić tamtych, co siedzą za granicą. Eto łowko pridumanol! (To jest dobrze obmyślane).

Noc była ciemna. Nie widziałem twarzy mego nowego znajomego. Nie byłem w stanie zrozumieć, czy on ironizuje, czy też rzeczywiście jest zachwycony taktyką bolszewickich kół kierowniczych.

Old Friend.

OSTRZEZENIE!

Tylko dobre się naśladowe i fałszywe
Dlatego musisz chronić się przed
bezwartościowymi naśladowcami
zadając wyraźnie znanych od dziesiątek lat
czekoladek przecyszczających

DARMOL

Nr. rej. M. S. W. 1199.

Na każdej tabletkie znajduje się napis
Darmol J. Brady.

Do nabycia we wszystkich aptekach!

Podziękowanie.

JWP. Prymarjuszowi Drowi A. Schwarzbartowi z Krakowa, znakomitemu specjalistcie chorób uszu, nosa i gardła, za zreczne i skuteczne przeprowadzenie ciężkiej operacji ucha i za ojcowską opiekę serdeczną „Bóg zapłać”.
158g M. Górski z Warszawy.

Co dzień niesie?

8

Niedziela

Glucha. Wincent.

Słowiański: Miłogosta

Ewangelicki: Filemona

Grecko-kat.: 23 Tarasa

Kalendarzyk astronomiczny:

Wschód słońca	Zachód słońca	Długość dnia	Przybycie dnia	Wschód księżyca	Zachód księżyca	Faza księżyca
6-09	17-26	11-17	2m	23-33	7-29	

Daty kalendarzyka astronomicznego podawane są w czasie urzędowym (godz. europ.), odnoszą się do Warszawy. — W nadchodzącym tygodniu Słońce wschodzi: w Krakowie o 3 min. później, w Poznaniu o 16 min. później, we Lwowie o 13 min. wcześniej, w Wilnie o 16 min. wcześniej, niż w Warszawie; Słońce zachodzi: w Krakowie o 5 min. później, w Poznaniu o 16 min. później, we Lwowie o 11 min. wcześniej, w Wilnie o 18 min. wcześniej, niż w Warszawie.

Posel M. Dąbrowski i K. Makuszyński honorowymi obywatelami Zakopanego.

Z Zakopanego donosi (Kw): Na odbytem tu w piątek 6 b. m. posiedzeniu Rady miejskiej, Rada, w uznaniu zasług, uchwalila nadać p. posłowi i rektorowi Marianowi Dąbrowskiemu i Kornelowi Makuszyńskiemu honorowe obywatelstwo Zakopanego.

Przy sposobności Rada m. Zakopanego wyraziła swą wdzięczność obu tym przyjacielom i prolektorom za ich przywiązanie i bezinteresowne poparcie w prasie i literaturze podatkarskiej Polacy.

Straszna eksplozja amunicji artyleryjskiej we Francji.

Szkody wyrządzone wynoszą wiele milionów.

Z Paryża donosi (B): Straszliwa eksplozja wydarzyła się w piątek w późnych godzinach wieczornych w składzie amunicji w Chemilly-sur-Yonne, w bezpośredniej bliskości Auxerre. Dwa wielkie baraki, długie na 100 metrów, a szerokie na 25 metrów, w których były złożone kartacze różnych kalibrów wywalały nagle wśród ogłuszającego huku w powietrze. Ekspłodowało wiele tysięcy ton prochu.

Wśród ludności powstało wielkie zaniepokojenie, ponieważ istniało niebezpieczeństwo, że dalsze składy amunicji, leżące bardzo blisko baraków wylecą w powietrze. Nie można przewidzieć, jak wielkie byłyby wówczas rozmiary katastrofy. W czasie eksplozji i pożaru baraków zaległa niebo krwawo-czerwona łuna.

Natychmiast po wypadku pospieszyli na miej-

sce katastrofy okoliczne straże pożarne, które wśród wielkich wysiłków zdołały pożar zlokalizować. Na miejsce przybył również prefekt prowincji.

Szkoda wynosi wiele milionów franków. Według ostatnich doniesień niebezpieczeństwo nowych eksplozji jest całkowicie usunięte.

W czasie katastrofy na szczęście nikt z ludzi nie został zabity.

Katastrofa lotnicza we Francji.

Z Paryża donosi (B): Na lotnisku wojskowym Berre koło Marsylii wydarzyła się w piątek katastrofa lotnicza, w czasie której 4 osobowa załoga wojskowego hydroplanu odniosła ciężkie rany.

Maszyna wystartowała do krótkiego lotu cwi-

czelnego, po ukończeniu którego przewróciła się w czasie wodowania. Na ratunek pospieszyło lotniskom kilka przybrzeżnych łodzi motorowych, które wydobły wszystkich lotników, ciężko rannych. Istnieje tylko mała nadzieja utrzymania ich przy życiu. Hydroplan uległ całkowitemu rozbiću.

Katastrofa kolejowa w Ameryce.

Z Nowego Jorku donosi (B): Koło Apasco, w odległości 65 km. od Mexico City wydarzyła się ciężka katastrofa kolejowa. Z niewyjaśnionej do-tychczas przyczyny wykoślił się pociąg towarowy, nalożony działami polowymi.

Padające armaty przytłoczyły szereg robotników i żołnierzy. 11 ludzi zostało zabitych, a 6 odniosło ciężkie rany.

MEBLE GENE ZNIŻONE na dogodnych warunkach RYNEK gł. 5 — Ci
30% SCHOR KRAKÓW 1005k Wejście Słenna 2, I piętro

Krwawe zajście w warszawskiej kawiarni.

Onegdaj w południe w podrzędnej restauracji przy zbiegu ul. Smoczej i Nowolipek w Warszawie miało miejsce krwawe zajście. 30-letni Zysie Zajdman dwoma strzałami z rewolweru położył trupem 35-letniego furmana Abe Althausa. Powodem morderstwa było to, że Althaus, który jest żonaty, uwiódł narzeczoną Zajdmana. Zdjęcie przedstawia tłum przechodniów, zgromadzony po zajściu przed wejściem do kawiarni.

BRISTOL REZERWUJE POKOJE NA MIESIĄC MARZEC I DALSZE TERMINY ZAKOPANE
OD 1 MARCA CENY ZNIŻONE O 30 - 50%

WARTOŚCIOWE PODARKI NAJTAŃSZE 25 GROSZKA 25

Papierośnice, sygnety, zegarki oraz wszelkie wyroby jubilerskie poleca w bogatym wyborze Emil GOLDWASSER w Krakowie.

Czesi wybudują dalszych 20 szkół na Śląsku Cieszyńskim. aby nadal wynaradawiać ludność polską.

W tych dniach, jak donosi polakożerca „Obrona Śląska”, interwenjowało trzech posłów czeskich, Szpaczek, Śladky i Chalupecky wprost u czeskiego ministra oświaty w Pradze, celem przyspieszenia budowy nowych 20 szkół czeskich na

Śląsku Cieszyńskim. Jak widać z powyższej interwencji, rząd czeski uprawia z coraz to większą usilnością politykę wynaradawiającą ludność polską w Czechosłowacji.

Pod batem sytego czerwonoogwardzisty układa drogi głodny niewolnik w Bolszewji.

(Wf) W rejonie przygranicznym koło Ostroga n. H., dał się zauważyć w ostatnich dniach gorący ruch. Do przytykających do granicy lasów ścigali bolszewicy znaczne zastępy robotników, którzy ścinają drzewa i układają na mozarach jakieś drogi wzdłuż naszej granicy.

Mogliśmy zaobserwować i przekonać się naocznie wśród jakich warunków pracują robotnicy sowieccy. Oto widzieliśmy całe ich zastępy, odziane w jakieś liche szmaty i pracujące na mrozie od świtu do nocy pod nadzorem świetnie i ciepło ubranego komunisty, przechadzającego się leniwie i majestatycznie koło pracujących. Jeśli spostrzeże, iż tempo pracy osłabło, natychmiast tam się zjawia i krzykiem i biciem zmusza nieszczęśliwych robotników do nadludzkich wysiłków.

Sprawia to wstrząsający widok, kiedy nad gromadą pracujących stanie sobie taki w kożuch ubrany nadzorca i groźbami napędza nędzarzy do ciężkiej pracy, nie dając im nawet wytchnąć, chociaż widzi, że są głodni i mimo ruchu, zmarnieć.

Gdyby nie świadomość, że znajdujemy się przecie nad granicą Rosji, moglibyśmy sądzić, że dzieje się to gdzieś na zesłaniu, w karnej kolonii, gdzie zbrodniarze muszą za swe zbrodnie ciężko pracować pod nadzorem i batem nieludzkich dozorców.

Oto jak jest traktowany i czego się doczekał robotnik w państwie „robotników i włościan” (!).

Ci ludzie

mają zawsze humor!

Zadośćuczynienie dla dziennikarzy krakowskich.

Na posiedzeniu Wydziału S. D. K. w dniu 6-go marca b. r. prezes Syndykatu dr. J. Flach odczytał pismo p. ministra spraw wewn. w sprawie poturbowania dziennikarzy krak. w czasie zajść spowodowanych powrotem do Krakowa b. posta Mastka. Pismo to brzmi:

Do Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich w Krakowie.

W związku z pismem z dnia 30 grudnia 1930 r. poleciłem przeprowadzić dochodzenia w sprawie zajść, opisanych w wymienionym piśmie. Z dochodzeń tych wynika, że przyczyną nieporozumień z przedstawicielami prasy był fakt, iż funkcjonariusze policji nie potrafili ich odróżnić od uczestników niedozwolonej demonstracji. Tymczasem się to brakiem jakichkolwiek cech zewnętrznych, któreby charakteryzowały dziennikarzy i pozwoliły na niezawodne eliminowanie ich z pośród tłumu.

Była więc to jedna z przykrych konsekwencji, nieodłącznych niestety od spełniania zawodowych obowiązków dziennikarskich, których znaczenie nie jest bynajmniej zapoznane przez przedstawicieli władz państwowych.

Wyrażam z tego powodu swoje ubolewanie oraz nadzieję, że Syndykat Dziennikarzy Krakowskich zechce uważać incydent za wyzerpany. Sławoj Składkowski minister.

Wydział S. D. K. po wysłuchaniu tego pisma powziął jednomyślnie uchwałę przyjmującą do wiadomości pismo p. ministra spraw wewn., uważając tem samem sprawę za załatwioną.

Skandaliczna uchwała sejmiku w Tczewie.

Z Bydgoszczy donosi (Ag): Na posiedzeniu sejmiku powiatowego w Tczewie przeszedł głosami Niemców wniosek o zmniejszenie prelimitowanej w budżecie sumy na cele przysposobienia wojskowego.

Ciekawi jesteście, gdzie byli podczas głosowania Polacy, którzy stanowią poważną większość w tczewskim sejmiku powiatowym.

MEBLE NA RATY BRZOSZOWA 7.

Zegarek na całe życie. 755k

Prezes klubu BBWR o pracach nad naprawą ustroju.

Z Warszawy donosi (A): Jak się dowiadujemy, Agencja „Iskra” w związku z pracami nad reformą konstytucji uzyskała wywiad z prezesem klubu B. B., pos. Jędrzejewiczem, który oświadczył, iż klub B. B. chce szczerze i realnie naprawić obecnego ustroju.

Jest to sprawa, która wysuwa się obecnie na czoło zagadnień państwowych, domagających się załatwienia. Projekt BBWR opiera się na bezwzględnie demokratycznym gruncie. Klub odrzuca stanowczo zarzut, wysunięty przez opozycję w ciągu wtorkowej debaty, jakoby projekt zmiany konstytucji został wniesiony ze względów taktycznych dla odwrócenia uwagi publicznej od obecnego kryzysu gospodarczego. Zarzut ten jest niesłuszny, gdyż od pięciu lat jest naprawa ustroju naczelnym hasłem Bloku Bezpartyjnego.

Apel do stronnictw lewicowych i prawicowych jest szczerzy i lojalny, gdyż Blok nie tylko siebie uważa za reprezentację twórczej i realnej pracy w Sejmie, ale jest przekonany, że i poza nim mogą się znaleźć wnioski i myśli godne uwagi i dyskusji.

Negatywne stanowisko, jakie zajęła opozycja wobec projektu, wpływa z obawy przed silną władzą. Opozycja ma przed sobą dwie drogi: albo tkwić będzie nadal w jałowej negacji, która nie przyniesie żadnej korzyści nawet jej samej, albo zdobędzie się na zmianę dotychczasowej postawy i współpracować będzie nad przebudową naszego ustroju. Jeśli w psychice samych partii — kończy prezes Jędrzejewicz — zostanie przełamany negatywny do zagadnienia konstytucji stosunek, wówczas nowy, lepszy ustrój naszej Rzeczypospolitej będzie dziełem zbiorowej pracy współodpowiedzialności i wysiłku.

Kupcy tytoniowi przeciw zamierzonej reorganizacji sprzedaży tytoniu.

Ogół koncesjonowanych kupców tytoniowych zaniepokojony został ostatnio wiadomościami o zamierzonej reorganizacji przez dyrekcję Polskiego Monopoli Tytoniowego, dotychczasowego systemu sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Zamierzenia reorganizacyjne zdążają przez t. zw. zniesienie rejonów do zmniejszenia obecnej ilości hurtowni tytoniowych.

Jak nam komunikują, na skutek powyższych wiadomości, kupiectwo tytoniowe z całej Polski, a szczególnie inwalidzi wojenni zagrożeni na wypadek dokonania zamierzonej reorganizacji, wnoszą do ministerstwa skarbu odpowiednie sprzeciwy.

Również zarząd główny Związku Inwalidów woj. R. P. oraz zarząd główny Związku kupców tytoniowych R. P. złożył władzom odpowiednie memorjały z prośbą o zaniechanie eksperymentów w dziedzinie sprzedaży wyrobów tytoniowych.

W związku z zamierzoną reorganizacją systemu sprzedaży wyrobów tytoniowych, zarząd główny Związku kupców tytoniowych R. P. zwołał do Warszawy na dzień 15 marca godz. 10 (do sali Związku handlowców w Warszawie, Sienna 16) nadzwyczajny zjazd delegatów.

Nowa placówka kultury polskiej na kresach wschodnich.

(So) Wyższością kultury polskiej zachodniej nad kulturą Wschodu zdobyła sobie Polska za czasów Jagiellonów wpływ na bratnie narody, które weszły w skład państwa polskiego po unii Horodelskiej. Wskrzyszona Rzeczpospolita posłała po linij dawnych tradycji jagiellońskich, dążąc w dalszym ciągu do zgodnego współżycia wszystkich narodów, zamieszkujących Polskę.

Miasta kresowe, jak Wilno i Grodno, spełniają w dalszym ciągu rolę pochodni, rzucających szerokie kręgi światła i wiedzy. Wyrastają z nich wielkie spełnienia tej roli i dążenia do podniesienia kultury polskiej na wschodnich rubieżach Rzeczypospolitej, jest zorganizowanie komitetu budowy gimnazjum w Drusienikach. Nowopowstały komitet niewątpliwie zrealizuje swój piękny zamiar i przysporzy Polsce jeszcze jedną strażnicę wiedzy i kultury na granicy z tym narodem, który przez tyle wieków z narodem polskim współżył, a który teraz przez zacieśnienie swych obecnych przywódców kroczy na manowce.

W skład komitetu budowy weszli: poseł Perkowski, ks. Wolejko, Aleksander Kaczorowski, Stefan Jakimowicz, Antoni Brudziński, Marja Soltanowa, Marjan Szczerbiński i Janina Liezkowa. Do komitetu postanowiono dobrać do przedstawieli miejscowej ludności żydowskiej.

MEBLE solidne i wykintne po znacznie niższych cenach 70k **Bracka 13** na dogodnie spłaty, Fiszman, Kraków

Ofiary śniegu.

W ciągu ostatnich dni zanotowano w Alpach — specjalnie zaś w Szwajcarii, szereg wypadków śmierci pod lawinami. Wydobywanie zasypianych z pod zwałów śniegu połączone jest z wielkiem niebezpieczeństwem. Na zdjęciu widzimy transport odkopanych ofiar katastrofy w Alpach Oetzalskich.

Piękna cera — mimo niepogody!

Krem Elida Co Godzinę pokrywa skórę delikatną warstwą, chroni ją od wpływów niepogody i stanowi zarazem doskonały podkład dla pudru. Nawet przy najgorszej niepogodzie nadaje on cerze delikatność i świeżość.

KREM ELIDA
CO GODZINĘ

Nóż w drzwiach.

Tajemnicza mafia szantażystów w Czerniowcach

Donoszą z Czerniowiec: Miasto żyje pod znakiem tajemniczej afery nieuchwytnych szantażystów, których ofiarą omal nie padła młoda para małżeńska, urzędnik kolejowy Arkadiusz Branczyk i jego żona, urzędniczka pocztowa. Widoczna jest tutaj działalność dotychczas nie przytłapanej szajki bandytów, Rusinów z pochodzenia, którzy wybrali sobie szereg rodzin w mieście, aby dla niewytłumaczonych celów, utrzymać je w postrachu.

Noce wizyty tajemniczych nieznajomych.

Początek tej afery sięga świąt Bożego Narodzenia. Pewnego wieczora zjawił się w mieszkaniu Branczyków w nieobecności gospodarzy jakiś mężczyzna i informował się u służącej, kiedy będzie obecna pani domu. Zapytany o przyczynę odwiedzin, wyjaśnił nieznajomyj owej służącej, że jest kuzynem pani Branczykowej. Oglądał mieszkanie i zapowiedział, że nazajutrz wieczorem wróci. Gdy następnego dnia p. Branczykowi oczekiwała nieznajomego o oznaczonej porze, ten nie zjawił się. Naomiat w dwie godziny później w nieobecności pani domu przybył inny mężczyzna, który również podał się za jej krewnego i odszedł, zapowiadając swoją wizytę na dzień następny.

Gość z rewolwerem.

Od tego dnia minął tydzień, podczas którego zjawiali się codziennie o innej porze coraz to inni mężczyźni, rozmawiający po rusku ze służącą i informujący się o p. Branczykowej, jako jej kuzyni.

W kilka dni później, gdy przypadkowo p. Branczykowi była w mieszkaniu, usłyszała służąca Eufozyna pukanie do drzwi, a na jej pytanie odpowiedział jej: „Otwórz, chciałbym pomówić z twoją panią”. Gdy dziewczyna otworzyła, nikogo nie było za drzwiami. W godzinę później zeszła do piwnicy po węgle. Gdy zamierzała powrócić do mieszkania, nagle stanął przed nią mężczyzna, w którym rozpoznała jednego z odwiedzających i wy-

celował do niej z rewolwerem. Służąca krzyknęła przerażona, wzywając pomocy, lecz w tej chwili nieznajomy zniknął. Zbiegli się sąsiedzi, którzy wezwali na pomoc policję, lecz poszukiwania okazały się daremne.

Listy z pogrózkami.

Od tego dnia codziennie znajdowano pod drzwiami listy, pisane po rusku, kończące się groźbą: „Dzisiaj musimy zamordować Branczyków”. Łatwo wyobrazić sobie przerażenie biednych lokatorów. Wiadomili o wypadku policję, lecz wszelkie środki ostrożności były daremne. Codziennie znajdowano pod drzwiami listy, grożące śmiercią i zapowiadające, że napastnicy nie obawiają się policji i zjawiają się o północy, aby zamordować Branczyków.

Rzecz dziwna, że mimo czujności policji, szantażystom udawało się zawsze umieścić niespostrzeżenie listy z pogrózkami. Po kilku dniach sytuacja pogorszyła się o tyle, że podobne listy otrzymywali i inni mieszkańcy tej kamienicy, a nawet w drzwiach znajdowano wbite ogromne noże.

Tajemnicza mafia rozszerza teren działania.

W ostatnich dniach otrzymywali listy z pogrózkami nie tylko Branczykowie i ich sąsiedzi, ale także i inni mieszkańcy tej ulicy. Policja stoi przed tajemnicą, którą trudno rozwiązać, zwłaszcza, że napastnicy nie realizują swych planów. Prawdopodobnie jest to banda szantażystów, którzy za pomocą grozy pragną sterroryzować swe ofiary.

Dla Wybrednych Panów

(polecam) plerwszorządnie skrojoną i wykonaną garderobę — u **MRUKA Stanisława, Kraków, Zwierzyniecka 25.**

Utworzenie Polskiego Zespołu Pracy.

Z Warszawy donoszą: Sprawa konsolidacji ruchu zawodowego weszła obecnie w stadium rozstrzygające.

Dnia 5 bm. odbyły się w Warszawie narady upełnomocnionych przedstawicieli organizacji zawodowych, którym przewodniczył senator dr Emil Bobrowski.

Projekt aktu połączeniowego zreferował poseł Paczek.

W wyniku parogodzinnych narad zdecydowano połączyć się natchmiast we wspólną organizację centralną pod nazwą „Polski Zespół Pracy”.

Powołano do życia zarząd Zespołu jako tymczasową władzę naczelną połączonych organizacji i ustalono wytyczne ideowo-taktyczne.

Od tej chwili na terenie całej Polski następuje ścisła współpraca pomiędzy organizacjami zawodowymi, mająca na celu przedewszystkiem przyspieszenie scalenia pod względem formalno-prawnym i technicznym.

Na konferencji reprezentowane były następujące związki: Centralne Zrzeszenie Klasowych Zw. Zaw., Rada Okr. Pol. Zw. Zaw. w Łodzi, Centralna Federacja Pracy, Konfederacja Gospodarczych Zw. Zaw. w Polsce, Polski Zw. Zaw. Robotników Rolnych i Polski Zw. Zaw. Pracowników w Przemysle i Handlu.

Katastrofa kolejowa w pobliżu Gdyni.

Z Gdyni donosi (F): W dniu wczorajszym w godzinach południowych nastąpiła w pobliżu Gdyni katastrofa kolejowa. Pociąg, który wyszedł ze stacji Gdańska o godz. 15.08, na krótko przed wjazdem do Gdyni z powodu pęknięcia sprężki rozjechał się. Wskutek tego część wagonów, pędzących osobno, wpadła na pozostałe wagony powodując zderzenie. Wykoleiły się dwa wagony naładowane węglem i brankard.

Wypadek spowodował wstrzymanie ruchu kolejowego między Sopotami a Gdynią. Ruch osobowy odbywał się z przesiedaniem. Pociągi niemieckie zdążające do Berlina i z Berlina celem uniknięcia opóźnień zostały skierowane drogą okrężną przez Gdynię, Wrzeszcz i Gdańsk.

O godzinie 6-tej tor został uprzątnięty i ruch odbywał się normalnie. Wypadków z ludźmi na szczęście nie było.

(Jest to trzeci z rzędu wypadek kolejowy na Pomorzu w ostatnich tygodniach. Władze kolejowe powinny rozłoczyć nad tamt. liniami kolejowymi specjalną opiekę. Red.)

W Wilnie aresztowano szajkę handlarzy żywym towarem.

Z Wilna donosi (Hr): W Wilnie policja kryminalna ujawniła organizację, zajmującą się handlem żywym towarem.

Do policji zgłosiła się 17-letnia dziewczyna i oświadczyła, że poznała pewną panią, która obiecała jej posadę. Dziewczyna zgodziła się na warunki owej pani. Wkrótce jednak dostała się w ręce grupy rozpustników, którym zdołała zbiec.

Sledztwo wykazało, że szajka handlarzy żywym towarem operowała na całym terenie Wileńszczyzny. Całą szajkę, która werbowała dziewczęta w wieku od lat 13 do 17, przy pomocy owej kobiety aresztowano i osadzono w więzieniu.

Dr med. Henryk Powązka

137g przeprowadził się
Kraków, Grzegorzewska 34.
i ord. od 3—4½.

61'g Adwokat

Dr Maurycy Seller
otworzył kancelarię
w Gorlicach.

Zawiadomienie!

Bogusław PAJOR, Notariusz w Krakowie
objawiając kancelarię przy Pl. Szczepańskim Nr. 7 zawiadamia, że przeniósł i prowadzi ją 159g
przy Rynku Głównym Nr. 25. Tel. 135-85.

W Szkole Ekonomiczno-Handlowej w Krakowie

są do obsadzenia 2 posady państwowe dla nauczycieli przedmiotów zawodowych. — Podania można składać w Dyrekcji Szkoły Kraków, ul. Kapucyńska 2, do 25 b. m. 995k

Zastrzelił śpiącą żonę, chcąc się ożenić z kochanką.

(k) We wsi Wielka, pod Łęczycą, dokonano w nocy tajemniczej zbrodni. W mieszkaniu zamożnego gospodarza, Stanisława Chojnackiego, w nocy, podczas snu, zastrzelona została jego żona, Kazimiera. Chojnacki spał krytycznej nocy wraz ze swoim synem w przyległym pokoju i zeznał na śledztwie, że żonę prawdopodobnie zabili bandyci, którzy chcieli zagrabieć pieniądze, lecz przez kogoś zostali widocznie spłoszeni.

Policja nie dała wiary temu zeznaniu, gdyż istniały poszlaki, że to on właśnie zamordował swoją żonę, albowiem w tych warunkach nie mogło być mowy o żadnym napadzie ze strony bandytów.

Jeden z mieszkańców miejscowych, Edward Lisak, zgłosił się sam na posterunek i zeznał, że w nocy przechodził koło zagrody Chojnackich i widział przez okno, jak gospodarz wyciągnął rękę w kierunku śpiącej w łóżku żony. W chwili potem padł strzał. Sąsiedzi stwierdzili, że Chojnacki miał młodą kochankę i chciał się pozbyć swej dużo starszej żony, ażeby wziąć ślub z jej rywalką. Opowiadał on zresztą sąsiadom, że Chojnacki ażeby żona jak najprędzej umarła, gdyż wtedy będzie mógł ożenić się z młodą, zdrową i zamożną dziewczyną. Synek Chojnackich zeznał, że krytycznej nocy ojciec wstawał z łóżka i wychodził na dłuższy czas z pokoju.

W wyniku dochodzenia aresztowano Chojnackiego. W toku onegdajszej rozprawy, sąd doznał do wniosku, iż Chojnacki był sprawcą morderstwa i skazał go na 12 lat ciężkiego więzienia.

Siedm skarg o zniewagę w sądzie poznańskim.

Z Poznania donosi (Sz): Przed sądem powiatowym w Poznaniu rozpoczął się sensacyjny proces przeciw Bartoszkiewiczowi, autorowi głośnej swego czasu broszury p. t.: „Dziwy w ubezpieczalni krajowej”, której treścią poculi się dotknięci ludzie, zajmujący kierownicze stanowiska w starostwie krajowym. Na rozprawę wezwano przeszło 50 świadków, m. in. starostę krajowego Pegale, dyr. kraj. ubezpieczenia ogólnego Baranowskiego, prezydenta Łbzy przem. handlowej Samulskiego i wielu innych.

Na skutek tej broszury wytoczono Bartoszkiewiczowi 7 skarg o zniewagę. Rozprawa została odroczone.

Trzech polskich studentów gimnazjalnych w czeskim areszcie.

Podczas ostatniej próby wywołania demonstracji komunistycznych w Czeskim Cieszynie, żandarmerja czeska przetrzymała bezpodstawnie trzech studentów gimnazjum polskiego w Cieszynie przez 24 godzin w aresztach czeskich w Czeskim Cieszynie.

Asumptem do zaarrestowania studentów polskich były dla żandarmerji czeskiej... czapki studenckie, które miały ponoć „wzbudzać” tłumy.

Prawda o księciu Humbercie i księżniczce Marji Jose.

Przed tygodniem z górą rozszły się w prasie światowej pogłoski o rzekomem zerwaniu małżeństwa włoskiego następcy tronu księcia Humberta i belgijskiej księżniczki Marji Jose. Podawano sensacyjne szczegóły o sprzeczce pary książęcej w hotelu itd. itd.

Obecnie dwór belgijski wydał zaprzeczenie, stwierdzając, że wszystkie te pogłoski są nieprawdziwe i że zostały one sfabrykowane przez złośliwe dzienniki.

W dniu dzisiejszym dowiadujemy się z doskonale poinformowanego źródła z Rzymu, że historia o rzekomym zatargu między małżonkami jest wyssana z palca i że włoski następca tronu nie ma bynajmniej zamiaru rozwodzić się ze swoją żoną. Włoska para książęca przebywa obecnie w Neapolu w swoim pałacu i niebawem wyjeżdża do Tripolisu, gdzie książę Humbert otworzy wielkie targi tripolitańskie. Tegoroczne targi tripolitańskie będą się przedstawiać szczególnie świetnie ze względu na fakt zdobycia oazy Kufra przez wojska włoskie, co koronuje dzieło podboju Libji. Targi tripolitańskie mają być pokazem włoskiej energii przemysłowej na terenie Afryki i zadookumentować mają wobec świata, że polityka kolonialna Włoch idzie po drodze ekspanzji.

Śmierć sławnego pułkownika Lawrence?

Głośny angielski polityczny awanturnik pułkownik Lawrence, który podczas wojny światowej, a następnie w czasach pokojowych odegrał wybitną rolę jako tajny agent i był głównym sprawcą powstania plemion arabskich w Afryce, zmarł w tak tajemniczy sposób, jak i żył.

Angielską opinię publiczną poruszyła niedawno katastrofa samolotowa w Plymouth, w której m. in. zginął również pilot nazwiskiem Shaw. — Nikt wówczas nie przypuszczał, że pod tym pseudonimem kryje się sławny Lawrence. Wojskowe angielskie władze kryły wprawdzie ten fakt, lecz mimo to doszło do wiadomości publicznej, że zmarłym pilotem był awanturniczy tajny agent.

Już przed 8 laty skazał Lawrence'a na śmierć, z powodu silnej gruźlicy, na którą cierpiał na skutek rany odniesionej w płuca. Na złość lekarzom Lawrence żył, ponosząc śmierć w katastrofie samolotowej.

Wisła dalej wzbiera.

Z Bydgoszczy donosi (Ag): Wczoraj o godz. 8 rano stan wody na Wiśle wynosił 7'04 m. Silne kry powodują dalsze podnoszenie się wody. Rano górny i dolny stan rzek został wyrównany.

Woda na dolnej Brdzie dalej wzrasta. O godzinie 1 popoł. woda na Wiśle przy Brdy Ujściu wzrosła już na 7'16 m. czyli o 4'70 ponad stan normalny. W ciągu dnia dzisiejszego liczyć się należy z dalszym wzrostem stanu wody o 70 cm. W Brdy Ujściu stany wody zrównał się ze stanem na Wiśle. Woda obecnie piętrzy się coraz

wyżej. W Kapuściskach woda już wylała. W Nieszawie zator jeszcze stoi.

Pod Fordonem lodolamacze rozbijają zator w kierunku Brdy Ujścia. Obecnie pracują lodolamacze w km. 779, tj. w ciągu doby zdolano rozbicić 5 km. lodu. Zator ciągnie się jeszcze na długości 23 km. Pola pod Łegnem na dużej przestrzeni są zalane. Stan Wisły pod Fordonem wynosił dzisiaj o godz. 1-ej 5'03 m. Władze opróżniły piwnice w domach, mieszczących się wzdłuż lub w pobliżu dolnego biegu Brdy. Wisła pod Czerskiem podniosła się na 7'18 m.

Groźna sytuacja w Lubelskiem.

Lublin, 7 marca. (N). Sytuacja powodziowa na prawym brzegu Wisły na terenie woj. lubelskiego jest w tej chwili następująca:

Na przestrzeni rzeki od Zawichostu do Annopola utworzył się duży zator lodowy, wskutek czego położone niżej okolice na prawym brzegu Wisły, jak Janiszew i Zabełcze zostały zalane wodą. Woda podchodzi aż pod Kosin. Most drewniany pod Annopolem jest poważnie zagrożony.

Celem rozbicia zatoru władze bezpieczeństwa dostarczyły pięćset kilogramów amonitu. Prace

nad rozsadzeniem zwalów lodowych są w pełnym toku. Akcja ratownicza na miejscu prowadzona jest przez władze i organizacje społeczne i działa sprawnie, zapobiegając groźnym następstwom powodzi.

W powiecie puławskim sytuacja, mimo podniesienia się stanu wody, nie jest groźna. Należy się jednak spodziewać jej pogorszenia z chwilą usunięcia zatoru pomiędzy Zawichostem i Annopolem, gdyż wtedy poziom wody pod Puławami znacznie się podniesie.

Stryj grozi w dalszym ciągu.

Lwów, 7 marca. (C). Akcja ratunkowa na zagrożonych terenach gminy Sanowódzko Wyżne i Korczyn w powiecie skolskim prowadzona była w ciągu soboty w dalszym ciągu. Zator lodowy w Synowódzku Wyżnym, długości pół km., szerokości blisko 100 m., rozbijany przez oddział wojska przy pomocy amonitu i wedle opinii urzędu wodnego zostanie usunięty do 2-ch dni.

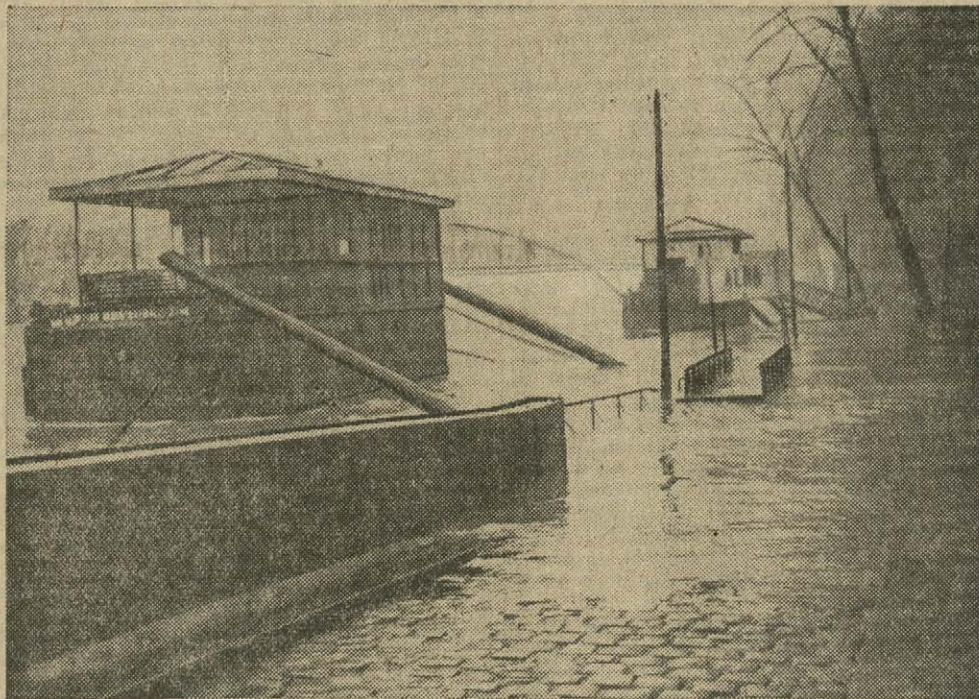
Pod Korczyńnem utworzył się nowy, olbrzymi zator długości 1 km, tem niebezpieczniejszy, że silnie utrudniający akcję ratowniczą, że składa

się z t. zw. żremij i cienkiego lodu. Stan wody na Stryju podniósł się w tem miejscu o 2 m. ponad normalny poziom.

W sobotę rano przybył na miejsce ze Lwowa bataljon saperów z narzędziami ratunkowymi i materiałem wybuchowym do rozsadzania lodu.

Wedle opinii fachowców przyczyną nieoczekiwanej katastrofy było nagłe obniżenie się temperatury. Poprzednie ciepłe dni i spadły w górach ulewne deszcze, podważyły lód, dochodzący do 60 cm. grubości. Lody ruszyły, tworząc

Sekwana wylała.

Jak już donosiliśmy, w bardzo krótkim czasie, mianowicie w ciągu 24 godzin, poziom Sekwany podniósł się o 2 metry wskutek topnienia śniegu. Z tego powodu w niektórych miejscach ulice nadbrzeżne w Paryżu są zalane wodą. Na rycinie widok na rozlaną Sekwanę koło mostu d'Alma.

NA WIELKANOC

przygotowuje największy tygodnik polski

ŚWIATOWID
specjalne wydanie.

32 stron druku
reprodukcje wielobarwne
nakład 95.000 egz.

Ważne dla PT. Inzerentów: Ceny ogłoszeń w wydaniu świątecznym pozostają niepodwyższone.

Policjanci oblewają witrjolem twarz jedyne go świadka zbrodni

Nowy skandal w policji nowojorskiej.

Śledztwo, prowadzone przez policję nowojorską w sprawie tajemniczego zamordowania Vivian Gordon, oraz samobójstwa jej córki E. Buschoff, przybrało wczoraj zwrot niespodziewany.

Jak już wspominaliśmy, jedynym świadkiem, który prawdopodobnie widział mordercę Vivian Gordon, była jej służąca murzynka, która w noc

księżycową wraz ze swą panią, oraz dwu panami we frakach, odbywała przejażdżkę autem. — Otóż kobietę tę odnaleźli obecnie policjanci w jej mieszkaniu i rozpoczęli z nią nagłe obojętną rozmowę. Po pewnej chwili, raptem, policjanci obalili witrjolem twarz murzynki, prawdopodobnie w tym celu, aby ją oślepić, iżby nie mogła roz-

poznać sprawców zbrodni, na wypadek, gdyby ci zostali ujęci i z nią skonfrontowani.

Zamach witrjolowy napastników nie udał się, gdyż towarzysząca zamordowanej Vivian Gordon doznała tylko poparzenia twarzy, oczy zaś jej wyszły na szczęście bez szwanku z zamachu.

W międzyczasie gubernator stanu Nowy Jork wkroczył w śledztwo, a mianowicie zażądał od prokuratora z Bronx County, gdzie zostało dokonane morderstwo na Vivian Gordon, dokładnego sprawozdania i wszystkich szczegółów, któreby ewentualnie mogły obciążać policję.

Wiele domów w niżej położonych dzielnicach Paryża i w okolicy opróżniono już z mieszkańców. Obawiają się, że w ciągu nocy rzeka przewyższy jeszcze najwyższy poziom 6.08 m., osiągnięty w grudniu ub. r.

Wielka burza nad kanałem La Manche.

Z Londynu donosi (B): Nad kanałem La Manche roży się burza, którą uważają za najcięższą w obecnej zimie.

W szeregu angielskich miejscowości nadbrzeżnych morze wystąpiło poza tamy i zalało ulice. Wszystkie okręty szukają schronienia w portach. Okręty pasażerskie z kontynentu miały wielogodzinne spóźnienia.

Burza nad Gibraltarem.

Z Londynu donosi (B): Według doniesień z Gibraltaru szaleje tam wielka burza południowo-zachodnia. Okręty w porcie stoją pod parą, by mogły w razie potrzeby natychmiast opuścić port.

Angielski krążownik „Centaur” został uszkodzony. Jacht amerykańskiego milionera Pierponta Morgana musiał szukać schronienia w porcie Gibraltaru.

Powódź w Jugosławii.

Białogród, 7 marca. (PAT). Wskutek gwałtownego topnienia śniegu, wiele rzek i potoków w Bośni i Słowenii weszło, zalewając pola i osiedla. Zagroza rozszerzenie się wylewu rzek Drawy, Mury i Sawy. Miejscowość Słoweński Brod znajduje się prawie w całości pod wodą.

PAMIĘTAJ!

że od 10 marca b. r. rozpoczynają się ciągnięcia V-ej klasy 22-ej Polskiej Państwowej Loterii Klasowej i trwać będą do 18 kwietnia br.

Wygrane:

400.000.-

300.000.-

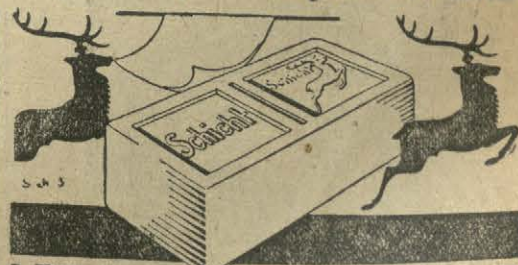
200.000.-

100.000.-

i t. d.

1010k

Czyste mydło czysta bielizna

MYDŁO JELEŃ SCHICHT

981k

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy oddali ś. p. mężowi mojemu Kazimierzowi ostatnią posługę lub w inny sposób okazali dowody swojej pamięci a zwłaszcza Najprzew. księdzu Kulnowskiemu i P. P. Kołegom z Województwa i Kolegom szkolnym — składam serdeczne „Bóg zapłać”.

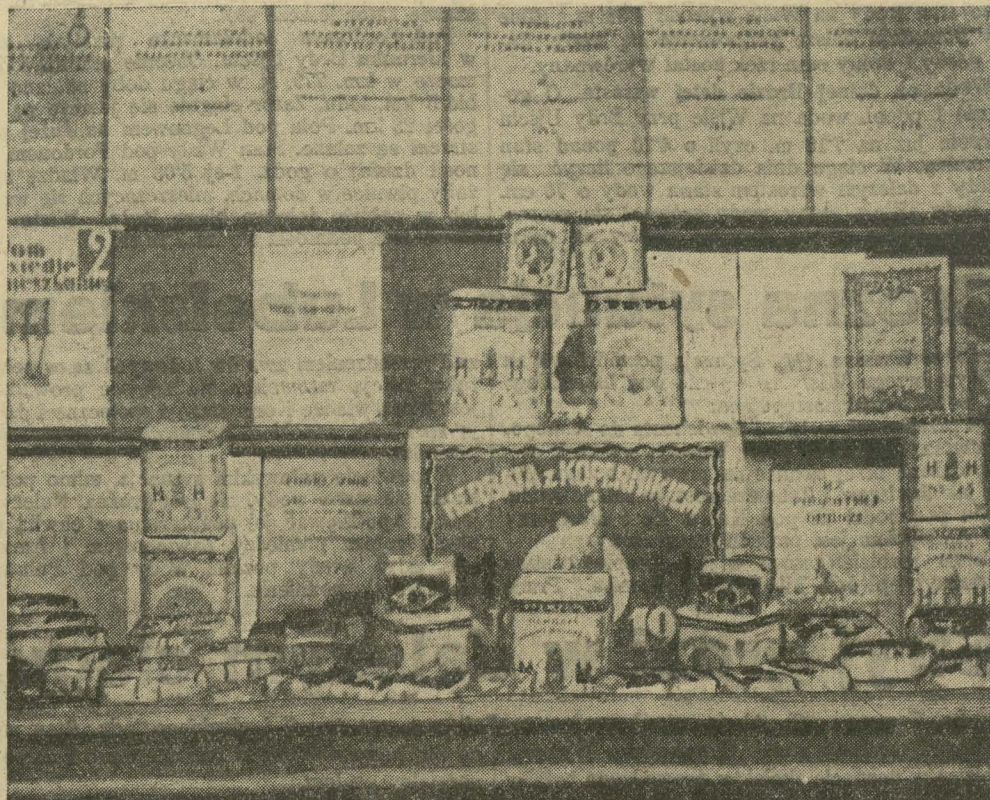
Marja Fedorowiczowa.

163g

FABRYKA MEBLI „STYL” KRAKÓW — RZEŹNICZA 9 Gony najniższe MIKOŁAJSKA 32. Wybór. — Największy 925k Na spłaty

Herbaciarnia w... księgarni.

W jednej z księgarni warszawskich, mieszczącej się przy zbiegu ul. Marszałkowskiej i Hożej, sprzedają obok dzieł literackich i naukowych również... herbatę. Oto witrina tej księgarni; obok książek widać paczki z herbatą. Ag. fot. „Światowid”

OSOBISTE.

(Kw) **MARSZAŁEK SEJMU DR. ŚWITALSKI** w sobotę w południe przybył do Zakopanego. **ŚLUB** p. Ryszarda Sześcińskiego z p. Henrykiem Altmanem kand. praw. ppor. rez. odbył się w Gdańsku w dniu 26. ub. m. 147g

PROMOCJA P. Józef Pończa, rodem ze Szczakow, uzyskał na U. J. stopień doktora medycyny.

(B) **NOWY POSEŁ NIEMIECKI W BELGII.** Rząd belgijski udzielił agremment hr. Lerchenfeld, mającemu objąć stanowisko posła w Brukseli. Dotychczas był on posłem w Wiedniu.

ZMIANY W SĄDOWNICTWIE WOJSKOWYM W KRAKOWIE. Szefem wojskowego sądu okr. nr. V w Krakowie mianowany został pik. Kalikst Szymonowicz, dotychczasowy sędzia orzekający w sądzie wojk. w Krakowie. Szefem prokuratury został mjr. dr Roman Medwicz, dotychczasowy podprokurator w Krakowie. Na sędziego orzekającego powołano mjr. dr Gintnera z Warszawy.

Kierownik wojsk. sądu rejonowego mjr. Józef Teszner odchodzi z Krakowa na stanowisko prokuratora w Brześciu n. Bugiem. Na jego miejsce mianowany został mjr. dr Józef Król, dotychczasowy sędzia śledczy.

— 0 —

(J) **CO MÓWI BIULETYN METEOROLOGICZNY?** Rankiem 7 bm., jak to było przewidziane, na północny Polski było pochmurno, a na wybrzeżu i na Pomorzu padał śnieg. Nadto opady śnieżne zanotowano w górach. W pozostałych okolicach kraju trwała pogoda słoneczna, bezwietrzna i bezchmurna. Nocą temperatura znacznie się obniżyła tak, że w Radoszkowicach termometr wskazywał —25, rankiem jeszcze ocieplenie nie zaznaczyło się zbyt silnie, to też temperatura wynosiła od —7 do —12 w Polsce zach.-środk. i poł., a od —15 do —17 na półn. wsch. Drobne opady śnieżne w ciągu doby ub. zanotowano na Pomorzu, silniejsze w Wileńszczyźnie i na Wybrzeżu. Grubość szaty śnieżnej w Wileńszczyźnie wzrosła do 60 cm. i utrzymuje się bez zmian. O godz. 8 rano zanotowano temperatury: Warszawa —9, Lwów —9, Pińsk —12, Poznań —10, Lida —13, Białystok —8, Brześć n. B. —10, Kielce —9, Bydgoszcz —9, Zakopane —11, Kalisz —9, Łódź —10, Gieszyń —6, Przemysł —9, Zaleszczyki —3, Słomim —17, Morskie Oko —15, Hala Gasienicowa —14, Krywnica —11, Katowice —7, W większych miastach Europy: Londyn —2, Paryż —1, Helder —5, Bruksela —6, Kopenhaga —3, Wiedeń —5, Zurych —3, Berlin —7, Klajpeda —11, Praga —5, Budapeszt —4, Sztokholm —5, Tallin —7, Helsinki —6, Moskwa —19, Kijów —13, Madryt 9, Rzym 12, Belgrad 3. Rozkład ciśnienia i obszar wysokiego ciśnienia ogarnia Skandynawię i Rosję północną. Niskie ciśnienie ciągnie się brudną od zatoki Biskajskiej, przez Francję i Włochy po Jugosławię i sięga nad Węgry, drugi płytki niż nad Szpicbergiem.

Przewidywany przebieg pogody na niedzielę 8 bm.: Przeważnie pochmurno z opadami śnieżnymi, zwłaszcza na północy kraju. Na Śląsku i Podkarpaciu cieplej. Poza tym umiarkowany mróz. Słabe, potem umiarkowane wiatry północno-wschodnie i wschodnie.

(—) **RENTA DLA OCIEMNIAŁYCH INWALIDÓW.** Opracowana obecnie w min. skarbu tabela rent inwalidzkich w roku budżetowym 1931/32 przewiduje następujące renty wraz z dodatkami dla inwalidów ociemniałych: Inwalida ociemniały, zaliczony do X-tej kategorii (100% niezdolności do pracy), kawaler, otrzymywać będzie 230 zł. renty wraz z dodatkami, żonaty bezdzietny lub z 1-em dzieckiem 270 zł., żonaty z dwojgiem lub trojgiem dzieci — zł. 295, żonaty z czworgiem lub więcej dzieci — zł. 320.

Inwalida ociemniały, zaliczony do IX-tej kategorii (96 do 95% inwalidztwa), kawaler, otrzymywać będzie 176 zł. renty wraz z dodatkami, żonaty bezdzietny lub z jednym dzieckiem — 212 zł., żonaty z dwojgiem lub trojgiem dzieci — 234.50 zł., żonaty z czworgiem lub więcej dzieci — 257 zł.

Do tych ostatnich rent dla inwalidów ociemniałych IX-tej kategorii nie jest wliczony dodatek na przewodnika; inwalidzi, którym dodatek ten przysługuje, otrzymywać będą ponadto 15 złotych miesięcznie.

(J) **LICZBA BEZROBOTNYCH W POLSCE.** Według danych urzędowych za czas od 21 do 28 lutego b. r. liczba bezrobotnych w Polsce wynosiła 365.648 osób.

Nowy rząd w Finlandji.

Po ustąpieniu gabinetu Sinkkivaara, który został wybrany prezydentem Finlandji, otrzymał misję utworzenia nowego gabinetu min. Kallio, którego podobiznę zamieszczamy powyżej.

Zimowa bajka Zakopanego.

Zaczęło się to w sobotę ostatniego dnia lutego, ostatniego faktycznie zimowego miesiąca. Boć przecież marzec to jest miesiąc wstępny w okres wiosny. Zaczęło się huraganowym wiatrem halnym, który przyszedł po dwóch tygodniach niezwykłego, jak na koniec lutego ciepła. Gięły się gonie świerki, szamotały w konwulsyjnym tańcu nagie konary drzew — szary wał ołowianych chmur nad szczybą Giewontu groził całkowitą zagładą zimie. Ludziska tłużyli głowami o mur z rozpacz, że koniec śniegu, że resztki już dobrane w ostatnich dniach poszarpanej sukienki śnieżnej, porwane wicherem rozmięcione zostaną na wszystkie światła strony. Tylko my stare Zakopanieczki zacierałyśmy ręce z radości i... nie omyliłyśmy się.

Po wietrze halnym, który szalał do północy, przyszedł zrazu deszcz, a potem śnieg, który, jak zaczął sypać w niedzielę rano, tak sypał przez cały dzień i noc, aż przykrył swą bielą doszczętnie cały podhalański świat, grubą na pół metra kołderką. Zniknął znów wszelki brud, wyrównały się nierówności — zima — esteta i koneser — wyzwarowała znowu precudną bajkę.

We wtorek rano zapanowała zima tak cudna i boska, jakiej nie mieliśmy przez długi czas. Jest tak cudnie, tak przewspaniale, że żal wszystkich tych, którzy zrażeni złemi warunkami ostatnich dni lutego wyjazd swój przyspieszyli. Bo proszę — w ostatnich pięciu dniach przed sobotą były 3 dni, w które ręk spadła do 240 C poniżej zera, a w południe podnosiła się w słońcu do 240 powyżej.

Mieliśmy również dalsze opady śnieżne, które doprowadziły do tego, że mamy w dolinach przeszło pół metra, a w górach ponad 2 m. śniegu. Czy to nie raj dla narciarzy, tyżwiarzy i saneczkarzy? Nietylko bowiem tereny narciarskie, ale i tor tyżwiarzy i saneczkarzy znajdują się w idealnych warunkach, a jest tak u stóp Tatr

nie po raz pierwszy.

Dlatego też dla nas, którzy znamy dobrze ten cudny miesiąc zimowy, jakim jest marzec, dziwnem się wydaje, że ludziska tak mało z niego korzystają. Marzec to przecież miesiąc, w którym dnia przybywa już nie „na zajęczy skok”, ale skok siedmio-milowych butów. — Miesiąc, w którym można już nawet wielkie wycieczki przy blasku dziennym i słonecznym urządzić, czy to sankami, czy na nartach — a słońce, jakież ono cudne i boskie. Wystarczy dwie godziny spędzić gdzieś na Gubałówce, czy na Kosińcu, nie mówiąc o Hali Gasienicowej, aby człowiek wrócił osmolony, niczym czerwony mieszkaniec gór skalistych Ameryki.

W żadnej też porze zimowej śnieg nie posiada tych walorów, co w marcu. Bajkowy firn na grubej warstwie śniegu, pokrywającej wszystkie nierówności, pozwala na takie wyczyny sportowo-techniczne, o jakich nie mają pojęcia ci, którzy trzymając się niewolniczo terminów kalendarzowych zaniedbują ten najcudniejszy miesiąc przedwiosna.

Nie więc też dziwnego, że i narciarze i narciarstwo nasze ruszyło pełnym galopem, aby odrobić to, co zepsuły nieszczerzalne warunki styczni i części lutego. Mieliśmy już więc w niedzielę pierwszy narciarski 50 km. bieg sztafetowy, dziś w sobotę mamy bieg 18 km., a w niedzielę skoki na Krokwi. Zapowiedziane jeszcze są: bieg zjazdowy i stalom.

I to wszystko odbywać się będzie w czasie, gdy tam na dolinach roztopły wiosenne, a robotnicy z pługami wyjdą na rolę. Masy śniegu, jaki zwał się w ostatnich dniach, dają gwarancję nawet w razie jakiegos „nieszczęścia” na dole, że w górach — na Hali Gasienicowej, w Dolinie Pięciu Stawów i przy Morskim Oku zima dłużej będzie swe berło jeszcze przez długie, długie tygodnie.

PIĘKNĄ GARDEROBĘ NA ŚWIĘTA NIE DARMO

lecz za drobne kwoty mieć możesz dając do chemicznego czyszczenia i farbowania w pralni

„TĘCZA”

PRALNIA, FARBARNIA, PLISOWNIA
Kraków, Czarnowiejska 72—74, Tel. 114-71.
10 Filij w Krakowie. — Filje w całym Państwie.

(—) **WYSTAWA PORTRETÓW I RZEZB, WYOBRAZAJĄCYCH MARSZ. PIŁSUDSKIEGO.** — Prasa podaje, że pan Prezydent Rzplitej przyjął wczoraj przedstawicieli sekcji artystycznej komitetu uczczenia imienia Marsz. Piłsudskiego w osobach red. Michałowicza, prof. Jastrzębskiego i dyr. dep. Skoczylasa w sprawie otwarcia Salonu wiosennego w dniu 19 marca r. b., gdzie wystawione będą portrety i rzeźby, wyobrażające Marsz. Piłsudskiego.

(—) **PIELGRZYMKA POLSKA DO PADWY, LOURDES I LISIEUX.** W roku bież. — jak to już donosiśmy — wyjedzie z Polski wielka pielgrzymka narodowa do Padwy, Lourdes i Lisieux. Komitet organizacyjny przy Lidze Katolickiej w Katowicach, na czele którego stoją ks. prałat J. Gawlina i p. ordynatowa Bispingowa, ustalił

ostatecznie datę wyjazdu na dzień 3 lipca, a powrotu na dzień 22 lipca. Liczbę uczestników ograniczono do 122 osób w drugiej klasie i 210 osób w trzeciej klasie. Pielgrzymka oprócz miejscowości odpustowych, zwiedzi po drodze: Wenecję, Mediolan, Genuę, Niceę, Paryż. — Wszelkich informacji udziela Liga Katolicka w Katowicach, ul. Marsz. Piłsudskiego 58, lub Polskie Biuro Podróży „Frankopol”, Warszawa, ul. Trebacka 9, które objęło stronę techniczną pielgrzymki.

(—) **ZJAZD WALNY WOJEWÓDZKIEGO ODDZIAŁU KRAKOWSKIEGO Z. H. P.** W dniu 22 bm. odbędzie się walny zjazd wojewódzkiego Zarządu Oddziału Krakowskiego Związku Harcerstwa Polskiego. Otwarcie poprzedzi uroczyste nabożeństwo o godz. 9, poczem odbędzie się obra-

Dowódca oraz Korpus oficerów czynnych i rezerwy 8-go pułku ułanów Ks. Józefa Poniatowskiego

proszą wszystkich tych,

którzyby z jakichkolwiek powodów nie otrzymali zaproszeń o wzięcie udziału w uroczystościach w okazji Święta Pułkowego w dniach 18 i 19-go marca 1931 r.

Początek dnia 18 marca: godzina 10: Msza św. żałobna w katedrze na Wawelu.

Dnia 19 marca: godz. 10.30: msza św. polowa w Rakowicach.

Wszelkich bliższych informacji udziela adiutant pułku. 162g

dy w auli VIII gimnazjum (ul. Studencka 12).

W zjeździe biorą udział członkowie woj. zarządu z p. wojewodziną Z. Kwaśniewską przewodniczącą, komendanci i członkowie obu Komend Chorągwi, pełnoletni instruktorzy harcerzy, komendanci hufców, oraz delegaci Kół Przyjaciół z terenu całego województwa krakowskiego.

Walny zjazd poprzedzi dn. 21 bm. w sobotę odprawa komendantów hufców harc., zwolana przez kmtda Chorągwi męskiej dr Wład. Szczygła.

(—) **JAK KRAKOWIANIE KOCHAJĄ KRAKÓW.** Nie ogłaszamy niczego nowego, pisząc jak Krakowianie kochają swe rodzinne miasto, niemniej jednak serdeczny list jaki otrzymaliśmy dziś anonimowo od pewnego sędziego Krakowianina zmusza nas do przypomnienia tej starej prawdy. Krakowianin ten, emerytowany kierownik parowozu, chcąc przysłużyć się w sposób realny Krakowowi, nadesłał na nasze ręce kwotę 300 zł., dzieląc ją na najaktualniejsze dziś cele w naszym mieście. I tak 200 zł. na restaurację kościoła Marjackiego, 50 zł. na statek Ziemi Krakowskiej i 50 zł. na Dom im. Marszałka Piłsudskiego w Oleandrach.

Z KRAJU.

(—) **HOJNA OFIARA NA ZAŁOŻENIE KATEDRY FILOLOGII SKANDYNAWSKIEJ.** W gmachu ministerstwa oświaty odbyła się wczoraj uroczystość wręczenia ministrowi oświaty i rektorowi uniwersytetu kwoty przeszło 100.000 zł., przeznaczoną na założenie katedry filologii skandynawskiej na uniwersytecie warszawskim. Fundusz ten powstał z inicjatywy dyrektora banku amerykańskiego Gunnara Schoenmaiera, obywatela szwedzkiego i w ciągu 2 lat zebrany został w Danji, Szwecji i Norwegji.

HARCERSKI KURS PRZECIWGAZOWY W OŚWIECIMIU. Celem zaznajomienia harcerzy z obroną przeciwgazową, urządzono dla harcerskich drużyn w Oświęcimiu 6-tygodniowy kurs przeciwgazowy. W kursie bierze udział 50 harcerzy i harcerzy. Kurs prowadzi instruktor L. O. P. P.

(Lip.) **STRAJK W PRZEMYŚLE NAFTOWYM ZAŁĘGNANY.** Zawisła groźba powszechnego strajku, pracowników naftowych boryslawskiego i krośnieńskiego Zagłębia została już ostatecznie załęczona. Prowadzone, siedmiodniowe obrady przedstawicieli pracowników i pracodawców doprowadziły do obniżenia płac robotniczych w marcu o 3 proc. W następnym miesiącu płace ulegną dalszej niższej o 1 proc. prócz niżki, mającej być ustaloną przez komisję cennikową we Lwowie. W dalszych miesiącach uwzględniana będą niżki kosztów utrzymania, które przekroczą 2 i pół proc. Natomiast zwykła płaca nastąpi jedynie na wypadek wzrostu drożyzny artykułów pierwszej potrzeby o 7 i pół proc. Groźba strajku powszechnego została ostatecznie załęczona.

(Lip.) **4 LATA WIEZIENIA ZA ROZRZUCANIE ULOTEK KOMUNISTYCZNYCH.** Przed sądem przysięgłych w Samborze odbyła się w tych dniach rozprawa przeciw Mozesowi Breitbartowi, oskarżonemu z par. 58 i 65 u. k. W listopadzie Breitbard przyjechał ze Lwowa do Drohobycza jako wysłannik tamt. partji komunistycznej w celu rozrzucenia odezw antypaństwowych w związku z wyborami do ciała ustawodawczego. Drohobycz okazał się zupełnie niegościnnym miastem; ledwie Breitbard opuścił dworzec kolejowy, został przytrzymany przez funkcjonariusza wydziału śledczego i odstawiony do Sambora. Znalezione przy nim 15 kg. bibuły drukowanej w języku polskim i ukraińskim, mającej być przeznaczoną jako pokarm duchowy dla robotników Drohobycza i Zagłębia boryslawskiego. — 5 kg. świstków zdołał po drodze rozrzucić. Na podstawie werdyktu przysięgłych, trybunał pod przewodnictwem s. s. o. Stafińskiego skazał Breitbarta na 4 lata ciężkiego więzienia z obustrzennymi.

(Bs) **DRUGA LINIA TRAMWAJOWA POŁĄCZY G. ŚLĄSK Z ZAGŁ. DĄBROWSKIEM.** Dyrekcja tramwajów elektrycznych w Katowicach uchwaliła przeprowadzić w bieżącym roku budowę linii tramwajowej z Czeladzi przez Bańgów do Siemianowic. W ten sposób Zagłębie Dąbrowskie zostanie połączone z Górnym Śląskiem drugą linią tramwajową, gdyż pierwsza przez Sosnowiec stała się przed kilku dniami na skutek wykończenia wiaduktu w Sosnowcu faktem dokonanym.

(Hr) **SAMOBÓJSTWO WŁAŚCIELI ZIEMSKIEGO.** W kołach ziemiańskich silnie wrażliwe wywarł fakt targnięcia się na życie właściciela majątku Raciszki w gm. mickuńskiej ziemi wileńskiej Gerarda Szyszko. Szyszko zmęczony walką z trudnościami finansowymi i ciężkim stanem w rolnictwie, powiesił się w swoim folwarku.

PODWÓJNE TROJACZKI. W szpitalu państw. w Osmianie zdarzył się niezwykle wypadek równoczesnych urodzin trojaczek przez dwie kobiety. Dzieci jednej, choć urodziły się żywe, zmarły, trojaczki drugiej żyją.

„**CZUŁA**” **MATKA.** Córka parobka majątku Michałowszczyzna gm. bolszańskiej M. S., urodziła w ub. tygodniu dziecko, które, jak twierdzi, „wypadło, gdy szła”. „Czuła” matka pozostawiła „wypadek” dziecko na mrozie, skutkiem czego zmarło na śmierć. Sekcja lekarska stwierdziła, że dziecko urodziło się żywe.

OKRADZENIE NADLEŚNICTWA PRZEZ WŁAMYWCZY. W nocy na 5 bm. włamali się nieznanego złoźcyńcy do nadleśnictwa w Miradzu w pow. strzelińskim, gdzie rozpruli kasę ogniową i zabrali 2.500 zł., poczem zbiegli w niewiadomym kierunku.

POŻAR NA WSL W zabudowaniach gospodarczych Franciszka Muli w Smieszku koło Czarnkowa, wybuchł wielki pożar, który zniszczył obszerne stodołę z całym inwentarzem, wyrządzając właścicielowi szkodę na 12.000 zł.

ZBRODNI, CZY WYPADEK? Jak donoszą z Sosnowca, o negdaj o godz. 6 rano mieszkańcy wsi Niegowonice znaleźli na nieczystym, opuszczonym torze w pobliżu Łaz zwłoki 60-letniego Jana Kozy z poranioną głową i kolanem. Nie ustalono dotąd przyczyny śmierci Kozy, przypuszczają tylko, że wchodziła tu w grę jakaś zagadkowa zbrodnia.

ZE ŚWIATA.

MIEDZYNARODOWE IMPREZY LOTNICZE W ROKU 1931. Federation Aeronautique Internationale (Międzynarodowa Federacja Lotnicza) ustaliła na podstawie dotychczasowych zgłoszeń aeroklubów poszczególnych państw następujący terminarz międzynarodowych zawodów lotniczych w r. b.: w dniu 8 czerwca — zlot gwiazdzysty do Bukaresztu z okazji zjazdu F. A. I., w dniu 15 czerwca — wielki meeting w Mediolanie, w dniu 4 i 5 lipca — zlot gwiazdzysty i zawody lotnicze w Clermont-Ferrand (Francja), oraz w dniu 15 lipca — rozpoczęcie lotu okrężnego nad Italią.

DUMPING SOWIECKI W INDJACH HOLENDESKICH. Jak donoszą dzienniki angielskie z Batawii, towary rosyjskie pojawiły się na terenie holenderskich Indji wschodnich. Towary te kierowane są przez Chiny i kupey w Batawii są przekonani, że pochodzą one z Chin albo Niemiec. Ceny towarów sprowadzonych rzekomo z Chin są niezwykle niskie i wskazują, że mamy tu do czynienia raz jeszcze z dumpingiem sowieckim. Rząd Indji wschodnich postanowił położyć kres importowi sowieckiemu, przez zakaz przywozu rzekomych chińskich towarów na teren Indji holenderskich.

(B) POSŁOWIE SIĘ POBILI W piątek popołudniu w parlamencie francuskim przyszło do starcia między socjalistycznym posłem Massonem a podsekretarzem stanu w ministerstwie kolonii, murzynem Diagne. Żywa dyskusja między obydwiema na temat robót przymusowych doprowadziła w końcu do czynnego starcia. Służba i kilku posłów rozdzieliło walczących polityków.

(B) BISKUPI KOŁOŃSKI PRZECIWI HITLEROWI. Arcybiskup Kolonii i wszyscy biskupi prowincji kołońskiej opublikowali dzisiaj w „Kölnische Volkszeitung” oświadczenie, zwrócone przeciw narodowemu socjalizmowi (Hitlerowi). W piśmie ten powiedziano, że biskupi muszą przestrzec swych djecezan przed tym ruchem, którego kulturalno-polityczne poglądy nie dadzą pogodzić się z nauką katolicką.

REFORMA WYBORCZA W TURCJI. Jak donoszą gazety konstancyńskie, Kemal Paşa na posiedzeniu partii ludowej zaznaczył, że przy najbliższych wyborach zmieni system głosowania, który będzie zbliżony zupełnie do wzorów europejskich. Dotychczas bowiem głosowanie odbywało się w dwóch partiach, to znaczy w ten sposób, że naprzód głosowały ośrodki miejskie, a potem prowincje. Obecnie wybory mają być przeprowadzone jednocześnie w całym terenie państwa.

OLBRZYMI DEFICYT KOLEI KANADYJSKICH. Według doniesień z Ottawy, kanadyjskie koleje państwowe wykazują w roku 1930 deficyt 6 milionów funtów szterlingów.

GEN. GAJDA WYDANY SĄDOWI. Wczorajsze posiedzenie sejmiku czeskiego obfitowało w zajęcia i gwałtowne incydenty w związku z wniosem o wydanie sądom posła Gaydy, znanego wodza faszystów czeskich. Pomimo gwałtownych sprzeciwów interesowanego i jego drobnej grupy, sejm powziął uchwałę w myśl żądań sądu krajowego.

DZIWAČNY TESTAMENT ŚPIEWACZKI. — Pisma angielskie podają pewne szczegóły z testamentu niedawno zmarłej słynnej australijskiej śpiewaczki Melby. Jedno z postanowień tego testamentu opiewa w ten sposób, że testatorka swoją krait i struny głosowe zapisuje na cele naukowych badań.

TAJEMNICZA ŚMIERĆ AKTORA FILMOWEGO. Z Berlina donosi (H): Znany niemiecki aktor filmowy Pisk, b. partner Mía May, który w ostatnich latach pracował na polu reżyserstwa, a ostatnio założył własną wytwórnię filmową, zmarł dziś nagle wśród podejrzanych objawów. Pisk jeszcze wczoraj wieczór wygłosił na zebraniu pewnym dłuższe przemówienie, a bezpośrednio potem zmarł wśród objawów zatrucia. Władze sądowno-policyjne zarządziły obdukcję zwłok. Pisk liczył 45 lat, a od r. 1912 był żonaty ze znaną aktorką filmową Posca.

TAJEMNICZY TESTAMENT — REKLAMA. Z Berlina donosi (H): Tajemniczy wypadek zniszczenia testamentu nad kanałem Sprewy, w którym zawarte były wysokie legaty dla 12 niezamężnych a uczciwych dziewcząt, o czym już swego czasu donosiliśmy, wyjaśnia się w sposób nieoczekiwany. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa, zaszedł tu wypadek mistyfikacji, której autorem jest znany już z szeregu podobnych spraw wiedeński „król wiecznych piór do napędzania”, Winkler. Jak się okazuje, Winkler od kilku dni przebywa w Berlinie i jemu to policja przypisuje autorstwo tego ostatniego kawału.

POGŁOSKI O KONSYZSTORZU PAPIESKIM. Według pogłosek, mających pewne ugruntowanie, najbliższy konsystorz miałby się odbyć nie w pierwszej niedzielę po Wielkanocy, lecz w drugiej połowie kwietnia.

NOWA SERJA MONET WATYKAŃSKICH. Prawdopodobnie w okresie Wielkanocy wydana zostanie pamiątkowa seria monet watykańskich. Będzie ona zawierała monety: złote — stulirowe, srebrne dziesięcio-, pięciolirowe, niklowe — dwu i jednolirowe, oraz po 50 i 20 centów i miedziane po 10 i 5 centów.

(B) ZBYT GORLIWY WARTOWNIK. Pewien żołnierz z Senegalu postawiony w La Rochelle po raz pierwszy na warcie nie zrozumiał dobrze instrukcji i przez 2 godziny stał bez ruchu na urozie. Po odbyciu warty przekonał się senegalczyk, że ma odmrozone obie nogi, ale z obawy przed sierzantem nie zgłosił się jako chory. Dopiero kiedy już chodzić nie mógł oddano go do szpitala, gdzie amputowano mu obie nogi.

ILE LAT MA ZIEMIA. Amerykański instytut badawczy, zorganizowany specjalnie w celu dociekania nad wiekiem globu ziemskiego, obliczył, że Ziemia nasza liczy sobie poważny wiek, bo aż 1.852.000.000 lat. Prawdopodobnie instytut ów w tym celu podał tak dokładną cyfrę, aby wreszcie zakończyć niedokładne zadanie badania metryki staruszek ziemi.

Meble, Dywany, Brokaty, Firanki, Kołdry, Tapczany.

DOM MEBLOWY KRAKÓW, MAŁY RYNEK 2. M. PLESZOWSKI

TEL. 14136

Swieże **NASIONA** kwiatowe, warzywne, **Bra CHOMICZ** Warszawa pastewne, narzędzia ul. Zgoda 8

Firma istnieje 22. lata. — Najwyższe odznaczenia. — Cenniki gratis.

POD PROTEKTORATEM KRAKOWSKIEGO KLUBU AUTOMOBILOWEGO odbędzie się ilustrowany filmami odczyt p. Johna V. Lawrence zastępcy amerykańskiej Samochodowej Izby Handlowej, o budowie dobrych dróg oraz o rozwoju ruchu samochodowego. Odczyt powyższy odbędzie się dnia 9 marca 1931 r. o godzinie 15-tej 3-ciej popoł. w teatrze świetlnym „Uciecha” w Krakowie, ul. Starowiślna. Seans potrwa około jednej godziny.

Narodowa Samochodowa Izba Przemysłowa (National Automobile, Chamber of Commerce) zaliczając do swych członków prawie wszystkie fabryki samochodowe Stanów Zjednoczonych, wysłała swych zastępców z takimi filmami do 54 krajów, ażeby propagowali potrzebę lepszych środków komunikacji.

Odczyt p. Lawrence będzie się opierał na filmach o łącznej długości 5.700 m., które przedstawiają budowę dróg w Ameryce od najprimitywniejszych do najbardziej nowoczesnych, oraz usługi jakie samochód przyniósł w ekonomicznym i socjalnym życiu. Ponadto przedstawiają budowę samochodów w kilku największych fabrykach amerykańskich.

Każdy, kto się tą sprawą interesuje, zaproszony jest na powyższy odczyt.

Karty wstępu otrzymuje się bezpłatnie w Krakowskim Klubie Automobilowym Kraków, ul. św. Jana L. 11 w godzinach urzędowych od 10—13 i od 16—19-tej.

U DORASTAJĄCEJ MŁODZIEŻY stosuje się rano szklankę naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” i przy użyciu takowej jej czyszcząca działanie na krew i naprawa funkcji żołądka i kiszek u dziecięctwa i chłopców daje zbawienne skutki. Żądać w aptekach i drog.

Teatr, literatura i sztuka.

Z teatrów warszawskich.

Premjera w Teatrze Polskim

Teatr Polski w Warszawie wystawił znaną już u nas z czasów przedwojennych komedję Bernarda Shawa p. t. „Lekarz na rozdrożu”.

Interesującą przeprowadzoną próbę sztuki, podanej w umiejętnym przekładzie Florjana Sobieniowskiego, jak też staranne ujęcie sceniczne pod batutą reżysera K. Borowskiego, spotkały się z pełnym uznaniem ze strony publiczności. Szczegółowe sprawozdanie z przedstawienia damy w dniach najbliższych.

Koncert symfoniczny Konserwatorium Muzycznego.

Wielu kilkudziesięciu lat działalności Krakowskiego Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego podejmowano wielokrotnie próby stworzenia własnej symfonicznej orkiestry. Niestety próby te były bezowocne. Mamy wrażenie, że ta, której obecnie jesteśmy świadkami, a której ucieleśnieniem publicznym był urządzony przez to Konserwatorium koncert symfoniczny przedstawia istotnie dane, wręczące przedsięwzięciu trwałość. Podstawa tej trwałości tkwi w dwóch czynnikach.

Jednym jest rozszerzenie nauki w krakowskim konserwatorium na wszystkie prawie instrumenty, potrzebne do składu symfonicznego ciała, co umożliwiłoby uzyskanie z grona uczniów, sił wykonawczych.

Drugim jest nabywanie przez Towarzystwo muzyczne, sumptem wieloletnim, instrumentów nowych, z dobrych fabryk, co pozwala muzyce wykonywaniu dzieł symfonicznych nadać korzystną, jednolitą dźwiękowość i obywać się bez instrumentów, a w następstwie i wykonawców obcych.

Już zeszlonożony popis Orkiestry uczniów konserwatorium, w skromnych ramach dorocznych szkolnych popisów usposobił przychylnie dla zamysłów i pracy tego młodego muzycznego zespołu. Świeżo urządzony samodzielny koncert tej orkiestry przekonał, że działalność zarówno kierownika p. Zbigniewa Dymyka, jak i członków zespołu posuwa się naprzód po drodze prostej, w zdrowej atmosferze sumiennych studiów i w pełnej ochotności ku osiągnięciu jak najlepszych wyników.

Sam program koncertu był dowodem poważnego pojmowania zadań, skoro dobrano utwory starszego

repertuaru (Haydn: Symfonia e-moll, Schubert: Niedokończona symfonia), szczególnie podatnego ze względów pedagogicznych, bo wymagającego utrzymania przedewszystkiem czystości intonacji i umiejętności moderacji tempa i rytmu, więc dwóch podstaw zespołowego zgrania.

Gra orkiestry nie wyzwoliła się jeszcze z więzów szkolnego skrepowania, nie może też być mierzona miarą doskonałości, ale odznaczała się przymiotem poprawności, widoczną sumiennością i bliskimi artystycznego poczucia.

Popis orkiestralny doznał urozmaicenia w śpiewie p. Ilnickiej, zalecającym solidną metodę nauki p. Zboińskiej-Ruszkowskiej, oraz w grze fortepianowej p. Wołtyńskiej, który interpretacją Koncertu B-dur Brahmsa, wykazał zgodność muzycznych myśli ze swym mistrzem p. Dymkiem, prowadzącym ster orkiestry, towarzyszącej soliście.

Alf. Jen.

„SZTUBA” LECZYKIEGO BĘDZIE GRANA. Kuratorium wileńskie sprzeciwilo się, jak już donosiliśmy, wystawieniu w teatrze wileńskim sztuki K. Leckiego p. t. „Sztuba”, twierdząc, że autorytet władz szkolnych może ulecierpieć skutkiem wystawienia tej sztuki. Komisja, wyznaczona przez województwo, celem zbadania tej sprawy była obecna onegdaj na próbie generalnej, poczem odbyła naradę, w wyniku której uznano, że sztuka nie zawiera inkryminowanych jej tendencyj i może być wystawiona, jak to orzekło już poprzednio starostwo grodzkie.

PRZEGLĄD LNIARSKI. Towarzystwo Lniarskie w Wilnie wydało pismo poświęcone szerzeniu wiadomości z dziedziny uprawy, przeróbki i handlu lnu. W ostatnim numerze tego pisma znajdujemy ciekawy artykuł p. t. Walka o len i przemysł przedziałniczo-tkacki w Polsce.

IGNACY NEUMARK I ALFRED HOEHN współdziałają w poranku symfonicznym Zaw. Zw. muzyków 15 bm. w Starym Teatrze. Pod kierunkiem znakomitego dyrygenta Neumarka wykonają krakowskie symfonie Symfonie D-dur Haydna i Wariacje Regera na temat Mozarta. A. Hoehn odegra z tow. orkiestry Koncert fortepianowy Beethovena G-dur.

Co grają w teatrach?

Niedziela, 8 marca.

Warszawa. Teatr Wielki: „Orfeusz w piekle”. Narodowy pop. po cenach znizowanych: „Nowa umowa małżeńska”, wiecz.: „O żonach złych i dobrych”. Nowy: „Rozkosz uczciwości”. Letni pop. po cenach znizowanych: „Pani Ministrowa”, wiecz.: „Noc Sylwestrowa”. Polski pop.: „Katarzyna”, wiecz.: „Lekarz na rozdrożu”. Mały pop.: „Dzień bez kłamstwa”, wiecz.: „Koniec i początek”. Ateneum: „Dom otwarty”. Nowości premiera: „Róża z Florydy”. Qui pro: „Nos do góry”. Morskie Oko: „Sympatia Warszawy”. Wesoly Wieczór: „Tyłko dla dorosłych”. Ananas: „U nas najtaniej”. Filharmonia o g. 3 pop.: Recital Bronisława Hubermana. Konserwatorium: Koncert z udziałem Korwin Szymanowskiej, Ważyńskiej, Dygasa, oraz orkiestry pod dyr. Sielskiego. Mała sala Colossenn: „Szopka polityczna”.

Kraków. Teatr m. im. J. Słowackiego pop.: „Broadway” (oeny znizowane), wiecz.: „Ludzie w hotelu” (nowość). Teatr pow. D. Z. P. pop.: „Niespodzianka”, wiecz.: „Mascote”.

Lwów. Wielki pop.: „Ptasznik z Tyrolu”, wiecz.: „Opowieści Hoffmanna”. Rozmaitości pop.: „Człowiek z teką”, wiecz.: „Jak stał się bogatym i zubożałym”. Mały pop.: „Chaplinada”, wiecz.: „Dobra wróżka”.

Katowice. Teatr Polski o godz. 11 poranek: „Sen nocny wigilijnej”, o godz. 15.30: „Orlow”, o g. 19.30: „Maż z grzeszności”.

Sosnowiec. Miejski o g. 16: „Dudek”, o g. 20.15: „Narzeczona w garnizonie”.

Poznań. Wielki pop.: „Siła przeznaczenia”, wiecz.: „Orlow”. Polski pop.: „Pani ministrowa”, wiecz.: „Gwiazdki z nieba”. Nowy pop.: „Syn Boży”, wiecz.: „Pan Lambertier”, występ Węgierki.

Bydgoszcz. Miejski pop.: „Młody las”, wiecz.: „Taniec sześciu”.

Toruń. Miejski pop.: „Targ na dziewczęta”, wiecz.: „Miss Europa”.

Grudziądz. Miejski pop.: „Baba Jaga”, wiecz.: „Władza się nie myli”.

Lublin. Występ gościnny Adwentowicza i jego zespołu w teatrze miejskim.

Łódź. Miejski pop.: „Człowiek z teką”, wiecz.: „Ulica”. Kameralny pop.: „Rox”, wiecz.: „Tak się zdobywa kobiety”. Popularny pop.: „Hrabia Luksenburg”, wiecz.: „Nauczycielka”.

Wilno. Wielki na Pohulanie w poniedziałek i wtorek: „Salome”. Ltnia w poniedziałek i wtorek: „Sztuba” Leszczyńskiego.

Kowel. Wołyński teatr wojewódzki pop.: „Majster i czeladnik” i „Z dobrego serca”, wiecz.: „Pan Topaz”.

Królowa Helena zamierza poślubić rumuńskiego oficera.

Próby porozumienia między rumuńskim królem Karolem a jego pierwszą małżonką, królową Heleną, spełzły dotychczas na niczem, jak twierdzą wtajemniczeni, z powodu oporu samej królowej. Zamierza ona, jak donoszą pisma, wyjść obecnie za rumuńskiego pułkownika, nazwiskiem Skeletti, którego podobiznę podajemy.

Również — zdaniem tutejszego świata przemysłowego nie można liczyć na jakieś większe oszczędności przez przeprowadzenie racjonalizacji działu administracyjnego. Znaczna większość, o ile nie ogół przedsiębiorstw przemysłowych w Łodzi, dokonała w trakcie ostatniego przesilenia gospodarczego szeregu poczyniła oszczędnościowych i w tej dziedzinie nie wiele jest obecnie do zrobienia.

Według kierowniczych osobistości przemysłu łódzkiego poczynania racjonalizacyjne winny się raczej zwrócić w innym kierunku, a mianowicie w kierunku planowej organizacji produkcji i wyeliminowania niezdrowej konkurencji przedsiębiorstw, wymykających się z pod kontroli organów skarbowych i niestosujących się do obowiązujących przepisów ustawodawstwa socjalnego, jak również sanacji stosunków w handlu wielkimi.

Z polskiego komitetu Międzynarodowej Izby handlowej.

Pod koniec ubiegłego miesiąca obradował w Paryżu osobny komitet Międzynarodowej Izby handlowej dla spraw polityki handlowej i przeszkół handlowych.

Głównym punktem programu obrad, w których brał udział również przedstawiciel polskiego komitetu narodowego, był problem zastosowania klauzuli największego uprzywilejowania we wzajemnych stosunkach międzynarodowych.

Komitet zaaprobował również projekt sprawozdania o wyniku swych prac w dziedzinie międzynarodowej polityki handlowej, a mianowicie w kwestii reglamentacji obrotu towarowego z zagranicą, w sprawie t. zw. protekcjonizmu pośredniego, dyskryminacji taryfowej w transporcie kolejowym, formalności celnych i t. d.

Sprawozdanie to ma być przedłożone do zatwierdzenia kongresowi międzynarodowej Izby handlowej, który odbędzie się w Waszyngtonie z początkiem maja b. r., a następnie komitetowi ekonomicznemu Ligi Narodów do dalszego użytkowania na terenie genewskim.

Pożyczka francusko-amerykańska dla Włoch?

Nasz korespondent rzymski (glw) donosi: Od kilku dni krąży po Rzymie fantastyczne pogłoski na temat ostatniego układu morskiego. Oto lud rzymski powiada, że Włochy otrzymały mają w najbliższym czasie pożyczkę 7 miliardów (!) lir od Francji przy gwarancji amerykańskiej grupy Morgana. Amerykanie mają otrzymać monopol tytoniowy włoski, jako gwarancję danej Francji gwarancji.

Ile w tych pogłoskach jest prawdy, trudno do cieć. Jest jednak faktem, że dzięki układowi morskiemu Włochy otrzymają większą pożyczkę zagraniczną. Czy będzie to pożyczka francuska, czy amerykańska grupy Morgana, narazie oficjalnie nie wiadomo. Nieoficjalnie cały Rzym mówi tymczasem o 7 miliardach.

GIELDA WARSZAWSKA.

Warszawa. (PAT) Waluty: Dolar 8.92—8.94—8.90. Dewizy: Belgia 124.42—124.41—124.41, Budapeszt 155.65—156.08—155.22, Gdańsk 173.32—173.75—172.89, Holandia 357.80—358.70—356.90, Londyn 43.354—43.46—43.25, N. Jork 8.918—8.938—8.898, N. Jork telegr. 8.927—8.947—8.907, Oslo 238.75—239.35—238.15, Paryż 34.96—35.05—34.87, Praga 26.434—26.50—26.37, Szwajcaria 171.75—172.18—171.32, Wiedeń 125.41—125.72—125.10, Włochy 46.764—46.88—46.65 Berlin w obr. pręw. 212.23. Akcje: Bank Polski 136, Warsz. Tow. Fabr. Cukr. 30, Lilpop 20.50, Węgiel 31, Modrzewie 7.75, Norblin 36, Rndzki 10, Starachowice 12.25. Pożyczki: 4% prenjowa inwestycyjna 95.50—95.75, 5% pożyczka konwersyjna 49, 6% dolarowa 74.50, 10% kolejowa 103.50, 8% listy zast. Banku Gosp. Kraj. 94, 7% — 82.25.

GIELDA WIEDENSKA.

Wiedeń. (PAT) Dewizy: Warszawa 79.55—79.83. Papiery polskie: Rima 63.80, Galicja 20, Galic. Montanwerke 6.25.

GIELDA ZURYCHSKA.

Zurych. (PAT) Paryż 20.35, Londyn 25.251/4, Nowy Jork 5.19.30, Belgia 72.424, Włochy 27.22, Hiszpania 56, Holandia 139.15, Oslo 138.984, Kopenhaga 138.974, Sztokholm 139.15, Warszawa 58.20, Budapeszt 103.884, Białogrod 9.12.00, Ateny 6.724.

UWAGA! LĄSZŁO SZENTGYÖRGYI fenomenalny węgierski strzyżak

Wę wtorek dnia 10 bm. SALA BOŁOŃSKIEH przy fortepianie: Szimon MARMOR

Kurier gospodarczy.

Na Zachodzie kryzys wchodzi w stadium końcowe.

Ogromne ożywienie w kołach kupiectwa Francji i Angli.

W kołach handlowych Francji oraz Anglii daje się ostatnio zauważyć bardzo znaczne ożywienie. spowodowane prognozykami Związku fabrykantów angielskich, oraz Instytutu eksportowego Francji. Zostało to uwidocznione przez rekordowy napływ obywateli w drukarniach Londynu i Paryża, które pracują obecnie na 3 zmiany, dru-

kując katalogi, ulotki propagandowe i t. p. Akcja ta niewątpliwie objębie się również na udziale tych kół w Targach poznańskich. Ożywienie wiosenne w obrotach handlowych jest obecnie tematem przewidywanym wszystkich ośrodków handlowych Europy zachodniej.

Projekty nowelizacji przemysłu łódzkiego.

(MW). W związku z prowadzonymi przez czynniki międzynarodowe badaniami żywotnych problemów włókiennictwa łódzkiego podnoszona jest ostatnio kwestja racjonalizacji wielkiego przemysłu włókienniczego w Łodzi.

Między innymi badana jest kwestja modernizacji technicznej włókiennictwa łódzkiego, prowadzone są dociekania nad opłacalnością automatyzacji krosien etc.

O ile chodzi o opinie sfer zainteresowanych, to czynniki kierownicze tutejszego przemysłu włó-

kieniczego ustosunkowują się naogół dość krytycznie do powyższych zamierzeń.

Zdaniem wybitnych przemysłowców tutejszych ogólny przeciętny poziom techniczny włókiennictwa łódzkiego jest naogół dość wysoki i nie ustępuje zupełnie odnośnym zakładom przemysłowym w Europie zachodniej, Niemczech czy Czechosławacji, nie mówiąc już o szeregu przedsiębiorstw łódzkich, jak Widzewska Manufaktura czy S. Aka. N. Ejtington, które posiadają najnowsze maszyny na kontynencie.

Dzień wielkich debat politycznych w Senacie.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 6 marca (Wir). Senat przystąpił w piątek do załatwienia szczegółowego 4. preliminarza budżetowych: robót publicznych, s. raw zagranicznych, pracy i spraw wewn.

Zadanie rozległe, gdyż w przeciwieństwie do dnia wczorajszego, materje, będące przedmiotem obrad, budzą głębsze zainteresowanie w kraju, a więc i w Senacie.

Preliminarz robót publicznych.

Referuje sen. Skoczylas, który domaga się skoncentrowania prac budowlano-inwestycyjnych w min. robót publ. według planu obliczonego na okres kilkoletni.

Demonstracja „obrażonych” Niemców.

Sen. dr Pant (Kl. niem.) oświadcza, że przedstawiciele mniejszości niemieckiej wzięli udział w rozprawie budżetowej z czystym zamiarem znalezienia platformy wzajemnego porozumienia. Tymczasem sen. Ewert pozwolił sobie wczoraj pod adresem mowy klubu niem. na insynuacje, że jego przemówienie przeznaczone jest dla Berlina. Mowca protestuje przeciw tej insynuacji. Przemówienia z tej trybuny zwrócone są do rządu i do sumienia społeczeństwa polskiego.

Nikt w tej Wysokiej Izbie nie wziął nas w obronę przeciw tej insynuacji. Przy takim ustosunkowaniu się do naszych przemówień, uważamy za bezcelowe branie udziału w dalszej dyskusji budżetowej(?) i oświadczamy, że na znak protestu, w dyskusji tej głosu już zabierać nie będziemy(!).

Niech pamiętają o tem, że są w Polsce!

Sen. Rolfe (BB): Drugi raz już słyszymy odesłanie do naszego sumienia. Pozwalam sobie zwró-

Rząd przystąpi do budowy Biblioteki Jagiellońskiej.

Mowa min. Neugebauera.

Zabiera głos minister robót publicznych Norwid-Neugebauer:

Scentralizowanie prac budowlanych w jednym ministerstwie ma niewątpliwie dodatnie strony, ale i pewne niebezpieczeństwo, polegające na tem, że sumy globalne, ześrodkowane w jednym ręku, o wiele łatwiej ulegają kompresji w razie konieczności budżetowych, niż sumy rozproszkowane w różnych resortach. Ministerstwo zdaje sobie sprawę ze

znaczenia turystyki,

Jednak musi mieć na względzie, że propagowanie turystyki na terenach, które do niej nie dążyły, może zaszkodzić samej turystyce i że propagandę zagranicznej turystyki musi poprzedzić stworzenie turystyki wewnętrznej. Pewne polacie kraju przez wzmocnienie turystyki wewnętrznej dojrzeją do turystyki w szerszym tego słowa znaczeniu. Co do

elektryfikacji,

liczyć jedynie na kapitał zagraniczny nie można, gdyż jest on chętny tylko w ramach minimalnych, dających bezpośredni dochód, uchyla się zaś od wkładów amortyzujących się po dłuższym czasie. Potrzebne są więc wysiłki społeczeństwa

Na froncie polityki zagranicznej.

Referentka sen. Hubicka (BB) wyluszcza starania ministerstwa o udoskonalenie kwalifikacji personelu pod względem fachowym i moralnym i zwraca uwagę na konieczność utrzymania ze strony urzędników centrali, jak i placówek sto sunków towarzyskich w interesie służby.

Bezpodstawna nerwowość na ile rosyjskiem.

W dyskusji sen. Kozicki (Kl. Nar.), biorąc za punkt wyjścia onegdajszego przemówienia senatora Targowskiego, sadzi, że nie wystarczy przeciwstawić Wschodowi Zachód, lecz rozróżniać także między Zachodem dalszym i bliższym, między narodami łacińskimi a germańskimi.

Walka, którą rozpoczął Cezar z Arjowistem nad Renem, wcale jeszcze nie jest zakończona. Niebezpieczeństwo sprowadzone przez Konrada Mazowieckiego stworzyło tragiczną sytuację nad Wisłą. Nie widać możliwości kompromisu i to musi mieć konsekwencje w naszej polityce, która musi opierać się na swym sojuszniku — Francji.

Co się tyczy Wschodu, Rosja bolszewicka zaangażowana w konflikcie z Chinami, zmieni swój stosunek do zagadnień europejskich. Co się tyczy żywiołu bolszewickiego, to wszystko świadczy o tem, że plan pięcioletni będzie uświęcony powodzeniem(?). Za tyle lat Rosja będzie produkowała tyle towarów, że zadowolą ona ry-

Absurdalne majaki wojenne atutem dla propagandy bolszewickiej.

Sen. Loewenherz (BB) uważa radę p. Kozickiego, aby nie rzucać się na Rosję, za szkodliwą, bo wywołać ona może wrażenie, jakgdyby prawdziwy wzmianki w prasie narod.-dem., że zachodzi możliwość, jakoby Polska mogła dać się użyć w celu wywołania wojny. Min. Zaleski o-

cił ten apel w stronę, skąd on wyszedł. My apelujemy do waszego sumienia, aby ono się raz razresze obudziło.

Tak traktować siebie, jak to było dawniej, nie pozwolimy i zawsze będziemy protestować przeciw temu, żebyście dawne metody stosowali w nowej Polsce.

Już wczoraj sen. Pawelec wyraźnie to oświadczył w imieniu ludności śląskiej i bądzie przekonani, że nie jest on odosobniony. Wszędzie, gdzie bije serce polskie, przyłączy się ono do jego stanowiska.

Mowca zwraca następnie uwagę ministra na konieczność regulacji rzek, zadrzewienie stoków górskich, zabudowanie potoków, budowę zbiorników, zwłaszcza na rzece Soła. Dotychczasowe roboty około tego zbiornika są arcydziełem techniki. W zakresie turystyki należy zainteresować globetrotterów krajoznanami Polesia i Białowieży.

Przy tej sposobności mowca podaje, że odstrzeżenie dwóch żubrów w dobrach pszczyńskich było podyktowane względami hodowlanymi. Stary Samiec odznaczał się złośliwą zazdrością wobec młodych żubrów.

W końcu mowca zwraca uwagę na

potrzebę budowy nowego gmachu dla Biblioteki Jagiellońskiej.

Niedawno oprowadzając wycieczkę cudzoziemską doznałem tej przykrości, że zobaczyli stare księgi, które na podwórku suszono(!) i czyszczono z odchodów ptasich(!), co chyba nie świadczy o pieczołowitości naszej o nasz dorobek kulturalny.

Plan już jest opracowany. Specjalny referat katedry sił wodnych wykaże możliwość wyzyskania sił wodnych w Polsce. Prace nad planem rozbudowy zbliżają się do końca i może już w lipcu przedłożone będą Izbie.

Co się tyczy

Biblioteki Jagiellońskiej,

to miała ona obiecać od min. rob. publ. 1 milion złotych, o ile będzie nadwyżka.

Min. przeprowadziło wszystkie prace, które do niego należały. Wątpliwość istnieje tylko co do rozwiązania stropu betonowego.

O tem jednak, czy nadwyżki budżetowe są, decydować nie może minister, ale samo życie. „Pożytywnie mogą stwierdzić jedno, że Biblioteka Jagiellońska budować się będzie i że Kraków, oraz Uniwersytet Jagielloński otrzymają nowy gmach.

Chodzi tylko o termin, który zostanie przesunięty prawdopodobnie na kwiecień ze względu na roboty techniczne.

nek wewnętrzny, a może także rozwinie się eksport na Daleki Wschód.

Otóż sfery przemysłowe i finansowe bogatych krajów przemysłowych z troską myślą o wytworzeniu się takiej sytuacji. Należy się obawiać, że zrodzi się myśl, aby te trudności gospodarcze rozstrzygnąć sposobem politycznym, a nawet wojskowym. Bardzo łatwo może powstać zamiar, aby do tego celu użyć młodego, pełnego animuszu narodu polskiego (!!). Moim zdaniem, jest niebezpieczeństwo wielkie jawnego wysiłku, aby pchnąć nasz naród do czynów, które mogą go doprowadzić do katastrofy.

Niemcy istotnie prowadzą politykę, która w Sejmie nazwano szantażem, polegającą na tem, że chcą one wytłumaczyć państwom zachodnim, że można pozyskać Niemcy dla wspólnego frontu antybolszewickiego przez zaspokojenie ich życzeń nad Wisłą.

Polityka polska musi być przewidująca. Musimy starać się o to, aby wszyscy dobrze wiedzieli, że niema możliwości pozyskania Niemiec dla wspólnych frontów przez rozbiór Polski i niema możliwości zrzucenia sił zbrojnych polskich na wschód.

Dla powstrzymania pochodu Niemczyzny na wschód nie wystarczy jedynie siła państwa, ale potrzeba silnego żywiołu polskiego. (Oklaski na ławach Kl. Nar.).

Sen. Dębski (PPS) sądzi, że rząd polski nie powinien się nie liczyć z opinią zachodu tak, jak się nie liczy z opinią krajową.

świadczył już, że jest to absurd powracanie do tego jest szkodliwe, bo prasa bolszewicka to wyzyskuje dla wywołania w Rosji niechęci do Polski (Głosy Śluznie). Do Francji mamy tak pełne zaufanie,

że żadne jej rozmowy z Niemcami nas nie niepokoją, bo wiemy, że nigdy nie będą niekorzystne dla Polski. Zgoda jest też między nami co do tego, że postulat niemieckim musimy się kategorycznie przeciwstawić. Cały naród jest zgodny co do konieczności walki do ostatniej kropli krwi o każdą piędź ziemi polskiej. (Oklaski).

Mowca zwraca się następnie ostro przeciwko wyzyskiwaniu tarć wewnętrznych do akcji politycznych, które dają wrogię propagandzie broń do ręki. Ołbrzymiemu i gorącemu temu naszemu patriotyzmowi uda się nie tylko utrzymać, ale i wzmocnić prestige państwa polskiego, jako jednego z głównych filarów pokoju świata. (Oklaski).

Przedstawiciel Klubu Chłopskiego porusza sorawy wewnętrzne.

Sen. Motz (Kl. Chłopski) przestrzega, aby nie zamykać oczu na niebezpieczeństwo wojen w Europie. Musimy przygotować się do obrony, a samoobrona państwa zależy głównie od 4 elementów: od jego siły zbrojnej, od bogactwa jego przemysłu i zdolności przystosowania go do potrzeb, od wartości wewnętrznej obywateli i od posiadania dobrych przemyśleń. Mówiąc o łażę niach Niemiec i Sowieców, mowca zwraca uwagę, że siła, jaką 80-miljonowy naród nasz może przeciwstawić 240 milionom naszych nieprzyjaciół, nie może być wystarczająca, jeśli tylko chodzi o stronę fizyczną. Poza gazem, o którym tu była mowa, rozstrzygające będzie w przyszłej wojnie lotnictwo i ciężka artylerja.

Ze zdziwieniem widzę, że na lotnictwo nie tylko nie zwiększono wydatków, ale je zmniejszono o 2 miliony, chociaż znalazło się 8 milionów na t. zw. wychowanie fizyczne.

Jeżeli chodzi o drugi punkt samoobrony, t. j. bogactwo i uprzemysłowienie kraju, to cóż możemy przeciwstawić tym kolosalnym potęgom, będąc krajem biednym, który dopiero od lat 10 wyszedł z ruiny.

Te dwa ujemne punkty musimy więc skompenzować czem innem, mianowicie wartością narodu i obywateli. Jeśli my dziś nie jesteśmy pod butem militeryzmu niemieckiego, to zawdzięczamy to hartowi narodu francuskiego. Antytezą tego niezłomnego hartu duszy jaki okazał Francuzi był ów autokratyczny imperator rosyjski, który miał dziesiątki milionów żołnierzy. Kierownicy naszej polityki powinni głęboko nad tem się zastanowić. Wiemy co po wszystkich dyktaturach następuje. Był Cromwell, wielki dyktator, który przez kilkanaście lat przymierzał sobie koronę i chciał syna swego zrobić protektorem, ale w rok po jego śmierci syn został haniebnie wypędzony. W każdym społeczeństwie są różne tendencje: Jest umiarkowana prawica, jest odłam, który dąży do nowego ustroju społecznego, trzecia grupa stara się utrzymać równowagę i na tych to właśnie elementach należy oprzeć budowę społeczeństwa i przygotowywać obywateli do tej chwili, która może wymagać największego jego hartu.

Czy to się robi u nas, czy do tego przyczynia się brak praworządności, kiedy się sądy nawet przystosowuje do różnych partyjnych względów.

Marszałek: Zwracam uwagę, żeby pan o sądach tak się nie wyrażał. Są one, niezależne.

Sen. Motz: Więc to odwołuję. Jak te nasze wybory demoralizują społeczeństwo, co ta hańba brzeska (przerwywania na ławach BB) o tem się jeszcze długo będzie mówiło nawet wśród parlamentu polskiego.

Szukamy współpracy.

Sen. Wielowiejski (BB) w polemice z panem Motzem przypomina, że Clemenceau gdy wygrał wojnę był moralnym dyktatorem, a więc są momenty, gdy trzeba, aby pewni ludzie mieli zaufanie do całego kraju. Co do Rosjan, którzy cieszyli się, że „naszych bju”, to zdaje się, że nie trzeba będzie czekać do czasów wojny, aby to u nas zobaczył gdy się widzi teraz, jak pewni ludzie cieszą się: „Ach jak wam Brześć zaszkodzi, ach jak się wam powiodło w Genewie”.

Cromwell według mego przedmowy najpierw mówił z parlamentem a później go zamknął. Marszałek Piłsudski nie chciał z parlamentem mówić, ale teraz z nim współpracuje, a więc porównanie sen. Motza jest chyba odwrócone. Zapewne trudno zaprzeczyć jak wiele polega na życiu tego wielkiego człowieka i z troską myślimy o tem.

Sen. Motz: Od jakiego czasu zaczął pan tak myśleć?

Sen. Wielowiejski: Od czasu kiedy pan przestał.

Sen. Kluszyńska: Młode Piłsudczyki a siwe.

Sen. Wielowiejski: Z troską myślimy o tem, bo trudno przez cokolwiek zastąpić ludzi wyjątkowych. Dlatego szukamy solidarności i współpracy.

Po kilku sprawozdaniach i wymianie zdań między sen. Kozickim, Bobrowskim i Kopeńskim dyskusja nad budżetem min. spraw zagranicznych zakończono.

Dyskusja nad budżetem min. pracy i opieki.

Na posiedzeniu popołudniowym Senat przystąpił do rozprawy nad budżetem min. pracy i opieki społecznej. Po referacie sen. Barańskiego — sen. Mora-Brzeziński wyraził zapatrywanie, że do walki z bezrobociem powinny być powołane wszystkie ministerstwa i powinny się znaleźć odpowiednie fundusze.

Sen. Grumertówna (BB) uważa, że mimo licznych braków posunęliśmy się we wszystkich dziedzinach naprzód, a ministerstwo to które pod względem budżetowym przeżywa lata chude, pod względem wydajności pracy, przeżywa lata tłuste.

Sen. Peplowski N. P. R. rozwódzi się specjalnie

nad kwestją obniżki cen i wyraża zapatrywanie, że hasło to, pociągnęło z jednej strony za sobą strajk kupujących, co pogłębiło kryzys z drugiej zaś strony pociągnęło za sobą tendencję do obniżki zarobków Komisja arbitrażowa dla górnictwa górnośląskiego na szczególne stanęła na stanowisku, że zarobki dadzą się jeszcze zatrzymać przez rok na dotychczasowym poziomie, natomiast pertraktacje o niższe cen w przemyśle cynkowym, kruszcowym, naftowym, miedziowym, włókienniczym, pończosznictwie — są w toku.

Sen. Bobrowski (BB) domaga się badania młodości robotników przed wstąpieniem do pracy, opieki lekarskiej w szkołach wieczornych dla terminatorów kolonii wypoczynkowych dla młodzieży robotniczej, co powinno znaleźć wyraz w przyszłym budżecie (Oklaski).

Następnie zabiera głos sen. Kisielewska (Kl. Ukr.), która kończy swe wywody pytaniem o będzie z młodzieżą, którą zwolniono z naszych (ukraińskich) gimnazjów, a. p. w Tarnopolu, na skutek doniesień policji, która nie wahała się nawet krzywo przysięgać.

Marszałek: Proszę takich twierdzeń nie podawać.

Min. Składkowski: Czy pani potrafi to udowodnić?

Sen. Kisielewska: To było przecież w gazetach, (Wrzawa). Z tych wszystkich powodów klub nasz będzie głosował przeciwko budżetowi.

Od hasel walki kapitału i pracy do hasel solidarności.

Zabiera głos minister pracy Hubicki: W Polsce jeszcze tak niedawno pograżeni byliśmy w chaosie demagogicznym, rzucanych doktryn walki klasowej. Zjawiskiem nowym jest, że polski świat pracy organizuje się teraz nie pod znakiem walki klasowej, lecz współpracy społeczeństwa w i. mię mocy i przyszłości państwa. Organizuje się bez nacisku doktryny zgóry powziętej, ani państwa. Niech mi wolno będzie przestrzedz przed walką kapitału ze światem pracy i przestrzedz przed najgorszą dewaluacją: człowieka pracy najemnej w Polsce, który nikomu się ubić nie pozwolił, gdy szło o świadczenia krwi i życia dla państwa. (Oklaski na ławach BB) Mam niezłomne przekonanie, że do tej walki nie dojdzie w Polsce, dzięki zjawisku nieznanemu gdzieś indziej, że dla zgodnej współpracy nad przebudową państwa zasiadły oba te światy. (Oklaski na ławach BB).

Referat

budżetu ministerstwa spraw wewnętrznych

w zastępstwie chorego sen. Boguckiego przedłożył Izbie sen. Popławski, który wywodzi swe zakończenie, występując przeciw tezie wypowiedzianej przez jednego z mówców jakoby najlepszym określeniem wzajemnego stosunku stronułów względem siebie miały być słowa de Moulina, że „raczej lepiej śmierć ponieść niż dojść do porozumienia z przeciwnikiem”. Temu twierdzeniu mowca przedstawia słowa innego wielkiego pisarza, Renana, że „nikt niema słuszności, tak dalece, aby jej choć trochę nie miał jego przeciwnik”. (Oklaski).

Sen. Roman (BB): Rządzić w państwie nowożytnym, to nie tylko stać na straży bezpieczeństwa publicznego nie tylko nakazywać i zakazywać, ale także wytwarzać warunki zgodnego współżycia.

Osobny ustęp mowca poświęca działalności policji państwowej i Korpusu Ochrony Pogranicza. Nasza policja państwowa strzeże z całym poświęceniem życia i mienia obywateli oraz porządku publicznego. (Oklaski). Wszyscy takto dobrze odczuwamy, że żołnierz straży pogranicza z bronią u nogi strzegący na naszym wschodzie nieprzekraczalności naszych granic, daje pewną gwarancję również nieurazalności tych granic. (Oklaski).

„Cuda wyborcze” i cytaty z „Gazety Warszawskiej”.

Sen. Makuch (Ukr.) mówi o wyborach, o stosowaniu terroru i o „cudach wyborczych”. Marszałek przywołał mowcę do porządku za używanie kwalifikacji, niewłaściwych dla Izby senackiej, a przesadzających fakty, które zostaną ustalone na właściwej drodze sądowej. Następnie sen. Makuch utrzymywał, że na komisji nie on, lecz min. Składkowski użył zwrotu, że gdyby chciał, to sen. Makuch nie zostałby wybrany do Senatu, odczytuje sprawozdanie z tego posiedzenia w gazecie, do której niema dostępu, a mianowicie w „Gazecie Warszawskiej”.

Wywołuje to ze strony min. Składkowskiego gwałtowny protest, który zwraca on w stronę prawicy i woła: „Niech żyje prawdomówność i prawo”.

W dyskusji zabierają z kolei głos senatorzy Zaleski, który mówi o działalności M. S. W. w zakresie zdrowia publicznego, Pawelec, Sledun, ks. Schulz, wszyscy z BB, oraz jako ostatni min. Składkowski który w dłuższym przemówieniu polemizuje z opozycją na temat ideologii Marszałka Piłsudskiego.

Na tem posiedzenie o godzinie 12 05 zamknięto. Następne posiedzenie odbędzie się w sobotę o godzinie 10-tej rano z porządkiem obrad: budżet rolnictwa, reform rolnych, komunikacji, spraw wojskowych i sprawiedliwości.

W poniedziałek posiedzenie Sejmu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 marca. (Wir) Biuro Sejmu komunikuje, iż najbliższe posiedzenie Sejmu, odbędzie się w nadchodzący poniedziałek, dnia 9 bm. o godz 9 rano.

Start polskich awionetek do Estonii odroczone.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Wilno, 6 marca. (Hr). Dziś miał się odbyć start awionetek polskich do Estonii. W godzinach popołudniowych dwie awionetki dokonały lotu wyprawowego i stwierdziwszy silny wiatr i mgłę w rejonie Dyneburga, zawróciły do Wilna. Start nastąpi prawdopodobnie w dniu jutrzejszym.

Dochodzenie policyjne prowadzone przez miejscową policję ustaliło, że na dwa dni przed śmiercią Kamińskiego, do jego mieszkania przybył niejaki Kiełkowski, zawiadomił go, że ma intratny interes do zrobienia i zaproponował mu współudział, lecz Kamiński nie zgodził się, po czym Kiełkowski odjechał.

W dwa dni później Kiełkowski przybył po raz drugi do Kamińskiego i przedłożył mu zaświadczenie, że jego rozwiedziona żona zmarła i na krótko przed śmiercią błagała donoszącego, by po jej śmierci udał się do jej meza Kamińskiego z prośbą o zajęcie się jej pogrzebem. Wzruszyło to nieprzeciwującego żadnego podstępów Kamińskiego. Zabrał posiadaną w domu gotówkę i ruszył do miejsca zamieszkania swej żony. Kamiński idąc przez las w towarzystwie Kiełkowskiego, spotkał swego sąsiadę Przywitowskiego, który również podał do wsi Blinne. Gdy Kiełkowski dowiedział się o celu podróży Przywitowskiego, nagle przystanął i oświadczył Kamińskiemu, że należy wrócić do wsi, by z urzędu parafialnego dostać metrykę ślubu, która niezbędna jest do spisania aktu zgonu. Obaj zawrócili do wsi, Przywitowski poszedł zaś dalej.

Na drugi dzień, znaleziono Kamińskiego zabitego.

Zatrzymany Kiełkowski podejrzany o zabójstwo rabunkowe Kamińskiego wypierał się, lecz przeprowadzona w czasie aresztowania rewizja ujawniła, że Kiełkowski jest w posiadaniu kilku przedmiotów, które były własnością zamordowanego. W dalszym ciągu śledztwa Kiełkowski oświadczył, że nie on popełnił zabójstwo, lecz był tylko niemym świadkiem, jak Kamińskiego mordował i następnie rabował Przywitowski. Okazało się, że jest to nieprawda, gdyż Przywitowski po roztaniu się z zamordowanym i Kiełkowskim również wrócił do wsi, gdyż poczuł się chorym i przed przybyciem lekarza zmarł na atak serca. Kamińskiego i Kiełkowskiego widziano w kancelarii parafialnej w kilka godzin po śmierci Przywitowskiego. Następnie stwierdzono, że żona Kamińskiego żyje i wcale nie posyłała Kiełkowskiego z prośbą o zajęcie się jej pogrzebem. Również Kiełkowski nie miał na widoku żadnego intratnego przedsięwzięcia, tylko starał się namówić Kamińskiego do zabrania w drogę gotówki, planując morderstwo.

Kiełkowskiego osadzono w więzieniu w Lipnie.

Czyżby chęć wymuszenia zamówień rządowych?

(Telefonem od naszego korespondenta).

Katowice, 6 marca. (H) U komisarsza demobilizacyjnego w Katowicach odbyła się konferencja w sprawie wniosku o zamknięcie kopalni „Książę” i „Aleksander II” w powiecie pszczyńskim, należących do księcia Pszczyńskiego.

Uchwały żadnej nie powzięto, albowiem zarówno dyrekcja, jak i delegaci robotników oświadczyli, iż udadzą się do ministerstwa przemysłu i handlu o przydzielenie zamówień kolejowych dla tych kopalni i w ten sposób dadzą się one uratować.

Dodajemy, że niedawno Rada urzędnicza tych kopalni wydała opinię, iż kopalnia „Książę” nigdy dotąd nie była deficytowa i zamiar jej zamknięcia jest co najmniej dziwny.

Niezwyczajna afera oszukańcza w Lidzie.

Wilno, 6 marca. (Hr). W ostatnich dniach organa policji śledczej w Lidzie wpadły na trop bardy oszustów, która skupiała monety 5-cio i 10-cio rublowe, przesyłając je następnie do zakładu galvanicznego, gdzie chemicznie odcinano 15 proc. złota. Następnie w ten sposób zmniejszone co do wartości monety puszczano w obieg.

W związku z tem policja aresztowała głównych członków bandy w osobach Tenenbauma z Dąbrowie, powiatu sarnieńskiego, Zulera Nachuma, oraz Jankla i Libę Grawerów z Baranowicz. Wszystkich osadzono w więzieniu.

Eryk Marja Remarque.

DROGA POWROTNA.

Przełożył

LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Copyright by U. Feature Syndicate.
Przedruk, nawet w wyjątkach, wzbroniony.

73

— Możliwie, że się zgadzają, powiada Albert, słyszę je dzisiaj po raz pierwszy. Wiedocnie byłem w błędzie.

Dziewczyna oddycha z ulgą. Ale za wcześnie. Bo zrywa się Willy:

— Lże, wola, lże jak ostatnia szelma. Łajdaczka była się z tamtym drabem, była przeciw na pół goła, gdy wylazła z łoża!

Awantura. Prokurator krzyczy. Przewodniczący ostro upomina Wilhelma. Ale ten nie da się umyć, choć Albert wpija weń zrozpaczone oczy.

— I choćbyś na kolanach mnie błagał, to i tak powiem prawdę — wola do niego. Łajdaczka była się z tamtym drabem, była przeciw na pół goła, gdy wylazła z łoża!

Obrońca przytakuje nerwowo, a dziewczyna skrzeczy zmieszana: „Tak było, tak było. Prokurator wywija rękami.

— Powaga sądu wymaga — — —

Willy jak byk zwraca się przeciw niemu:

— Niech się pan tylko tak nie nadyma, panie od paragrafów! Czy panu się zdaje, że respekt przed pańską malpą toż odbierze nam mowę? Spróbuj pan tylko nas stąd wyrzucić! Co pan wogóle wie o nas? Ten chłopak był łagodny i cichy. Spytaj się pan tylko jego matki! Ale dzisiaj strzela tak, jak wprzód

Śmierć za uwiedzenie narzeczonej

Strzały rewolwerowe w budce telefonicznej. - Pościg.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 marca. (Mt). Dziś około godz. 1 popołudniu w restauracji Eli Lysobek, przy zbiegu ul. Smoczej i Nowolipek, wszedł furman Abe Althaus i podszedł do aparatu telefonicznego. W chwili, gdy zaczął podawać telefonistce numer, przez otwarte drzwi padły trzy strzały rewolwerowe. Jedną z kul ugodziła Althausa w serce, drugą zaś w rękę. Śmiertelnie raniony przebiegł jeszcze kilka kroków i w sąsiednim pokoju padł bez życia.

Sprawca strzałów rzucił się do ucieczki w kierunku ul. Smoczej. Pobiegł za nim jeden z przechodniów, oficer rezerwy, i po krótkiej gonitwie zatrzymał go. Uciekający morderca i ścigający go oficer przeszli na kupę śniegu. W tej chwili nadbiegł z pobliskiego kom. policji posterunkowy Szkiela, który aresztował mordercę i przeprowadził go do aresztu. Jest to 34-letni Zygmunt Zajdman, kupiec.

Podłoże morderstwa jest to, że Althaus, który był żonaty, uwiodł narzeczoną Zajdemana.

—0—

Pierwsze rozgrywki finałowe w mistrzostwie hokejowym Polski.

AZS (Poznań) prowadzi w mistrzostwie, zwyciężając Pogon.

Katowice, 6 marca. (Gor.). Pierwszy dzień przyniósł same niespodzianki i potwierdził ponownie, iż drużyna akademików poznańskich jest prawdziwą rewelacją tegorocznego turnieju o mistrzostwo Polski. Są oni bez wątpienia najlepiej grającą drużyną zespołowo w tym turnieju i zdobywają wedle wszelkiego prawdopodobieństwa nagrodę szefa wydziału prasowego MSZ, p. Chrzanowskiego.

Wyniki tych pierwszych finałowych rozgrywek przedstawiają się nast.:
AZS (Poznań)—Pogon (Lwów) 2:1, (0:0, 0:0, 2:0). Drużyna lwowska grała słabiej, jak na poprzednich meczach; razła przedewszystkiem u poszczególnych graczy dążność do solowych wyników i indywidualnych akcji, w czem celował nawet najlepiej w tym dniu grający Hemmerling.

W pierwszy dwu tercjach AZS ograniczał się do defensywy, podczas, gdy Pogon była raczej stroną atakującą okresami nawet b. zaciekle. W trzecim okresie gra bardziej w y r ó w n a n a. W pewnym momencie strzela ostro na bramkę AZS-u Hemmerling, broni strzał bramkarz Muszyński (broniący mimo doznanej wczoraj kontuzji) odbijając krążek przed siebie. Nadlatuje i dobiega krążek do bramki Sabiniski, zdobywając w ten sposób bramkę dla Pogoni. Wyrównuje jednak szybko z pięknego przeboju Ludwiczak. Decydująca o zwycięstwie AZS-u bramka pada w sposób tragiczny dla Pogoni, pochodzący bowiem z silnego strzału Zielińskiego krążek (idący zresztą w prawą stronę boiska) trafia w tyżwę W. Kuchara i dostaje się do bramki Pogoni, która w ten sposób traci 2 punkty. Sędziował

p. Szerantz nieco słabiej, jak poprzednio.

AZS (Warszawa)—Legia 0:0. Gra wyrównana na poziomie dość wysokim i b. zajmująca. AZS jest niemal cieniem tej drużyny, która do niedawna była bezkonkurencyjną w Polsce. Obydwa zespoły walczyły ambitnie, a nawet zaciekle, uciekając się nieraz do brutalności, w rezultacie której sędzia usuwa często graczy obu stron z boiska w tem p. Kuleja i bramkarza Legii. Przecież, zapominających się, iż kij służy do uderzenia krążka, a nie przeciwnika. Legia broniła się zawzięcie i nie pozwoliła sobie nawet w momencie, gdy nie miała bramkarza na strzele nie choćby jednej bramki. Doskonałym był bramkarz Legii Przecież (podobnie, jak jego vis a vis w AZS-ie Jaworski), obok którego na wyróżnienie zasługuje Materski i Szenajch.

Obie strony miały niejednokrotnie sposobność do zdobycia bramki, ale marnowały je na skutek nieporadności linii swoich napadów. Przed samym końcem meczu miała Legia wspaniałą sposobność do zdobycia decydującego o zwycięstwie gola, kiedy Szenajch z doskonałej centry Pasterka przerosł krążek ponad bramką AZS-u. Na wyróżnienie z AZS-u zasługuje Adamowski, podczas gdy Tupalski okazał się nieszczerliwym. Trzeba zaznaczyć, iż AZS grał osłabionym brakiem swego doskonałego obrońcy Kowalskiego. Sędziował wcale dobrze p. Szczerbowski. Zainteresowanie zawodami nieco większe, jak poprzednio. Na podstawie dotychczasowych wyników prowadzi AZS (Poznań) z 2 punktami przed AZS (Warszawa) i Legią po jednym punkcie, oraz Pogonią, która jest bez punktu.

Aresztowanie burmistrza m. Wysokie Mazowieckie za nadużycia.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Białystok, 6 marca. (So) Specjalna komisja, wyłoniona przez starostę powiatowego, przeprowadziła rewizję gospodarki magistratu miasta Wysokiego Mazowieckiego. Rewizja dała sensacyjne wyniki, gdyż ujawniono cały szereg nadużyć.

Wobec powyższego, burmistrz miasta Jan Skarzyński został usunięty ze stanowiska, aresztowany i osadzony w więzieniu w Łomży. Nadużycia dotyczą podobno spraw paszportowych i są obecnie przedmiotem badań władz sądowych i śledczych. W związku z wynikami rewizji, starostwo wystąpiło do władz nadzorczych z wnioskiem o rozwiązanie rady miejskiej w Wysokiem Mazowieckiem.

—0—

Rozprawa apelacyjna przeciw b. pos. Kwapińskiemu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 marca. (Mt). Ze znacznym opóźnieniem rozpoczęła się w sądzie apelacyjnym w Warszawie głoszna sprawa b. posła PPS Jana Kwapińskiego, który przez sąd okręg. w Sosnowcu został skazany na 1 rok twierdzy za wyłączenie na wiecu robotniczym w Olkuszu przemówienia podburzającego do obalenia rządu drogą gwałtu.

Rozprawie dzisiejszej przewodniczył sędzia Duński przy udziale sędziego Janowskiego oraz Peskiego, jako referenta. Oskarża prok. J. Nissen-Oskarzonego, który stawiał się na rozprawę — co nie było w myśl przepisów obowiązujących — bronią adwokaci Leon Berenson i M. Rudziński. Mimo wniosku obrony, sąd postanowił nie wyzwać ani świadków, ani rzeczoznawców.

Rozprawa rozpoczęła się od referatu sędziego Peskiego, poczem rozpoczął swe wyjaśnienia oskarżony Jan Kwapiński. Przemówienie jego trwało przeszło godzinę. Następnie zabrał głos prokurator, który domagał się zatwierdzenia wyroku skazującego i obrońcy, domagając się uniewinnienia oskarżonego.

Przewodniczący ogłaszając przerwę w rozprawie do dnia jutrzejszego oznajmił, że wyrok zostanie ogłoszony jutro, t. j. w sobotę dn. 7 b. m. o godz. 2-giej popołudniu.

—0—

Gorszące zajście i strzelanina na ulicach Warszawy.

Warszawa, 6 marca. (Mt). Nocy ub. około godz. 2-giej przy zbiegu ul. Śniadeckich i Lwowskiej doszło do niezwykle gorszącego zajścia i strzelaniny.

Ulica Śniadeckich powracał do domu w towarzystwie małżonki oraz dwóch jeszcze osób 35-letni Konrad Gierlowski, urzędnik BGK. Na rogu ulicy całe towarzystwo natknęło się na oficera marynarki, który zachowywał się wysoce niewłaściwie i zdradzał objawy nadużycia alkoholu. Panie zrobiły głośną uwagę o rażącym zachowaniu się oficera. Wówczas ten użył pod ich adresem słów nader obraźliwych. P. Gierlowski widząc że ma do czynienia z człowiekiem nietrzeźwym powiedział: „Idź pan do domu się wyspać”.

Oficer powtórnie użył niezwykle obraźliwych słów i gdy p. Gierlowski zbliżył się do niego, wyjaśniając, że jest oficerem rezerwy i radzi i prosi o zaprzestanie zaczepki, oficer schwytywszy go za kłapy palta silnie go odepchnął. Jednocześnie marynarz dobył rewolweru i dał w kierunku p. Gierlowskiego dwa strzały. Jedną z kul ugodziła p. G. w szyję i wyszła w okolicy ucha, druga kula trafiła w dolną wargę, wybiła zęb i szczególnie zatrzymała się na języku, tak że ranny wypłynął ją. Mimo dość silnego krwawienia p. Gierlowski rzucił się na strzelającego oficera, wykręcił mu rękę, pragnąc odebrać mu broń.

W czasie szamotaniny padły jeszcze dwa strzały. Kule jednak na szczęście chybiły.

Z pobliskiego komisariatu nadbiegło na ogłos strażników dwóch posterunkowych. P. Gierlowski w towarzystwie żony udał się do ambulatorium pogotowia, a po opatrunku powrócił do domu. Rany, jakie odniósł, nie są na szczęście niebezpieczne. Oficera, który wywołał zajście, odprowadzono do 11 kom., skąd zawiadomiono o wszystkim komendę miasta.

W wyniku okazało się, że oficer porucznik marynarki Jerzy de Latour powracając do domu w stanie nietrzeźwym, spowodował to gorszące zajście, czując się dotkniętym uszczypliwościami pań.

„Odrebne i niezależne” powstanie litewskie z r. 1831.

Kowno, 6 marca. (Hr) Rząd litewski postanowił w dniu 26 marca obchodzić uroczystość powstania setnej rocznicy powstania litewskiego przeciwko Rosji w roku 1831.

Cała akcja ma na celu wykazanie, iż powstanie na Litwie miało charakter zupełnie samodzielnego i odrębnego i wiązało się tylko przypadkowo z powstaniem polskim.

Kronika telegraficzna.

(J) MIN. PRYSTO WSKUTEK NIEDYSPOZYCJI nie będzie w ciągu najbliższych dni urzędował.

(WIR) OBRADY KOMISJI SKARBOWEJ. Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowej komisji skarbowej odrzucono wniosek Klubu Nar. o częściową zmianę taryfy celnej. Przyjęto natomiast szereg rezolucji proponowanych przez referenta pos. Lechnickiego. Wniosek pos. Krzyżowskiego dotyczący planu amortyzacyjnego 5 proc. państw. pożyczki konwersyjnej po referacie pos. Glińskiego został odrzucony.

kręcaliście się od odpowiedzialności. Waszym obowiązkiem było nam pomóc! A coście uczynili? Wielkodusznie przyznaliście nam kilka marnych ulg. Darowaliście nam kilka miesięcy szkoły. Skreśliście kilka przedmiotów w programie egzaminów, ale opuściliście nas w najcięższych czasach, gdyśmy szukali samych siebie. Z wszystkich kazalnici powinniście byli to głosić, przy zwolnieniu nas z szeregów powinniście byli dać nam to na drogę i raz po raz winniście byli powtarzać: „Zbłądziliśmy wszyscy okropnie. Chcemy wspólnie szukać drogi powrotnej. Nie traćcie odwagi! Wasz los jest najcięższy, bo nie nie pozostawiliście za sobą, co by was mogło podtrzymać i umocnić! Mieście cierpliwość!”

Waszą rzeczą było pokazać nam nowe życie, nauczyć nas znowu żyć! Ale wyście nas opuścili. Pozwoliście nam zejść na psy. Powinniście byli uczyć nas wiary w dobroć, w ład, w odbudowę i w miłość, a zamiast tego znowuście poczęli fałszować i ludzi i paragrafy wasze w ruch wprowadzać. Jeden z naszych już na tem kark skręcił, a tu stoi drugi!

Wszyscy nie posiadamy się z wzburzenia. Nie widziałem jeszcze nigdy Wilhelma w takim stanie. Cała nagromadzona gorycz, wściekłość, wszystkie rozczarowania kipią w nim i buchają zeń lawą.

W sali dziki zapanował tumult i sporo upłynęło czasu, aż jaki taki spokój znowu nastał. Wszyscy otrzymujemy jeden dzień aresztu z powodu niewłaściwego zachowania się przed sądem i musimy natychmiast opuścić salę. Nietrudno nam było i teraz uporać się z policjantem, ale nie chcemy tego. Chcemy razem z Albertem dostać się do więzienia. Wychodząc ocieramy się o niego, aby mu pokazać, że wszyscy idziemy z nim razem.

Słyszymy później, że skazany został na 3 lata więzienia i że bez słowa protestu przyjął karę.

(C. d. n.)

rzucił kamykami. Nie czuje żalu! Czy może on odczuwać żal, gdy przez cztery lata musiał strzelać do niewinnych ludzi, a teraz załatwił rachunek z kimś, co mu życie zrujnowało? Popełnił tylko ten jedyny błąd, że strzelił w fałszywym kierunku. Z tą dziewczką powinien się był załatwić! Czy wam się zdaje, że cztery lata mordu można tem głupim słowem „pokoń” wymazać z mózgu, jak mokrą gąbką? My sami wiemy, że nam nie wolno strzelać do wszystkich naszych prywatnych wrogów, ale gdy nas raz wściekłość ogarnie i wszystko się w nas kotłuje, to pomyślcie tylko, skąd to pochodzi. Sami staramy się, jak możemy, ale myślicie, że to łatwa sprawa? Jeszcześmy nie zaszli tak daleko, jeszcze różnice nie zarysowały się wyraźnie przed nami, jeszcze mieszmamy jedno z drugim. Zmienicie wasze mózgownice, jeśli potraficie!

Zgiełk powstał w sali. Naprawdę przewodniczący stara się przywrócić pokój.

Stoimy w zwartej gromadzie, Willy wygląda strasznie, Kosole zacisnął pięści. W tej chwili nie wiedzą, co począć z nami, jesteśmy zbyt niebezpieczni. Jeden jedyny policjant obecny na sali nie śmie podejść ku nam. Willy skacze przed ławę przysięgłych:

— To chodzi o naszego kolegę — krzyczy. Nie zasądźcie go! On także nie chciał zagatelizować życia i śmierci. Nikt z nas tego nie chciał, aleśmy tam w polu stracili wszelką miarę, a nikt nam nie dał pomocy. Patriotyzm, obowiązek, ojezyzna! — Myśm sobie sami wciąż powtarzali te słowa, aby wytrwać i usprawiedliwić wojnę. Ale to były tylko pojęcia, za wiele krwi płynęło w polu, krew zmyla wszystko! Przed rokiem jeszcze ten tutaj — pokazuje Alberta — leżał sam z dwoma tylko kolegami w gnieździe karabinu maszynowego. Było tylko jedno gniazdo na całym odcinku i atak nadchodził, ale ci trzej byli zupełnie spokojni, celowali i czeka-

li i nie wystrzelili jednego naboju za wcześniej, mierzyli dokładnie na wysokość brzucha, a gdy kolumny szturmowe już myślały, że teren jest wolny i poszły naprzód dopiero wówczas poczęli strzelać i strzelali bez przerwy, a dopiero znacznie później posłano im pomoc. Atak został odparty. A potem trza nam było sprzątać tych, których karabin maszynowy położył pokotem. Naliczyliśmy tam dwadzieścia siedm nienagannych postrzałów w brzuch, mianowicie samych śmiertelnych, pomijając już takie bagatelki jak postrzały w nogi, postrzały w kroczę, w żołądek, płuca i w głowę. Ten oto tutaj — znowu pokazuje Alberta — sam jeden z dwoma kolegami zapełnił cały szpital, co prawda przeważna część rannych w brzuch do szpitala już nie poszła. Zato otrzymał żelazny krzyż pierwszej klasy i pochwalną wzmiankę w rozkazie pułkowym. Rozumiecie teraz, dlaczego ten chłopak nie podpada wcale pod wasze paragrafy i wasze sądy cywilne? Jak możecie żądać od niego, żeby raptem uważał za zbrodnie, co przez długie lata należało do jego obowiązków i nagradzane było orderami? Nie do was sąd należy! Jest żołnierzem, należy do nas, a my uwalniamy go od winy!

Teraz wreszcie prokurator może zabrać głos:

— Ten fatalny objaw zdziwienia, dyszy i krzyczy na policjanta, polecając mu aresztować Wilhelma.

Nowy tumult. Willy znowu wybucha.

— Zdziwienie? A z czyjej winy? z waszej winy! Wy wszyscy powinniście stanąć przed naszym sądem. Swoją wojną wyście do tego nas przywołali! Zamknijcież nas wszystkich razem, tak będzie najlepiej. Cóżcieście dla nas uczynili, gdyśmy powrócili? Nic! Nic! Sprzecialiście się o zwycięstwa, wznosiliście pomniki wodzów, gadaliście o bohaterstwie i wy-

li i nie wystrzelili jednego naboju za wcześniej, mierzyli dokładnie na wysokość brzucha, a gdy kolumny szturmowe już myślały, że teren jest wolny i poszły naprzód dopiero wówczas poczęli strzelać i strzelali bez przerwy, a dopiero znacznie później posłano im pomoc. Atak został odparty. A potem trza nam było sprzątać tych, których karabin maszynowy położył pokotem. Naliczyliśmy tam dwadzieścia siedm nienagannych postrzałów w brzuch, mianowicie samych śmiertelnych, pomijając już takie bagatelki jak postrzały w nogi, postrzały w kroczę, w żołądek, płuca i w głowę. Ten oto tutaj — znowu pokazuje Alberta — sam jeden z dwoma kolegami zapełnił cały szpital, co prawda przeważna część rannych w brzuch do szpitala już nie poszła. Zato otrzymał żelazny krzyż pierwszej klasy i pochwalną wzmiankę w rozkazie pułkowym. Rozumiecie teraz, dlaczego ten chłopak nie podpada wcale pod wasze paragrafy i wasze sądy cywilne? Jak możecie żądać od niego, żeby raptem uważał za zbrodnie, co przez długie lata należało do jego obowiązków i nagradzane było orderami? Nie do was sąd należy! Jest żołnierzem, należy do nas, a my uwalniamy go od winy!

Teraz wreszcie prokurator może zabrać głos:

— Ten fatalny objaw zdziwienia, dyszy i krzyczy na policjanta, polecając mu aresztować Wilhelma.

Nowy tumult. Willy znowu wybucha.

— Zdziwienie? A z czyjej winy? z waszej winy! Wy wszyscy powinniście stanąć przed naszym sądem. Swoją wojną wyście do tego nas przywołali! Zamknijcież nas wszystkich razem, tak będzie najlepiej. Cóżcieście dla nas uczynili, gdyśmy powrócili? Nic! Nic! Sprzecialiście się o zwycięstwa, wznosiliście pomniki wodzów, gadaliście o bohaterstwie i wy-

Kronika bydgoska.

(Ag) **POWIAT GNIEWSKI PRZYŁĄCZONY DO TCZEWSKIEGO.** Na posiedzeniu sejmiku powiatowego powiatu tczewskiego zapadła rezolucja w sprawie przyłączenia pow. gnieńskiego do pow. tczewskiego. Poza tym istnieją projekt przyłączenia do powiatu tczewskiego kilku wiosek powiatu starogardzkiego.

(Ag) **ŚMIERĆ DZIECKA POD GRUZAMI WALĄCEGO SIĘ DOMU.** W Zacharynie runęła jedna ze ścian domu p. Gusto, grzebiąc pod gruzami bawiącą w krytycznej chwili w mieszkaniu 7-letnią córkę robotnika Döhnego. Dziewczynka poniosła śmierć na miejscu.

(Ag) **I ZNOWU ZAWIEDZIONA MIŁOŚĆ.** Zamieszkały w Tczewie Edward Wachowski usiłował w jednej z restauracji w Starogardzie popełnić samobójstwo przez zażycie wielkiej ilości truciizny na sznurzy. Denata w stanie bardzo ciężkim przewieziono do szpitala. Powodem rozpaczliwego kroku zawiedziona miłość.

(Ag) **STRZAŁ ZA ZBIERANIE SZYSZEK.** W obrębie leśnictwa Okreglik w czasie zbierania szyszek postrzelony został ciężko przez leśniczego Krzywosińskiego robotnik Zychliński. W stanie groźnym odwieziono rannego do szpitala.

Kronika pomorska.

(M) **ŚLUB WIEŹNIÓW W WIEZIENIU.** Notoryczny złodziej Czesław Pelcher, przebywający w więzieniu karno-słedczym w Grudziądzu za różne występki, wziął onegdaj w celi więziennej ślub cywilny z przebywającą również w więzieniu Anną Kozłową. Młoda parę małżeńską natychmiast po dokonaniu ceremoniału ślubnego rozdzielono i małżonków odprowadzono do oddzielnych cel więziennych. Ślub kościelny ma się odbyć na Wielkanoc.

(M) **W GRUDZIĄDZU ZAWIĄZAŁ SIĘ KOMITET OBCHODU IMIENIN MARSZ. PIŁSUDSKIEGO.** Wydział wykonawczy komitetu stanowią prezes Kosiński, dr Zahn, gen. Rechinistrung i prez. m. Włodek. Według ustalonego programu, w przeddzień święta odbędą się capstrzyki i manifestacja na Głównym Rynku przed pomnikiem żołnierza Polskiego, 19 bm. msza polowa na placu ćwiczeń, defilada wojsk i akademii w Domu Żołnierza. Wczorzym przedstawieniem w teatrze Wielkim, oraz raut w salach królewskiego dworu. Poza tem odbędą się poświęcenie kamienia węgielnego pod obelisk Marsz. Piłsudskiego.

(M) **ŚWIĘTNY ROZWÓJ L. O. P. P.** W Grudziądzu odbyło się zebranie komitetu miejskiego L. O. P. P. Ze sprawozdania zarządu wynika, że komitet liczy 40 kół i 4.000 członków, co jest wynikiem pracy jednego roku. Dochody ogólne w tym czasie wynosiły 49.000 zł.

(M) **KURS SANITARNY.** Oddział Polskiego Czerwonego Krzyża w Grudziądzu zorganizował kurs dla sióstr pogotowia sanitarnego. Kurs rozpoczyna się w dn. 16 bm i potrwa 3 miesiące.

(M) **REPERTUAR KIN GRUDZIĄDZKICH.** Gryf: „Bitwa nad Sommą”. Orzeł: „Męczennica namienności”.

(Z) **W SPRAWIE EKSPORTU ZIEMNIAKÓW.** W Toruniu odbyło się walne zebranie członków powstałego niedawno związku eksporterów ziemniaków, które zgłosił nac. wydz. ekon. pona. Izby rol. p. Głębociz. Referat o możliwości eksportu ziemniaków sadzeniaków do Francji wygłosił radca rolniczy przy ambasadzie polskiej w Paryżu, p. Iwanski, który przedstawił konkretny projekt organizacji tego wywozu w wielkich rozmiarach. Po tym referacie radca państw. Instytutu eksportowego w Warszawie p. Świdorski przedstawił propozycję co do finansowania eksportu ziemniaków w sezonie wiosennym. W czasie dyskusji zebrani z uznaniem podkreślili stanowisko Instytutu, przyczem wskazywali na konieczność udzielenia pomocy na cele wywozu ziemniaków, oraz przyznania zwiazkowi dotacyj na cele zwiększenia propagandy dla zdobycia rynków zagranicznych dla eksportu polskich ziemniaków.

(Z) **ZBRODNICZY ZABIEG „LEKARSKI” ZNA-CHORA.** Polka w Sepolnie aresztowała Wilhelma Stehlera, który przy pomocy różnych nielegalnych zabiegów usiłował sprzedać plód pewnej kobiecie. Kobieta ta przybyła z okolicznej wioski do Sepolna, przez kilkanaście dni mieszkała w świątyni, podając się „operacji” domowego lekarza. Stehlera oddano do dyspozycji władz prokuratorskich.

(Z) **REPERTUAR KIN TORUŃSKICH.** Palace: „Pod dachami Paryża”. Światowid: „Wojna w Praterze”. Mars: „Arieknada życia”.

Kronika lubelska.

(N) **JAK LUBLIN UCZCI IMIENINY MARSZ. PIŁSUDSKIEGO.** W sali rady miejskiej pod przewodnictwem Włodkiewicza odbyło się posiedzenie komitetu wykonawczego obchodu imienia Marszałka Piłsudskiego, poświęcone szczegółowemu omówieniu programu przygotowywanych uroczystości i złożeniu sprawozdania z dotychczasowej działalności. W czasie oficjalnego obchodu wysuwają się na pierwsze miejsce trzy akademie, które będą wielką manifestacją czułości społeczeństwa dla dostojnego solenizanta. W południe projektowana jest uroczysta akademii w kinoteatrze „Corys”, wieczorem akademii w teatrze miejskim, oraz akademii w kinie „Wenus” dla szerszych warstw społeczeństwa. W dalszym ciągu zebrania omówiono stronę techniczną i fundusową obchodu, z którego oszczędności przeznaczono zostają na pomoc doraźną dla bezrobotnych.

(N) **POSTULATY WŁAŚCICIELI REALNOŚCI.** W związku z prelimitarzem miasta Lublina na okres 1933/34 Związek właścicieli nieruchomości przedłożył wojewodzie memoriał, w którym m. in. proszą: 1) zmniejszyć o połowę wpływ podatku od podatku państwowego od nieruchomości, ponieważ zgodnie z wyjaśnieniem min. spr. wewn. dodek ten winien wynosić normalnie 25 procent podatku państwowego, oraz 25 proc. podatku od tegoż na cele inwestycyjne; 2) zmniejszyć wpływ z podatku od wozów i pojazdów; 3) w dziale rozchodów wstawić odpowiednią kwotę na zwrot nieprawidłowo pobranych specjalnych opłat drogowych, a to ze względu na odnośną decyzję najwyższego trybunału administracyjnego w tej sprawie; 4) zmniejszyć koszty utrzymania delegata Banku Gospodarstwa Krajowego do 4 tysięcy zł. z uwagi na to, że delegat ten otrzymuje równocześnie wynagrodzenie z funduszu publicznego, jako czynny urzędnik Banku Gospodarstwa Krajowego.

(N) **SKAZANY ZA ZABICIE TEŚCIA.** W swoim czasie wojsk. Zdzisławie rozegrała się krawa tragedja. Mianowicie zięć gospodarza Czuby, Kuźnicki, zamordował swego teścia w stodole. Zbrodniarza aresztowano i osadzono w więzieniu śledczym. W dniu wczorajszym lubelski sąd okręg. na sesji wyjazdowej w Janowie Lubelskim skazał Kuźnickiego, przy uwzględnieniu najrozsądniejszych okoliczności łagodzących, na dwa lata ciężkiego więzienia.

(N) **WYSTAWA KRAKOWSKICH MALARZY.** W niedzielę 8 bm. o g. 12.30 otwarta zostanie w lokalu Lubelskiego Tow. Lwowieckiego przy ul. Litewskiej 1 dwutygodniowa wystawa obrazów, obejmująca twórczość szeregu pokoleń najwybitniejszych malarzy polskich. Wystawa ta przybyła z Krakowa. Czysty dochód z wystawy przeznaczony jest na Polski Czerwony Krzyż.

(N) **ZAWODY MARSZOWE.** W niedzielę 8 bm. odbędą się w Lublinie eliminacyjne zawody marszu do Sulejówka i Belwederu, a następnie Lublin Jaskółka-Lublin. W zawodach wezmą udział trzy drużyny strzeleckie z Lublina.

(N) **REPERTUAR KINOTEATRÓW.** Corso: „Neapol śpiewający miasto”. Apollo: „Skąd niema po wrota”. Italia: „Brygada śmierci”. Wiedza: „Kurier carski”. Wenus: „Włodek Sahary”. Uciecha: „Djabelski reporter”.

Co pisze Marszałek Piłsudski o swych wywczasach na Maderze?

Giekawy wywiad z p. Marsz. Piłsudską.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 7 marca. (A). Naczelny red. „Iskry” p. plk. Mieczysław Szczyński, miał sposobność rozmowy z p. Aleksandrą Piłsudską na gruncie towarzyskim.

Podczas tej rozmowy p. red. Szczyński poruszył temat plotek o rzekomych niedomaganiach Marsz. Piłsudskiego, o których w ostatnich dniach donosił pewien odtam prasy polskiej oraz zagranicznej.

Ze względu na aktualność tej części rozmowy, podajemy ją poniżej w dosłownej relacji p. red. Szczyńskiego.

Mówimy o tem i owem. W pewnej chwili rzucam pytanie:

— Cóż pani Marszałkowa mówi o plotkach, puszczanych w świat o rzekomo złym stanie zdrowia Komendanta?

— Cóż panu na to odpowiem? Plotka jest jednym z najstarszych wytworów ludzkiej kultury, a może... braku kultury. Dla niektórych ludzi jest to może jedyną przyjemnością... W rodzaju plotki i jej gatunku pokazują się w pełni światła ten, kto ją puszcza...

Plotka, o której pan mówi, nie jest mi obca. Najbliższe nawet osoby z tem pytaniem, z trawogą w głosie, zwracają się do mnie.

Nie wiem, kto te plotki puszcza, nie wiem, czy płyną one z kraju, czy z zagranicy. Wiem jedno — że zależy komuś na tem, żeby mieć, trwożyć i niepokoić, żeby niszczyć to, co jest zapewnieniem spokoju.

Plotka, tycząca się osoby Marszałka, nie jest rzeczą nową. Nie dziwię się więc i tej, szeptaanej z początku na ucho, rosnącej coraz dalej, płynącej z kraju zagranicę...

Mogę pana zapewnić, że zdrowie Ziuka jest jak najlepsze. Nie dalej, jak we środę otrzymałam list od niego. Odpoczywa i czuje się na Maderze wprost doskonale. Pisze bardzo obszernie. Ostatnio, kiedy był na Maderze rozruchy, pisał mi nawet:

„Rząd portugalski troszczy się o mnie tak bardzo, że aż mi postawił teraz przed willą dwóch policjantów, zamiast jednego, który stał dotychczas”...

Lekki reumatyzm w prawej ręce — jak zwykle — dokucza ale nie tak daleko, jak w kraju.

Zna pan przecież Ziuka. Ziuk zawsze przecież w jesieni zaziębiał się i miewał gorączkę. Był nawet taki rok, że to ciężko przechodził.

Tej jesieni mąż mój nie odczuwał tych przypadłości i nie pojawiły się też one tam, na jego wakacjach. A pisze mi przecież, że klimat na Maderze nie jest wcale taki idealny, jak go przedstawiali prospekty.

Są tam skoki temperatury. Ziuk pisze, że noce, mimo wszystko, są chłodne i bardzo wilgotne. Miał nawet obawę, że listy dochodzą w stanie wilgotnym do mnie... W każdym liście zaznacza, jak mu dobrze robi ten odpoczynek. Pisze, że czuje się odmłodzony o kilka lat i że nabiera tam

coraz większej ochoty do pracy. Pracuje zresztą dużo na miejscu.

Mogę przypuszczać, że w chwili, gdy tu rozmawiamy, Komendant tam właśnie objeżdża samochodem Madere, bo mi w tych dniach pisał, że nareszcie raz wybierze się na kilka wycieczek w głąb wyspy.

— A plotki o wyjeździe Pani Marszałkowej?

— Proszę pana — mówi Pani Marszałkowa — plotki te już tak daleko zaszły, że nawet jeden z wybitnych obcych dyplomatów w Warszawie zapytywał mnie o to przed kilkoma dniami. Nie wyjeżdżam z kraju i nie wybieram się nigdzie zagranicę, ale na plotki niema żadnej rady. Narazie wystarczają mi tak częste listy od Ziuka i ta świadomość, że tam odpoczywa i nabiera sił, zdala od zgiełku codziennej pracy. Przecież od kilkunastu lat już nie miał takiego urlopu, a jednak nawet przed wojną prawie co roku wyjeżdżał gdzieś leczyć swoją dawną skłonność do zaziębienia się.

— Pani Marszałkowno — mówię — przypadek pozwolił mi dzisiaj usłyszeć z jej ust słowa prawdy o tak drogiej nam wszystkim osobie Komendanta. Czy pozwoli pani podać je do wiadomości publicznej?

— Ależ naturalnie! Sądę, że najlepiej Ziuk sam odpowie, gdy wróci i każdy będzie się mógł przekonać, jak dobrze mu na zdrowiu zrobiły te wakacje...

—0—

Występy J. Kiepury w Medjolanie nowym triumfem znakomitego artysty.

(Telegram własny „Il. Kurjera Codziennego”).

Medjolan, 7 marca. (O). Występy Jana Kiepury w operze Masseneta „Manon” są prawdziwym wydarzeniem medjolańskiej opery La Scala. Niewielki wspaniały blask głosu naszego znakomitego tenora oświeca publiczność, która tłumnie spieszy na jego występy, ale i artystyczne opanowanie partii.

Wysoka kultura śpiewacza Jana Kiepury, wi-

doczna w precyzyjnym przygotowaniu roli, zjednana dla niego największych sceptyków i najostrożniejszych krytyków.

Prasa włoska w entuzjastyczny sposób podaje sprawozdania z występów Jana Kiepury, podając fakt zaangażowania go na szereg występów gościnnych w królewskiej operze w Rzymie.

—0—

Sensacyjny wyrok w procesie o kradzież znaczków pocztowych na pocście lwowskiej. Oskarżeni o kradzież uwolnieni — paserzy skazani.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Lwów, 7 marca. (C) Proces karny o kradzież olbrzymiego zapasu znaczków pocztowych wartości 400.000 zł. w urzędzie pocztowym na Dworcu głównym we Lwowie zakończył się sensacyjnie.

Obaj podejrzani o dokonanie kradzieży Marjan Bobela i starszy pocztyljon Michał Majchrowicz zostali uwolnieni z powodu braku dowodów winy.

Natomiast trybunał sąsiadził wszystkich paserów, u których przy rewizji znaleziono skradzione znacz-

ki. W szczególności zasądzeni zostali: Dawid Holzman na 3 lata ciężkiego więzienia, Elisig Lublin na rok więzienia, Izaak Parnes na półtora roku, Henryk Neuer na 6 miesięcy, Józef Horowitz na 4 miesiące, Mojżesz Kwater na 3 miesiące. Trzem ostatnim karę zawieszono.

Bronili adwokaci dr. Axer, Batorycki, b. prokurator Gürtler, Pieracki i Zgoralski.

—0—

Sensacyjny zwrot w tajemniczym wypadku na Hali Gasienicowej.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Zakopane, 7 marca. (Ts) Sprawa wypadku czy katastrofy na Hali Gasienicowej, której bohaterem był niejaki Schiwuj, a ofiarą miał być niejaki Worski, zaczyna przybierać niezwykle obrót.

Bezsłuteczne poszukiwania za rzekomo zaginionym Worskim i zeznania turystów, którzy Schiwują spotkali, idącego na Halę w pojedynkę, już przy restauracji w Kuźnicach i na Boczani, zaczęły budzić podejrzenia co do prawdziwości opowiadania Schiwuj. Podejrzenia te gruntowała odpowiedź telegraficzna z Warszawy, że studenta Worskiego na uniwersytecie wogóle niema.

Dalej w toku zeznań podał przodownik P. P., że Schiwuj na Hali Gasienicowej na pytanie, dlaczego poszedł w góry bez nart i ryszpunku, odpowiedział, że tak narty, jak i ryszpunkt miał

mu przynieść na Halę jego ojciec, który przyjeżdża z Pragi. Poza tem ciągle zmiany w zeznaniach naprowadzają na myśl, że ma się do czynienia z człowiekiem umysłowo chorym, co zdaje się potwierdzać wiadomość telefoniczna z Warszawy od p. Skrzypkowskiego do komisariatu policji. Pan S. telefonował, że przeczytałszy komunikat o wypadku, podejrzewa, że owym Schiwujem jest jego syn, nieco anormalny umysłowo.

Dziś rano zaszła nowa sensacja. Schiwuj, pozostawiający swe rzeczy i rewolwer, zniknął ze schroniska Bustrzyckiego na Hali, mimo odmrożenia rąk, nóg i uszu. Zdaje się, że ów nieszczęśliwy Worski istniał tylko w imaginaacji Schiwuj i że Tatrzaniec otyłocie pooginowie Ratunkowe przez kilkanaście godzin uganiało się za majakiem.

—0—

Sowiety boją się porozumienia francusko-włoskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Moskwa, 7 marca. (Hr) Porozumienie francusko-angielsko-włoskie w sprawach morskich wywołało zaniepokojenie na łamach prasy sowieckiej.

„Izwiestja” zamieszczają obszerny artykuł wstępny, w którym zwracają przedewszystkiem uwagę na ustępstwa poczynione przez Włochy i tłumaczą je ciężką sytuacją ekonomiczną państwa włoskiego, które nie jest w stanie podążyć za zbrojeniami morskimi Francji, a nawet nie może wykonać planu jaki ma prawo według ostatniego układu londyńskiego.

Następnie „Izwiestja” dopatrują się nacisku ze strony Anglii na Włochy do ustępstw i sądzą, że umowa ta nie jest trwałą, gdyż wywarta została pod naciskiem obecnych trudności gospodarczych. Wreszcie „Izwiestja” w akcji tej widzą całkowite zwycięstwo Francji.

„Zawarte porozumienie — piszą „Izwiestja” — jest zwycięstwem imperjalizmu francuskiego”. Kończąc swój artykuł, „Izwiestja” zaznacza, że porozumienie to godzi niewątpliwie w interesy Sowietów i że ma na celu zastraszenie ZSSR.

—0—

Ulgi dla miast Ullenowskich.

Warszawa, 7 marca. (A). Pod przewodnictwem dra Romana Góreckiego odbyło się posiedzenie Rady nad nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego, na którym m. in. uchwalono obniżyć odsetki zwłoki i dodatek administracyjny od pożyczek Ullenowskich, by w ten sposób przysięść z pomocą w trudnej sytuacji finansowej, spowodowanej nadmiernym w stosunku do dochodów miast obciążeniem z tytułu rat pożyczki ullenowskiej.

—0—

Petardyna zebraniu przeciw gwałtom sowieckim w Londynie
Londyn. (PAT) W Albert Hall odbyło się ze-

Kronika radomska.

(Fa) **AKADEMIA PAPIESKA.** Dzisiaj w niedzielę 7 bm. o godz. 8-mej wieczorem w Teatrze Rozmaitości odbędzie się uroczysta akademii ku uczczeniu 9-tej rocznicy koronacji Ojca św. Piusa XI.

(Fa) **MARSZ SULEJÓWEK-BELWEDER.** Zarząd okręgowy K. P. W. delguje z ogniska Skarżysko-Dębliń i Lublin reprezentacyjne drużyny marszowe na marsz Sulejówek-Belweder na dzień 19 bm., tj. w dniu imienia Marsz. Piłsudskiego. Zarząd okręgowy przystąpił również do zorganizowania zawodów eliminacyjnych męskich na terenie D.O. K. P. radomskiej. Finał zawodów nastąpi w maju br. w Radomiu.

(Fa) **ZEBRANIA I ZJAZDY.** 12 bm. odbędzie się doroczne walne zebranie członków miejscowego oddziału Towarzystwa Tatrzanieckiego. 15 bm. walne zebranie członków miejscowego oddziału związku inwalidów wojennych. 15 bm. organizacyjny ogólny zjazd restauratorów oddziału radomskiego, województwa kieleckiego oraz organizacyjny zjazd dzierżawców bufetów kolejowych w dyrekcji radomskiej.

(Fa) **OSTRE STRZELANIE.** W dniach od 10-12 bm. odbędzie się strzelanie ostre w rejonie Wierzbice. Przebywanie na obszarze zamkniętym miejscowości: Wola Lipieniecka, Nowy Dwór, Kolonia Mrówków, Nowy Mrów, folwar kMarjanówka, Wierzbice, Rzeczoków, zagraża życiu. Obszar wymieniony zagrożony będzie tablicami i posterunkami wojskowymi, do zarządzeń których należy się bezwzględnie stosować.

Kronika tarnopolska.

(MG) **NOMINACJA PODOKRĘGU ZWIĄZKU STRZELECKIEGO W TARNOPOLU.** Zarządzeniem zarządu gł. Zw Strzel. ustanowiony został w Tarnopolu podokręg Związku Strzeleckiego w następującym składzie: prezes Wacław Zyborski, wiceprezes Fr. Lewkowicz, sekretarz Wł. Klimczak, skarbnik Tadek Sokolowski, członkowie: dr Włodz. Lenkiewicz, prof. Czabanowski Józef, Potocki Artur z Buczacza i Czarnuk Bron. z Raju pow. Brzeżany. Komisja rewidująca: mjr Kobylński Stan., radca Borecki Mari. i prof. Terebecki Zdz. Sąd honorowy: prof. Bauer Jan, Pelczarski Wojc., Szotański Stan. i Siemieński Stan. z Choroszkowa. Zaś p. o. komendanta podokręgu zamianowano dotychczasowego komendanta podokręgu kpt. Tłebickiego.

(MG) **ZJAZD ZIEMIANSKI WOJ. TARNOPOLSKIEGO.** We Lwowie odbył się zjazd ziemian woj. Tarnopolskiego. Na zjeździe omówiono sprawy gospodarcze, kredytowe, oraz zdecydowano przjąć udział w rolniczej i regionalnej wystawie w Tarnopolu.

(MG) **Z SALI SĄDOWEJ.** Sąd okręg. pod przewodnictwem a. s. o Ostrowskiego rozprawił sprawę z oskarżenia Makara Piłkiewicza z Bereżowicy wiel., którego skazał na 1 rok ciężkiego więzienia za szpiegostwo na rzecz Rosji sowieckiej. Oskarżony bronił się sam i wyrok przyjął. Oskarżał prok. Smulski.

(MG) **FALSZERZE DOLARÓW.** Z oskarżenia Danyty Pachlika z Bolezku i Semena Poniela z Gniazdniecka, pow. Krzemieniec. Sąd skazał wymienionych na 6 miesięcy więzienia za udział w fałszerstwie dolarów.

Kronika gdańska.

(F) **NA WALNEM ZEBRANIU GDANSKIEJ MACIERZY SZKOLNEJ** prócz członków Macierzy obecni byli przedstawiciele komisariatu gener. Rząplitej z radcą Mikuleckim na czele oraz przedstawiciele prasy. Zebraniu przewodniczył prezes Macierzy dyr. koleji gdańskiej inż. Dobrzycki. Prezes Dobrzycki przedstawił rezolucje rezolucja Macierzy szkolnej w dziedzinie szkolnictwa i wskazał na trudność, na jakie praca ta napotyka dzięki akcji władz gdańskich. Po przyjęciu sprawozdania komisji rewizyjnej i udzieleniu absolutorium zarządowi dotychczasowemu, dokonano wyboru zastępcy zarządu. W miejsce ustępujących członków wybrani zostali: prezes dyrekcji kolejowej inż. Dobrzycki, ks. Rogaczewski i inż. Świąłkowski.

Czytajcie „NA SZEROKIM ŚWIECIE”

Kurjer radiowy.

Program stacji radiofonicznych.

na poniedziałek, dnia 9 marca 1931.

Kraków (313) Godz. 11.58: Sygnał czasu, hejnał Ma-
rjacki, godz. 12.10: Płyty gramof., godz. 13.10: Kom.
meteor., godz. 15: Kom. gosp. z Warszawy, godz. 15.20:
Przegląd kom., godz. 15.50: Lekcja franc., godz. 16.15:
Transm. programu dla dzieci i młodzieży z Warszawy,
godz. 16.45: Płyty gramof., godz. 17.15: Odczyt z War-
szawy: „O trzęsieniach ziemi” — inż. Z. Kacprowski,
godz. 17.45: Koncert, godz. 18.15: Dalszy ciąg muzyki
lekkiej z kawiarni „Gastronomia” w Warszawie, godz.
18.45: Kom. sportowy i inne, program na wtorek, godz.
19.10: Skrzynka i giełda roln. z Warszawy, godz. 19.25:
Płyty gramof., godz. 19.55: „Najnowsze wydawnictwa”
dr A. Bar, godz. 20.15: Pogadanka red. Piotrowskiego
z Warszawy, godz. 20.30: Odczyt muz. z Warszawy,
godz. 21: Operetka „Krysia leśniczanka” z Warszawy,
godz. 23.15: Kom. z Warszawy, godz. 23.25: Muzyka
tętnująca.

Warszawa i Raszyn (1411.8) Godz. 11.58: Sygnał cza-
su, hejnał z Krakowa, godz. 12.10: Płyty gramof.,
godz. 13.10: Kom. meteor. i Płyty gramof., godz. 15:
Kom. gosp., godz. 15.35: Przegląd kom., godz. 15.50:
Lekcja francuskiego, godz. 16.10: Kom. dla żeglud-
i rybaków, godz. 16.15: Program dla dzieci i młodzieży
z Warszawy, godz. 16.45: Płyty gramof., godz. 17.15: „O trzęsieniach
ziemi” — inż. Z. Kacprowski, godz. 17.45: Muzyka
lekka z kaw. „Gastronomia”, godz. 19.10: Skrzynka
pocztowa rolnicza, Giełda rolnicza, godz. 19.25: Płyty
gramof., godz. 19.35: Program na dzień nast., godz.
19.55: Płyty gramof., godz. 20: P. St. Essmanowski
wygl. felj. „Zawsze to samo”, godz. 20.15: „Dziś
przekazał radiostuchacz” — red. J. Piotrowski, godz.
20.30: Odczyt „Drogi i bezdroża współczesnej muzyki
niemieckiej” — red. M. Głiński, godz. 21: Operetka
„Krysia leśniczanka” G. Jarno. W przerwie repert.

teatrów, godz. 23.15: Kom. meteor., polie., sport., godz.
23.25: Muzyka lekka i tan. z „Polonii”.

Poznań (334.8) Godz. 11.58: Gazeta por., godz. 13: Sy-
gnał czasu, zegar i hejnał z wieży rat., godz. 13.05:
Koncert gramof. lub muzyka z filmu dźwiękowego z
kina „Apollo”. W przerwie repert. kin, godz. 14: Gieł-
da pien. i zboż.-towar., godz. 14.15: Kom. gosp. roln.,
sprawozdanie o ruchu statków itd., godz. 17.45: Kon-
cert. Kwartet solowy pp. Kiedrowski (tenor), Ziół-
kowski (tenor), Heysing (baryt.), Skorupski (bas), J.
Zaklińska (fort.) godz. 18.45: Dodatek polityczny —
red. St. Werner, godz. 19: Odczyt kom. woj. W. F. i
P. W., godz. 19.15: Odczyt „Malarstwo kościelne, tea-
tralne i reklama — prof. Lam, godz. 19.30: „Jak mło-
dzie literatura patrzy na życie artyst. Poznania”,
godz. 19.45: Kwadrans higieny słowa — red. Sobociń-
ski, godz. 20: Silva rerum, godz. 20.15: Nadprogram,
godz. 21: Operetka z Warszawy. W przerwach pro-
gram teatrów i radiostacji na wtorek, godz. 23: Sy-
gnał czasu, kom. sport. i polie., godz. 23.15: „Z nad
krawędzi” — brat Cezary.

Katowice (408.7) Godz. 11.58: Sygnał czasu, hejnał z
Krakowa, godz. 12.10: Płyty gramof., godz. 13.10: Kom.
meteor., godz. 15: Kom. gosp. z Warszawy, godz. 15.20:
Kom. Polsk. Zw. Zrzesz. Gosp. Woj. Śl., kom. T. P.,
godz. 15.35: Przegląd kom. z Warszawy, godz. 15.50:
Lekcja francuskiego, godz. 16.15: Program dla dzie-
ci z Warszawy, godz. 16.45: Płyty gramof., godz. 17.15:
Odczyt z Warszawy, godz. 17.45: Muzyka lekka z War-
szawy, godz. 18.45: Odcinek pow., godz. 19: Pro-
gram na dzień nast., kom. T. P., przegląd widoków,
godz. 19.15: Wł. Włosik: „Ogrodnik śląski”, godz. 19.55:
Kom. Strażacka Śląskiego, godz. 20: Felj. z War-
szawy, godz. 20.15: Odczyt z Warszawy, godz. 20.30:
Odczyt muz. z Warszawy, godz. 21: Operetka z War-
szawy, godz. 23: E. Konopka mówił będzie w jęz. fran-
cuskim na temat: „Domaine sportif en Pologne: La
chasse”. Po odczycie muz. tan. z Warszawy.

Wilno (368.1) Godz. 11.58: Sygnał czasu i hejnał z
Krakowa, godz. 12.05: Muzyka operowa (płyty), godz.

15.10: Kom. meteor., godz. 15.50: Lekcja francuskiego,
godz. 16.10: Program dzienny, godz. 16.15: Audycja
dla dzieci z Warszawy, godz. 16.45: Koncert dla mło-
dzieży i płyty), godz. 17.15: Odczyt z Warszawy, godz.
17.45: Wędrowni mikrofonu po papierni hr. Tyszkie-
wicza w Wace pod Wilnem, godz. 18.20: Muzyka lek-
ka z Warszawy, godz. 18.45: Wil. kom. sport., godz. 19:
Program na wtorek, godz. 19.10: Utwory Bizeta (pły-
ty), godz. 19.55: Kukułka wileńska, godz. 20.15: Felj.
z Warszawy, godz. 20.30: Odczyt muz. z Warszawy,
godz. 21: Operetka z Warszawy, godz. 23.15: Kom. z
Warszawy, godz. 23.25: Koncert symf. (płyty).

Lwów (380.7) Godz. 11.58: Sygnał czasu, hejnał z
Krakowa, godz. 12.10: Płyty gramof., godz. 13.10:
Kom. meteor. i płyty gramof., godz. 15: Kom. gosp.
z Warszawy, godz. 15.35: Przegląd kom., godz. 15.50:
Lekcja francuskiego, godz. 16.15: Program dla dzie-
ci z Warszawy, godz. 16.45: Płyty gramof., godz. 16.55:
Pogawędka lekarska dr H. Mierzeckiego, godz. 17.15:
Odczyt z Warszawy, godz. 17.45: Muzyka lekka z
Warszawy, godz. 19.10: Skrzynka i giełda roln. z
Warszawy, godz. 19.25: Płyty gramof., godz. 20: Felj.
i odczyt z Warszawy, godz. 20.30: Odczyt muz. z War-
szawy, godz. 21: Operetka z Warszawy, godz. 23.15:
Kom. i muz. tan. z Warszawy.

Łódź (233.8) Godz. 11.58: Sygnał czasu, hejnał z
Krakowa, godz. 12.05: Płyty gramof., godz. 13.15:
Program dzienny i repertuar teatrów i kin, godz.
15.50: Lekcja francuskiego, godz. 16.15: Program dla
dzieci z Warszawy, godz. 16.45: Płyty gramof., godz.
17.15: Odczyt z Warszawy, godz. 17.45: Muz. lekka
z Warszawy, godz. 19.10: Kom. Izby przem.-handlo-
wej w Łodzi i program na wtorek, od godz. 19.25—24:
Transm. z Warszawy.

Ważniejsze audycje zagraniczne.

Godz. 16.30: Berlin, pieśń lud. rosyjska. Godz. 16.45:
Wrocław, pieśni Schumann, Nicka, Ebela i Schu-
berta. Godz. 18.55: Królewice, koncert ork. Godz. 19:
Praga, „Wspomnienia z zmarłego domu” op. Ja-

nacza. Godz. 19.30: Mor. Ostrawa, „Niziny” op. E.
d'Alberta. Budapeszt, koncert filh. Godz. 19.50: Sztok-
holm, koncert ork. Godz. 20: Helsingfors, muz. fran-
cuska. Lipsk, koncert symf. Wiedeń, wieczór wagne-
rowski. Godz. 20.05: Muehlacker, koncert symf. Godz.
21: Oslo, koncert sopenowski Rolfa Brandta Ran-
tzaua. Godz. 21.15: Monachjum, muz. kam. Godz. 22.30:
Paryż Radio, koncert.

Książki nadesłane do Redakcji:

UPTON SINCLAIR — Król Węgier (powieść osnuta
na tle wydarzeń w zagłębiu węglowym w Colo-
rado, tłumaczenie Antoniny Sokoliz).

JIM POKER — Błkitni ryceerze (powieść).
GUSTAW FLAUBERT — Szkoła serca (przekład T.
Jakubowicza).

MICHAŁ GODLEWSKI — Wywiadownice (z cy-
klu szpiegowskiego).

WŁADYSŁAW JANKOWSKI — Dwa śluby (z cyklu
obyczajowego).

JULIAN GINSBERT — Cuszyna (z cyklu morskie-
go).

WIKTOR JUNOSZA-DĄBROWSKI — Na stalowym
rumaku (z cyklu sportowego).

MUZYKA PODHALA (zebrał i opracował Stanisław
Mierczyński, ilustrowała Zofia Strzyńska,
wstęp Karola Szumanowskiego).

HALINA GÓRSKA — O księżu Gotfrydzie, rycerzu
gwiazdy wigilijnej (12 opowiadań).

M. B. LEPECKI — Na Amazonce i we wschodnim
Pern.

GAERTNER HENRYK — Gramatyka współczesnego
języka polskiego (cz. I. Głosownia).

DR OSKAR PFISTER — Psychoanaliza na usługach
wychowania (przekład dra J. Mirskiego).

Składki złożone w Administracji:

Na „Kaplicę św. Antoniego w Nazarecie”: Kazimiera
Biełkowska, Zółkiew zł. 3.—; Biełkowska, Pilno z prośbą
o zdrowie zł. 3.—; Zofia Woźnowska, Maków Podhalań-
ski zł. 5.—; Józefa Nowacka, Stod zł. 4.—; Dostajni Za-
krzew p. Jarocin z prośbą o zdrowie dla rodziny zł. 5.—;
Marjan Brzezicki, Łazy zł. 10.—; Eligiusz Brzeziński, To-
ruń zł. 5.—; Górbel Romuald, Miechów zł. 10.—; Sieszc-
kówna Eugenja, Żywiec zł. 7.—; Bednarska, Lwów zł. 5.—.

Dla „Staruski 72-letniej”: H. J., Głogoców zł. 5.—.

Dla „Tragedja życia”: J. L., Lanckorona zł. 10.—;
Anna Siutowa, Brzeszcz zł. 5.—; Irena Ajdukiewiczowa,
Gdula zł. 2.—.

Z powodu przebudowy lokalu

SENSACYJNA

wysprzedaż oryginalnych
maszyn do szycia SINGER od
zł. 95.— rowerów, gramofo-
nów i patefonów od zł. 120.—
tylko Kraków

Zwierzyniecka 6.

Dalsza zniżka cen

z powodu nagromadzenia towaru.

Zegarek z amerykańskiego złota
syst. „ANKIER”, nie różni-
ącego się od prawdziwego złota
18 karat, z kopertami z 10 let-
ni gwarancją za zł. 5.35 (zam. 30.—)
wysyłamy na listowne zamówienie
za zalicz. poczt. zeg. modny, e-
leg., pl., praktyczny dla każdego
człowieka, tak robotnika, jak in-
teligenta, ochraniają od kurzu i
rozbiicia się szkła, bo z wiecz-
nem szkłem, wyr. do minuty, 2
szt. 11.70, 4 szt. 23.—. Lepsi
gatunek, fant. zł. 7.95, 8.50, 10.50.
Ze świecącym cyferblatem a-
15.—. Kryty z trzema kopertami
p/s. rysunku zł. 11.—, 14.—, 16.—, 25.—, na rękę
damski lub męski 9.30, 12.—, 14.—, ze świecącym cy-
ferblatem zł. 16.—. Łancuski amer. 1.—, 2.—, 3.50,
5.—, 8.—. Budzik 8.95, 12.—, 14.—. Za kosztą przesyłki
płaci kupujący. Adresować do znanej firmy: 936k

PRZEDST. GENEWSKICH ZEG. A. E. JAKUBIŃSKI
WARSZAWA, PL. WARECKI
oddz. 3-k., skrz. pocztowa Nr. 888. 936k

mer. 7.50, 9.50, 12.—, 14.—, 16.—, 18.—, 25.—, na rękę
damski lub męski 9.30, 12.—, 14.—, ze świecącym cy-
ferblatem zł. 16.—. Łancuski amer. 1.—, 2.—, 3.50,
5.—, 8.—. Budzik 8.95, 12.—, 14.—. Za kosztą przesyłki
płaci kupujący. Adresować do znanej firmy: 936k

Chcesz otrzymać posadę?

MUSISZ

UKOŃCZYĆ

KURSY

FACHOWE

Korespondencyjne

im. prof. SEKUŁOWICZA

Warszawa, ul. Żórawia 42

KURSY WYUCZAJĄ LISTOWNIE

buchalterji, rachunkowości kupieckiej,

korespondencji handlowej, stenografji,

nauki handlu, prawa, kaligrafji, języ-
ków obcych, angielski, francuski, nie-
miecki, pisanie na maszynach, pisowni
gramatyki polskiej, oraz ekonomji.

Po ukończeniu egzamin.

ŻĄDADZIE PROSPEKTÓW.

Chcesz otrzymać posadę?

Duża zniżka cen!

PORCELANY KARLSBADZKIEJ I KRYSZTAŁÓW

we firmie

JÓZEF STEINMETZ, Kraków ul. Bracka 3

P. T. Oficerom i Urzędnikom dogodne warunki

zapłaty. — Wysyłka na prowincję. — Całość

dostawy poręczona. 943k

WŁOSÓW WYPADANIE

ŁYŚCIE

USUWAJĄ:

ESENCJA MYDŁO CHINOWO-CHINOWE

Sprzedawca: WARSZAWA, UL. FRYDLEBACHA, 10. 118k

Nadeszły Najnowsze

Modele 926k

OPEL

WÓZKÓW DZIECIĘCYCH

w bieżących pięknych

i modnych kolorach.

Fabryczny skład wóz-

ków dziecięcych, ma-

szyn do szycia, rowe-

rów, gramofonów i

płyt KRAKÓW

ZWIERZYŃECKA 6

DYWANY

linoleum ceraty, firanki

kapy, ehołniki i portjery

M. HALPERN

KRAKÓW, POSELSKA 18

UDOGODNIENIA PRZY

KUPNIE. 781k

Tel. 116-79. Tel. 116-79.

KANARKI

Harceńskie

pilne i dobo-

rowe śpiewaki

śpiewające i

przy świetle;

samezyki od

25-35 zł., sa-

meczki od 6-8

zł. wysyła za

pobranem

pocztowym do

każdej miejscowości

z gwarancją dojazdu zdro-

wych na miejsce.

JAN ZIEBA, KRAKÓW,

Rynek gł. 10. — Porto i

opakowanie 5 zł. 924k

Oryg. zegarek syst. Ankier ze złota francuskiego

Place D'or, z kopertami z wiecz-

nem szkłem, z dewizką, nie róż-
niącego się od prawdziwego złota
18 karat, za zł. 5.60 (zam. 35).
wysyłamy na listowne zamówie-
nie za zalicz. poczt. zeg. modny,
eleg. pl., wyr. do minuty, an-
kier, z 8 let. gwar. 2 szt. zł. 13,
4 szt. zł. 25, 6 szt. 36, lep. gat.
fant. 7.50, 8.50, 12, 15, ze świe-
cącym cyferblatem i wskaz. franc.
zł. 7.65, 9, 12, 15, 18, 25, 30,
kryty ankier z trzema kopert.
franc. złoto zł. 12, 14, 16, 20,
25, 30, 40; ze świecącym cyfer-
blatem 14, 18, 23, 30, 40 i 50 zł.
na rękę 9.50, 12, ze świec. 13, 17,
19, 23, 30. Dewizki z francuskiego złota, dopłata 1, 2,
3.50, 4, 5 i 8. Budziki stol. 10, 12, 14. — Adresować:
G. HERMAN, WARSZAWA I. PL. NAPOLEONA
Skrz. Pocz. 386. G. 940k

19, 23, 30. Dewizki z francuskiego złota, dopłata 1, 2,

3.50, 4, 5 i 8. Budziki stol. 10, 12, 14. — Adresować:

G. HERMAN, WARSZAWA I. PL. NAPOLEONA

Skrz. Pocz. 386. G. 940k

CENNIK NASION

I NARZĘDZI OGRODNICZYCH

NA ROK 1931

WYSYŁA BEZPŁATNIE

ST. SZUKAŁSKI

BYDGOSZCZ, Dworcowa 95 a

Specjalny skład nasion 409k

Przetarg publiczny

na wykonanie bram, drzwi i ścianek

oszkłonych

do Gmachu Szkoły Rzemiosł w Krakowie, odbę-

dzie się w sobotę, dnia 14 marca b. r. o godz.

12-jej w południe, w Muzeum Przemysłowym.

Odnosne rysunki, opisy, warunki, etc. będą do

przeglądnięcia tamże w dniach od 9-go do 14-go

marca w godzinach od 9—12.

Za Komitet Budowy Szkoły Rzemiosł

Przewodniczący

(—) Witold Ostrowski.

Chorzy na cukrzycę!

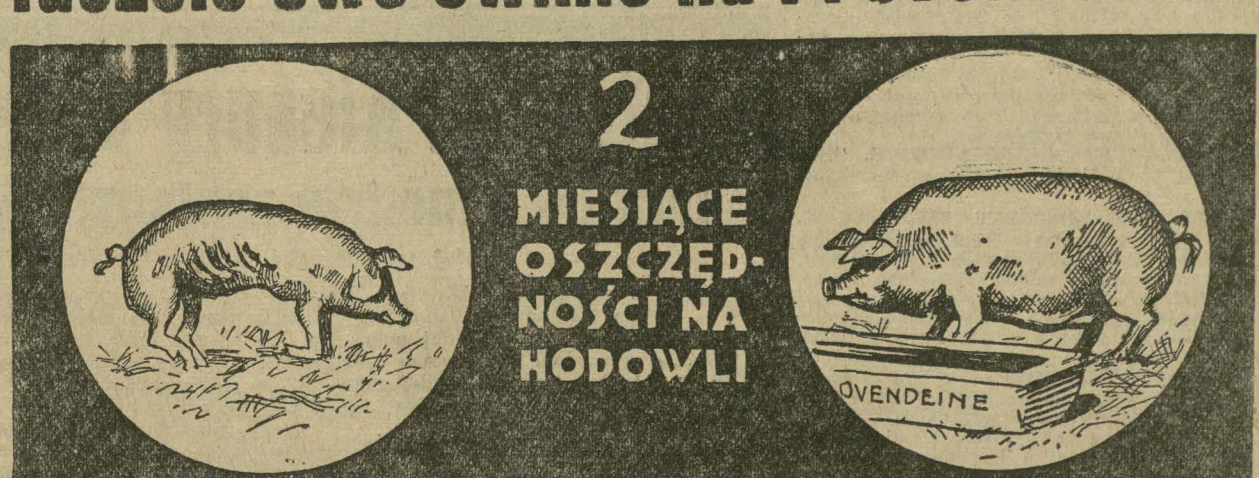
Udzielam bezpłatnej rady, jak można pozbyć się cukrzycy

i stać się znowu zdolnym do pracy.

DR. CASPARY et CO. GDANSK, KETTERHAGERGASSE 1.

Oddział 141. 27k

Tuczcie swe świny na Provendeinie!

Dalsze listy hodowców o „Provendeinie”:

Niech i ja złożę serdeczne podziękowanie szanownemu wynalazcy

„Provendeine” do tuczenia świń. Zauważyłem w tym preparacie tę

zaletę, że rzadko która świnka bierze chętnie bób, który jest najwydat-

niejszy, bo bardzo pożywny i mój wieprzak ani rusz nie chciał do bo-

bu się przyzwyczaić, jednak po dodaniu „Provendeiny” zre z najwięks-

zą chęcią, to go też w oczach przybywa, dlatego też każdemu

publicznie zalecam.

(—) Józef Wędrychowicz

Naczelnik Gminy Korczyn

Przedstawicielstwo na Województwa Krakowskie, Kieleckie i Śląskie: 934k

H. BINCER, „Nutri-Sana”, Kraków, ul. Lwowska Nr. 24. Tel. 122-83.

Komit. budowy III. domu w Krakowie, Zakładu Pen-

syjnego dla Funkcjonariuszy obecnie Zakładu Ubezpieczeń

Pracowników Umysłowych we Lwowie ogłasza:

Przetarg publiczny

na wykonanie:

1) robót kowalskich i ślusarskich

2) zdunskich

3) szklarskich

4) malarskich i pokostniczych

w budujących się 3-ch domach mieszkalnych Zakładu

przy ul. Słonecznej w Krakowie.

Warunki przetargu, plany i druki ofertowe są do obej-

rzenia i nabywania w biurze Kierownictwa u p. Inż. Wa-

clawa Nowakowskiego przy ul. Sobieskiego 15, II. p. od

godz. 11—1 w południe w dniach 10, 11 i 12 marca br.

Oferty należy składać w biurze Ekspozytury Zakładu

Penyjnego, Kraków, ul. Pomorska L. 1 w godzinach

urzędowych do dnia 20 marca br. do godz. 12-jej w po-
łudnie. Oferty złożone później nie będą rozpatrywane.
O godzinie 12 minut 15 dnia 20 marca br. nastąpi we
wspomnianym wyżej biurze protokolarnie otwarcie ofert,
przy którym oferenci mogą być obecni.
Do ofert złożonych w zapieczętowanych kopertach z
napisem „Oferta firmy... na roboty... w Krakowie nale-
ży dla budowy domów Z. U. P. U. w Krakowie nale-
żać wadium w wysokości 3% oferowanej sumy. Wadi-
um to winno być złożone w gotówce lub w formie za-
stępczej określonej warunkami ogólnymi ustalonymi przez
Zakład dla przetargów.”
Wadium należące do ofert nieuwzględnionych zostanie
oferentom zwrócone do dnia 14 od dnia przetargu.
Zakład zastrzega sobie swobodny wybór oferty bez
względów na jej wysokość względnie nieprzyjęcia żadnej
oferty.

Pióro wieczne „PIKARO” z szklaną stalówką

Do korespondencji, buchalterji prze-

bitkowej daje do 3 kopij wyra-
żnych oraz oryginał pisany zwykłym
atramentem, również do użytku
zwykłego Pióro „Pikaro” nie plami
papieru i palców a przy pięknym
i estetycznym wyglądzie jest nie-
zbędnym dla każdego. Cena tylko
zł. 8.50. Stalówka zapasowa 75 gr.
Koszty przesyłki ponosi kupujący.

Adresować:

Towiew Orientu

z jego misterjum sztuki palenia i kultem liścia tytoniowego....

Zmieszane z najlepszych wschodnich gatunków tytoni — posiadają niezrównany smak i wykwintny aromat, zdolny zadowolić najwybredniejszego palacza.

WIELKA NIESPODZIANKA raz w życiu

Wobec panującego w dzisiejszym czasie kryzysu gospodarczego, każdy czytelnik może otrzymać zupełnie bezpłatnie premię w postaci: kamernu na ubranie i kostjmy damskie, bieliznę damską i pościelową, koldry watowe, zegarki złote, damskie i męskie, aparaty fotograficzne i inne wartościowe rzeczy, jeżeli nadesłanie prawidłowe rozwiązanie obok umieszczonego zadania.

Należy kropki zastąpić literami tak, aby otrzymać pięć imion męskich.
Pierwsze litery tych imion (wzdłuż) tworzą nazwę rzeki polskiej.
Niemiecki rynek. — Niepowodzenie wykluczone. — Wraz z zadaniem w liście podać dokładny adres oraz załączyć znaczek pocztowy na porto, na co W. P. otrzyma szczegóły i niespodziankę. — Posiadamy dużo listów dziękczynnych. 57Ld

DOM WYSŁKOWY MERKURY. Łódź. 11. Skrz. poczt. 487

Najtańsze źródło zakupu wózków Hurtownie i częściowo. KRAKÓW — SEBASTJANA 20. 931k

Ogłoszenie licytacyjne.

Urząd Celny w Sosnowcu podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 20. marca 1931 r. odbędzie się w magazynach tegoż Urzędu sprzedaż w drodze licytacji towarów skonfiskowanych i szybko psujących się, a mianowicie:

- 1) ca 1200 kg. rodzynek
- 2) ca 260 kg. daktyli
- 3) wyroby nożownicze,
- 4) galanteria i inne,

oraz towarów nieopłaconych cłem, jeżeli dotychczasowi właściciele ich w terminie licytacyjnym nie wykupią:

- 1) przyrządy elektryczne,
- 2) skóry futrzane,
- 3) przedzia,
- 4) wyroby galanteryjne,
- 5) części maszyn i wyroby żelazne,
- 6) narzędzia rzemieślnicze,
- 7) tektura i inne.

W razie niedojścia licytacji do skutku lub nieprzedania towarów w dniu 20. marca 1931 r., następną licytację odbędzie się w dniu 27. marca 1931 r.

Szczegółowy wykaz z podaniem cen wywoławczych będzie wywieszony w Urzędzie Celnym w Sosnowcu od dnia 12. marca 1931 r.

Kierownik Urzędu Celnego
(—) Cierpicki.
insp. celny.

921k

Baczność cierpiący na PRZEPUKLINĘ

Dużo rzekomych specjalistów ogłasza się, że ich sposoby leczenia przepukliny są jedynie skuteczne. Aby zaś przekonać się, że tylko przez znane powagi nankowe polecane bandaż, usuwające radykalnie po osobistym jawieniu się, najzastarszemu i najniebezpieczniejszemu przepukliny u pań, panów i dzieci najnowsze wynalazki M. Tillemana, od dawna znanego w całej Polsce specjalisty i prof. Raskala, są wprost zbawienne — wystarczy przyjść i przegladnąć liczne entuzjastyczne podziękowania ludzi o znanych nazwiskach profesorów uniwersytetu, lekarzy, ze sfer duchowieństwa, najwyższej arystokracji oraz z ludu.

M. TILLEMANN
specjalista i wynalazca opatentowanych bandażi
KRAKÓW, UL. SZLAK 39
Telefon 156-27.
Zadać prospektów bezpłatnie. 3030k

Precz z prezerwatywą! Raz kupiony wystarczy na zawsze!!!

Nie ma nic wspólnego z prezerwatywą, masłem, płynem i pigułkami. Przyrząd „Amour” jest rozpowszechniony na całym świecie. Koszt wraz ze sposobem użycia, opakowaniem i przesyłką zł. 7.50. — Płaci się przy odbiorze. Adresować: SZ. KAMIENKOWICZ, WARSZAWA 1. Plac Napoleona skrzyżnia pocztowa 238. 900k

Virisan dla mężczyzn

Znakomity środek wzmacniający przy przedwczesnym osłabieniu nieprzeżyty w swem działaniu. Czerstwość i siła wraca natychmiast, 60 porcji zł. 12/50. Prospekt w załączeniu. 28k

DR. MALOVAN I SKA — GDAŃSK, ODDZ. 101.

Najstarsza 98k hodowla kanarków harceńskich

założona 1890 r., nagrodzona na wystawach złotymi i srebrnymi medalami

J. SZUFA, GRUDZIĄDZ
ULICA MAŁOGROBLOWA L. 10-12.

poleca pilne i doborowe śpiewaki, śpiewające także i wieczór przy świetle, sprzedaje po 25-30-40 i 50 zł. Samice rasowe po 10 zł. Wysyłka do każdej miejscowości za pobraniem pocztowym i z gwarancją dojazdu zdrowych na miejsce, także zagranicę. — Książeczka o hodowli kanarków za nadesłaniem 2 zł. w znaczku poczt. — Mieszanki dla kanarków, gwizdałki dla uczenia młodych kanarków. — Na pytania proszę dołączyć znaczek. Każdy kupujący kanarkę otrzymuje taką książeczkę ilustrowaną bezpłatnie.

ZBOCZENIA PŁCIOWE!!!

trybada, sodomia, pederastia zł. 4.—. Sekretne sposoby małżeńskie zł. 4.—. Samogwałt męczyzn, kobiet zł. 4.—. Miłość zbroczona, lezbijiska, masochizm, gwałt zł. 5.—. Alkoholizm i prostytucja, kult rozpusty zł. 4/50. Koszt przesyłki zł. 1/50 płaci kupujący. — Katalogi, cenniki innych książek, oraz fotosów, albumów — darmo wysyłać. WYD. „FOTOCUD”, WARSZAWA 1, Skrz. p. 57. 911k

5 groszy tylko

kosztuje wysyłka poniższego kuponu, aby przekonać się naocznie o korzyściach informowania i pouczenia się o postępkach w technice biurowej, buchaltaryjnej, bankowej etc. Posiada lepszą łatwiej uzyskać każdy, kto może wykażać się lepszymi wiadomościami fachowymi w tej dziedzinie. Jeszcze dziś odesłać kupon na próbny abonament Współpracownika. W zaufaniu do Was, wysyłamy bez poprzedniej zapłaty abonamentu pismo każdemu, kto nadesłanie kupon.

KUPON.

Zamawiam abonament miesięcznika „Współpracownik” aż do odwołania po cenie zmniejszonej zł. 4/50 za kwartał. Abonament zapłacę po nadesłaniu rachunku.

Data

Dokładny adres

Nazwisko i imię

Wyciąć i wysłać dziś jeszcze jako druk pod adresem: „Współpracownik” — D — Poznań 3. 912k

DARMO

d'or 15/75, 20, 30 i 40 zł. Dewizki z franc. plaque 1, 2, 3, 6. — Firma: TANI BAZAR. WARSZAWA. Fab. Zegar. NOWY ŚWIAT 10

BRACIA ALBERTYNI — Kraków

ul. Krakowska 43, tel. 9213.
wykonują i posiadają zawsze na składzie

MEBLE GIĘTE

t. j. krzesła, fotele dla biur, kanapki, wieszadła stojące, fotele bujające i t. p. we wszystkich kolorach i fasonach — dla urzędników, zakładów, szpitali i do urzędów prywatnych mieszkań — przyjmują stare do odnowienia i wypłcenia trzciną 99k
Dochód ze sprzedaży i naprawy przeznaczają Bracia w całości dla chłopów bezdomnych będących na wychowaniu w Zakładzie — oraz na schronisko ubogich starców, bez pracy pozostających i t. p. bezdomnych

Mężczyźni

cierpiący na niemoc płciową, otrzymają za zwrotem kosztów przesyłki w wysokości 1 zł. ewent. znaczkami pocztowymi bezpłatnie mogą książkę o mym sensacyjnym wynalazku „HEUREKA”. Adres: ARTUR INDIG Cluj, Rumunia, ul. Uniwersyte Nr. 1-301. 621k

Przyjdź! Określ szczerze Twój charakter, zdolności i przeznaczenie. Jeżeli wątpisz, napisz natychmiast: imię, rok, miesiąc urodzenia, określić ważniejsze fakty życia bezpłatnie (75 gr. znaczki pocztowe na przesyłkę załączyć). Analiza szczegółowa horoskopu, odpowiedź słownego medium — Ewigen Rara kosztuje zł. 3. Przyśleć osobiste cały dzień Warszawa — Psycho Grafolog Szylerszkołn. Nowowiejska 32. 102k

Ostatni transport opon „INDIA”

sprzedajemy na wagę 15 zł. za 1 kg. Opony innej marki po normalnych cenach.

AUTO-RUCH, Marka 27.
930k
Telefon 116.36.

NIEPRAWDA JEST

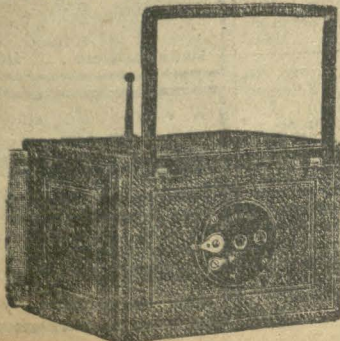
jakoby wszelkie towary potaniały a aparaty fotograficzne pozostały w tej samej cenie. Świadczy o tem obok uwidoczniiony aparat fotograficzny Zeiss Ikon 4,5x6 na płyty i błony plaskie

OBECNIE TYLKO ZŁ. 13/50

a którego pierwotna cena wynosiła zł. 21.50. — Wysyłka za pobraniem. Posiadamy ponadto na składzie aparaty Zeiss Ikon, Voigtlander, Ihagee, Nagla, Welta Rodenstocka i t. d. Żadajcie bezpłatnych katalogów i prospektów.

JAKÓB SCHARF, APARATY I PRZYBORY FOTOGRAFICZNE

Katowice, 3 Maja 32, tel. 28-78. 901k

REKORD

CZTEROLISTNA KOMICZYNA

otacza „REKORD”

ten nowożytny warsztat pracy domowej, stwarzający symboliczną, czystą i łatwą pracę, jest w dzisiejszych ciężkich czasach rosnącego bezrobocia i niedzielnego bezrobocia, to zapowiedź lepszej przyszłości, to nadzieja, która jest nadejściem. Na maszynę potrzeba szlachetnej „REKORD” zarobić można ponad 300 zł miesięcznie. Wyroby na tej maszynie towar skupujemy i wymieniamy surowiec bezpłatnie. Na zakup potrzebna gotówka 340 zł, reszta na spłatę. Wzrost, bawelna i jedwab na składzie po cenach fab. Nauka i bliższe informacje bezpłatnie.

REKORD, K. GŁOWACKI KROL.-HUTA SOBIESKIEGO 14.

Przedstawiciele: 838k
Poznań: Głowiński D., Plac Bernardyński 4.
Lwów: Rudkowska Zofia, ul. Lwowskich Dzieci 10.

Kupno

GLINY dobrej na budowę cegielni w okolicy Krakowa poszukuje. Zgłoszenia I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Głina ceglarna”. 6563g

LOKOMOBILE używane w dobrym stanie 25 KM, kupi kaflarnia Stempera w Mielcu. 6618g

KUPIE dom w Krakowie w cenie do 60 000, 5/6 części płacę gotówką. Władysław, 100% do 100% Kraków, Wielopole 1 „Emka K.”. 6587g

KUPIJE garderobę męską używaną. Zawiadomienie pocztówką lub listem: Schmaus Kraków Szeroka 22. 7238g

KUPIE biurko w dobrym stanie. Zgłoszenia I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Biurko 100”. 7213g

ŁAMACZ używany, ale w dobrym stanie z motorem olejowym lub lokomobilą z kompletnym urządzeniem do sortowania, kupię. Wymagany urzutek 8 do 10 ton za godzinę. Oferty pod „Łamacz H. 8400” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6936g

Sprzedaj

SPRZEDAJE w powiecie liskim 150 morgów w tem około 30 morgów roli do brzo 120 lasu cena 50 do 100 zł za morg. Władysław 13 w ul. Sapieży Nr 23 Brandy. 5813g

DYWANY ręczne, kilimy, naprawy tycze. „Dywan” Kraków. — Podgórze, Kingi 9. Tel. 11-609. 399k

ORZEWA owocowa Morele, Brzoskwinie krzaczaste i piienne, cena od 1-3 zł, drzewka 2-3 letnie. Władysław 13 w ul. Sapieży Nr 23 Brandy. 5813g

TRIO koncertowo-taneczne pierwszorzędne, skrzypki i 2 damy śpiew artystyczny — wolne już 1 kwietnia. — Oferty sub. Piotrków, Mojszów, Kalliska 2 „Trio”. 6953g

BUCHALTER przemysłowy — kalkulator z dużą praktyką szuka posady na stanowisku samodzielnego buchaltera lub szefa biura. Zna wszelkie brzożaki metalowe, brzożaki elektroniczne. Zgłoszenia pod „Buchalter kalkulator T. K.” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6838g

MŁODA, lat 24, energiczna, przedwzrostowa, poszukuje posady zarządczej pensjonatem (młodym) lub do pomocy w dużym Miejsce. Referencje. Oferty pod „Młoda” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6132g

CZEKOLADZIARZ samodzielny pierwsza klasa, poszukuje posady w miejscu lub na wyjazd. Oferty pod „Czekoladziarz” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6132g

INTELEKTUJNY (lat 19) z dobrej rodziny przez wojnę podpadł, poszukuje jakiegokolwiek posady. Miejsce wolne, obojętne. — Praktyka szkolna i naukowa, pracowitość i uczciwość. Laskawych chędochów, którzy zechcą pomóc sierocie, proszę o zgłoszenia do I. K. C. Kraków Wielopole 1, dla „Sieroty B. C.”. 6605g

CZELADNIK kominiarski młody lat 20 z doświadczeniem poszukuje posady. Zgłoszenia I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Kominarz 20”. 7210g

LOKAL kawał lat 24 znielony posade od kwietnia pracować bez nalogów — znalazłszy swoją pracę z miłością i odwagą. Zgłoszenia do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Trzeźwy M. C.”. 7237g

FRYZJERSKI pomocnik męski bieżący w strzyżeniu pań oraz z doświadczeniem odcinał i odzierał łebki. Posada od zaraz lub od kwietnia najchętniej stała i w większym mieście. Pośrednictwo — do złotej Laskawy oferty zgłoszenia do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Fryzjer” do „100 zł. F. T.”. 7289g

OSOBA nieczłowa z długolentym świadectwami, poszukuje posady do wszystkiego o samotnej osobie za skromnym wynagrodzeniem. Wiadomość Ochmaniska, Kraków, Marjańska 3. 7140g

KIEROWNIK cegielni, staładajacy ukończoną szkołę ceramiczną posiadającą kilkunastu pracowników, poszukuje posady. Jedźcie ożek. Kraków, Płaszów Gromadzka 19. 7189g

POSZUKUJE posady fryzjera za skromnym wynagrodzeniem. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Trzeźwy B.”. 7201g

RZADCA z długolentą praktyką, kawaler energiczny, zamierzający podjąć pracę, poszukuje posady. Zgłoszenia do Adm. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Rzadca” do „100 zł. F. T.”. 7201g

SLUSZARZ — SZOFER ma zynowy — rysownik poszukuje w tym zakresie posady. Miejsce wolne, obojętne — płaca skromna. Zgłoszenia do Adm. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Absolwent 30 lat”. 7201g

GRAMOFONY — patefony i płyty tanio na dogodnych warunkach Kraków, ul. Szpitalna L. 4. (w podwórzu). 7111g

RZADKA okazja!!! Pianino śliczne, nowe tano. Kraków, Konarskiego 33/11, mieszkanie 3, 2-7. 7173g

TANIO: urządzenie młynskie, motor ropony, para walców, para kamieni, kamień pekarowy, cylindry mączny, ławator, transmisja, panewki, szafy. Zgłoszenia: Franciszek Szale, Głowienka, poczta Krosno. 6920g

DŁA REKLAMY! Zniżka cen! Mandoliny od 16. — Skrzypce od 15. — Gitary od 25 zł. Na składzie kompletne jazzbandy Wysyła na prowincję z gwarancją Kraków Szpitalna 4. (podwórzu). 7285g

SZLAGIER nad szlagiera mi na prima aprilia otrzy ma każdy, kto nadesłanie 50 groszy znacznika. Kuch. Kraków Moniuszki 26. 7234g

Matrymonialne

TAJEMNICZE powiadzenie w dyskretnym kalendarzu małżeństwa posiada najszczęśliwszą matry monialną. Zgłoszenia: „Złoty Świat” — Jaworów wojewódzkie. Panie określią swoje wymagania. Paryżskie żądają ofert. 6033g

INŻYNIER lat 30 oficer rezerwy kawalerii pracujący w słaskim przemysle węglowym z braku czasu szuka na drogą znajomości z przyszłością i po szaniem państwa wiek 18-36 lat Cel małżeństwa. Listy z fotografią przesyłać I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Inżynier A. B.” Dyskretnie załatwiamy oficjalnie swoim honoru. 6825g

TRZYDZIEŚCIOLECIE. LETNI, inteligentny, wysoki, niecodziennego typu męczyzna szuka szczerze i szczerze, ładnie zbudowaną, młodość, młodość, młodość. Władysław 13 w ul. Sapieży Nr 23 Brandy. 5813g

PARCELA budowlana — przy elektrowni w Tarnowie 3 400 m² okazuje się na realność w Tarnowie. Władysław Dobrzański Krzeszów. 6593g

KILIMY poleca Wytwór nia I. Gutwinski, absolwent Państw. Szkoły Sztuk, zdolności i przem. artystycznego — Kraków, Karmelicka 50. 6887g

MEBLE KUCHENNE — PRZEDPOKOJOWE — DZIECIĘCE — NAJTAJNIEJ — NAJŚRODNIJ — wykonane. Wielki wybór. „SPRZEDAŁNIA” KRAKÓW — SŁAWKOWSKA 12 w podwórzu. 781k

MEBLE skromne i wykwintne, oraz wszelkie ciece po znacznie niższych cenach na raty. — Frisch, Kraków Szpitalna 19. 1139k

FORTEPIAN, pianina, meble sypialnie — jadalne, gabinetowe, salony, dywany oryginalne perskie, smyrnjskie i strzyżone, kilimy chodnikowe, portjery firanki narzuty, materjały do obicia, meble, łóżka, materjały i metalowe, materjały, otomany i t. d. poleca na dogodnych warunkach Szymon Grubner, Rzeszów, Bernadyńska 9, tel. 88. 121k

MASZYNY do szycia syst. „SINGER” 210 zł. — Gramofony najnowsze płyty polskie „Bili” Kraków Krakowska 30. 1091k

FIRANKI, kapy od najtańszych do najwykwintniejszych, oraz wielki wybór firanek Bruges — poleca Wytwórnia, Kraków, Podgórze, Rekawka 3, tuż obok Rynku Podgórskiego. 1341k

MODNIARKI przyjezdne kupują korzystnie kapelusze i dodatki we fabryce Grossa, Kraków, Kordeckiego 7 lub Grodzka 32. 1369k

MASZYNY do szycia syst. „SINGER” 250 zł. na dogodny spłaty. Kraków — Szpitalna 4 (podwórzu). 906k

ZAŁADAJ bezpłatnego ilustrowanego cennika, a przekonasz się, że najtańsze nabeżdzisz. BIELIŻNIE tylko we FABRYCE BIELIŻNY M. SCHEIN, KRAKÓW, STRADOM 11. 1302k

KARTY do grania, bloki bridgeowe własnego na kładu Ziembicki, Kraków, Plac Marjański 2. Ządaje cennik. 1177k

PIANINA, FORTEPIAN, FISHARMONJE nowe i OKAZYJNE w wielkim wyborze po NISKICH cenach poleca Skład forte pianów WŁADYSŁAWA BOJONSKIEGO KRAKÓW, Rynek Główny 34. 1225k

DOM murowany z parcia 260 sążni narożnik niezabudowany wraz z planem na Olszy do sprzedania. — Zgłoszenia I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Okazja 20”. 7265g

SPRZEDAM realność z wolnej ręki 18 morgów, w tem 3 sżyby ropodajne lub ama kopalnie. Ropica Ru ska ad Gorlice. Piotr Kre towicz. 6710g

Bielska Fabryka Sukna

poszukuje przedstawicieli

celem sprzedaży materiałów na spłaty ratalne. Tylko osoby reprezentatywne (najchętniej emerytowani urzędnicy państwowi i oficerowie) posiadające odpowiednie stosunki i mogące się zająć sprzedażą ratalną wśród urzędników państwowych i oficerów, zechcą nadsyłać zgłoszenia z podaniem dotychczasowej działalności i dołączeniem fotografii do Adm. Kurjera Codziennego, Kraków. pod: „Bielska Fabryka sukna”. 103g

JASNEJ SŁONCA

NAJLEPSZA ZAPRAWA DO PODŁOG

ODWIEŻA ZNIŻCZONE POZADKI, LINOLEUM I FARBUE MOMENTALNIE BIAŁE PODŁOGI NA MAŁO LUB ORZECH CIEMNY.

POTRZEBNE kilkanaście tysięcy dolarów do przeprowadzenia bardzo rentownego interesu w Krakowie. Zabezpieczenie kapitału hipoteczne oraz zwrot po roku z wysokim zyskiem. Zgłoszenia I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Kapitałista Z.”. 6978g

ZIOŁA LECZNICZE według przepisów sławnych lekarzy przeciw chorobom żołądka, kiszki, płuc, nerwów, wrotych, nerek, pęcherzowi, kamieniom, żółci, kaszlowi, astmie, reumatyzmowi, sklerozie, artretyzmowi, reumatyzmowi etc. Ządajcie bezpłatnie broszurę ponażającej. Adres Liszki Apteka. 662k

SKŁADAMY ta drogą detektywowi Halembie — Tarn. Góry serdecznie podziękowanie, każdemu go też polecamy. 6819g

NAJCZYŚCIEJ i najstaranniej przepisuje każdą pracę „Cyklostyl” Kraków, Garbarska 7, i p. 899k

DENTYSTYCE TECHNIKI. WI wydzwierżwie koncesję z prawem otwarcia zakładu na sezon kąpielowy w Malopolskim uzdrowisku. Zgłoszenia pod „Dentysta 300” przysyłając Adm. I. K. C. Kraków Wielopole 1. 7000g

CHEMICZNA pralnia-farblarnia „Słońce” po cenach reklamowo zniżonych, farbne, pluszowe, suknie, ubrania itp. Centrala — Podgórze, Józefowska 28, Kraków, Florjańska 29 w głębi podwórca. Baczność na adres! 7097g

PRZYSTĄPIĆ do solidnego i zdrowego przedsiębiorstwa początkowo z 50 tysiącami gotówką z pierwszorzędnym zabezpieczeniem: tycze, przy zgłoszeniu: Zgłoszenia pisemna do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Przedsiębiorstwo J. N.”. 7193g

POSZUKUJE spółnika do dobrze wprowadzonej wytwórni, z gotówką od 30 000—50 000 zł, najchętniej z współpracą. Oferty pod „Interes B. F.” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6621g

Wolne posady

UZYSKANIE posady za wdzięczną się najchętniej umieszczenia kilku Drobnych Ogłoszeń w Ilustrowanym Kurjerze Codziennym. Ządaje do Adm. Kurjera I. K. C. Kraków Wielopole 1, bezpłatnego przysyłanie prospektu Drobnych Ogłoszeń. 1431k

POSZUKUJEMY przedstawicieli dla przebudowy nowych i dołach mieszczących 2 000 — łatwo osiągalny. Kapitał niepotrzebny. Zgłoszenia Łódź I Skrzyka 3. 1379k

DOZORCY domu dobrze poleconego poszukuje. — Zgłoszenia do I. K. C. Kraków Wielopole 1 — pod „Nie bolszewik”. 6575g

PALACZ pierwszorzędny z wieloletnią praktyką do dzieła wapiennego poszukiwany od zaraz. Zgłoszenia pod „Wapiennik” Buch Kraków Szczępańska. 6766g

DORYWCZO do 600 zł. miesięcznie zarobić może każdy pisząc „Głos Serca”. Stanisławów. 6554g

CHCESZ BYĆ SZYBKIM SZOFEREM? Poślij nam swój adres. Wyślemy za raz bezpłatnie ilustrowaną prospekt KURSÓW SAMOCHODOWYCH INŻYNIERANOWSKIEGO — KRAKÓW CZYSTA 5. 1027k

ZASTĘPCY, zastępczyni zarabia przy 2 zamówieniach dziennie 600 zł. miesięcznie fiz. dalszych 600 zł. lokata kapitału, kilka artykułów pierwszej potrzeby. Zgłoszenia: Biała skrytka pocztowa 79. 6609g

PANIENKA miła, inteligentna, potrzebna do sklepu wędliniarskiego. Oferty wraz z fotografią i życiorysem nadsyłać do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Zaraz B. S.”. 6696g

CHŁOPCA do praktyki przyjmie Andrzej Ju chowski kawaler Kraków Szpitalna 32. 7101g

PANNA uzdolniona w ekspedycji masarskiej potrzebna zaraz. Zgłoszenia: Antonina Wydrychówna, Kraków, Wybickiego 3. 7103g

POTRZEBNA chłopca do praktyki stolarskiej. Kraków, Garbarska 7, Stolarnia. 7057g

KRAWCY damscy potrzebni. Kraków Kremerowska 16. 7285g

Sprzedaj

SPRZEDAJE w powiecie liskim 150 morgów w tem około 30 morgów roli do brzo 120 lasu cena 50 do 100 zł za morg. Władysław 13 w ul. Sapieży Nr 23 Brandy. 5813g

DYWANY ręczne, kilimy, naprawy tycze. „Dywan” Kraków. — Podgórze, Kingi 9. Tel. 11-609. 399k

ORZEWA owocowa Morele, Brzoskwinie krzaczaste i piienne, cena od 1-3 zł, drzewka 2-3 letnie. Władysław 13 w ul. Sapieży Nr 23 Brandy. 5813g

TRIO koncertowo-taneczne pierwszorzędne, skrzypki i 2 damy śpiew artystyczny — wolne już 1 kwietnia. — Oferty sub. Piotrków, Mojszów, Kalliska 2 „Trio”. 6953g

BUCHALTER przemysłowy — kalkulator z dużą praktyką szuka posady na stanowisku samodzielnego buchaltera lub szefa biura. Zna wszelkie brzożaki metalowe, brzożaki elektroniczne. Zgłoszenia pod „Buchalter kalkulator T. K.” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6838g

MŁODA, lat 24, energiczna, przedwzrostowa, poszukuje posady zarządczej pensjonatem (młodym) lub do pomocy w dużym Miejsce. Referencje. Oferty pod „Młoda” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6132g

CZEKOLADZIARZ samodzielny pierwsza klasa, poszukuje posady w miejscu lub na wyjazd. Oferty pod „Czekoladziarz” do I. K. C. Kraków Wielopole 1. 6132g

INTELEKTUJNY (lat 19) z dobrej rodziny przez wojnę podpadł, poszukuje jakiegokolwiek posady. Miejsce wolne, obojętne. — Praktyka szkolna i naukowa, pracowitość i uczciwość. Laskawych chędochów, którzy zechcą pomóc sierocie, proszę o zgłoszenia do I. K. C. Kraków Wielopole 1, dla „Sieroty B. C.”. 6605g

CZELADNIK kominiarski młody lat 20 z doświadczeniem poszukuje posady. Zgłoszenia I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Kominarz 20”. 7210g

LOKAL kawał lat 24 znielony posade od kwietnia pracować bez nalogów — znalazłszy swoją pracę z miłością i odwagą. Zgłoszenia do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Trzeźwy M. C.”. 7237g

FRYZJERSKI pomocnik męski bieżący w strzyżeniu pań oraz z doświadczeniem odcinał i odzierał łebki. Posada od zaraz lub od kwietnia najchętniej stała i w większym mieście. Pośrednictwo — do złotej Laskawy oferty zgłoszenia do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Fryzjer” do „100 zł. F. T.”. 7289g

OSOBA nieczłowa z długolentym świadectwami, poszukuje posady do wszystkiego o samotnej osobie za skromnym wynagrodzeniem. Wiadomość Ochmaniska, Kraków, Marjańska 3. 7140g

KIEROWNIK cegielni, staładajacy ukończoną szkołę ceramiczną posiadającą kilkunastu pracowników, poszukuje posady. Jedźcie ożek. Kraków, Płaszów Gromadzka 19. 7189g

POSZUKUJE posady fryzjera za skromnym wynagrodzeniem. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Trzeźwy B.”. 7201g

RZADCA z długolentą praktyką, kawaler energiczny, zamierzający podjąć pracę, poszukuje posady. Zgłoszenia do Adm. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Rzadca” do „100 zł. F. T.”. 7201g

SLUSZARZ — SZOFER ma zynowy — rysownik poszukuje w tym zakresie posady. Miejsce wolne, obojętne — płaca skromna. Zgłoszenia do Adm. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Absolwent 30 lat”. 7201g

Lokale

3 pokoje, kuchnia, komfort, przeznaczone dla rodziny, meble, 2 łóżka, łazienka, 10 m. żelazna zabudowa, opał na mieścu, ziemia dobra. Duży wybór innych skrajności. Warszawa, Żorawia 40. 227W

SMACZNE obiad domowe na żądanie jaskie. — Kraków Józefitów 6 Nr. mieszkania 2. 6840g

NEL, będziemy wolni nie tracić nadziei. Staś, Wielopole Skrzynskie. 7110g

ODDAM chłopca za swoje 5-letniego dobru i zdrowego. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Brunet 5”. 7104g

2 Dobre wiek średni — pragną poznać starszych kawalerów klasy pracującej. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „M. R.”. 7293g

SPÓŁDZIELNIA HIPOTECZNA, KREDYTOWA Poznań, Staszica 7, udziela na I hipoteke do 50 000 zł. 6484g

MIESZKANIE 4-pokojowe z kuchnią z komfortem, słoneczne na III piętrze Kraków przy ul. Warszawskiej 1 do wynajęcia od zaraz. Zgłoszenia do Administratora w godz. od 1.30-2.30. 1396k

4 lub 5 sonecznych pokoi z pełnym komfortem do wynajęcia w Ryuku Podgórskim. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Mieszkanie S. L.”. 7135g

WILLA pięciopokojowa z komfortem, ogrodem, centralnym ogrzewaniem, w pobliżu Parku Krakowskiego, do wynajęcia za czynszem miesięcznym. Zgłoszenia pisemne do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Kapitan 104”. 6975g

TRZY pokoje, kuchnia do wynajęcia zaraz. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Przystępne warunki 3”. 7042g

POKÓJ z kuchnią w wyłotu Alei 29-go Listopada zaraz do wynajęcia. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Mieszkanie A. G.”. 7278g

POKÓJ i kuchnia do wynajęcia każdego czasu. — Kraków Płaszów ul. Rybitwy 4. 1260g

POKÓJ umeblowany łażenka, wznajmie Kraków Grzegorzewska 34 A m. 3. 7249g

DUŻY pokój kuchnia do wynajęcia Kraków Nowa Olsza 9. 7207g

DROGA DO MAŁŻEŃSTWA

Matrymonialne

PROWADZI NAJCZĘŚCIEJ PRZEZ INSERT

W „DROBNYCH OGŁOSZENIACH”

ILUSTROWANEGO KURJERA CODZIENNEGO

Na szczęście: wysyłamy każdemu albumik „Jak się ogłaszać”, ułatwiający korzystanie z „Drobnych Ogłoszeń”. „Il. Kurjera Codz.”. Prosimy wypełnić poniższy kupon i przesać go do Adm. I. K. C., Kraków, Wielopole 1.

KUPON

Proszę o **bezpłatne** przysyłanie albumiku „Drobnych Ogłoszeń”.

Nazwisko: _____

Zawód: _____

Adres: _____

(Prosimy pisać wyraźnie).

Posad poszukują

SPÓŁDZIELNIE, Dyrekcja 4 kl. szkoły handlowej specjalnej Jarosław poleca kwalifikowane ideowo alty do biura i sklepu. 6738g

ZDOLNY fryzjer damski przyjmie posadę. Zgłoszenia do I. K. C. Lwów Kopernika 9 „Damski”. 3821k

OGRODNIK, kawaler, lat 28 z ukończonym kursem ogrodnictwa w Krakowie, 10 lat praktyki obeznanym w różnych gałęziach ogrodnictwa specjalista sadownic, z doświadczeniem, poszukuje posady od 1-go kwietnia 1931. Laskawo zgłoszenia: II Kurjer C. Kraków, Wielopole 1, dla „Pracowity A. P.”. 7115g

KONCYPIENT rutynowany z subwencją poszukuje posady. Zgłoszenia: Dr I. W. I. K. C. Kraków Wielopole 1. 7214g

SLUSZARZ — SZOFER ma zynowy — rysownik poszukuje w tym zakresie posady. Miejsce wolne, obojętne — płaca skromna. Zgłoszenia do Adm. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Absolwent 30 lat”. 7201g

Posad poszukują

SPÓŁDZIELNIE, Dyrekcja 4 kl. szkoły handlowej specjalnej Jarosław poleca kwalifikowane ideowo alty do biura i sklepu. 6738g

ZDOLNY fryzjer damski przyjmie posadę. Zgłoszenia do I. K. C. Lwów Kopernika 9 „Damski”. 3821k

OGRODNIK, kawaler, lat 28 z ukończonym kursem ogrodnictwa w Krakowie, 10 lat praktyki obeznanym w różnych gałęziach ogrodnictwa specjalista sadownic, z doświadczeniem, poszukuje posady od 1-go kwietnia 1931. Laskawo zgłoszenia: II Kurjer C. Kraków, Wielopole 1, dla „Pracowity A. P.”. 7115g

KONCYPIENT rutynowany z subwencją poszukuje posady. Zgłoszenia: Dr I. W. I. K. C. Kraków Wielopole 1. 7214g

SLUSZARZ — SZOFER ma zynowy — rysownik poszukuje w tym zakresie posady. Miejsce wolne, obojętne — płaca skromna. Zgłoszenia do Adm. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Absolwent 30 lat”. 7201g

Lokale

3 pokoje, kuchnia, komfort, przeznaczone dla rodziny, meble, 2 łóżka, łazienka, 10 m. żelazna zabudowa, opał na mieścu, ziemia dobra. Duży wybór innych skrajności. Warszawa, Żorawia 40. 227W

SMACZNE obiad domowe na żądanie jaskie. — Kraków Józefitów 6 Nr. mieszkania 2. 6840g

NEL, będziemy wolni nie tracić nadziei. Staś, Wielopole Skrzynskie. 7110g

ODDAM chłopca za swoje 5-letniego dobru i zdrowego. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Brunet 5”. 7104g

2 Dobre wiek średni — pragną poznać starszych kawalerów klasy pracującej. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „M. R.”. 7293g

SPÓŁDZIELNIA HIPOTECZNA, KREDYTOWA Poznań, Staszica 7, udziela na I hipoteke do 50 000 zł. 6484g

MIESZKANIE 4-pokojowe z kuchnią z komfortem, słoneczne na III piętrze Kraków przy ul. Warszawskiej 1 do wynajęcia od zaraz. Zgłoszenia do Administratora w godz. od 1.30-2.30. 1396k

4 lub 5 sonecznych pokoi z pełnym komfortem do wynajęcia w Ryuku Podgórskim. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Mieszkanie S. L.”. 7135g

WILLA pięciopokojowa z komfortem, ogrodem, centralnym ogrzewaniem, w pobliżu Parku Krakowskiego, do wynajęcia za czynszem miesięcznym. Zgłoszenia pisemne do I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Kapitan 104”. 6975g

TRZY pokoje, kuchnia do wynajęcia zaraz. Zgłoszenia: I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Przystępne warunki 3”. 7042g

POKÓJ z kuchnią w wyłotu Alei 29-go Listopada zaraz do wynajęcia. I. K. C. Kraków Wielopole 1 „Mieszkanie A. G.”. 7278g

POKÓJ i kuchnia do wynajęcia każdego czasu. — Kraków Płaszów ul. Rybitwy 4. 1260g

POKÓJ umeblowany łażenka, wznajmie Kraków Grzegorzewska 34 A m. 3. 7249g

DUŻY pokój kuchnia do wynajęcia Kraków Nowa Olsza 9. 7207g

DROGA DO MAŁŻEŃSTWA

Matrymonialne

PROWADZI NAJCZĘŚCIEJ PRZEZ INSERT

W „DROBNYCH OGŁOSZENIACH”

ILUSTROWANEGO KURJERA CODZIENNEGO

Na szczęście: wysyłamy każdemu albumik „Jak się ogłaszać”, ułatwiający korzystanie z „Drobnych Ogłoszeń”. „Il. Kurjera Codz.”. Prosimy wypełnić poniższy kupon i przesać go do Adm. I. K. C., Kraków, Wielopole 1.

KUPON

Proszę o **bezpłatne** przysyłanie albumiku „Drobnych Ogłoszeń”.

Nazwisko: _____

Zawód: _____

Adres: _____

(Prosimy pisać wyraźnie).

ZNACZKI POCZTOWE DO ZBIORÓW
stare i nowości 5081k
Przybory filatelistyczne — Katalogi na
1931 rok — Yvert, Michel, Senf i Zumb-
stein. — Cennik bezpłatnie.

P. ŁABECKI, Warszawa, Nowy Świat 37.

Wolne posady

STENOGRAFIJ listownie
szybko jak najdokładniej
wyuczmy — gwarancja.
Instytut Stenograficzny
Warszawa, Krucza 26.
Znajemy stenografię po
leczymy miesięcznik „Ste-
nograf” (Stenogramy, tłumaczenia). 1329k

SZUKASZ POSADY? Za-
żądać bezpłatnych ilu-
strowanych prospektów KUR-
SÓW SAMOCHODOWYCH
KOSTURKIEWICZA —
Kraków, Florjańska 28. —
1459k

KOMINIARSKI czelad-
nik samotny samodzielny
uczniwy i duża prak-
tyka potrzebny zarzą-
d. Zgłoszenia z wa-
runkami pracy przyjmuje
Anna Pach, Żywiec. —
7012g

KUCHARKA bardzo do-
bre gotująca, w średnim
wieku, z pierwszorzędnej
referencjami, milej po-
wierzliwości, potrzebna
od 15 marca, względnie od
1-go kwietnia. Zgłoszenia
osobiście: Kraków, Stu-
dencie 1, mieszkanie 4.
odcześnie od 10—11 i 3—4.
1425k

POTRZEBNA kobieta
(pielęgniarka) do opieki i
towarzystwa starszego pa-
na za utrzymaniem i za-
plata od 15 marca. Zgło-
szenia I. K. C. Kraków
Wielopole 1, „Dobra oso-
ba K.” — 7255g

POWAŻNA wytrzymała
radiożona poszukuje celem
rozpoznania swych
wzrostów, ustosunkowa-
nych panów (agentów u-
bezpieczeniowych, urzęd-
ników i t. p.) Wysoka pro-
wizja i stała pensja.
Zgłoszenia Warszawa I,
Plac Napoleona Skrytka
pocztowa 814. — 228W

SPRZEDAWCY nowości
oraz osoby ustosunkowa-
ne mogą otrzymać przed-
stawicielstwo na bardzo re-
nomowany zagranicą, lecz
jeszcze nieznaną w Polsce
rodzaj kosmetyczny.
Zgłoszenia pod „Sprzeda-
ją gotową” do I. K. C.
Poznań św. Marcina 48.
367P

ZDOLNI wprowadzeni —
agenci prowincjonalni dla
zbierania zamówień po
wszech na kasy, sierpy,
brzytwy, zegarki natych-
miast za wysoka prowizją
poszukiwani. Zgłoszenia
Maksymilian Pistynier —
Lwów Tkacka. — 1480k

**WAŻNE DLA ZASTEP-
CÓW!** Poszukujemy kilku
zdolnych zastępców do
ratalnej sprzedaży naj-
nowszej 3% pożyczki bu-
dowlanej i III emisji do-
larowej. Placimy najwyż-
szą prowizję, rezerwy za-
płać 1000—1500 zł. miesięcznej
prowizji. Zawodowym za-
stępcom i subzastępcom
dajemy po próbnym okre-
sie koszty podróży i ewen-
tualną pensję. Początku-
jących poczęmy naszym
najnowszym systemem.
Listy możliwie z foto-
gramu Lwowskie Towar-
ystwo Kredytowe Lwów,
Legionów 33. — 1482k

PIECE

„Dauerbrand”, piecyk
oszczędnościowy „Znicz”,
kuchnie i piece przeno-
sne węglowe, gazowe i d-
instalacje wodociągowe
gazowe, centralne ogrze-
wanie, oraz wszelkie przy-
bory i reparacje poleca
J. MEISEL'S Przedsiębior-
stwo dla dostaw budowl-
no-techn. i zakład instal-
acyjny. Kraków, Karmie-
lika 3. — Telefon 101-63.
96k

POSZUKUJE się nauczy-
cielki licealnej władają-
cej językami polskim i
niemieckim, a mającej
pozwolenie udzielania
nauczania prywatnej, do
trzech dziewcząt w wieku
od 7—10 lat. Wychowa-
nie czynne, rozumiejące
się również na pielęgnowa-
niu dzieci ze świadectwa-
mi rocznymi i referencja-
mi zechce złożyć ofertę
z zapotrzebowaniem i odpisami
świadectw pod „Sumien-
ia i porządki” do Adm.
I. K. C. Kraków Wielopole
1. — 7353g

FORNAL potrzebny do
dworu. Kancelaria, Kra-
ków, plac Wszystkich
Świątych 8. — 7307g

CHŁOPCA do praktyki la-
kierniczej przyjmie Mar-
kiewicz, Bakowicka 11, —
Kraków. — 7314g

CHŁOPCA do nauki bez
utrzymywania przyjmie stu-
denta Leona Korczyka.
Kraków, Szlak 35. — 7325g

POSZUKUJE osoby ucze-
lnej, za kaucją, do pro-
wadzenia sklepu. Zgłoszenia:
Kraków, Mikołajska 10,
Ślusarza. — 7333g

AGENCI, agentki powie-
szę portretowych poszu-
kiwani za wysoką prowiz-
ją, stała pensja, oraz ko-
sztami podróży. Zgłosze-
nia pismem: „Venus” —
Tarnów. — 7421g

OSOBA wiek średni zaj-
mie się wychowaniem
niemowlęcia. Zgłoszenia li-
stownie Kraków, Friedleina
1, piętrowe mieszkanie 7.
dla Wychowawcy. —
7361g

POSZUKUJE posady w
handlu miejscowości obo-
jętna może złożyć kauce-
ją. Zgłoszenia pod
„Józefa 25” do I. K. C.
w Krakowie Wielopole 1.
— 7362g

FRYZJERSKI pomocnik
poszukuje posady. Zgło-
szenia z podaniem wa-
runków I. K. C. Lwów —
Kopernika 9 „Zdony F.”
— 141L

BIEGŁA maszynistka, zna-
jąca buchalterję, poszuku-
je odpowiedniej posady.
Łaskawe zgłoszenia do
Adm. I. K. C. Kraków,
Wielopole 1, pod „Biegła
maszynistka”. — 7460g

INTELEKTYWNA panna
z ukończoną II-gim kur-
sem seminarium, szuka
odpowiedniego zajęcia.
Najchętniej do sklepu
— lub jako zastępczyni pa-
ni domu. Adres „Ścieśca”
Tarnów, Starodąbrowska
85. — 7386g

SYN ogrodnika, ogrodn-
iczka z ukończoną szkołą
ogrodniczą i z kilkuletnią
praktyką poszukuje po-
sady od zaraz. Zgłoszenia
kierować do I. K. C.
Kraków Wielopole 1, pod
„Ogrodnik Nr. 1904”. —
7411g

KUCHARKA poszukuje
pracy jako dochodząca.
Świadczenia chłubne i po-
lecenia. Łaskawe zgłosze-
nia: I. K. C. Kraków,
Wielopole 1, pod „Hęta
K.” — 7359g

ZA wyrobienie posady
wózeł lub jakiegokolwiek
dom 200 zł. Zgłoszenia do
I. K. C. Kraków, Wielo-
pole 1, pod „Uczciwy 200”
— 7360g

DOMATORKA, łagodna,
spokojna, pewna, inteli-
gentna, po czterdziestce,
zajmie się szczerze życi-
wymi domem starszego, sa-
motnego, kulturalnego pa-
na. Zgłoszenia: II. Kurjer
C., Kraków Wielopole 1,
„Skromne wymagania F.”
— 7379g

MAGISTRA farmacji z
praktyką poszukuje po-
sady. Zgłosz. do I. K. C. —
Kraków Wielopole 1, pod
„Magistra K. Z.” — 7476g

SŁUŻĄCA dobrze gotują-
ca, uczciwa, pracowita,
przyjemna. Polecenia ko-
nieczne. Kraków, Smo-
leńsk 19, II. — 7448g

PRZYJMĘ uczennicę do
nauki krawiectwa dam-
skiego. Glücksman, Kra-
ków, Jabłonowskich 22.
— 7345

POSZUKUJE się inteli-
gentnej, samotnej gospo-
dyni do samodzielnego
prowadzenia gospodarstwa
wiejskiego, zarządcą do-
mem i opieką starszego
pana, za skromnym wyn-
agrodzeniem. Oferty pod
„Samotny B.” do II. Ku-
rjera Codz., Kraków, Wielo-
pole 1. — 7354g

POTRZEBNY służący ka-
waler, do wili prywatnej.
Wymagane dobre polecenia.
Wiatłomosć: Kraków
Sienkiewicza 25 od godz.
3—5. — 7373g

ROBOTNIK, obznajomio-
ny z pracą na składzie
materiałów budowlanych,
potrzebny. Kaucja 1000 zł.
Zgłoszenia: „Prasa”, Kra-
ków, Karmielika 16, pod
„Robotnik budowlany”. —
7452g

PRAKTYKANTA miejsko-
wego z 4 kl. gimnaz. —
przyjmie Księgarnia —
Kraków, Stawkowska (Ho-
tel Saski). — 7458g

MAJĄTEK ziemski w za-
łożeniu Kongresowce ca-
łość 63 włók, ornej 20, po-
szukuje rządy z kauce-
ją, ewentualnie pożyczką od
30 do 50.000 zł. Zgłoszenia
I. K. C. Kraków, Wielo-
pole 1, pod „Rządca W.
C.” — 7489g

AGENTÓW katolików na
prowincję poszukujemy
do zbierania zamówień na
artykuły rolniczo gospo-
darsze Kraków. Pedzi-
chów 3, m. 22. — 7480g

POSZUKUJE się rutyno-
wanej osoby do niemo-
wienia Zgłoszenia Kraków
— Krakowska 16 Dr Böh-
mowa. — 7464g

Posad poszukują

MEYNARZ zdolny lat 30
młynów gospodarczych —
poszukuje posady od 1.
IV. Zgłoszenia Młynarz
Witanowice Wadowice. —
7048g

RUTYNOWANA nauczy-
cielka języka francuskie-
go (Paryż) muzyki poszu-
kuje posady wychowaw-
czy lub opiekunki. I. K. C.
Kraków, Wielopole 1,
pod „Nauczycielka M.”
— 7428g

RUTYNOWANY handlo-
wiec przyjmie stanowisko
kier. w handlu lub prze-
myśle (spec. drzewo zbo-
żo tartaczniwo) lub przy-
jmie poważne zastępstwo.
Zabezpieczenia 20.000. Ła-
skawe zgłoszenia do I. K. C.
Kraków, Wielopole 1,
„Handlowiec M. Z.” —
7395g

FIRANKI

I MATERIAŁY DEKORACYJNE
najtaniej we fabryce
Michała Weitz, ul. Florjańska 23

KWARTET pierwszorzę-
dny koncertowo-jazzband-
owy (skrzypce, fortepian,
czeladnik, saksofon, perkusja,
czeladnik) z wielkim reper-
tuarem, składający się z
ludzi młodych, przystoj-
nych, wolny od 1 kwietnia
i później. Wiadomość: Ka-
pelmistrz, Kawiarnia Sko-
limowskiego, Tarnów. —
7380g

CZELADNIK krawiecki,
katolik, dobra siła, poszu-
kuje pracy od zaraz. Ła-
skawe zgłoszenia przyjmie
Hieronim Wilusz, Korczy-
na, Łazy, pow. Krośno. —
7422g

PANNA z 1½ roczną prak-
tyką poszukuje posady
biurowej za skromnym wy-
nagrodzeniem w Krako-
wie lub na prowincji w
miejscu ziemskim. Kra-
ków, Przegón 18 dla J.
T. drzwi Nr. 4. — 7054g

KIEROWNICTWO ewen-
tualnie ZASTĘPSTWO —
bardzo poważnej firmy —
obejmuje reprezentacyjny
rutynowany wszechstron-
nie wykształcony kupiec,
właściciel realności za-
kłada hipoteczną dwie-
ście tysięcy zł. — Zgło-
szenia I. K. C. Kraków —
Wielopole 1, „Pierwszo-
rzedne referencje 36”. —
7183g

ENERGICZNY a sumien-
ny kierownik tartaku po-
szukuje kierownictwa lub
leśnictwa; godzi się być
do pomocy Referencje do-
bre. Zgłoszenia do II. Ku-
rjera C., Kraków, Wielo-
pole 1, pod „Sumienny T.”
— 7385g

KARMICIELKA, lat 21,
ze świadectwami i lekarskie-
mi poszukuje posady za-
raz. Kraków, ul. Gęsia 12
K. J. — 7308g

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

WSZELKIE NASIONA
w znanej i wyborowej jakości poleca:
B. HOZAKOWSKI, TORUŃ skrz. poczt. 1
Skład i Hodowla nasion — Zakłady
Ogrodnicze 706k
Na życzenie wysyłam bezpłatnie mój
najnowszy, bogato ilustr. katalog główny.

LEŚNICY

żona lat 31 energiczna z dobrą
świadectwami poszukuje
posady z powodu sprzedaży
tutejszych lasów ksi-
ążęcych. Łaskawe zgłosze-
nia Józef Zawada Pisarzo-
wice p. Makoszyce pow.
Kepno woj. Poznańskie.
863P

SŁUŻĄCA, przystojna, uc-
ciwa i pracowita przyjmie
miejscę do wszystkiego w
dobrym domu skromne
wymagania — i do-
bre traktowanie. Zgłosze-
nia do II. Kurjera Codz.
Kraków, Wielopole 1, pod
„Dobre polecenia S.” —
7341g

DROGUERII zarząd ohe-
mie Czapliwiec Krak-
ów, Ciepłotowa 4. — 7146g

POMOCNIK ogrodnicy
kawaler, z niższą Szkołą
rolniczą, obeznany z mo-
torami spalinowymi i wa-
teriarą, poszukuje po-
sady od 1 kwietnia o
skromnych wymaganiach.
Oferty: I. K. C. Kraków
Wielopole 1, pod „Kwie-
ciarz P.” — 7148g

ABSOLWENT 4-rolnej
Akademii handlowej, z
5-cioletnią pracą w insty-
tucie ubezpieczeniowej po-
szukuje posady. Zgłoszenia
pismem: I. K. C. Kraków,
Wielopole 1, „Siła tech-
niczna A.” — 7164g

KIEROWNIK cegielni
zmienił posadę z kauce-
ją 1.000 zł., posiadając świadec-
twa: „Jeszcze praktykę”,
zna wszelkie wyroby ręcz-
ne i maszynowe, również
wypala w piecach różnego
systemu. Oferty proszę
kierować pod „Inspektor
K. S.” do I. K. C. Kra-
ków Wielopole 1. — 7375g

GAJOWY, preparator pta-
ków, młody, energiczny,
zamierzający leśnik, z rocz-
nym kursem leśnictwa,
rok praktyki w lasach
państwowych, posiadający
chłubne świadectwa, po-
szukuje posady gajowego.
Zgłoszenia do I. K. C.
Kraków, Wielopole 1, —
„Sumienny F.R.” — 7401g

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

ABAZURY

gotowe i wy-
konuje na zamówienie —
Kraków, Jagiellońska 12.
II piętro. — 7199g

KOWAL-mechanik, lat 40,
poszukuje posady od 1-go
kwietnia, zna robotę ko-
ło maszyn rolniczych, oraz
kucie kół. Zgłoszenia do
II. Kurjera Codz., Kra-
ków, Wielopole 1, pod
„Kowal W. L.” — 7353g

OSOBA inteligentna, umie-
jąca czytać, poszukuje pie-
niędzy chorych lub zają-
mów się wychowywaniem
dzieci, miejscowości obo-
jętnej. II. Kurjer Codz.,
Kraków, Wielopole 1, pod
„Szlachetna S. S.” — 7343g

CERAMIK posiadający
znaną fachową, ogrodo-
wianin, naczynia ka-
mionowe i t. p. Jak
również znajęcy dokład-
nie dział modelarsko for-
nierski poszukuje pracy
od zaraz. Łaskawe zgłosze-
nia do Biura „Renoma” —
Częstochowa Aleja 21. —
6932g

KULTURALNA inteligent-
na wyjeżdża wszędzie ja-
ko sekretarka, towarzys-
ka, znajomość francuskie-
go, pisze na maszynie.
Oferty I. K. C. Warszawa
Krak. Przedm. 9 „Samot-
na”. — 7368g

INSPEKTOR ubezpieczeń
lat 34 biegły korespondent
polsko niemiecki sumien-
ny energiczny przed-
siębiorca doskonały organi-
zator mogący objąć kie-
rownictwo sprzedaży lub
inna podobną pracę umy-
ślową zmienić posadę. Ła-
skawe zgłoszenia proszę
kierować pod „Inspektor
K. S.” do I. K. C. Kra-
ków Wielopole 1. — 7375g

GAJOWY, preparator pta-
ków, młody, energiczny,
zamierzający leśnik, z rocz-
nym kursem leśnictwa,
rok praktyki w lasach
państwowych, posiadający
chłubne świadectwa, po-
szukuje posady gajowego.
Zgłoszenia do I. K. C.
Kraków, Wielopole 1, —
„Sumienny F.R.” — 7401g

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy jako
ślusarz-sprawacz na wszyst-
kie roboty metalne, spa-
wanie, lutowanie alumi-
nium. Łaskawe zgłoszenia
Oświęcim 2, Murzyn.

POSZUKUJE pracy

ILUSTROWANY KURIER CODZIENNY

Dodatek do Nr. 68 „Ilustrowanego Kurjera Codziennego“ z dnia 9 marca 1931.

DOBROCZYNNE SŁONKO

Przyjdzie czas, że na nie narzekać, przed niem uciekać będziemy. Ale to będzie dopiero za kilka miesięcy, w skwarze lata. Teraz, gdy zima jeszcze nas w niewoli swej trzyma, gdy one — dobroczynne promienie słońca — się ukażą bodaj na chwilę, wita je radośnie młody i stary.

Ag. Fot. „Światowida“.

Najlepiej
konserwuje
zęby

KALODENS, ELIXIRY PROSZEK DO ZĘBÓW

WYROBU LABOR. CHEM. FARM. APTEKI

M. Malinowskiego

ul. Chmielna 4, w WARSZAWIE, ul. Nowy Świat 31.

Polskie wykłady religijne w Rzymie. Kolonja polska w stolicy Włoch miała w tych dniach sposobność wysłuchania niezwykle budujących wykładów religijnych, jakie wygłosili tam polscy OO. Jezuiti Lohn (x), Semkowski (xx), Rozwadowski (xxx) i Elter (xxxx).

Na lewo:

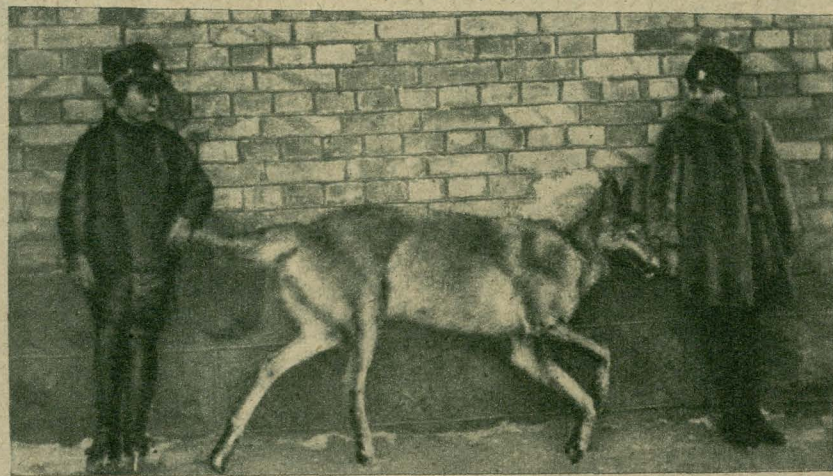
Niezwykły okaz wilka. Wilk ten, ciężko postrzelony na polowaniu u p. dyr. Lubojackiego w Łu-

Fot. A. Wysocki.

Na prawo:

Echo karnawału polsko-francuskiego. Objawem przyjaźni pomiędzy przedstawicielami władz i społeczeństwa francuskiego w Lille a miejscową kolonją polską był świetny bal polsko-francuski, urządzony tam pod hasłem od-

Agencja fotograficzna „Światowida”, zdjęcie na płytach krajowych „Alfa”.

WOJNA Z PIEGAMI!!!

Każdy czytelnik Il. Kurjera, poczynając od 10 stycznia b. r. otrzyma po cenie zł. 4.20 z przesyłką za zaliczeniem (tylko w obecnym sezonie) niebywały wynalazek, nieznan w Polsce: ołówek „Agawa” N 1 usuwa po 3 dniach piegi (nawet chroniczne), plamy żółte i wątrobiane oraz nadający cerze brudnawo-szarej — śliczną młodzieńczą karnację. „Agawa” jest stokrotnie lepsza od kremów. Nie tłuszczy. Nie brudzi palców. Twarz potarta „Agawą” staje się na poczekaniu świeżą, gładką, delikatną — bez skazy. 1 pud. 4.20, 2 pud. 7 zł., 3 pud. 10 zł. z przesyłką. — Polecamy również mydło „Agawa” N 1 — silnie białące. Cena zł. 2 bez przesyłki. —

Adres: **B. Matulewicz, Warszawa, I. Napoleona Skrz. pocz. 485**

Na lewo:

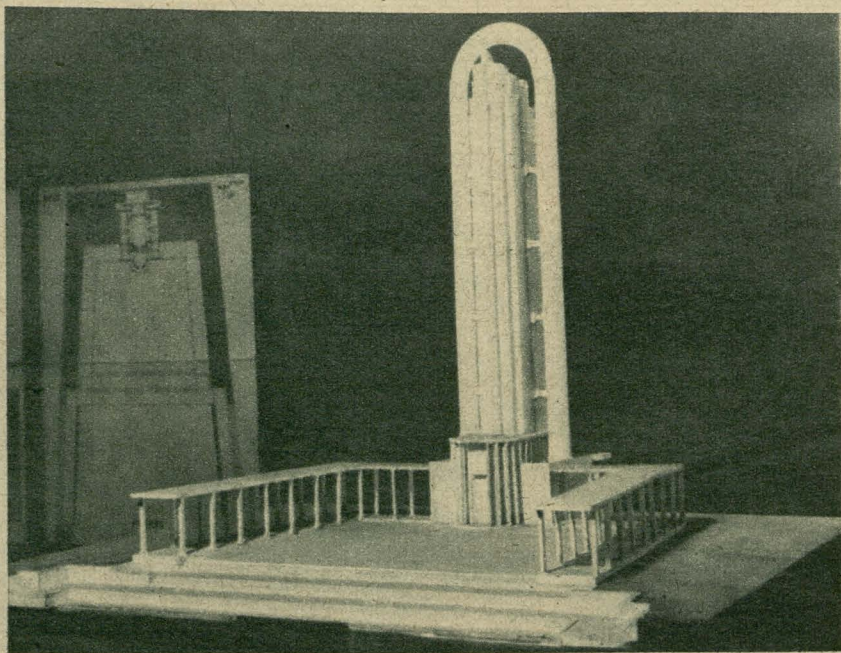
„Sympatja Warszawy”. Taki tytuł ma najnowsza rewja w teatrze „Morskie Oko” w Warszawie. Oto obrazek z tej rewji p. t. „Na rogu ulicy”, w którym rolę policmanów odgrywają pp. Bodo, Wojcieszko i Olsza.

Fot. St. Brzozowski, Warszawa.

DARMO

Porady (najnowszy system paryski) jak odzyskać po 20—30 dniach piękne, bujne włosy i śliczną cerę? Za porady niniejsze będziemy pobierać wkrótce 25 złotych, jednak narazie dla Czytelników „Ilustr. Kurjera Codz.” czynimy to bezpłatnie. Prosimy podać adres, a wyślemy niebawem cenne wskazówki, co czynić bez drogiego zabiegów, by pozbyć się: łysiny, łupieżu, siwizny, anemji cebulek, grzybka, piegów, plam, szarej cery, zmarszczek, wyrzutów, obwisłego podbródka, fałdów pod oczami, tłustej błyszczącej cery, wargów, czerwonego nosa, zbyt długich włosów, odcisków, potu nóg, pach, rąk, otyłości. Również o ondulacji bez żelazek, o opalaniu się i t. d. Na przesyłkę 25 groszy znaczkami. Kto przysła znaczków za 75 groszy otrzyma prócz porad dwie próby ekstraktów: 1) do wywołania bujnego porostu włosów i brwi, 2) do idealnego udelikatnienia, wyładzenia i wybielenia cery — Adres: **WARSZAWA, ULICA WISNIOWA L 55, m. 41** — Bezpłatne wskazówki kosmetyczne

Wystawa Instytutu Propagandy Sztuki w Warszawie. Na Wystawie tej, urządzonej w kamienicy Baryczków na Starem Mieście, jednym z najciekawszych okazów modernistycznej plastyki jest wykonany przez pp. Kotarbińskiego i inż. Kodeckiego projekt pomnika Zjednocz. Ziem Polskich w Gdyni.

Na lewo: Wystawa T. O. M. w Krakowie. Towarzystwo Opieki nad Młodzieżą w Krakowie pozostające pod kierownictwem p. Anny Rollowej, małżonki prezydenta m. Krakowa, a bardzo zasłużone w zakresie pedagogiczno-humanitarnym, urządziło ostatnio w pałacu hr. Potockich wystawę udatnych prac kobiecych.

„SPECIAL KIRBY“

NOŻYKI DO GOLENIA ŚWIATOWEJ SŁAWY!

Przedstawicielstwo:

S. ENIS, Lwów, Skarbowska 6.

HABANITA MOLINARD'A

Perfuma najtrwalsza na świecie i bardzo oryginalna. — Używa się jej wprost na skórę. — Zmienia zapach w różny sposób, zależnie od osoby, która jej używa

Wyłącznie przedstawiciele na Polskę i W. M. Gdańsk:

K. & A. MIKŁASZEWSKI
KRAKÓW, PLAC DOMINIKAŃSKI L. 1.
TEL. 141-08.

36

Lektura gazet jako środek pomocniczy przy nauce obcych języków. W najwyższych klasach szkół średnich uczniowie zaprawiają się do czytania w obcych językach również zapomocą lektury czasopism zagr. Zdjęcie przedstawia uczniów prof. Deszcza w gimnazjum im. J. Sobieskiego w Krakowie, wczytanych podczas lekcji języka francuskiego w lekturę paryskiego dziennika „Le Temps“

Na prawo:

Konferencja nadleśniczych lasów państw. W urzędzie wojewódzkim we Lwowie odbyła się pod przewodnictwem p. dyr. Szuberta (2), z udziałem pp. nacz. Lazera (1), inż. Markiewicza (3), konferencja gospodarcza nadleśniczych lasów państw. okręgu lwów.

LOKI

...niałe, modne, trwałe można...
...szkodliwych zabiegów, zano...
...ką kędzierzawego pyłku „FA...
...OL“, cena zł. 2-20, 2 pud. 4 zł.
...ud. zł. 5-40. Do włosów wyjąt...
...o sztywnych, twardych — płyn...
...FALITOL“, cena zł. 5.
...Śliczne delikatne rączki bę...
...dzie mieć każda pani nawet...
...ciężko pracująca stosując...
...„AURA“, c-na złotych 2-50. —
...padanie włosów, łupież usuwa...
...ADIO-CAPIL“, wywołujący porost...
...ch dn ach. Cena złotych 3 i 5.
...za przesyłkę d-licza się zł 1-50.
MATULEWICZ, Warszawa
...Napoleona, skr. p. 485

„Miss Paris 1931” odbywa ćwiczenia sportowe. P. Lyne Fran-
geaune, najpiękniejsza paryżanka, uznana jednak za niezupełnie smukłą, posta-
nowiła dostosować się do współczesnych wymogów linii przez systematyczne
uprawianie ćwiczeń gimnastycznych, którym zresztą oddaje się z wielkim
zamiłowaniem.

Keystone-Paris

Niezwykły dar orkanu morskiego. Niszczący orkan, który nawiedził brzegi
stanu New Jersey w Ameryce Półn., przyniósł mieszkańcom niezwykłą niespodziankę,
wyrzucając na ląd martwego wieloryba o cielsku długości 75 stóp. R. Sennecke, Berlin.

Na prawo:

**Ten kostium podobał
się najbardziej na balu
w Florydzie.** — Świadczy to
chyba o wielkiej popularności,
jaką cieszy się lotnictwo w Ame-
ryce, że na wielkiej zabawie ko-
stjumowej w miejscowości Tam-
pa na Florydzie, ten właśnie ko-
stjum uzyskał pierwszą nagrodę.

Poniżej:

Wenecja w śniegu. —
Niecierpliwi narzekają u nas
już na to, że ta zima jakoś nie
może się skończyć. Może ich uspo-
koi wiadomość, że śnieżyce nie-
tylko są darem naszego klimatu.
Nawet „królowę lagun” nawie-
dziły ostatnio śniegi, nadając jej
kościółom, kapliczkom i mostom
niezwykły charakter.

**BĘDZIESZ ZACHWYCONA
UŻYWAJĄC KREM**

ANITRA

ST. GÓRSKIEGO

**UDELIKATNIA
MATUJE, POD PUDER**

WYCHODZI CO NIEDZIELĘ POD REDAKCJĄ PROF. MIECZYŚŁAWA DĄBROWSKIEGO.

Dodatek do Nru 68-go „ILUSTROWANEGO KURYERA CODZIENNEGO” z dnia 9-go marca 1931 r.

Błędny rycerz polski.

Władysław Biały, książę gniewkowski. — Od sprzedaży ojcowizny do przywdziania sukni zakonnej. — Ilany powrotu do Polski na tron lub przynajmniej na Gniewków ojczysty. — Wojna domowa. — Niepowodzenia błędnego rycerza. — Do śmierci niemal niespokojny duch. — Umiera w klasztorze w Dijon.

Kraków, 8 marca.

Polska też miała, podobnie jak inne kraje swego błędnego rycerza. Był nim Piast, Władysław Biały, książę na Gniewkowie, stryjeczny brataniec Kazimierza W. Od wczesnej młodości był niespokojnym duchem i nigdzie miejsca nie zagrzeał. Sprzedawszy ojcowiznę gniewckowską Kazimierzowi W., wyniósł się z Polski zagranicę, pielgrzymował do Ziemi Św., to znowu przebywał na dworze praskim u Karola IV. Nawet wziął udział w wyprawie Krzyżackiej na Litwę. Wkońcu zawędrował do Francji na dwór papieski do Awinjonu (w okresie niewoli babilońskiej papieżstwa), by na jakiś czas zniknąć bez wieści i zamknąć się w klasztorze Cystersów w Cîteaux, jako zakonnik (1366 r.). Wkrótce zmienił jednak zakon na benedyktyński w Dijon.

Jakoś suknia duchowna i zacisze klasztorne nie wpłynęły na naturę naszego błędnego rycerza, skoro wnet rzucił się na flukta życia światowego. Tym razem obudzili w nim żądzę panowania na tronie królewskim własni ziomkowie. Oto właśnie zamknął oczy na wieczny spoczynek ostatni Piast koronowany, Kazimierz W. (†1370) i opozycja Wielkopolan, potępiająca jego politykę węgierską postanowiła ściągnąć aż z za murów klasztornych dalekiego Dijon — błądzącego księcia Gniewckowskiego, by go posadzić na tronie polskim w miejsce Ludwika węgierskiego. Są ślady, że podkanclerzy Janko z Czarnkowa, głośny kronikarz owych czasów, usiłował wykraść z grobowca zmarłego króla insygnia koronacyjne, by w braku właściwych, niemi właśnie ukoronować Władysława Białego. Plan się nie powiódł. Zabiegi księcia Białego u papieża o dyspensę natrafiły na nieprzezwyciężone przeszkody, a tron polski zajął Ludwik węgierski. Janko z Czarnkowa zaś za czyn swój rozpoczął pokutę jako banita.

Mimo wszystko, obudzony na nowo do życia dawnego, mnich dijoński wypłynął nagle na dwórze budziński, by z pomocą królowej węgierskiej i polskiej, Elżbiety, żony Ludwika a swej siostrzenicy, odzyskać przynajmniej sprzedany dawno lekkomyślnie, rodziny Gniewków.

Ludwik węgierski działał jednak umiejętnie. Oceniając wpływ Władysława Białego w Polsce, t. j. w Wielkopolsce, a nie chcąc go mieć na miejscu, nie odmówił wprawdzie Gniewkowi, ale uzależnił od dyspensy papieskiej. Równocześnie matka Ludwika, Elżbieta, regentka w Polsce, rozpoczęła pracę nad pacyfikacją Wielkopolski i pozyskaniem jej dla syna, oddając urząd starosty wielkopolskiego Sędziwojowi z Szubina Wielkopolaninowi z pochodzenia, ale oddanemu królowi.

Ale dla Księcia Białego nie było przeszkody, gdy powziął jakiś zamiar. Tak

rys. J. Szancer.

i tym razem, choć Awinjon odmówił dyspensy, książę, korzystając z zatargu króla ze szlachtą o pobór poradnego i z wezwania stronników wielkopolskich z Naleczami, możnym rodem, na czele, przybył 8 września 1373 r. do Gniezna. A chociaż doznał zawodu, bo tylko na Kujawach, a zwłaszcza w swym dawnym księstwie znalazł wydatne poparcie, przecie nie zrażony, zdołał opanować Inowrocław, Gniewków, Złotorję i Szarlej. Łatwe powodzenie nie wydało jednak trwałych owoców. Inowrocław odebrał starosta wielkopolski, Sędziwój z Szubina, a z innych grodów był zmuszony sam książę ustąpić, opuszczony przez stronników i zdać się na łaskę króla.

Nic jednak Władysław nie wskórał i schronił się do pogranicznego Drezdenka w gościnę przyjaznych mu panów de Ost. Tu pragnął odpocząć i nowy plan działania ułożyć.

W lecie r. 1375 spróbował Władysław jeszcze raz szczęścia i spoiwszy przez wysłańców dowódcę Złotorji, Krystyna ze Skrzypowa, zajął zamek w ten podstępny sposób. Cóż, kiedy tym razem nie doznał już zupełnie prawie poparcia ze strony szlachty wielkopolskiej, ani nawet kujawskiej. Nigdy jednak nie zrażony, usiłował Władysław zająć z pomocą „włóczęg i biedaków” oraz Ulryka de Ost z Drezdenka — Racię i Gniewków, ale bez rezultatu. Pobity pod Gniewkowem przez starostów, kujawskiego, Bartosza z Wiszemburga i sieradzkiego Jaśka Kmity, schronił się z powrotem do Złotorji, skąd robił wyprawy w okoliczne ziemie przez całą zimę.

Wkońcu postanowiono wykurzyć stamtąd awanturnika. Z wiosną r. 1376 ruszył Sędziwój z Szubina na czele rycerstwa wielkopolskiego i kujawskiego pod Złotorję i z pomocą ks. Kaźka Szczecińskiego oblegał ją przez dwa miesiące (czerwiec i lipiec), aż zmusił księcia do wydania grodu w ręce Bartosza z Wiszemburga. Nastąpił jeszcze pojedynek, rycerskim zwyczajem, księcia z wyzwaniem na kopję Bartoszem, w którym jednak książę odniósł ranę. Pokonany, udał się na Węgry, by targować się z królem o Gniewków. I rzeczywiście udało mu się raz jeszcze sprzedać królowi Ludwikowi ojcowiznę za 10 tysięcy florenów, przyczem otrzymał w dodatku bogate opactwo w Pannonhalma na Węgrzech.

Ale i teraz jeszcze nie zagrzał miejsca. Już w październiku 1379 r. wyjechał przez Gdańsk i Lubekę do Francji „zwanbiony odgłosem schizmy kościelnej”. Robił jego polityczna, do której nie dorósł, la jego polityczna, do której nie dorósł, skończyła się. Wprawdzie po zgonie Ludwika zapędzi się raz jeszcze do Polski, ale nie nie wskórawszy, wróci do Francji i w Dijon zakończy swój awanturniczy żywot w r. 1388.

Wube,

Dom, w którym mieszkał J. Słowacki w Warszawie.

W setną rocznicę wyjazdu Słowackiego z Polski.

Kraków 8 marca.

Dnia 8 marca 1931 r. przypada setna rocznica wyjazdu Słowackiego z Polski na długoletnią tułaczkę zagranicę, z której nie było mu sądzone wrócić do kraju za życia.

Jak wiadomo, Słowacki dzieciństwo i wczesną młodość spędził w rodzinnym Krzemieńcu oraz w Wilnie, gdzie przebywał na uniwersytecie. Nadto przez nieco dłuższy czas przebywał Słowacki jeszcze w Warszawie i ten właśnie pobyt poety należy do ostatniego w Polsce. Słowacki poraz pierwszy przyjechał do Warszawy 17 lutego 1829 r. i zamieszkał u Tadeusza Hrehorowicza, b. studenta uniwersytetu wileńskiego, przy ul. Łesno 31. — Wkrótce jednak przeniósł się poeta na ulicę Miodową do domu Paca (obecnie mieści się tam sąd okręgowy), o czym donosi przytłumionej siostrze swojej Olesii Bem, w liście z Warszawy, z dnia 3/15 kwietnia 1829 r. Pałac ten, niegdyś siedziba Czartoryskich, należał wówczas do Ludwika hr. Paca, który przystąpił do gruntownego jego odbudowy w głębi obszernej dziedzińca i wystawił od ulicy Miodowej, według planu Henryka Marconiego, dwa gmachy, połączone wspólną arkadą, ozdobioną na froncie płaskorzeźbą Kaufmana, ucznia Canova. W samym środku głównego dziedzińca był ogródek. Może ten ogródek i wspaniała perspektywa pałacu od ulicy Miodowej, bezwzględnie najpiękniejsza w Warszawie, skłoniła Słowackiego do zamieszkania w tym domu. O wspaniałej architekturze pałacu tego mówi przecież przysłowie: „Wart pałac Paca, a Pac pałacu”. Gdzie w pałacu Paca mieszkał Słowacki, dziś oznaczyć niepodobna.

Musiło mu tam jednak być niedogodnie, lub zbyt daleko od biura Komisji Skarbu, na ulicy Rymarskiej, gdzie odbywał bezpłatną aplikację, gdyż po upływie pięciu miesięcy przeniósł się na ul. Elektoralną, do domu oznaczonego obecnie liczbą 20. Posesję tę odnajdujemy już w pierwszej drukowanej w r. 1784 „Taryfie m. Warszawy”. — W taryfach tych przyjęto znakowanie takie, że litera P., umieszczona tuż przy numerze, oznaczała: pałac lub pałacyk, ze sztachetami lub parterowymi budynkami od frontu. Budynki mieszkalne mieściły się w głębi, zwykle między dziedzińcem a ogrodem. Dom nr. 20 (wówczas numer hipoteczny 755) oznaczono w pierwszej taryfie miasta w ten sposób: „P. J. W. X. Wicherta K. Inf.”, co znaczy: pałac wielbленного Imci księdza Wicherta, kantora Infant. Zmieniając właścicieli, „dom z ogrodem”, jak czytamy w księdze hipotecznej, nr. 755, przeszedł w r. 1819 na własność Jana Kauschke, w którego rodzinie przez długie pozostawał lata. —

Następnie właścicielem domu tego był znany bankier warszawski Gustaw Landau. Dom ten, zmieniając właścicieli, obecnie należy do p. Horowicza.

Jest to oczywiście budowla pałacowa z XVIII w., podtrzymywana murem szkarpa i z wjazdem od frontu. Gmach główny z antresolą i piętrem mieścił się wewnątrz dziedzińca i bardzo obszernego niegdyś ogrodu. W domu zaś frontowym, który następnie bankier Landau przebudował i nadał mu jego dzisiejszą postać, były, jak zwykle w dawnych pałacach, parterowe budynki, zapewne mieszkania dla służby i oficjalistów. Po przeróbce budynków frontowych główny gmach tego niegdyś pałacu stał się oficyną poprzeczną, wśród dwóch dziedzińców. Dziś jednak jeszcze odróżnić można pierwotne przeznaczenie tej budowli i jej charakter. Wiadomość o mieszkaniu na Elektoralnej czerpiemy z listu poety do Aleksandry Bem z dn. 27 października 1829 r.

Z mieszkania w tym domu, który wówczas należał do Niemca Kauschke'go, poeta był bardzo zadowolony i chwali je w liście do Olesii, której o wszystkich swoich sprawach dość drobiazgowo donosi: „Muszę Ci do-

W tym domu mieszkał w latach 1829-1831
Juliusz Słowacki

Tablica pamiątkowa umieszczona nad bramą domu przy ul. Elektoralnej Nr. 20 w Warszawie, w którym mieszkał J. Słowacki.

nieść — pisze — że moje teraźniejsze apartamenty są mi bardzo miłe z wielu względów: naprzód mam okna długie do ziemi z galerijkami i często, kiedy księżyc świeci, opieram się o nie, i zdaje mi się, że jestem w Wilnie i z Tobą jeszcze gadam; pierwsze piętro i bardzo ładna ulica przypominają mi bardzo ulicę Zamkową. Nadto ostatni pokój, w którym sam pracuję, mały, zielono pomalowany, z małym piecem, któregoś mi się pokój pali, podoba mi się nieskończenie i dotychczas ciągle w nim siedzę”.

Słowacki zajmował tam mieszkanie, jak pisze, na I piętrze, nie licząc zapewne antresoli, a więc na obecnym II piętrze. Domniemanie to stwierdza okoliczność, że pokoje na I p. niższe są niż na II p., okna zaś długie z galerijkami znajdowały się nie na I lecz na II piętrze. Okna te usunął dopiero i przerobił według nowoczesnych wymagań z dużymi szybami, późniejszy właściciel Ignacy Rapel.

Apartment, zajmowany przez Słowackiego, znajduje się na I podwórzu, po prawej stronie, do którego na II piętro wąskie i dość strome prowadzą schody. Skoro poeta wspomina w liście czy to żartem, czy serio o apartamencie i małym pokoju nazywa „ostatnim”, to należy przyjąć, że zajmował tam przynajmniej 3 pokoje. Wchodzi się najpierw do pokoju, który obecnie jest kuchnią, a mógł nią być też i dla Słowackiego lub zwykłym pokojem. Prowadzi on do pokoju „ostatniego” o jednym ok-

nie, które wychodziło na ogród (dzisiaj podwórze), będący niezawodnie powabem tego mieszkania. Z tego pokoju przez (czworokątny) mały przedpokój wchodzi się do pokoju o dwóch oknach od dziedzińca, z którego, jak pisał Słowacki, widać było ulicę. W pokoju tym pozostało jeszcze obramowanie kominka, który niezbyt dobrze musiał funkcjonować, i dlatego był jeszcze piecyk w którym w tym pokoju palono.

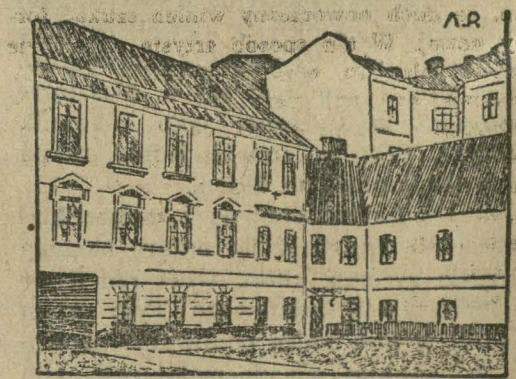
Taki jest tego mieszkania opis i rozkład, który do dziś przetrwał bez zmiany, zgodny w szczegółach z opisem, podanym przez poetę. Tylko zamiast małego piecyka stoi w lewym samym miejscu nowy, a zamiast okien do ziemi z galerijkami — zwykłe okna nowoczesne. To przeto, a nie żadne inne mieszkanie, mógł zajmować Słowacki, innego bowiem takiego lokalu w domu tym niema.

W tych murach, tak dla Słowackiego przyjemnych, już we wrześniu powstał „Mindowe”, a w następnym roku „Mnich”, „Jan Bielecki”, „Marja Stuart” napisana w przebiegu miesiąca i „Arab”. Tu go zaskoczyły wypadki listopadowe i pod wpływem tej doniosłej chwili historycznej napisał nadzwyczaj popularny wówczas „Hymn do Bogarodzicy”. „Kulig”, „Pieśń legojnu litewskiego” i począł tworzyć powieść o hetmanie „Żmiji”.

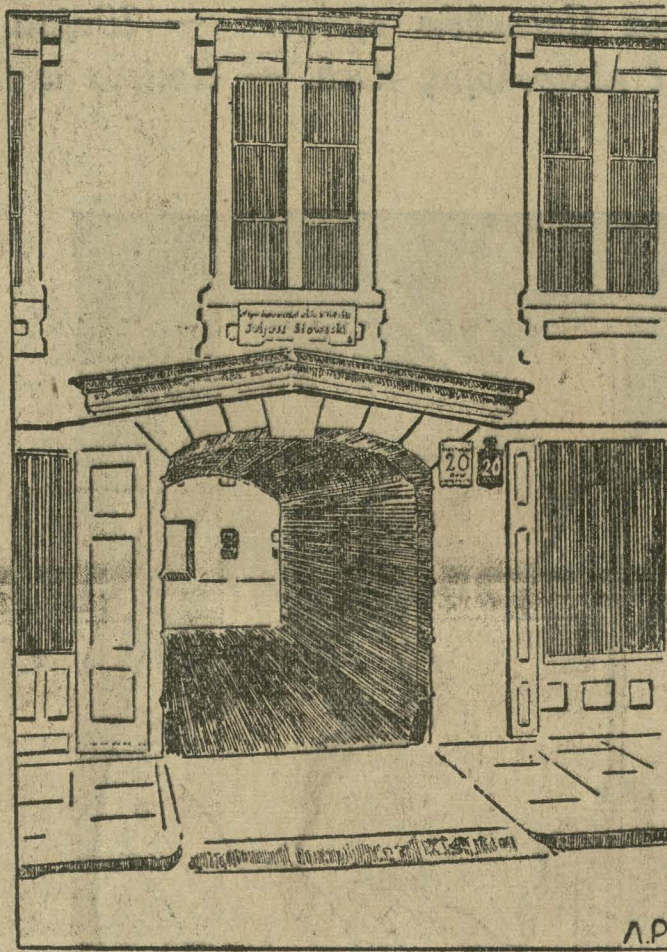
Dnia 8 marca 1831 roku pożegnał to mieszkanie, opuszczając na zawsze Warszawę i kraj, do którego, jak pisał, wiedziony smutnem i trąfmem przecuciem nigdy już nie miał powrócić.

Ten dom przy ul. Elektoralnej, oznaczony liczbą 20, „Towarzystwo opieki nad zabytkami przeszłości” upamiętniło 4-go listopada 1908 r., w zbliżającą się setną rocznicę urodzin genialnego poety przez wmurowanie na froncie białej marmurowej tablicy z napisem: „W TYM DOMU MIESZKAŁ W LATACH 1829—1831 JULIUSZ SŁOWACKI”.

W czerwcu w r. 1927 z racji uroczystości związanych ze sprowadzeniem prochów wiśszczy do Polski i z przewiezieniem ich przez Warszawę, dom, w którym mieszkał Słowacki na Elektoralnej, był od frontu ozdobiony zieloną, a nad bramą koło pamiątkowej tablicy paliły się pochodnie, tłumy zaś publiczności, wśród której wielu było literatów i osób ze sfer towarzyskich stolicy, do późnego wieczora.

Podwórce domu Nr. 20 przy ul. Elektoralnej w Warszawie, w którym mieszkał Słowacki. Dwa okna na II. p. tego mieszkania oznacza krzyżyk.

Dom przy ul. Elektoralnej Nr. 20 z tablicą pamiątkową nad bramą, w którym mieszkał J. Słowacki.

TADEUSZ KUDLIŃSKI.

Tanienka z okienka.

Pan Edmund był doprawdy przemilnym człowiekiem. Nie dziwnego więc, że w dniu jego imienin i tego roku nie brakowało nikogo ze znajomych, w obszernym, wygodnym i ze znawstwem urządzonym salonie a la Biedermeyer. Solenizant nie wymówił się oczywiście od tego, by zagrać ulubioną rapsodję Liszta. Zebranie odbywało się w miłym i wesołym nastroju. Było może nieco zbyt gwarno. Można więc było obserwować, że piękna twarz pana Edmunda ścigała się chwilami skurczem zniecierpliwienia, gdy zbyt głośno śmiech kobiety psuł stylową atmosferę salonu. Wtedy gładził ręką zczesane w tył, gęste, czarne włosy — stonowane dystygnowana swizna.

Gdy wreszcie towarzystwo poczęło się rozchodzić, pan Edmund jął nam (ścisłemu komitetowi przyjaciół) dawać sygnały, byśmy zostali — co było nieomylnym znakiem dla wtajemniczonych, że w gabinecie przygotowano extra koniak i czarną kawę po turecku.

Zosiedliśmy rzeczywiście w przyćmionym świetle gabinetu w miękkich fotelach. W powietrzu snuł się dym cygar i papierosów. Przez chwilę panowało milczenie, któremu napawaliśmy się z ulgą po ożywionej atmosferze salonu. Byliśmy w swojej zaufanej paczce. Wreszcie doktor R. zwrócił się do Edmunda:

— Wle pan ile razy tu jestem u pana, zawsze dziwię się brakowi kobiety w tem systematycznie urządzonej życiu. Dlaczego pan się właściwie nie ożenił? Pan Edmund uśmiechnął się lekko.

— Odstraszyło mnie jedno zdarzenie, które mnie — które jednego z mych przyjaciół spotkało. Było to zresztą dosyć dawno. Najlepiej je-

śli je wam opowiem. Ocenicie, czy miałem rację. Nie chciałbym zresztą, by ktoś z was moi drodzy wyciągał jakieś konsekwencje z mego opowiadania. Życie jest tak różnorodne i nie waham się twierdzić, że zdarzenie takie nie może się więcej powtórzyć. Posłuchajcie więc i pozwólcie, że historię tę przedstawię z pewnemi upiększeniami.

Zapaliliśmy nowe cygara, rozsiadaliśmy się wygodniej, a pan Edmund tak mówił:

— „Zaczęła się ta (dziwna swoją drogą) historia — całkiem prosto, w pewnym pokoju na trzecim piętrze. Był to zwyczajny kawalerski pokój, w którym mieszkali dwaj przyjaciele. — Przyjaciół tych nazwiemy... no... Piotrem i Pawłem. Piotr był wysoki, ciemnowłosy. Paweł niższy, drobny, jasnowłosy. Paweł nosił też okulary. Szczegóły te są zresztą najzupełniej obojętne. Tyle więc co do przyjaciół.

Pokój zaś — co jest okolicznością o wiele ważniejszą — miał duże, weneckie okno, które uchodziło w wązkiej ulicy śródmieścia, odrutowanej elektrycznymi przewodami, pełnej ciągłego szumu i dalekiego rozgwaru. Gęgienia dzwónków tramwajowych i trąbienia samochodów. Jeżeli okno to uważam za ważny czynnik tego całego wydarzenia, to dlatego, że było ono ważną przyczyną późniejszych psychicznych komplikacji, a zarazem początkiem przypadkowej i niewinnej zresztą znajomości — z oknem naprzeciw. Okno naprzeciw było prosto ramą, w którą ujęte widniało życie dwu studentek. — Znajomość rozpoczęła się od przelotnego uśmiechu, który odbił się w szybach tych okien jak zabłąkany promień słońca lub jak światłokształtne zwierciadło. Wzajemne pole widzenia było doprawdy niewielkie i sięgało najdalej jeden metr w głąb pokoiów — i to przy dobrym oświetleniu. Na tym tylko, pierwszoplanowym odcinku życia — poznawano się wzajemnie. W czasie, gdy przystępuję do opowiadania, znajomość ta i wzajemne stosunki były uregulowane. Jakkolwiek nie przetrwała przez całą ulicę była wąta, niemniej jednak w życiu tych owożga, a raczej trojga ludzi — ważna. Jeżeli

ograniczam liczbę osób do trzech to dlatego, że w kontakcie byli z jednej strony Piotr i Paweł, z drugiej zaś tylko jedna z lokatorek. Druga zdradzała obojętną nieprzystępną i właściwie nie udzielała się w tych stosunkach. Obracała się w sferze pokoju poza tym pierwszym planem jednometrowym. Tak więc uwaga przyjaciół zwrócona była na jedną tylko studentkę, z wyjątkiem starszą.

Była ładna — o ile sędzić można kobietę przez szerokość ulicy i z portretu górnej połowy ciała. O ile więc z tych danych wynikało — była ładna. Kokieteryjnie, kobieco, mile-ładna.

Z korespondencji tej międzyokiennej wynikała pewna zażyłość, a nawet sympatja, w której zapewne dużo było pieszczoty, pokrytej niefrasobliwością wesołości i lekkością młodości. Przyjaciele wyładowywali w tej, nasuniętej przez przypadek, okoliczności swą tęsknotę za kobietą, którą u Piotra scharakteryzować można określeniem t. zw. „szczęścia do kobiet”, u Pawła marzeniem o posiadaniu własnej kobiety — żony.

Proceder znajomości wyglądał tak, że o ustalonych godzinach Piotr lub Paweł rzucał uwagę: „jest przy oknie” lub: „wstała”, czy też: „ma nową suknię”. Późem obaj oczekali na jej „przypadkowe” spojrzenie i zginali się wtedy w dworakim ukłonie. Ona odpowiadała energicznym skinieniem głowy, dołączając uśmiech jakby zmieszany — co im obu niezmiernie pochlebiało — poczem z urwanych spojrzeń, gestów (w atmosferze pewnego podniecenia) wyłaniała się rozmowa na miły o pogodzie, o aktualnych drobnych wydarzeniach. Powolne doskonalenie się w tym systemie pozwalało „mówić” nawet komplementy, przyjmowane z jej strony z wesołą odwagą, podsyżając miłym strachem. W rezultacie znajomość doprowadziła do poufalskości i zażyłości, a utrzymana była ze strony przyjaciół w granicach dobrych form i obowiązującej grzeczności. Jakkolwiek nie można mówić w tych warunkach o uczuciu zazdrości między Piotrem i Pawłem — to jednak stwierdzić wypada, że

każdy z nich inną kroczył drogą. Piotr znajdował się w stanie pewnej podświadomej czułości wobec zjawiska z naprzeciw — pokrywając ten stan swój lekkim tonem przypadkowego a niewinnego flirtu. Paweł zaś poważniej myślał (jak się wydaje) wyprowadzał dalsze konsekwencje, gdyż z niejasnych domowień, można było przypuszczać, że szukał zetknięcia poza tym codziennym, międzyokiennej trybem. Tak naprzykład oświadczył jednego dnia „że jej na imię Jadzia”, przyczem nie dodał, skąd pochodzi ta wiadomość. W każdym bądź razie obaj nadawali sprawie znaczenie małżeńskie i za takie może je nawet uważali. Trudno osądzić jak było w rzeczywistości.

Znajomość ta trwała już dwa lata i wedle oficjalnego stanu, nie wyszła poza ramy rozmowy na miły. (Jakkolwiek składano nawet w ten sposób życzenia imieninowe).

W czasie, o którym teraz mówię — Jadzia wyjechała na ferie, a okno z naprzeciwka stało się puste i martwe. Nie otwierało się, zasłane było mgłą nieobecności ludzkiej, obce. W tym również czasie Paweł wyjechał na wieś, a Piotra powołano na ćwiczenia wojskowe. Lato było niezmiernie upalne.

Ćwiczenia takie dają porządną szkołę, jak wam wiadomo. Pozorna ta wojna tem różni się od prawdziwej, że nie grozi śmierć i że znacznie większe niewygody trzeba znosić. Na wojnie człowiek wżity jest już w te osobliwe warunki bytu, zadowolony wprost w tym trybie. Na ćwiczeniach, niema czasu by się przyzwyczaić (zresztą pociąg?) i niewygody znosi się z przykrością.

Przeklinał więc Piotr upał i kurz, zimne noce i deszcze, niedostatek w jedzeniu, zapalone chłapy chłopskie, noce alarmy i nużące marsze i to poganianie bezustanne. Odbył ćwiczenia przy swoim pułku artylerji jako oficer. Maszerował więc wśród spiekoty po jakichś rozpadłych piachach, w których działa grzęzły po osie i trzeba było na linach wyciągać — wykonywali odwroty i przesunięcia. Powoli (pod koniec ćwiczeń) wracał Piotr do wojskowego fasonu, zostawiając za sobą szarą neurastenję dnia co-

ra oglądały apartamenty, niegdyś zajmowane przez poetę, w których obecnie niema żadnych pamiątek po wieszczu, prócz części kominka.

A wartoby uczcić ostatnią w stolicy, a jednocześnie w Polsce siedzibę Słowackiego,

przez urządzenie w niej muzeum w rodzaju *Domu Matejki w Krakowie*, w którym byłyby zebrane pamiątki po wieszczu, obok zaś w dużej posessji mogłaby być urządzona czytelnia lub szkoła im. Słowackiego.

Ant. Por....

MARCIN SAMLICKI

Polichromja kościoła w Ostrowie Wielkopolskim.

Nonsensy architektoniczne. — Neoromanizm i neogotyck XIX w. Polichromja H. Jackowskiego.

Kraków, 8 marca.

Wiek XIX stworzył w sztuce architektonicznej takie nonsensy, jakich się nie dopuszczali ubiegłe wieki, a mianowicie: usiłowanie odrodzenia stylów od wieków już zamarych. Przykład: neogotyck i neoromanizm. Stąd to powstawały anachronizmy, dzieła kompilatorskie, raczej erudycyjne niż twórcze.

W tym czasie także zasiali polscy architekci obficie neogotyck — mniej romanizm — w naszym kraju. Szczególnie obrzydliwymi i banalnymi neogotyckami zeszpecono dziełnicę pod zaborem pruskim. Szowinizm niemiecki i zaślepienie nasze dopuszczało się tych orgij budowlanych, które będą nam szpecić kraj jeszcze na dziesiątki, jeśli nie na setki lat.

Oto właśnie staję przed takim smutnym pamiątkiem kultury niemieckiej — w Ostrowie Wielkopolskim. Niestety, tym razem dzieło polskich architektów na życzenie polskiego magnata. Śmiała, nie pozbawiona zalet kompilacja romańska *Spiry i Bomberga*. Zewnętrznie robi ta budowla niemiłe wrażenie nie tylko przez proporcje i formy, ale także przez jednolitość barwy jaskrawo czerwonej, beczelnie wyjącej. Rozwiązanie wewnętrzne jest stokrót szczęśliwsze.

Otóż tego syntetycznego trupa przeszłości podjął się ożywić artysta malarz Henryk Jackowski, co się artyście udało, dzięki założeniu, że duch nowoczesny winien szukać formy nowej. W ten sposób artysta szczęśliwie uniknął plagiatu, wprowadzając do tej „stylowej świątyni” pojęcie współczesności w dekoracji. Barwy monochromicznie rozprowadzone ścian o łagodnej tonacji — kontrastujące się odpowiednio do załamów architektonicznych nie tylko nie zatracają konstrukcji budowli, ale jej walory podnoszą. Monochromizm ścian ma tę olbrzymią zaletę, że wytwarza przestrzeń, czego nie osiąga ściana pokryta ornamentyką, czego przykładem jest kościół *Franciszkański w Krakowie*, malowany przez *Wyspiańskiego*. Inną korzyścią monochromicznie pojętej ściany jest, że przedmioty, położone na niej, nie zatracają się —

owszem występują. Ołtarze, obrazy, epitafja, figury, nagrobki łatwiej wpadają w oko.

Artysta używa ornamentyki w sposób dyskretny i dystyngowany. Forma jej — to arabesk nowoczesny, zbliżony do naszych wycinanek, bogaty w barwy, podparty złotem i srebrem.

Arabesku używa Jackowski przeważnie w

lukach, w żebrowaniu, w zwornikach oraz w obramieniu otworów. Takie umiejętne zastosowanie ornamentyki podnosi i podkreśla konstrukcję wnętrza. Umiejętnie wyzyskał w nawie głównej niszę, w której wstawił postacie świętych. Robią one wrażenie wstawionych rzeźb polichromowanych. Nie mniej szczęśliwie rozwiązał „klepnięcie w nawie głównej przed prezbiterjum, dzieląc je na 4 pola i umieszczając w nich 4 Ewangelistów. Prezbiterjum, które mieści główny ołtarz, jest punktem kulminacyjnym dekoracji kościoła. Gra tu silna opozycja tonów i barw ścian oraz dyskretna ornamentyka, z pośród której wyłaniają się postacie świętych polskich. Jeżeli dodamy do tego dwie wielkie kompozycje w bocznych nawach (Wniebowstąpienie, stajenkę betlejemską) o charakterze, przypominającym prymitywy włoskie, bogatą symbolikę, jaką obficie rozsiał wśród ornamentyki, to będziemy mieli kompletny obraz dzieła, które przemawia do nas wykwintem smaku, bogactwem treści malarskiej, umiejętnością zespołu polichromji i architektury oraz nastrojem religijnym. Praca ta wykonana zo-

P. J. Sz. Autorów i Współ-

pracowników Dodatku Lit. - Nauk. „Il. Kuryera Codz.” zawiadamiamy, iż wszelkie artykuły i feljetony, przeznaczone do powiększonego numeru wielkocennego należy przesyłać

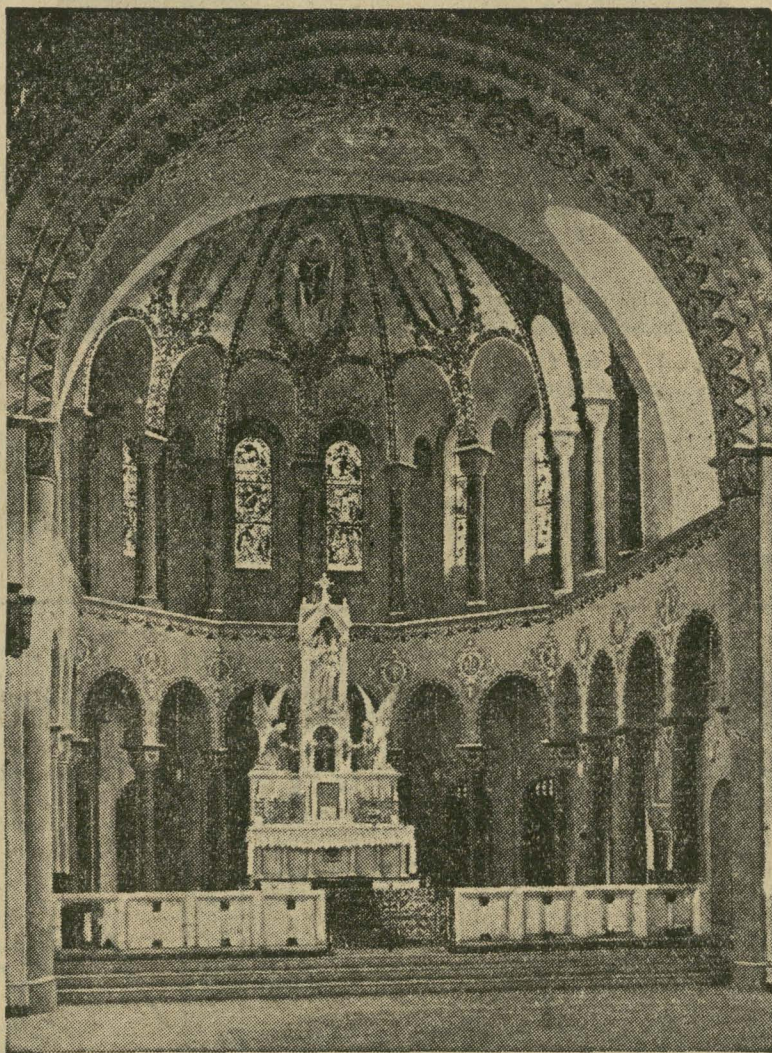
do d. 25 marca b. r. włącznie.

Prace po tym terminie przesłane, nie będą pomieszczone.

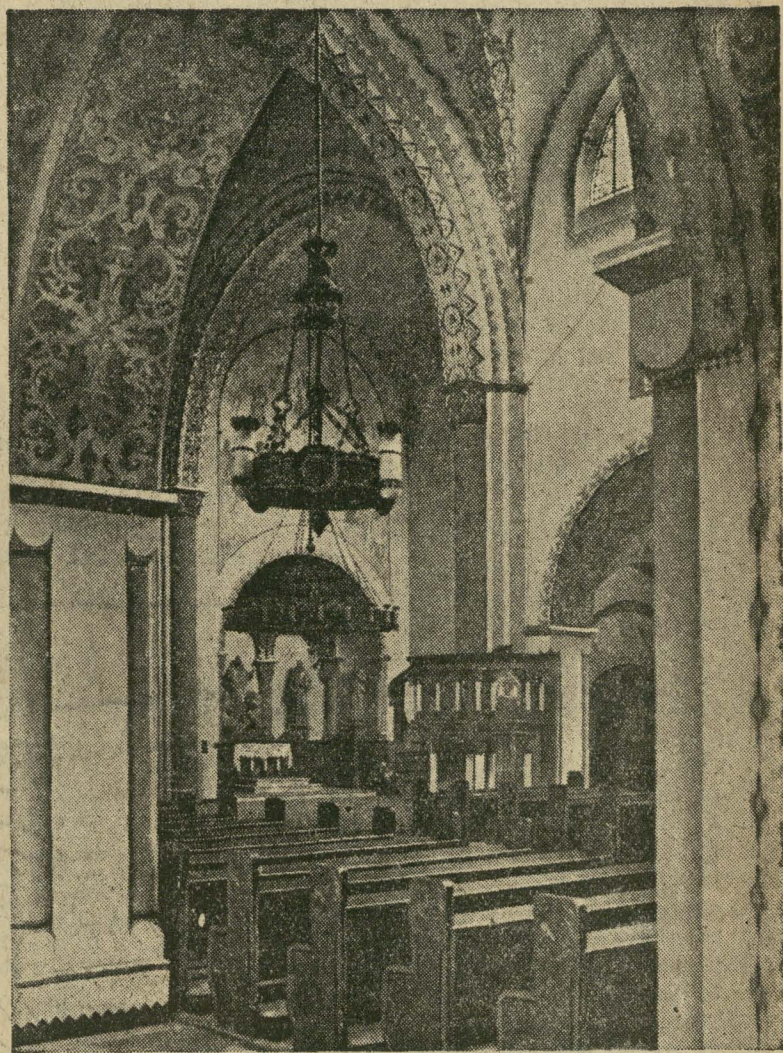
Redakcja I. K. C.

stała nową techniką, farbami mineralnymi, które zapewniają jej trwałość.

Z pośród licznych polichromji kościołów tego artysty na terenach Wielkopolski *Pomorza i Śląska*, oglądałem je w Bydgoszczy, Pelplinie, Lwówku, Poznaniu i w Kielewskiej Hucie — zdaje mi się, że kościół w Ostrowie Wielkopolskim stanowi syntezę dotychczasowej twórczości tego artysty.

Prezbiterjum kościoła parafialnego w Ostrowie Wielkopolskim pokryte polichromją pendzla H. Jackowskiego.

Nawa boczna kościoła parafialnego w Ostrowie Wielkopolskim pokryta polichromją pendzla H. Jackowskiego.

dziennego. Opalił się i wyszczuplał. Kłął — jak niegdyś. Pił — jak wiarus. Więc te uciążliwości przestały dokuczać, bo wystarczającym zadośćuczynieniem za jakieś ciężkie ćwiczenie — był taki rozruch, rozczochrany wieczór w wiejskiej karczmie z kolegami, kochanymi pijakami. Gdy zalewano tego pały i grasowały niemożliwe dowcipy, bratano się szczerze i z animuszem. Więc już miło było z baterją wjeżdżać do miasta przydrożnego i dać się nieść koniom i czuć w sobie taką tężyzną psimaczą, idącą od tego munduru, rzemieni i pasów, siodeł uprząży i dżia. Boskie poczucie opalonej cery i prostych pleców.

Tak więc to życie wojskowe, ten urok, ten czar munduru — zastrzyknęły Piotrowi tęgą dawkę drapieżności życiowej i śmiałości. Trudno tylko było jeszcze przyzwyczaić się do kwatery. Manewrowali bowiem w dosyć ubogiej okolicy i ciężko było wśród nędznych i nieraz kurzych chałup wynaleźć czyste i wolne od insektów spanie. Stodoły i szopy zajęte były przez konie, a z ludnością toczyły się boje o bylejakie snopek zboża, żearty przez konie, o naręcz siana, o każdą patyk. Nielepiej bywało też z godnością i światłością własnej wyższości nad te rozdziałione gęby tubyleców (Jak panowie widzicie, umiem się wczuć w sytuację. Jast to dar, przez który czuję się młodym mimo siwych włosów.)

Manewry się kończą. Baterja wchodzi do miasta. Z N. Konie ciężko kiwają łbami, przysiężonemi białym kurzem drogi — jakby delikatną siwizną. Mokre plamy potu widać na zadach końskich i na plecach ludzkich. Czerwone twarze świecą od potu. Maszeruje się z godnością i światłością własnej wyższości nad te rozdziałione gęby tubyleców (Jak panowie widzicie, umiem się wczuć w sytuację. Jast to dar, przez który czuję się młodym mimo siwych włosów.)

Działają dudnią po bruku uliczek, pnących się w górę ku rynkowi. Stare miasteczko rozrzucone na wzgórzach. Z kłębów zieleni wystercza czerwona wieża kościoła. Na rynku jak się pa trzy fara, ratusz i strażnica. Rynek jak stadjon Baterja obróci się.

I rwetes zakwaterowania. Więc najpierw konie. (Tyle, że się wpadło na flaszkę piwa do ro-

nieczego kółka). Otwieranie stodoł, szukanie właścicieli. Już obrok. Noszą kanonierzy wodę. Już rozmamane bractwo łazi, myje się pod studniami, pospiewuje, żeby szczerzy do dziewcząt. Kuchnia dymi obiecując.

No, nareszcie. Teraz kwatery dla siebie. Idzie Piotr zmęczony z pocziwem urzędnikiem wysokiego maistratu — krętymi, wąskimi uliczkami, z których syczy się niby chłód. Kilka kwatery niemożliwych. Piotr chce raz porządnie się wyspać. Czysto i porządnie. Urzędnik jest zafrasowany. Ociera z tyłu pały krople potu.

Ze absolutnie nie lepszego, żadnym trybem ustawowym, w przedmiotowym miasteczku. Ze depozytywnie brak kwatery, a obywateli notorycznie i sentencjonalnie boją się tych kwaterek.

Albo pocziwina myśli pilnie swą za dużą głową, żeby przecież wyszykować porucznikowi kwatere jak wyżej, bo i szacunek wobec władz wojskowych i reskrypt starostwa i burmistrz i tego. A tu kanikula myśleć przeszkadza urzędowo i pragnienia przywodzi pozasłużbowe, nie-moralne, na tem przykład, na flaszkę piwa w chłodnej salce rolniczego kółka. Więc oczy przy-myka, by obraz takowej stracić z urzędniczej pamięci i decyzją ostatnią rusza jeszcze w „pewno miejsce”.

Nauczycielką jest, Osoba szanowna i wiekiem podeszła. Więc żeby cicho i ostrożnie. Kwatery byłaby jak uła. Tyle, że wzmiankowana nauczy-cielka niechętnie tego, bo tam raz coś nie tego Zresztą jak wyżej.

Zostawia Piotra na ulicy przed obszerną ma-towiejską posesją, a sam znikną, sobie tylko wia-domomi drogami przez podwórza i ganki by z ex offo pomówić. Wreszcie przedmiotowa kwa-tera zostaje przyznana Piotrowi. W drodze prze-strony gank napada go paskudny pies który zdecydowanie wrogo broni dostępu Mała i krótki bestja o morenowatej sierści i zakreślonym siedm razy ogniem, szceka na całe gardło i har-mider czyni na całe obejście. Piotr jest w zbyty-dobrym humorze, by się gniewać. Wyciąga rękę

i próbuje pogłaskać potwora. Równocześnie gło-sy domowników wzywają i zaklinają „Tuhaj-beja”, by dał spokój. Tuhaj-bej pozwala się gla-skać, niemniej szceka coraz głośnie, jakby na-wiat i obwachuje dokładnie cholewy Piotrowych butów. Wonie były widać jakieś przyjazne dla psiego wachu, bo całe nieporozumienie rozplywa się. Tuhaj-bej milknie wreszcie i warcząc tylko dla zaznaczenia swej ważności, prowadzi gościa w domowe pielesze. Ze srogiego cerbera robi się niegroźny kundel, dziwaczny metys. Skapry-szony i małomiasteczkowo ważny.

Pokoik okazuje się niewielki, ale czysty i choć za kuchnią położony, ale z gwarancją wolny od robactwa. Pięknie. Można się umyć i ogolić. Spa-nie na kanapie, z pościelą jak się patrzy.

No, doskonale. Sprowadza Piotr ordynansa i bagaże. Rozkłada się. Wbrew pierwotnym horo-skopom o niegościńności nauczycielki, ukazują się pierwsze objawy życzliwości Stara kucharka znosi miednice, wiaderka, kubelki ręczniki, ciepłą wodę, białą, pachnącą pościel. Pokoik obra-sta w komfort. W rodziną atmosferę starania o zmęczonego przybysza.

Piotr jest przyjemnie zdziwiony.

— Ale to nie pani zasługa — mówi stara. — Pani.

— Ach! tak — uśmiecha się Piotr.

— Paniąka jest na wakacjach, pani chora leży. Piotr zrzuca mundur, wydech gorąco i upał. Woda, ciepła i zimna woda, mydło i szczotki, kolońska. Chwila odpoczynku w chłodnej izdebce. Piotr jest dobrze wychowany i chce podziękować, ostatecznie przedstawić się. Żeby te po-przednie jakieś nieporozumienia gospodni z ar-mią zatrzeć grzecznością i postępowaniem, jak należy. No i paniąkę trzeba zobaczyć. Zostają tu przez dziś i jutro. Czemu nie? Jutro niedziela. Zresztą ta atmosfera niemal rodzinnego domu po-ziąga go przyswaja. Nie czuje się obco. Chce po-nać te kobiety.

Stara prowadzi go przez jakieś ganki i sienie do mieszkanki i popatrzeć. Co za zdumienie. No — nie — coś podobnego. Piotr rumieni się wprost, baka pod nosem, szasta nogami. Ona

uśmiecha się kokieterijnie, jak przez okno. — Pierwsze zmieszanie mijają. Piotr mówi już teraz to, co zamierza. Przez drzwi oświadcza swe usza-nowanie leżącej dobrodziejce i wpada w miły i potoczny dyskurs z Jadzią. Jest poprawdnie mniej ładna niż z obrazu w oknie, podkolorowa-nego fantazją Piotra. Tak wyraźnie: mniej ładna. To nie znaczy wcale: nieładna. Pewne szczegóły urody poprostu tracą z bliska swój urok. Choćby zęby niezbyt równe — usta może za pełne. Te przelotne rozczarowania, dają Piotrowi więcej pewności siebie, swobody. Jest śmiały, nie przy-tłacza go nie zbytnio oszalałajaco. No — dziew-czyna, poprostu ładna dziewczyna, całkiem zwy-czajnie na wakacjach u mamy, tu w N.

O filircie z okien nie pada wyraźne słowo, tylko małe znaczące niedomówienia. (Mama może usły-szeć z drugiego pokoju). Piotr jest wesół, błysz-czy dowcipem. Wszystkie ruchy i powiedzenia udają mu się.

Reszta dnia upływa mu na służbie. Wieczorem wraca do swego pokoju i rozkosznie zasypia w czystej i chłodnej pościeli.

Niedziela budzi go w anielskiej postaci starej kucharki, która przynosi śniadanie. Nakarmiony doskonałą kawą. Piotr — wymyty, ogolony, wy-czyszczony, świeczący — siedzi w ogrodzie. Pali papierosa. Jest jeszcze cudownie świeży, a już pachnąco od idącego, rozgranzonego dnia. Miasteczko jest ciche. Odsłonięte ubrani ludzie idą wol-no ulicami. Tuhaj-bej wacha kwiaty na grząd-kach i dostojnym truchtem biegnie po zwirze. Siada u nóg Piotra. Potrzepawszy się z niecier-pliwością w postrzępione ucho, ziewa i ogląda się to na gościa, to na furtkę. Piotr jest mu za-to wdzięczny. O — jest i Jadzia.

Idzie od furtki aleją ogrodową, zgrabnie stawia-jąc kroki. Jest w lekkiej, kolorowej sukience z szalem na obnażonych ramionach. Piotr nie u-miałby powiedzieć, jakiego koloru jest suknia, wie jednak, że jest urocza i ma ją sfotografowa-ną na kliszy pamięci. Ona pachnie świeżością i niewiadomo: dniem tym, czy perfumami których zapach miesza się z zapachem kwiatów. Wszyst-

ADAM KOCHAŃSKI (Lwów).

Niebezpieczeństwo burz t. zw. frontu zimnego dla lotnictwa.

Znaczenie pogody dla lotnictwa. — Co to jest „szkwał”? — Linje szkwału. Zjawiska im towarzyszące. — Wiry powietrzne na linii frontu zimnego i ich niebezpieczeństwo dla lotów. — Rekord wysokości szybowca na tym froncie.

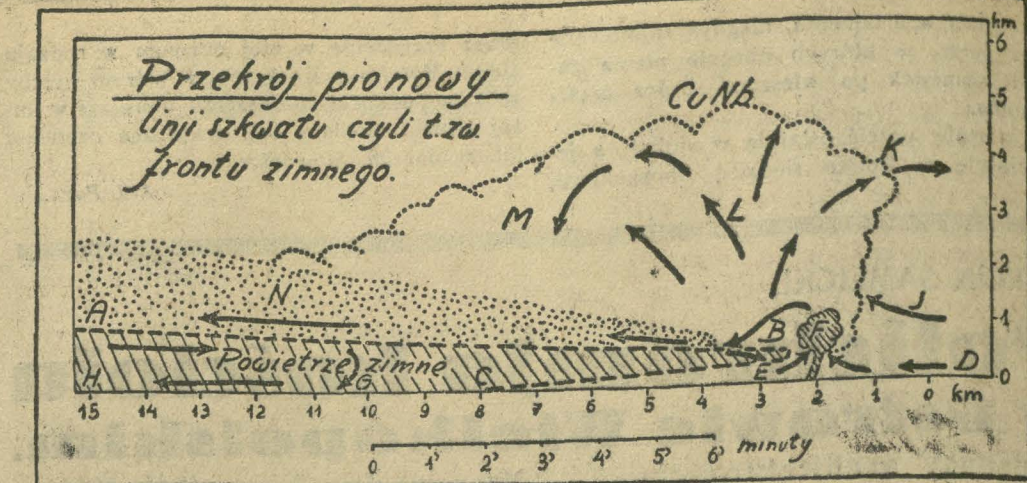
Kraków, 8 marca.

Jakie znaczenie mają dla lotnictwa t. zw. popularnie stany „pogody” i „niepogody”? Wiemy dobrze chociażby z lakonicznych wzmianek w związku z lotami transatlantycznymi. Nie każdy jednak zdaje sobie sprawę z faktu, że dokładne orientowanie się lotnika w pewnych stanach pogody, jest równie ważne dla lotów nieraz bardzo krótkich. Dlatego bowiem jakie otrzymują lotniska o pogodzie, nie wystarczają. Lokalne lub nagle po-

sko zwane *turbulencją* (wiry powietrzne), a pozatem cały szereg innych czynników.

Najciekawsze jednak dla naszych stref klimatycznych jest tworzenie się już to całych linii gwałtownych zaburzeń o znacznym ruchu własnym, już to tego samego rodzaju zjawisk, o charakterze mniej więcej lokalnym. Mają one ogromne znaczenie dla lotnictwa i nawigacji morskiej.

W technicznym słownictwie *marynarskim* istnieje na oznaczenie tego rodzaju burz ter-

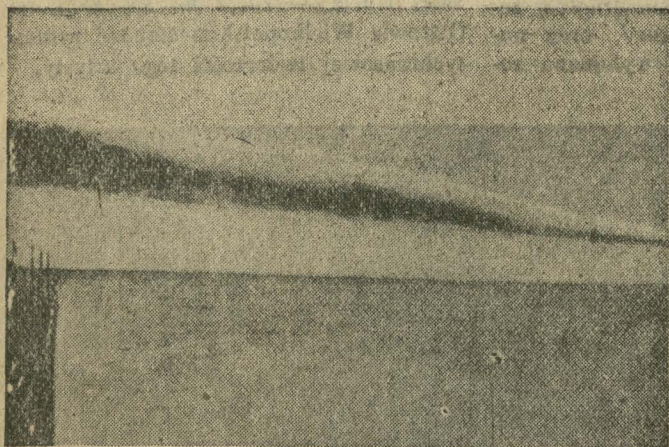

Rys. 1) Strzałki oznaczają kierunek prądów po wietrznych.

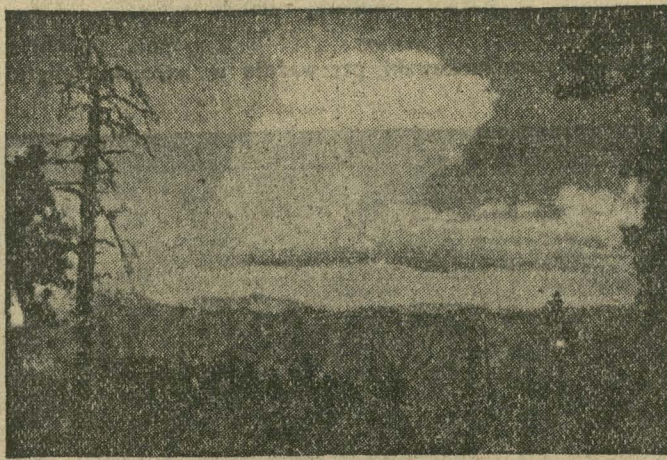
dewszyskciem gwałtownym podniesieniem się szybkości wiatru, wiejącym w krótkich i bardzo silnych porywach, a istniejącym długo jeszcze po zniknięciu zjawisk burzowych. Tworząc się we wszystkich porach roku, wy-

Zmiany wszystkich elementów meteorologicznych są w czasie przejścia takiej burzy nagłe i charakterystyczne, a towarzyszy im zwykle nagła zmiana kierunku wiatru (90° do 180°), silny, porywisty wicher, deszcz czy śnieg a często i grad, nagły spadek temperatury, wzrost wilgotności względnej oraz znaczny spadek ciśnienia przy nagłym, sporadycznym podniesieniu się barometru w momencie przejścia zjawiska. Jeżeli się zważy, że szybkość wiatru przy szkwałach wynosi przeciętnie 12—20 m na sekundę (a o sile takiego wiatru możemy wnioskować z faktu, że wiatr 9 m na sekundę gnie już duże drzewa), nie-raz bywa większa (30 m na sekundę), a dochodzi czasem i do 50 m na sekundę, co się określa już jako niszczący orkan, to zrozumielniemy jak wielkie falowanie wywołuje to zjawisko na morzu i jaka jest trudność oparowania statku czy aparatu przy tego rodzaju wicherze. Dodając do tego wszystkiego porywisty sposób wiania wiatru, gdzie po okresie względnej ciszy następuje uderzenie, możemy sobie zdać sprawę z niebezpieczeństwa lotu w czasie tego rodzaju zaburzeń.

Burze takie tworzą się zwykle wzdłuż linii o długości niejednokrotnie 2000 km, normalnie jednak nie przenoszącej kilkuset km, przyczem pewne lokalne zjawiska tego ro-

Rys. 2) Wał niskich chmur poprzekających linię szkwału na morzu Śródziemnym.

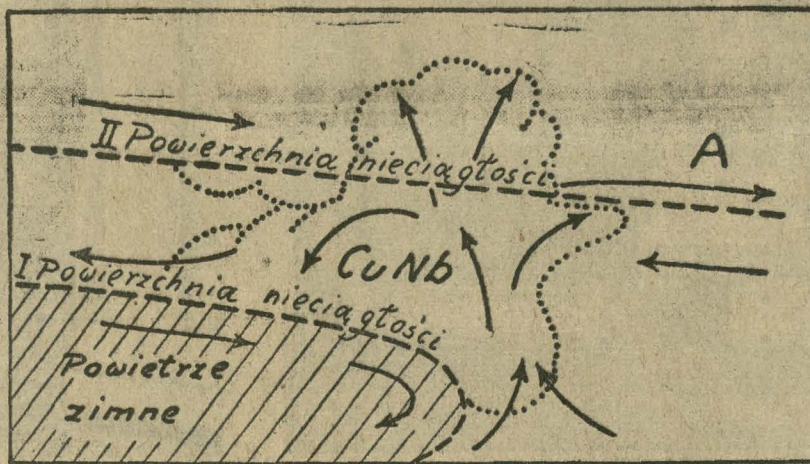
Rys. 3) T. zw. Cumulo-Nimbus, łatwo zauważyć pionową podstawę i bardzo znaczne wypiętrzenie obłoku.

zjawiające się zaburzenia, zmuszają pilota i w czasie lotu do pilnych obserwacji, czy już to celem ominięcia pewnych stref atmosfery, czy już to celem wykorzystania innych.

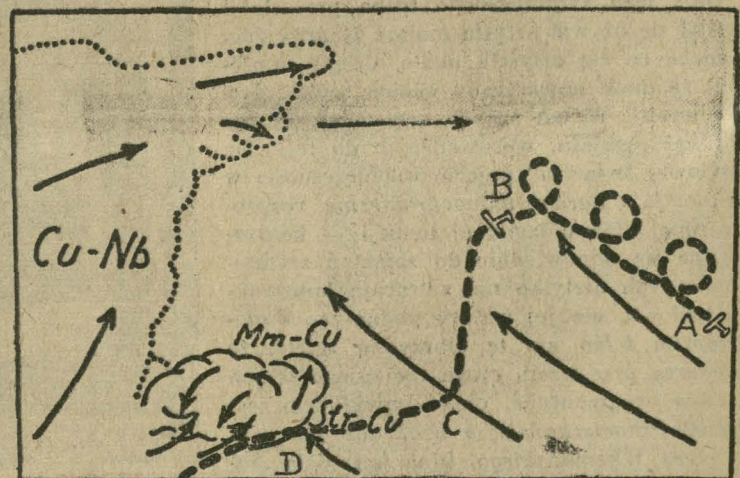
Statystyka Wydziału Lotniczego St. Zjedn. wykazuje, że większość wypadków jest spowodowana tam złą pogodą, względnie w wypadku pilotów-amatorów nieumiejętnością opanowania aparatu przy nagłej zmianie warunków atmosferycznych nawet w czasie dobrej pogody. Przy dobrym aparacie i zręcznym pilocie, nie można bowiem mówić zasadniczo nigdy o niemożliwości lotu. Istnieje tylko większe lub mniejsze niebezpieczeństwo lotu, mogące być zresztą (co się wydaje sprzecznością) w wyjątkowych warunkach wykorzystane nawet dla lotu. Niebezpieczeństwo takie przedstawia np. istnienie dolnej mgły (trudność lądowania i startu) lot w obłokach, opad w formie deszczu zmieszanego ze śniegiem (tworzenie się lodu na skrzydłach i lotkach), opad śnieżny, wogóle (ograniczenie pola widzenia), gwałtowne prądy konwekcyjne, którym towarzyszy pewne zjawie-

min „szkwał” (ang. *squall*). Jest to nagła, ale krótkotrwała burza, której towarzyszą zazwyczaj zjawiska elektryczne (błyskawice, pioruny, grzmoty). Dla obserwatora na powierzchni ziemi, charakteryzuje się ona prze-

stępują najczęściej w obszarach przejściowych między lądem a morzem, i wtedy są najsilniejsze. Nie brak ich jednak i na pełnym morzu, zwłaszcza zimą, także w głębi lądu.

Rys. 4) Schematyczny przekrój przez front zimny z drugorzędą wyższą powierzchnią nieciągłości.

Rys. 5) Lot pilotów przed linią burzy. Linia kreskowana oznacza drogę aeroplanu, strzałki kierunki prądów powietrznych.

ko razem spływa się w jedno wrażenie urody, kobiecości, niedzieli, słońca i śpiewu ptaków. Piotr czuje niezmierną wdzięczność, że ona jest taka miła i tę kobiecość swoją podaje mu z uśmiechem, w pokornym oddaniu. Atmosfera podnosi się wraz z temperaturą o parę stopni. Piotr czuje się, jak fabrykant samochodów na Riwierze. Czułość, że chciałoby się cicho śpiewać, gładzić smukłe ramiona dziewczęce, twarz zanurzyć we włosach. Na czułości tej, niewinnej, jak biała powierzchnia mleka — powstaje nagle czerwona plama ust — może za pełnych. Niewiele już brakuje, by sięgnąć do nich. Ale w tem letnim rozleniwieniu mijają za szybko chwile słodkie od tych spodziewań, ciężkie od grania pszczoł, pachnących miodem i... już czas iść do kościoła.

Piotr ma zajęcia służbowe, więc się rozstają pełni rozbudzonych pragnień, niewyrażonych, a już skryzalizowanych.

(Należy panowie koniaku. Koloryzuje trochę w opisach. Jednak rzecz samą przedstawiam wier- nie).

Rzecz dziwna, że w czasie popołudnia, gdy spacerowali po ogrodzie i siedzieli w altanie, nie doszło po tej porannej uwerturze — do niczego. Piotr jakby umyślnie (a przecież wbrew woli) przedłużał ten stan niespokojnego i wreszcie podniecającego wyczekiwania. Być może — działał tu nimb idealistyczny, którym otoczył tę dziewczynę jeszcze w mieście. Być może również, że było to skutki tego nienormalnego poznania się przez szerokość ulicy, że czynnik odległości i poczucie odgródnienia przestrzeni, narzucone przez przypadek — teraz nie pozwalało jeszcze pokonać się okolicznościom, jakże sprzyjającym. Wreszcie może Piotr miał — moralne skrupuły? Nie umiem odpowiedzieć na te wątpliwości.

Pod wieczór przeszli do mieszkania i wszczęli dyskurs o ostatnich filmach. Pewne znużone rozczarowanie spływało po białych firankach, kładł się wraz z złotym światłem naftowej lampy na łóżko, schyłone nad obrusem. Za otwartym oknem leżał cichy wieczór, pachnący ciemnością przesyconą oddechem kwiatów. Wieczór parny, grzący gorącą lub burzliwą nocą,

— Kto wie, czy nie będzie burzy —

Piotr miał następnego ranka, ze świtem odmaszerować dalej. Miał się urwać to, co dziś się wiązało i podlec niewiadomemu działaniu, rozpuszczającego wszystko czasu. Coś jakby smutek rozstania wsączył się w cichosć wieczoru. Już wyraźnie wykłuła się rzeczywistość, że to już minęło, przeszło.

Ona wydobyła pamiętnik i z miłem zawstyżeniem i jakby żalem, prosiła o wpisanie się. Uczynił to odruchowo i bezmyślnie, dzieląc się całym spotkaniem i sobie.

Tymczasem rzeczywistość zbierało się na burzę. Huczące głucho grzmoty przetaczały się w czerni nocy, a firanki wzdymały się lekko.

Wkońcu podziękował za tak miłą gościnę, pożegnał się i po wzięciu „dobranoc”, wyrzeczonym z lekkim westchnieniem — odszedł do swego pokoiku za kuchnią.

Teraz poczuł niesmak do siebie i żal za straconym przeżyciem. A powietrze było parne nad miarę. Nie zapalając światła, rozebrał się i w otwartym oknie palił papierosa. Poczęły kapkać grube krople deszczu. Westchnął znów: zapalił drugiego papierosa. Niepokój nadchodzącej burzy udzielał mu się nieświadomie. Czuł, że nie zasnąłby teraz. Wreszcie ulewa poczęła szumieć po drzewach w sadzie, syjąc powietrze świeżym chłodem. Zamknął okno i wdziaływszy pidżamę, wyszedł jeszcze do kuchni po wodę. W przeraźliwej błyskawicy, która lunęła światłem przez czarne okno — ujrzał ją, w neglizm. W tym momencie trząsnął głucho grom i w tem oszalościu znaleźli się naraz tak blisko siebie. Że musiał objąć ją ramieniem. Nim blask błyskawicy zgasł, połączyły się ich usta gorącym pocałunkiem, wyzwalającym całą tęsknotę dnia dzisiejszego, a zarazem budzącym w ciemności pożądanie, które ciepłym prądem przepłynęło ich ciała, zamykając wreszcie ogniwo rozłączenia. W szumiejącej i bugoczącej deszczem nocy przeżyli tę rozkosz w małym pokoiku za kuchnią, nie widząc się wzajem w ciemności czarnej jak smoła.

Martwy, chłodny świt, obmyty deszczem obu- dział Piotra z ciężkiego snu tupotem koni w uloz-

ce, dzwonieniem strzemi. Szybko ubierał się, wciągał buty, zapinał ostrogi. Cicho wyszedł na ulicę, dosiadł konia i ruszył.

(Już zmierzam do końca).

Skończyły się manewry i skończyły się też wakacje. Przyjaciele spotykają się w starym mieszkaniu. Po przywitaniu stoją chwilę w oknie, czekając.

— Jadzia nie przyjechała — mówi wreszcie zamyślony Piotr.

— Mhm — potwierdza Paweł. Zdjął okulary i przeciera je długo. Piotr wie już, że chce mu coś ważnego powiedzieć, gdyż zawsze w takich wypadkach czyści okulary.

— No? — pyta.

— Co za „no” — udaje Paweł. — Nie wolno mi okularów wyczyścić, czy co?

— No gadać, gadać, czy coś ważnego napraw- de? Dostałeś spadkę, czy żenisz się może?

— A żebyś wiedział.

— No co: spadek czy ślub?

— Zareczyłem się.

— Warjat.

— Proszę cię bardzo, tylko bez...

— Cicho, cicho głuptasie. Daj gęby.

Gdy tak porozumieli się w drażliwej między przyjaciółmi sprawie — Paweł rozgadał się, jak jeszcze nigdy. Czynniki aluzji i dowcipy.

— Zdziwisz się — zdziwisz Peter, jak mamę ko-echam —

— Cóż u diabła?

Tu Piotr poczuł już coś niejasno przeczuwać i tylko dzięki temu przygotowaniu zdołał się normalnie zachować, gdy mu Paweł z triumfem pokazał fotografię Jadzi.

— Widzisz hebesie? — mówił z rozręwnie- niem.

— Widzę. Co mam nie widzieć — pokrywał Piotr swe zmieszanie i paląc chęć zapytania o dokładną datę zaręczyn. (Na Boga czy było to PRZEDTEM CZY POTEM?). Sprzeczne myśli i uczucia przebiegały jego świadomości. Zdołał wreszcie uspokoić się i zapytał:

— Kiedy ślub?

— Za miesiąc.

Piotr wynalazł sobie zajęcie, by na ten okres czasu zniknąć z miasta i zastanowić się, co począć. W rezultacie mając skłonność do bezbolesnych rozmyślań i ułatwiania sobie życia (tu pan Edmund uśmiechnął się ironicznie) pozbył się zajęcie zupełnie milczącym, utopił je w niepamięci.

Gdy był świadkiem ślubu przyjaciela i „poznał” jego narzeczoną, najmniejszy odruch nie zdradził niczego. Jadzia wyglądała zresztą na zakochaną w mężu. Piotr dziwił się i milczał.

Gdy cokolwiek przed właściwym terminem urodził się państwu Pawłowi syn (co Paweł skostatował z domyślnym mrugnięciem, no cóż się zapierać, nie byłem nigdy świętym) — Piotr z dziwnym uczuciem patrzył w rysy noworodka, a gdy chrzest nawiązał między nim a chrześniakiem pokrewieństwo duchowe — nie był pewny, czy nie łączy go z malcem bliższe węzły: krwi. Sprawa ta nie wyjaśniła się nigdy.

A co do Jadzi — była najlepszą żoną i matką. Więc czyżby to poznanie obu przyjaciół przetrwało sprawiło, że miłość jej tak łatwo mogła się przenieść z Piotra na Pawła? Czy też może Paweł kochał, a to z Piotrem, było tylko dziwnym przypadkiem?

Może. Ale nie umiem na to doprawdy odpowiedzieć.

W każdym razie przypuszczam, że okno (jak już zaznaczyłem wcześniej) było dosyć ważne w tem zdarzeniu.

Ot i macie wszystko.

Gdy pan Edmund skończył opowiadanie, chwilę panowała cisza. I naraz przypomniał sobie wszyscy (co poznać było po tem, że naraz spojrzeliśmy na siebie) podobieństwo młodego Iksa, syna znanego adwokata, a kolegi Edmunda — z naszym gospodarzem.

Pan Edmund siedział pogrążony w cieniu i tylko ręka, która uniosła kryształową karaskę z koniakiem i rozlewała złoty płyn w kieliszki — drżała lekko.

dzaju o długości kilkudziesięciu km. nawet, są równie *niebezpieczne* jak i dłuższe *linie* burz. Ominięcie więc takich linii, mimo *osłabienia* natężenia burzy w niektórych jej częściach, jest zasadniczo *niemożliwe*. Przybywają one naogół z całej *zachodniej* połowy horyzontu, kierując się ku *wschodniej*, to też loty ku zachodowi są w takich wypadkach najniebezpieczniejsze. Co do okresowości ich występowania, to idą zawsze na tyle niżej barometrycznego (depresji), oraz na *przodzie* obszaru wyżowego.

Na rys. 1. mamy przekrój pionowy linii *szkwału*. Ta sama podziałka pionowa i pozioma dają wyobrażenie o rozmiarach *prze-strzennych* zjawiska, a podziałka czasowa o szybkości jego ruchu. Z fizycznego punktu widzenia *szkwał* jest spowodowany *inwazją* zimnej masy powietrza nagle odgraniczającej się od powietrza ciepłego. (Patrz artykuł o frontach w Dod. lit. nauk. I. K. C. nr. 24. z 9. VI. 1930). Cały ten układ to t. zw. *f.o. zimny*. Powietrze zimne wysuwa się zwykle nad powierzchnię terenu w formie *dziobu*, dochodząc doń dopiero w C. *Dziób* ten naciska powietrze ciepłe, dając *podniesienie* się barometru jeszcze w E. Stąd do C wpływa zwykle mniej niż 10 minut czasu. Wskutek przeciwnie

nie skierowanych *prądów* powietrznych D i E tworzy się w strefie EF *niebezpieczny wir* *prądów wstępujących*, dających na *przodzie* *szkwału* niezmiennie charakterystyczny „*walkujący*” się kłęb niskich chmur (rys. 2F). W obszarach morskich ssące działanie tych *prądów* tworzy niejednokrotnie *trąby morskie* (rys. 1, przy F). Podobne *trąby* powietrzne powstają zresztą i na *lądzie*. Takie same *rozbieżne* tendencje *prądów* mamy na całej granicy powietrza ciepłego i zimnego (linia AB). Jest to też strefa *przewalających* się obłoków, szczególnie *niebezpieczna* w B. Ciepłe bowiem powietrze zmuszane do *naślizgiwania* się na linię AB, daje tam obłoki i opad. Prócz tego nad zimnym *dziobem* tworzy się na *lądzie* we wszystkich porach roku z wyjątkiem zimy, pewna odmiana chmur, zwanych *Cumulo-Nimbusami*. Chmury te powstają ze *silnych prądów wstępujących* nie tylko na linii *szkwału*, ale i np. latem wskutek intensywnego nagrzania (rys. 3), dając wtedy charakterystyczne *burze letnie*. Gwałtowne *wiry* powietrzne są w takich chmurach szczególnie *niebezpieczne*. Wydostać się z nich jest bardzo trudno, bo sięgają 5—7 km wysokości a nieraz i wyżej.

Najniebezpieczniejszą jest jednak strefa

niższa od 800—1600 m. pod podstawą tych chmur t. j. właściwa strefa t. zw. *turbulencji*. Wyżej w Cu-Nb (rys. 1, E) tworzy się *grad* i tu mamy wylądowania *elektryczne*.

Widzimy, że istnieje w takich wypadkach *witrowy* układ *prądów* o *olbrzymiej* wprost sile. O przelocie *płatowcem* przez taki front niema mowy. W każdym razie nie było jeszcze wypadku by ktoś zdołał się przez taki front przedrzeć. Lot *ponad* tego rodzaju układem jest wprawdzie teoretycznie *możliwy*, faktycznie jednak jest bardzo *trudny* do wykonania. Granicy *prądów wstępujących* i *turbulencyjnych* nie można bowiem nigdy w takich wypadkach oznaczyć. Rodzaj nagłych „*protuberancji*” obłocznych, obserwowanych zwłaszcza na *przodzie* Cu-Nb (rys. 1 k) świadczy o tem, że są tam *nagle*, lokalne *prądy*, sięgające bardzo wysoko *ponad* *przypuszczalną* górną granicę *burzy*. Wyżej zaś, na wysokości 6000—8000 m. lot jest bardzo *trudny* z powodu *wyczerpywania* się motoru.

Istnieje jednak *możliwość* lotu przed takim frontem. W wypadku bowiem spokojnej *granicy nieciągłości*, jest wogóle wskazaniem, lecieć tuż *ponad* nią, chociażby pod *chmurami*. Otóż w *górnej* części układu *frontu zimnego*, przed zimnym kłębem powietrza wytwa-

rza się też pewna *granica*, czyli t. zw. *powierzchnia nieciągłości* (rys. 4 II.), do której dochodzą od dołu *prądy wstępujące*, mające własności *podtrzymujące*, a wzdłuż której istnieje z drugiej strony *prąd skierowany* w kierunku *ruchu* linii *szkwału*. Wypadkowa tych *prądów* wzdłuż pewnej stałej *granicy*, przedstawiającej dla ciała będącego w ruchu znaczny *opór*, daje możliwość lotów *ślizgowych* od A (rys. 2).

O znaczeniu i szerokiej *możliwości* tego rodzaju lotów, świadczy niezmiennie *ciekawym* wypadek dwu lotników *szybowcowych* niemieckich. Wylecieli oni na dwuosobowym *szybowcu* (a więc w aparacie *bezsilnikowym*) przed linię *frontu zimnego*. Aparat wskutek bardzo *silnych prądów wstępujących* zdołał się wzniesić *powyżej* 2000 m. (rekord wysokości dwuosobowego *szybowca*), a jednocześnie przy *prądzie* powietrznym istniejącym w kierunku *ruchu* frontu (rys. 2 A. i rys. 1 k) utrzymał się z górą 2 godziny w *powietrzu*. W ten sposób uchodząc przed frontem, zdołali oni wprost kosztem *ruchów* przezeń wywołanych przebyć sto kilkadziesiąt km. w *prze-strzeni*. Jest to klasyczny *przykład* jak można tak *niebezpieczną* linię *szkwału* przy locie ku niej, *wykorzystać* czasem dla lotu.

EDWARD WORONIECKI (Paryż).

Działalność teatralna Jakóba Copeau.

Od krytyki do teatru. — Pierwsze przedstawienia. — Triumf. — Przerwa wojną spowodowana. — Propaganda w Ameryce. — Praca we Francji. Występy zagraniczne. — Drużyna Piętnastu.

Saint Denis, kierownik „Drużyny Piętnastu” w groteskowej postaci fantastycznej.

Lektura w Szkole teatralnej J. Copeau; w środku trzech aktorów ze sztuki „Młodzież i Pajaki”, na których tle widać sylwetkę J. Copeau, twórcy szkoły teatralnej w Paryżu.

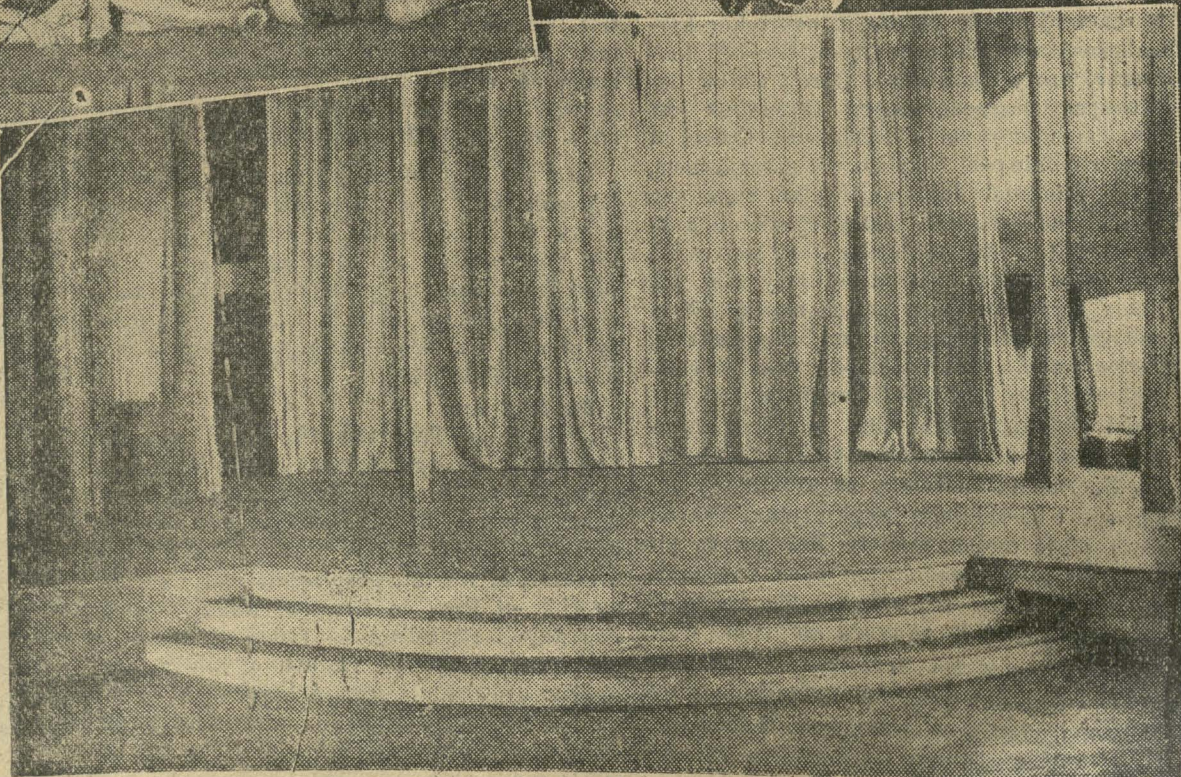

„Drużyna Piętnastu” przy pracy w „Studio” w Ville d'Avray.

Paryż, w marcu.

J. Copeau, niezaprzeczenie, jest jedną z najciekawszych i oryginalnych postaci dzisiejszego świata teatralnego nie tylko we własnej ojczyźnie, jako twórca nowoczesnego teatru artystycznego we Francji.

Umilowanie samodzielności i samodzielnego wysiłku charakteryzuje J. Copeau od dzieciństwa. Mając lat 20, opuścił rodzinę. Teatrem się pasjonował, ale znał go tylko od strony krytycznej i literackiej. Drażniły go banalność i pogoń za zyskiem handlowym, panujące w teatrze francuskim. Tęsknota za płodną i śmiałą twórczością, za praw-

Scena, na której „Drużyna Piętnastu” ze szkoły J. Copeau przygotowuje sztuki w Ville d'Avray pod Paryżem.

pracowni na Monmartrze. R. Gignoux, J. Schlumberger, jeden z pierwszych zrozumiał i poparł jego inicjatywę. Grupa entuzjastycznej młodzieży pracowała z nim nad realizacją wspólnego ideału. Domagał się od nich *szczerego tonu*, *ludzkości*, *głębi* idącej z serca, bardziej, niż swady i obicia *formalnego*, bardziej, niż wirtuozerii aktorskiej.

Zaczęło się od prób na poddaszu małej

Pracownia modelarska w studjum J. Copeau w Ville d'Avray pod Paryżem.

Pleniędzy było mało. Bezinteresowność wszystkich posuwała się do ostatnich granic. Dekoracje, kostjomy robiono własnym prze-

ważnie staraniem. Do trupy należeli tacy artyści, jak Dullin, Jouvet, L. Veber, Carifas, R. Bouquet, panie Byng, Val. Tessier... Pisa-

rze, poeci pomagali, czem mogli. Autor słynnego „Testament oja Leleu” i cennych po-

wieści R. Martin du Gard zajmował się szat-

nią, Duhamel pełnił funkcję suflera, J. P. La-

targue nadpisywał adresy na kopertach...

Na pierwszą premierę dano „Kobietę, którą

śmierć zabiła” Haywooda. Publiczności z po-

zatzku było niewiele, krytyka teatr. igno-

rowała. Jednym z pierwszych poznał się na nim A. Soares, poeta i pisarz oryginalny, wierny odgadnięciu przyjaciela *Vieux Colombier*. Uwagę ogólną zwróciły dopiero przedstawienia *Moliera* odczytane od rutyny gry pseudo-klasycznej. Wydobłyż zeń pierwiastki ogólnoludzkie, nieprzemijające, bujny humor komedii, zdrowy, szeroki śmiech nagiej farsy. A potem od *Sardou* do *Claudela*, od *Haywooda* (XVII w.) do *Braci Karamazowych* wystawiono 10 sztuk w ciągu 7 miesięcy. Tworzy się *Koło Przyjaciół Teatru*. Krytyka staje się coraz życzliwsza, z wyjątkiem R. Doumic'a. „*Wieczór Trzech Króli*” odnosi prawdziwy triumf. Słynny krytyk angielski H. Granville Barker oznajmia, że grają tu Szekspira lepiej, niż w Anglii. Otwierają się radosne perspektywy dostatku i sławy. Może inną potoczyłyby się koleją *Vieux Colombier*, gdyby danem mu było wytrwać w tej ewolucji normalnej i prostej. Ale podczas wakacji 1914 roku wybuchła wojna. Wszystko zostało przerwane, zwichnięte.

W 1916 r. Copeau jest zwolniony z wojska. Osiedl w swym domku na wsi i pograżył się w studja. Niedługo trwały te miesiące płodnych rozmyślań i pracy. W 1917 r. rząd proponuje mu zebranie swej trupy i wyjazd w celu propagandy artystycznej do Ameryki. Tam dał 50 sztuk w ciągu dwóch lat! Znużony, pragnie wyrwać się z tego kierunku. Odpocząć, mieć trochę czasu dla siebie, dla skupienia się nad sztuką...

W tym stanie wyczerpania, psychicznego i nerwowego wraca Copeau do Francji. Staje się więźniem swej reputacji i sukcesów amerykańskich. Przyjaciele, publiczność, trupa nalegają, by wznowił *Vieux Colombier*. Zabiera się więc do pracy, by od 1919 do 1924 wystawić 40 sztuk i wznowia kilka dawnych. Zawsze myślał, że dla normalnego teatru trzeba wychować nowych aktorów, ustalając zarazem kontakt ich z autorami. W 1920 r. zakłada *Szkolę przy teatrze*. Zmienia metody nauczania. Stawia uczniom wysokie wymagania formacji technicznej kompletnej, wzorując się na japońskim „no”. Wywołało to wielkie wrażenie. Granville Barker składa mu podziękowania. Antoine jest bardzo życzliwy. Eleonora Duse od samego początku śledziła z uznaniem prace *Vieux Colombier* i korespondowała z Copeau. W jesieni 1922 r. urządzają jej uroczyste przyjęcie; w grudniu tegoż roku przyjmują solennie Stanisławskiego, mistrza i nauczyciela wszystkich, którym leżało na sercu postępowanie nowoczesnego teatru.

Vieux Colombier stanął na solidnych podstawach. Wszystko zdaje mu się uśmiechać. Ale inspirator jego i twórca nie odczuwa z tego żadnego zadowolenia. Czuje, że teatr i on staczają się z wolna w kierunku *manjeru i wirtuozery*. W teatrze zaś teoria i studia estetyczne muszą wyprostować i podnosić ciągłe praktykę sceny, która wyrabia ale i deformuje też aktora i reżysera. Na to właśnie zabrakło J. Copeau i sił i czasu. Po długich bolesnych wahaniach zdecydował się na drogę ryzykowną i trudną. Teatr własny stał się ciężarem i zawadą w rozwoju jego i pogłębieniu osobistym. — Poświęcił go, pomimo ofert korzystnych dla rozszerzenia jego działalności. I tak się tłumaczy tajemnica likwidacji *Vieux Colombier* w okresie powołania i rozgłosu europejskiego, które był osiągnął.

Udaje się zatem Copeau na wieś do Burgonii, gdzie z rzeszą swych uczniów, w ciężkich warunkach dalej pracuje, by potem z grupą swych „copiaux” przedwędrować

wszerz i wzdłuż jej miasta, miasteczka i wsi. Improwizował i doskonalił widowiska, gdzie w obcowaniu z żywiołową publicznością włościan i rzemieślników, odnawiał i pogłębiał środki ekspresji teatralnej. Obrazy żywe i dialogi, intermedja mistyczne, farsy popularne przeplatał repertuarem klasycznym, *Molierem*, *Szekspirem*.

Od 1926 r. zaczyna z tą trupą swe występy zagranicą. Witaly kolejno „copiaux” z ich szefem *Szwajcarią*, *Włochy*, *Belgia*, *Anglią*, *Holandją*, nie licząc triumfalnych popisów w szeregu wielkich miast francuskich. W r. 1929 przybył do nich w Lyonie A. Obey, znany autor dramatyczny. Jego przyjaźń uczyniła i pełna inicjatywy stała się początkiem uformowania nowej trupy, która bierze w spadku teatr *Vieux Colombier* pod nazwą

Drużyna Piętnastu (La Compagnie des Quinze).

Członkowie jej zainstalowali się w *Ville d'Avray* pod Paryżem i w Studio o dyspozycjach analogicznych do dyspozycji scenicznego *Vieux Colombier*, dają próbną *przedstawienia* i *repetycje* generalne sztuk, które później mają wystawić. Za impulsem danym przez J. Copeau młodzież ta pracuje z zapałem nad opanowaniem techniki aktorskiej, pojętej bardzo szeroko. Wchodzą w to: wyrabianie *giętkości* i *rytmiki całego ciała* za pomocą specjalnych ćwiczeń gimnastycznych, wspólna *lektura mimiczna sztuk*, wspólne wykonywanie *kostiumów* i *masek* dla zapoznania się bliższego z genezą efektu barwnego i plastycznego stroju oraz charakteryzacji twarzy i czaszki.

Na czele Drużyny Piętnastu stoi p. Saint

Denis, dzielnie wspomagany przez sekretarza generalnego trupy p. Raedersa.

Jedną kwestją pozostawała wszakże niejasna i papytywałem o nią mistrza podczas prywatnej rozmowy.

„Co pan osobiście zamierza począć obecnie?”

„Będę mógł nareszcie z całkowitą swobodą oddać się mej pracy i dojrzewaniu mych idei i projektów, o których byłoby wcześniej dziś mówić. Co do Drużyny Piętnastu, którą uformowałem i wychowałem, będę czuł nad nią w statym troskliwym z moimi chłopcami kontaktami. Częściej będę zjeżdżał do Paryża. Odwiedzę różne centra światowe życia teatralnego... Pan rozumie też, że nie zrzekłem się bynajmniej czynnego udziału w tem życiu. Kiedyś...”

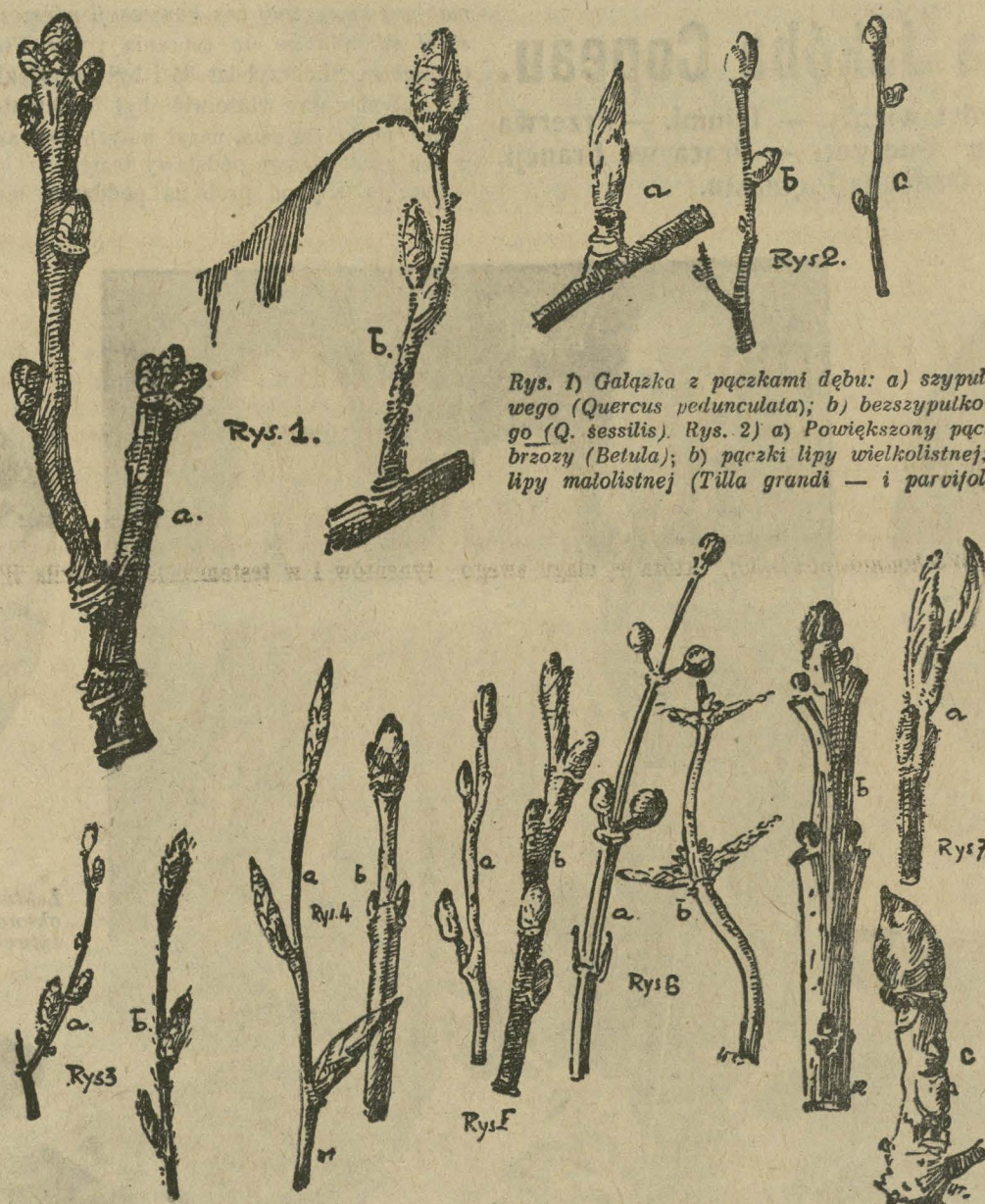
Zimowa szata drzew i krzewów leśnych.

Urok lasów górskich w szacie śnieżnej. — Charakterystyczne pączki drzew oraz krzewów podszycia leśnego.

Kraków, 8 marca.

Właściwy urok zimowego pejzażu rozciąga się dopiero zdala od miast w górskich ustrojach wsi a zwłaszcza lasów.

Las w zimie spoczywa w pełni dostojności otulony grubą pokrywą śniegu. Drzewa leśne i krzewy przybrały zimowy strój, zrzuciły liście jesienią i żyją *życiem utajonym*, by z

Rys. 1) a) Pączki wiatru (*Ulmus camp.*); b) grabu (*Carpinus betulus*). Rys. 2) a) Pączki buki (*Fagus sylvatica*); b) jawora (*Acer pseudoplatanus*). Rys. 3) a) Olsza (*Alnus*); b) łosa (*Salix*). Rys. 4) a) Pączki derenia (*Cornus mas*); b) suchodrzewiu (*Lonicera*). Rys. 5) a) Pączki kaliny kosmatej (*Viburnum lantana*); b) jesionu (*Fraxinus ex*); c) kasztana dzikiego (*Aesculus hippocastanum*).

nastaniem cieplejszych dni znów rozpocząć nowe życie. Przypatrzmy się bliżej osadzie owych naszych drzew i krzewów.

W dąbrowach, rdzawymi jeszcze od kurczowo trzymających się liści gałązek znaczą się *dęby*: *szypułkowy* (*Quercus pedunculata*), posiadający pączki ustawione skrótolegle, na końcu zaś gałązek gęściej skupione, *czerwono-brunatne*, w przeciwieństwie do *dęba bezszypułkowego* (*Quercus sessilis*) mającego pączki owłosione, bardziej od poprzedniego wydłużone i zastrzone (Rys. 1).

Pączki silnie ekspansywnej *brzozy* (*Betula*) również o ustawieniu skrótoległym, pączki *lipy*, na przemianlegle na gałązkach leżące okryte są 2-3 widocznymi łuskami. *Lipę malolistną* (*Tilia parvifolia*) poznać łatwo, gdyż dolna łuska pączkowa dochodzi do połowy długości całego pączka, podczas gdy u *lipy wielkolistej* (*Til. grandifolia*) dolna łuska sięga do 2/3 wysokości pączka (rys. 2). Wcześniej wiosną kwitnące i owocujące *wiązy* posiadają pączki jajowate o łuskach orzęsionych ciemno brunatnych (*Ulmus campestris*). Również naprzemianlegle ustawione pączki, prosto nad bliznami liściowymi stojące o łuskach wielorzędowych, przytulone do gałązek posiada *grab* (*Carpinus betulus*) (rys. 3), wrzecionowate zaś cynamonowej barwy silnie od gałązek odchylone posiada *buk* (*Fagus sylvatica*). Szaro brunatne owłosione pączki *klonów* (*Acer campestris*), nagie żółtawo-zielone o łuskach z brunatnymi obwódkami *jawora* (*Acer pseudoplatanus*) (rys. 4), wreszcie na skraju lasu lub nad brzegami polnych wód jednoluskowe pączki *wierzby* (*Salix*) najwcześniej z wiosną rozwijających kwiatów oraz towarzyszących im nadwodnych *olch* (*Alnus*) dopełniają całości (rys. 5).

W *podszyciu leśnym* charakterystyczne kuliście paki posiada znany krzew *leszczyna* (*Coryllus avellana*), która niedługo już okryje się krwawymi znamionami kwiatów i wiotkimi kotkami, — również kuliste *derenia* (*Cornus mas*) owłosione zaś pączki z nadległymi przypęczkami czerwono lub czarno jagodowy *suchodrzew* (*Lonicera*), dalej *szałak* i *kruszyna* (rys. 6). Ciekawe, otulone pączki młodolistkami posiada *kalina kosmata* (*Viburnum*) z drzewiastych zaś śliczne ciemno sepiowej barwy — *jesion* (*Fraxinus excelsior*) dalej bardzo charakterystyczne o trójkątnych bliznach liściowych pionowo ustawionych, duże żywiczne pączki posiada pospolity po miejskich parkach *dziki kasztan* (*Aesculus hippocastanum*) (rys. 7).

Niektóre z pośród wymienionych drzew i krzewów już niedługo obsypią się swoistym kwieciami. Kwiatostany *wierzby* widzieć już

Stefan Napierski (Warszawa).

Święty bezład.

(Na marginesie nadrealizmu).

Dwudziestosiemioletniego *Rene Crevela*, autora kilku książek, które oddźwięki znalazły także poza granicami Francji, a szczególnie i nie bez kozery w Niemczech powojennych, pomawiają niektórzy o „*genjałność*”. Gdyby talent wybuchowy był jego gwarancją lub choćby obietnicą, można by, pobłażając młodości, sąd ten podpisać z niewielkimi zastrzeżeniami; tylko że talent z reguły jest zaprzeczeniem geniuszu.

„*Etes-vous fou?*” Crevela, rzecz ostatnia, a mniej jeszcze, niżli poprzednie, przypominająca powieść, zbija całkowicie z tropu czytelnika najbardziej wyrafinowanej nawet, czyli najbardziej improdukcjonalnej beletrystyki, tej właśnie, w której Francuzi współcześni bezprzebieżnymi są mistrzami. Trudno spotkać książkę francuską równie bezkształtną i to

w znacznej mierze *par depit*, naprzekór krytycznej, więc uszczuplającej, tradycji klasycznej prozy romańskiej, której, wbrew odmiennym pozorom, nawet *Giraudoux* jest uczniem wzorowym i wyznawcą. Crevela u innych terminował bakalarzy; z entuzjazmem, który dzieli od desperacji tylko elan, siła rzutu, intensywność lodowatej egzaltacji, z do słownością, która niedaleka jest naiwności, przyjął na wiarę, całkiem bezkrytycznie, jak każdy sensytyw, credo swych nauczycieli, a szczególnie wielkiego mistrza nadrealizmu, *Bretona*, credo, które z artysty czyni seismograf, drgający pod nieuchwytnymi uderzeniami podświadomości. Jest to *Freud* zwulgaryzowany i zbanalizowany do ostateczności, *Bergson* przemieniony na drobne dla domowego i wielce wątpliwego użytku. Tak od biedy pisać można, jeśli to jest jeszcze pisanie, mając lat dwadzieścia, ledwo wytłuskawszy się z okresu dojrzewania, ale, zbliżając się do trzydziestki, prosto nie wolno wleźć za sobą wszystkich upiększonych resztek „*pędu i naporu*”; jest to nietylko kłopotliwe osobiście. Jest to szkodnictwo kulturalne, gdyż nietylko ćmi oczy prostaczków, czy wyrefinowańców, tęskniących za prymitywno-

ścią, lecz jest równie cofnięciem się w przeszłość przedrozkładową, poza próg sennych majaceń, w stan ducha, który godziłoby się nazwać embrjonalnym. *Halucynacje embrjonalne* — oto ostatnia książka Crevela.

Istotnie, niepodobna jej streścić, podobnie jak anielskiej trzeba cierpliwości, by ją do końca doczytać. Każdy z czterech rozdziałów poprzedzony jest rodzajem *resume*, którego fragmentaryczny choćby przekład niechaj da pojęcie o fabularnej „treści” tej prozy płynnej i z całą świadomością, przeto cyniczną, obłąkającej:

Rozdział I.

„Miasto. — Tatuowane na wzór monety papieskiej. — Jego lodowate czoło rozdziera szybę. — Sojusz z najbardziej dwuznacznym dniem z pośród 31 dni października. — Mężczyzna. — Ponieważ nie pojmuje już nic ani z rzeczy, ni z istot, pośpiesznie udaje się do wróżki. — Pani de Rosalba, wieszczbiarka, zwiastuje małżeństwo. — Dziewięć miesięcy potem młoda kobieta, ryżowłosa, powije niebieskie dziecko. — Śmierć błękitnego dziecka. — Narodziny innych wielokolorowych niemowląt, równie niezdolnych do życia. — Gdzie zawiera się znajomość z Yolanda, ko-

kotką i to wielce cwana...” i tak dalej w tym samym rodzaju i stylu.

Kogóż pragnie epatować Crevela tą mistyfikacją, jeśli nie siebie samego? Wiadomo: od misterjum do mistyfikacji jest krok jeden tylko. Przy końcu powiada, iż się demaskuje: tajemniczy Vautalame to nikt inny, jak tylko sam autor; ale wiadomo to było od początku, więc właściwie i ten trick zawiódł, a może jest w tem pogarda wszelkich „trików”, wszelkich *procedes de metier*, może Crevela to taki *Cagliostro* XX w. który oszukuje załotnie, za plecami publiczności pokazując język, jeden z tych prestidigitatorów smutnego czarodziejstwa, którzy nieczem tak się nie chepią, jak biegłością swych sztuczek, w końcu zdradzanych publicznie ku podziwowi gapiów. Ten rodzaj twórczości tyleż ma z ducha, ile oślepiająca biegłość linoskoczka, sięgającego abstrakcji, czystej linii bezcielesnego upojenia, koronowanego pustką; próżnia, to jego apoteoza.

Bezustannie bowiem nurza się Crevela w „bezzgranicznym morzu snu”, a tyleż dlań znaczy „gra mitraljez, co gra słów”. „Z ciała jego, z woli pozostają jeno strzępy mgły”: rozbity jest przez sen, ten pocisk bezkształtny

można bielejące się na gałązkach aksamitnym puchem, z podmuchem zaś ciepła rozwinać drzewa i krzewy kwiaty i liście, zwiastując nadejście fenologicznej pory roku *pierwiosna* a wreszcie *wiosny*.

(Włodkowi).

Mały f le'on.

„Przez kraj pół-bogów pod-
luzi i nad-zwierząt“.

(Wyjętek).

„...Wicher zwany przez tubylców „*ruq*“, co po naszymu znaczy trąba, wył w niebogłosy i wyrwijając z korzeniami wspaniałe baobaby (*baba domestica*), walił niemi na prawo i lewo. Effendi! Wrzasnął mi nagle do ucha, baron Unger von und zu Hunger — Niemiec wykarmiony piersią Dalaj Lamy — jesteś na szczycie Budda-bujal

Przyznam się otwarcie, że doznałem rozczarowania. Miałem wymarzonego 80 tysięcy metrów ponad poziom morza, ujrzałem klasztor nieokreślonej sekty *Mama-lata*, opodal zaś garstkę miejscowych krajowców z gatunku średnio azjatyckich przeżuwaczy, którzy z obojętnością, właściwą ludziom Wschodu, warzyli na obiad bolszewika. Nie tracąc drogiego czasu, zastrzeliłem dwa takie okazy rodzaju męskiego i polecając ich wypychaczowi, udałem się pod mury świątyni. Nawiasem muszę dodać, że broń, z której udał mi się ten kapitalny dublet, jest arcydziełem mojego patentu; człowiek bowiem tylko strzela, a Pan Bóg już kule nosi.

Po chwili czekania, otworzyła się furta klasztorna i ukazał się w niej człowiek fakir, który, przekonawszy się z kim ma do czynienia, upadł natychmiast na głowę i wybijając ciemieniem pokłony, zapraszał gościa nie do środka. Znając na wylot tantejsze obyczaje, zdjąłem u wejścia trzewiki i po wbiciu ich na prawidła, udałem się za mnichem do sali przyjęć tego ciekawego gmachu, gdzie Budda ujrzał światło dzienne reinkarnacja przeistoczony z cwibaku.

Czekano tam właśnie na mnie. Główny lama, ujrawszy moje wytworne oblicze, skinął nieznacznie na organistów świątyni Sziwy, ten zaś zwinął się natychmiast w tubkę papieru, napełnioną kanoldami, które światobliwy podał mi, prosząc zarazem o skoszutowanie. Po zaspokojeniu pierwszego głodu, drobniejsi lamowie porozdawiali mnie po kątach, tak dokładnie, iż dopiero w godzinę i to dzięki wrodzonemu sprytowi pozbierałem się jako tako do kupy. Dziwy co krok i to dziwy autentyczne, nie jakieś tam mizerne kopje, które biedny Europejczyk zadowolić się musi w braku czegoś autentyczniejszego.

Korzystając z gościnności mniszej, bawiłem w klasztorze blisko tydzień, a przyznać się muszę, napitki tantejsze, znane z dobroci, smakowały mi niebywale, w szczególności zaś jeden, podawany na gorąco o smaku nieletniej stenotypistki, przyprowadził mnie formalnie o wniebowstąpienie.

Prócz kuchni, zwiedziłem też bibliotekę zakonną, w której ku niekłamanemu zdziwieniu, znalazłem komplet wydanych przeze mnie książek i to w przekładzie pięćdziesięciu języków hindo-europejskich. *Hunger* wprawdzie, chcąc mi zapewne zrobić przykrość, wyraził się o tem, iż są to napewno złe języki ludzkie, ja jednak zbyłem go wystrzałem karabinowym i odwiedzając się nieocenionym kapłanem, zwyczajem tamte-

MARJAN CZUCHNOWSKI.

W CIENIU POEMATU.*)

Kiedy czasem przechodzę obojętny obok życia, nieznany nikomu:

oto kołysze się miętka powieść kroków, w oczach ludzi przeglądana cichaczem.

Szary wyraz kamienic w miasto rozmurowany mozołem,

brunatny złom lasu, każdy brzoź polysk wśród łąk wychudłych płonący pejzażu, kostka
bruku, trotuar mi bliski,

prosty, tak prosty smutek świata, rozbudowany z ogromu,

szept drzew, jest siwym oddechem wiatru, zanoszącego się płaczem.

Nie odejdę sam z troską ukrytą wysoko pod czołem

miotać żywo na ciszę, liści zielone pociski,

by zapomnieć, jak kamień, kobietę wśród nocy czarnego wylotu.

Krój warg jej szczupły i drobny

i szare włosy i włosów woń ogromną, pamiętam tak wiele:

bladłość różową zamkniętą brwi lukiem,

oczu podróże.

Palców ostrość i blask ich nie wiem, czy ozdoby

unika słów, i słowa nie wiem jak rozdzielić.

Wszystko jest ważne w miłości. I znowu w górę

od pękających wiklin żółto płonąc do okien noc bije wonią namiętą, w gorącej płodności
ziemi kapana,

odjeżdżając z hukiem

Rano:

szum sukien opadł. Mokry, czerwony krzyk w powietrzu lśni.

*) Marjan Czuchnowski, młody krakowski poeta, autor „*Poranka goryczy*“, wydaje obecnie tomik poezji p. t. „*Kobiety i konie*“ (Listy do J. A. Rimbaud), nakładem znanego zaszczytnie poznańskiego wydawcy Jana Kuglina. Jeden z tych wierszy tutaj przytaczamy, wyjęty z przygotowanego do druku tomiku.

szym, kichnąłem na pożegnanie. Mnisi, ustawieni w półkole, odpowiedzieli chórem „*Krisz-namurti*“ (po polsku na zdrowie) i widząc, że zamierzam udać się w dalszą mroźną drogę, obdarzyli mnie bezcennym prezentem,

mianowicie burką, podszytą tchórzem, która w czasie azjatyckiej tułaczki po wielokroć uratowała mi życie.

Przepisał Gostkow.

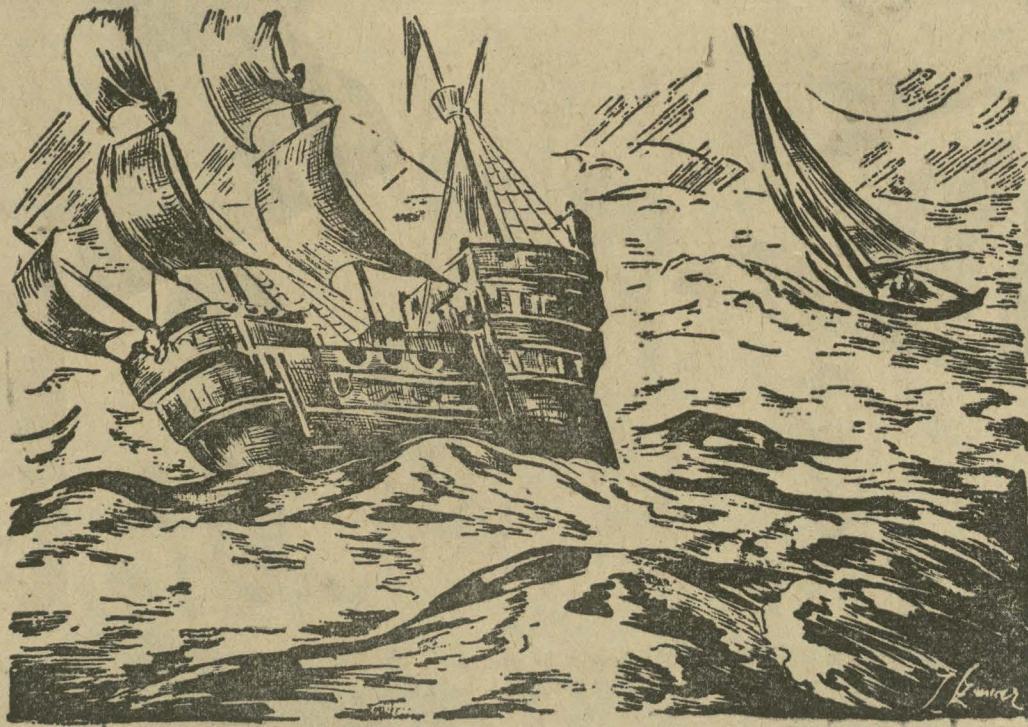
E. A. JARZYŃSKI (Lwów).

Kompanja Wschodnio-Indyjska.

Powstanie i cel kompanji. — Handel Portugalji. — Traktat handlowy i inne sukcesy kompanji. — Wojny z przeciwnikami. — Podbój Indyj.

Kraków, 8 marca.
Ciekawe i mało znane są dzieje *Kompanji Wschodnio-Indyjskiej*, która w ciągu swego

niemal, trzy wieki trwającego istnienia odegrała bardzo poważną rolę w życiu dwu kontynentów i w testamencie zostawiła *Wielkiej*

Typ okrętu transoceanicznego z XVII w.

i całe piarstwo jego jest tylko powolnym, trudnym, męczeńskim prawie rekonstruowaniem siebie, a zatem możliwości świata. Mówi: „Celuje się dla śmiechu. Jedna kula pozostała w armacie. Kula diaboliczna, kabalistyczna, metafizyczna. Wiele przymiotników następuje się dla określenia morderczego tego narzędzia“. Jakżeż młodzi ci ludzie najeższy ery zdewaluowali metafizykę, od której rzekomo się wywodzą, jak dobrze są wychowani, jeśli to wydaje im się rewolucjonistycznym artyzmem, jakżeż salonowa to metafizyka.

I nawet znacznie mniej nihilistyczną, niżli gotów jest sądzić sam Crevel, zdolny bez wątpienia literat. Gdyż nadto bierze on siebie na serio, co gorzej, powtarzamy, a *la lettre*. W rezultacie mamy belkot niemowlęcia, mamlanie wyrafinańca: — *dostłowność chaosu*. — Nawet ironja jego jest prาดawna, nawskróś romantyczna, ulubiona szczególnie Niemiec romantyk — (sztuki *Tiecka* choćby), ta ironja, która demaskuje sama siebie i nawet rozbija to jedyne, co ukochała: lustra. Czemże innym jest takie zdanie Crevela: „Wiatr kochał do szaleństwa. Pretekst do pięknych symbolów“. Szemże innym ów młody szwajcarski fetyszysta, zakochany

w rękawiczkach „koloru świeżego masła“ i podobne rodzyńki oraz potworności, które potwornościami bynajmniej nie są: czemże Balzac, niosący swój gruby brzuch wzdłuż jeziora geneńskiego naprzeciw pani Hańskiej, „*la belle Polonoise*“ (to karykatura kiczu sentymentalnego), która, wysiadając z koczka, wraz z rękawiczkami utraciła całe palce, a w końcu wszystko to unicelone jest raz jeszcze przez fale snu; czemże wydrwinywany *Ibsen*, do którego mówi się „ojczulku“, a nie wiedzieć który raz wyszydza, jak gdyby drzwi te dawno nie były wywalone, a Ameryka wielokrotnie odkryta?

Owszem, jest tu kilka akcentów mocnych, wstrząsających — powiedzmy to słowo okrzykane: *szczerzych*, kilka tych „krzyków rozpacz“, które są zarazem krzykiem ciała obnażonego do ostatka. Lec jest to zarazem obojętny brewiarz perwersyj, zblazowanie przewrotnością. Odtworzony tu instytut seksuologiczny rzeczywiście istnieje w Berlinie, a dr. *Optimus* jest nikim innym, jak karykaturą profesora *Hirschfelda*, który bynajmniej na to nie zasłużył, by figurować w tak pogmatwanej i zdrowego sensu lub jakiegobądź sensu pozbawionej książce.

Crevel jakby szuka recept do skandalu i nie może ich znaleźć. Jest bowiem obojętny, jest letni, nie go w gruncie rzeczy nie obchodzi, nawet jego wizje, które toną w nieokreśloności wraz z „łózkami, tym okrętem gorączki“. Jego „cynizm“ bardzo jest niegroźny, a za to wielce młodzieńczy, przytem nie pozbawiony najdłużniejszej kokieteryj: kokieteryj Narcyza, przeglądającego się w zwierciadle. Chyba żadna z generacji nowoczesnych nie była równie narcysystyczna, jak obecna: kłęczy przed sobą w niemym pbdziwie, chucha na lustro i bije o nie beznymi piastkami. Dlatego wszelkie obrazy tej książki są mętne, zlewają się z sobą, ekranem tu jest płynne zwierciadło, a formalność tej książki jest zamierzona i przez nią to Crevel wraz z tyłoma innymi dociera do jałowego, blatego, igrającego, rozdzierającego anarchizmu, „któremu wszystko jest jedno“, do *mistycy-zmu dadaistycznego*, który nie już nie przewartościowuje, gdyż wartości istnieją dlań w tym samym tylko stopniu, co realność, to znaczy nie istnieją wcale — do odpowiednika „*rebours*“ Huysmans'a z przed lat trzydziestu, do *apoteozy naodwrót*. Rezultatem jej jest: grymas znudzenia na wybladych

Brytanji najpiękniejszą i najcenniejszą jej kolonję.

Kompanja Wschodnio-Indyjska powstała w r. 1599, w wieku wypraw i odkryć. Celem jej był handel z nieznanymi i mitycznymi *Indjami*, a w stopniu może jeszcze większym obrona statków handlowych przed korsarstwem. Powstała ona z inicjatywy londyńskie go kupiectwa i temu kupiectwu oraz genjalnym swym kierownikom zawdzięcza nadzwyczajny rozwój i długi żywot.

Założycielem Kompanji był poważny kupiec *Thomas Smith*, który utworzył spółkę ze 150 kupców londyńskich i zebrał poważny jak na owe czasy kapitał 88.000 funtów szterlingów. Nowo założona spółka zakupiła pięć statków morskich, wyekwipowała je do dalekich podróży, uzbroiła w armaty i wysłała do odległych i nieznanych Indyj. Nie było wówczas *Kanalu Sueskiego*; droga prowadziła *dookoła Afryki* i podróż statkami żaglowymi trwała przeszło rok w jedną stronę. W dodatku statki angielskie były narażone nie tylko na trudy i niewygody podróży, burze, choroby itp., lecz przedewszystkiem na ataki ze strony dotychczasowych władców mórz wschodnich *Portugalji* i *Holandji*, które zazdrośnie strzegły swych praw i przywilejów i niechętnie dopuszczały do udziału w eksploatacji kolonji nowego i słabego dotychczas rywali.

Lizbona była wówczas głównym ogniskiem handlu kością słoniową, gumą, korzeniami, złotem, piaskiem, trzciną cukrową, indygo itd. Ze wszystkich krajów Europy zjeżdżali się kupcy do *Lizbony* w celu nabycia z pierwszej ręki produktów, pochodzących z dalekich i nieznanych kolonij. Handel portugalski opierał się na monopolu rządowym; rozwinął się on pod ochroną policji morskiej, która strzegła, by żaden obcy statek nie przedostał się do Indyj bez paszportu. System ten doprowadził do licznych nadużyć a w końcu do upadku portugalskiego handlu i utraty kolonji indyjskiej. Wpływy portugalskie przeszły do *Holandji*, która podobnie jak Anglja posiadała swą Kompanję Wschodnio-Indyjską, równie dobrze się rozwijającą i wypłacającą do 50% dywidendy.

Wyprawa angielska zaczęła się pod dobrą wróżbą. Przy pierwszym spotkaniu z Portugalczykami wywiązała się bitwa, zakończona zwycięstwem statków Kompanji i skonfiskowaniem całego ładunku Portugalczykom. Po piętnastomiesięcznej podróży dotarły statki do wysp archipelagu wschodnio-indyjskiego. Wejście w kontakt handlowy z tubylcami i pozyskanie ich władcy błyszczącymi a niezbyt cennymi podarkami nie było rzeczą trudną. Nie zadawalnając się dorywczymi korzysciami, zawierają z nim Anglijcy „*traktat handlowy*“. Był to jeden z pierwszych traktatów handlowych i jest dotychczas starannie przechowywany w *Muzeum Brytyjskiem*.

Po dwu latach okręty wróciły do Londynu, wioząc na milion funtów liczony ładunek korzeni, wiele cennych towarów i glorię zwycięskiego przebytych trudów i walk, oraz opowieści o dalekich i przebogatych Indyjach i ich możnych władcach.

Kompanja zakupuje dalsze statki. Sam król je poświęca i nadaje Kompanji przywilej wyłącznego handlu z Indyjami.

Późniejsze wyprawy idą już utartymi szlakami. Celem ich są walki z piratami (czytaj z konkurencją) i *traktaty handlowe*. Okręty przywożą nowe nieznane dotychczas towary, a Kompanja stara się o ich rozpowszechnienie. W roku 1609 przywozi kapitan *Hawkins* *herbatę*, a w trzy lata później przywozi inny,

wargach i, kiedy nikt nie widzi, załamanie dłoni, gdy na balkonie sanatorium, gdzie chro nią się ludzie tak chorzy, jak autor, szaleją płyty gramofonów.

Oczywiście, dzięki niepospolitemu talentowi Crevel często osiąga wyniki czysto artystyczne imponujące, jest *ewokatores chaosu*, jak mało kto przed nim, jego halucynacyjny naturalizm triumfuje, szczególnie w pseudo-literarycznych dygresjach, będących czemś pośrednim między prozą *Baudelaire'a* a *Lautreamont'a*.

Ale ostatecznym podsumowaniem jest bezład podniesiony do godności dogmatu. Proklamowanie jego świętości, świętości samowoli. Romantycy poprzez irracjonalizm dążyli z wysiłkiem do nowego ładu i nie jest przypadkiem, że *Fryderyk Schlegel*, jeden z najtęższych umysłów w literaturze niemieckiej, znalazł go w kościele katolickim. Crevel i jego współcześni, pokolenie, cierpiące na niegodziwość, na ekscytację i inflację duchową, poprzestaje na samej przygodzie, na zaawanturowaniu się w imaginację. Jest to bolesny rozkład, pragnący nas i siebie oślepić fajerwerkami.

z kapitanów Kompanji *tkaninę bawełnianą*. Wpływy Kompanji rosły w szybkim tempie; rozpoczyna ona prawdziwą wojnę z dotychczasowymi władcami mórz wschodnich, t. j. *Portugalią i Holandją*. W jednej z pierwszych *bitew* zginęło trzystu Portugalczyków, co świadczy o tem, że Portugalia nie lekceważyła sobie przeciwnika i zawzięcie broniła swego stanu posiadania. Kompanja wychodzi jednak zwycięsko z tych walk. Nie zadawała się już traktami handlowymi i uzyskuje *koncesje terytorjalne*, na których buduje forte i faktorie.

Z równą zawziętością jest prowadzona *wojna z Holandją*, przeniesiona na wody europejskie. W jednej z bitew u brzegów angielskich statki Kompanji opanowują trzy okrę-

ty holenderskie i sprowadzają je do portu angielskiego *Portsmouth*. Król angielski *Karol I* wypuścił je jednak za okupem funtów szt. 30.000. Jednak Kompanja tego okupu nie otrzymała; król zatrzymał go dla siebie.

Kompanja rozpoczyna *wojnę z królem*, opo-wiadając się po stronie *Kromwela*, któremu dostarcza pieniądze i ważniejszej jeszcze w ówczesnych wojnach *salety*, niezbędnej do wyrobu prochu. *Wojna domowa* zakończyła się *zwycięstwem Kromwela*, który też został *protektorem Kompanji*, podobnie jak i późniejsi królowie *Karol II i Jakób II*. Jakób II odnowił i rozszerzył przywilej Kompanji na wyłączny handel z Indjami i sam został członkiem Kompanji.

Ilość członków spadała z czasem do dziesię-

ciu. Nic też dziwnego, że ogół kupiectwa angielskiego patrzy zawiśniętym okiem na tych uprzywilejowanych, którzy szadrośnie strzegą swych przywilejów, napadając i niszcząc konkurencyjne statki, już nie tylko obce, ale nawet *angielskie*.

Potega Kompanji dochodzi do zenitu w w. XVIII. Zyski wynoszą 100%. Nie wystarcza już Kompanji posiadanie wypadowych punktów na wybrzeżu. Rozpoczyna ona systematyczny *podbój całego kraju*. Przed chytrością podstępem i siłą padają jedno państwo po drugim. Jedni królowie i maharadżowie ulegają w krwawych walkach i bitwach, w których bierze udział do 50.000 żołnierzy, inni zamian za roczną rentę rezygnują ze swej samodzielności.

W Anglii jednak dochodzi do głosu przeciwnicy Kompanji. Rozpoczyna się *walka rządu i parlamentu z Kompanją*. Długi czas opiera się ona zwycięsko próbom poddania jej pod władzę parlamentu. *Gubernatorzy Kompanji* nie uznają wysyłanych do Indji *namiestników królewskich*. Rząd ze swej strony wytacza *procesy* gubernatorom Kompanji, gdy tylko który pokaże się w Anglii. Wieloletnia walka kończy się nareszcie *porażką Kompanji*, gdy królowa *Wiktoria* w r. 1858 została *cesarzką Indji*. W szesnastu lat później Kompanja *przestała istnieć*, po 275 latach rozwoju i potęgi, jakiej nie osiągnęła ani przedtem ani potem żadna inna kompanja handlowa lub trust przemysłowy.

Ludy wymierające.

Ludy dawno wymarłe. — Tasmańczycy. — Maorysi. — Indianie Ameryki Północnej. — Weddowie. — Buszmeni. — Eskimosi.

Kraków, 8 marca.

Fakt wymierania całych ludów w następstwie bliźszego zetknięcia się z wyższą, obcą im kulturą jest zjawiskiem powszechnie znanym. Wydobyci nagle z ukrycia w jakiejś odległej okolicy świata, porwani gwałtownie w wir wysoce skomplikowanego, nieznanego im dotychczas życia, nie są to biedne dzieci natury w stanie dostosować się do nowych, obcych im form życiowych, ani też nie mają w sobie dość siły, aby oprzeć się i ostać wobec przemożnego ich wpływu.

Jakże wiele potężnych nawet niegdyś ludów wykreślonych zostało już dawno z karty żyjących społeczności. Dość wspomnieć *Inkasów*, którzy przed wiekami byli twórcami wysokiej kultury *Ameryki Połudn.*, albo *Ma-jów*, których architektoniczne pozostałości na półw. *Yukatan* budzą podziw, a tak bardzo przypominają egipskie budowle, albo *Azteków*, potężnych niegdyś władców *Meksyku*. Z wielkich tych ludów pozostał nikt do naszych czasów i nie wiemy nawet dobrze, jak wyglądali.

lowania na biednych tubylców, których deportowani osadnicy traktowali poprostu jak dziką zwierzynę. Co nie padło od kul europejskich karabinów, wyginęło niebawem od *wódek*, o których nie zapomnieli oczywiście obcy przybysze. Je-

Tatuowany wódz Maorysów z N. Zelandji.

źnych wiosek, gdzie beznadziejnie już oczekiwali swej kolejnej śmierci. W r. też 1876 po-żegnał się ze światem ostatni potomek tego ciekawego ludu.

Ofiarą podobnej, choć nie tak na szczęście gruntownej zagłady, stała się i liczna niegdyś ludność *Maorysów N. Zelandji*. I ona uległa z czasem zdziesiątkowaniu wśród zaciekłych walk z białymi, tudzież pod wpływem zaraźliwych chorób i alkoholu. Jeszcze w r. 1769 oce-niał *Cook* ilość mieszkańców N. Zelandji

Ostatnia para Tasmańczyków: kobieta (w środku) i mężczyzna (z pr. str.).

Podobnemu losowi ulegli również i *Indianie Ameryki Półn.* W Stanach Zjedn. A. P. wynosi ogólna ich cyfra około 100.000 osób, a i w tem jedynie 1/4 część stanowią pełnej krwi Indianie, podczas gdy reszta wykazuje już mniej lub więcej domieszki krwi europejskiej i murzyńskiej.

Nadzwyczaj ciekawym, ale dobiegającym już końca ludkiem, są *Weddowie*, pierwotni mieszkańcy *Cejlonu*. Cyfra prawdziwych Weddów dzungli wynosić dziś ma, razem z kobietami i dziećmi zaledwie około 150 osób.

Z *afrykańskich ludów* najbliższymi zagładzie są *Buszmeni*. Osobliwy ten lud, uważany za potomków najstarszych mieszkańców *Afryki Połud.* odznacza się nadzwyczaj prymitywnym sposobem życia, który mu nie pozwala na jakiegokolwiek przystosowanie się do kultur innych sąsiednich ludów. Wśród takich pierwotnych, a do wykorzenienia niemożliwych nawyków, oczekuje i on wykreślenia go z żyjących ludów *Afryki*. Już dziś liczą ilość Buszmenów na zaledwie 5.000 — 10.000 osobników.

Ale także i ludy *około-łec arktycznych* ulegają stalemu zmniejszaniu się ich cyfry. Ogólna

Grupa Weddów z dżungli na Cejlonie.

Ale i dziś jesteśmy świadkami podobnego powolnego wymierania ostatnich epigonów żyjących jeszcze pierwotnych ludów.

Niedawno zniknęli np. z powierzchni ziemi ostatni reprezentanci nieistniejących już dziś *Tasmańczyków*. Kolonizacja *Tasmanji* rozpoczęła się właściwie dopiero w 1803 r., kiedy to Anglicy założyli tam pierwszą kolonję karną. Ponieważ krajowcy nie mogli się zapewne odnosić zbyt przyjaźnie do tego rodzaju przedstawicieli „cywilizacji”, przeto wnet rozpoczęły się wzajemne, dzikie walki, a raczej po-

Rodzina Buszmenów z Afryki.

Indyjska rodzina ze Stanów Zjedn. A. P.

wsze w roku 1815 liczyła ludność *Tasmanji* 5.000 osobników, gdy zaś cyfra ich zmalała do 216 osób, przesiedlili ich Anglicy na wyspę *Flindera*, gdzie bardziej surowy klimat zdziesiątkował niebawem jeszcze więcej, biednych wygnańców. W r. 1847, gdy resztki ich stopniały do 45 i gdy stali się wobec tego antropologiczną wprost rzadkością, przenieśli ich zarząd kolonjalny do jednej z nadbrze-

na najmniej 250 tysięcy osób, ale już w r. 1886 zmalała ich cyfra pod wpływem dobrodziejstw europ. kultury do 42.000. W ostatnich czasach, dzięki energicznemu stanowisku zarządu dominjów, który wziął wreszcie w opiekę tępiących krajowców przed brutalnością białych przybyszów, podniosła się znów nieco liczebność *Maorysów*, a ostatni ich spis wykazał pocieszającą liczbę 52.000 osobników.

Piękne typy Eskimosów z Grenlandji.

np. ilość *Eskimosów Ameryki Półn.* wynosi zaledwie 40.000 ludzi. Na zachodn. wybrzeżu *Grenlandji*, w ciągu 150-letniego współżycia z licznie osiadłymi tam Europejczykami, doszło podobno do tak powszechnego zmieszania się z białymi, że napotkanie pełnej krwi *Eskimosa*, natrafia tam na prawdziwe trudności. Mieszkańcy uważani są tam za coś lepszego i piękniejszego i zwłaszcza kobiety o do-

Typ Indianin wymierającego plemienia Yurukua, odkrytego niedawno w Bolwiji.

razem z innymi pożyczkami włoskimi i oznaczał początkowo szpital dla zapowietrzonych. Z czasem nazwa przeszła na oznaczenie miejsca dla chorych żołnierzy i ustaliła się jako określenie przejściowego szpitala wojskowego, improvizowanego naprędce.

Tenże sam Łazarz stał się też patronem włoskich żebraków i włóczęgów, a zwłaszcza przysłówiowych łazików (ten wyraz nie ma nic wspólnego z Łazarzem) neapolitańskich.

C. F. L.

JAN GINTEL (Bydgoszcz).

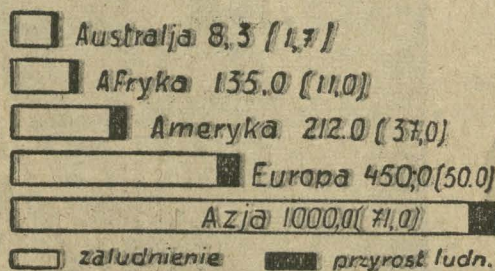
Świat w cyfrach.

Przyrost ludności. — Zaludnienie w przyszłości. — Gęstość zaludnienia. Stosunki ludnościowe w Polsce.

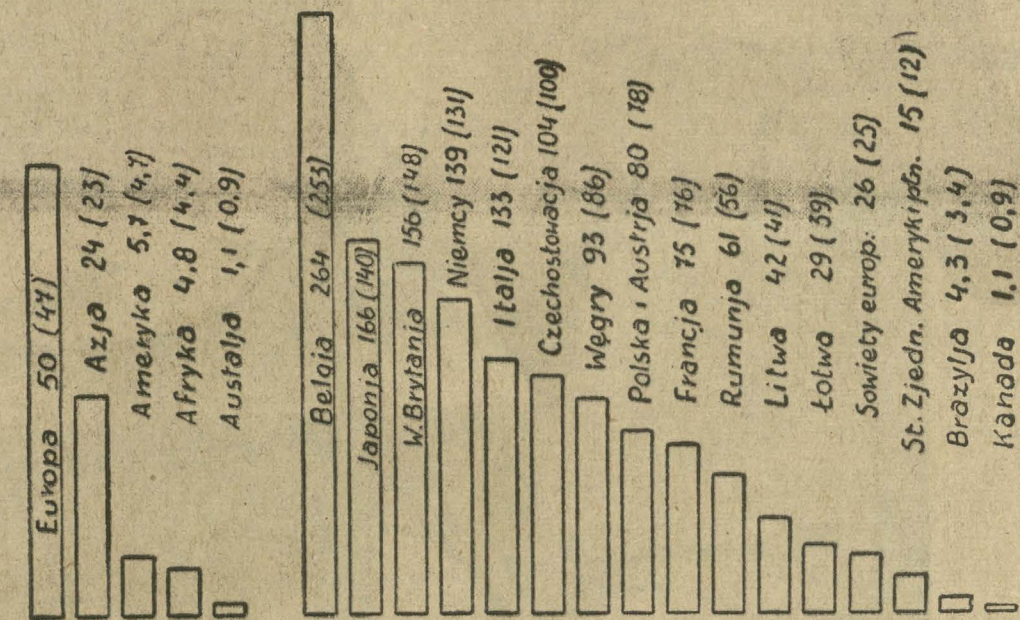
Kraków, 8 marca.

Jeszcze nigdy dotychczas nie osiągnęły statystyki ludnościowe tak zawrotnych cyfr, jak obecnie. Można powiedzieć bez przesady, że „świat roi się od ludzi”. Jest ich bowiem okrągło na całym świecie dwa miliardy. Rozmnażają się, jak gdyby chcieli sobie powetować wszystkie stracone chwile podczas wielkiej wojny, albo — jak mówią sceptycy — aby przygotować świeże zastępy ludzkie na światową wojnę.

Podstawy szczegółowym badaniom najnowsze dane statystyczne, możemy stwierdzić, że ludność Europy tuż przed wojną wynosiła

Rys. 1) Cyfrowe zestawienie ilości zaludnienia poszczególnych części świata. Cyfry przed nawiasem oznaczają r. 1920, w nawiasie przyrost do roku 1931.

Rys. 3) Graficzne przedstawienie obecnej gęstości zaludnienia świata na 1 km² — Cyfry w nawiasach oznaczają gęstość zaludnienia w danych statystycznych z r. 1913.

Anegdoty ciekawe.

LEKARSTWO NA BÓL ZĘBÓW.

(r) Temple Thurston, również znany angielski powieściopisarz, idąc pewnego razu z boleśnie wykrzywioną twarzą, spotkał swego dobrego znajomego, młodego bankiera Smitha.

— Cóż ty masz taką bolesną minę? — zapytał bankier.

— Strasznie mnie bolą zęby. Czy nie znasz jakiego środka usmierzającego?

— Posłuchaj moich rad i nie bierz żadnego lekarstwa. Wczoraj też miałem ogromny ból zęba, poszedłem do domu, do mojej żony, ona mnie pocałowała i ból zniknął, jak za dotknięciem różdżki czarodziejskiej.

Na to Thurston:

— Serdeczne dzięki za twoją radę! Jak myślisz, twoja żona jest teraz w domu?...

DOWCIP PIEŚNIARSKI.

(w) Yvette Guilbert, słynna piosenkarka francuska, spaceruje z baronem D. po lasku Bułoińskim.

Jest dzień słoneczny. Dzieci się bawią piaskiem.

Baron jest wzruszony:

— Lubię dzieci. I to nie własne, lecz tylko cudze.

A na to Yvette:

— Niech się pan ożeni.

UDANE STUDJA.

Słynny lekarz francuski, dr. Brouardel, zwiadał pewnego razu zakład dla umysłowo-

chorych w Paryżu, w celu studjowania tamtejszych pacjentów. Po godzinie wraca do kierującego lekarza.

— Jak pan znajduje nasz zakład — pyta lekarz.

— Jest nadzwyczajnie prowadzony. Zainteresowałem mnie zwłaszcza jeden wypadek, a mianowicie jeden chory w szlifierce kapeluszy i malowniczym garniturze, zadawał mi trasznie zwarjowane pytania! Na co cierpi ten człowiek? Czem jest z zawodu?

— Ależ, panie profesorze, to jest powieściopisarz Paweł Bourget, który tu bawi, celem studiów, potrzebnych mu do nowej powieści, która rozgrywa się w domu warjatów...

Doktor Brouardel odszedł nieco skołodowany. Po pewnym czasie nadchodzi do niego lekarz Bourget.

— Ach, kochany dyrektorze — woła rozpromieniony powieściopisarz. — Znalazłem nareszcie bohatera mojej nowej powieści: kompletnie idjotę! Ubrany był w cylinder i wytworzył narzutkę.

— Ależ to jest sławny lekarz nerwowych chorób, Brouardel!

„CHŁEB CODZIENNY”.

(w) Jules Renard, komedjopisarz francuski, wystawił właśnie sztukę „Chleb codzienny”, która zdobyła sobie znaczne powodzenie.

Kilka dni po premierze spotyka autor swego kolegę po piórze, Piotra Vebera. Veber pyta z przekąsem:

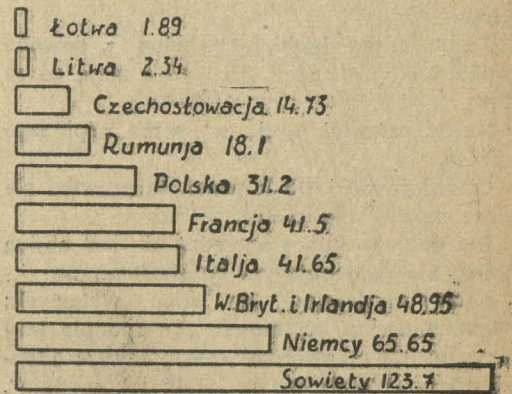
— No, Renard, dobrze wypiekl ci się ten „chleb codzienny”.

— Dziękuję ci. Całkiem dobrze, ale myślę, że tyś go jeszcze nie strawił.

państwa, słabiej zaludnione, rozplerały się w olbrzymich terytorjach, natomiast państwa o większym przyroście ludności i mniejszych terenach dusiły się w ciasnych swoich granicach.

Przy dzisiejszym stanie rzeczy największe zagęszczenie ludności przypada na Europę, gdzie na przestrzeni jednego km² żyje około 49 ludzi. Na tej samej przestrzeni w Azji żyje tylko 25, w Afryce i Ameryce tylko 5, a w Australii zaledwo 1 człowiek. Przy normalnym rozmieszczeniu ludności na całą kulę ziemską, wypadłoby na 1 km² nieco ponad 13 ludzi.

Jak na razie niema bynajmniej mowy o przeludnieniu świata. My (a nawet nasi synowie) możemy spać spokojnie. Wedle istniejących obliczeń, „pojemność” kuli ziemskiej jest wystarczająca na 8—10 miliardów ludzi. Ponieważ zatem jest nas na świecie „tylko” 2 miliardy, więc możemy spokojnie pomnożyć się w czwórnasób. Dużo więc wody upłynie, zanim cyfrę tę osiągniemy. Niemniej jednak kwestia przyrostu ludności, oraz problem ewentualnego przeludnienia jest już dzisiaj poważnie roztrząsany i stanowi niejednokrotnie o pewnych posunięciach w polityce światowej.

Rys. 2) Graficzne przedstawienie zaludnienia poszczególnych państw Europy w r. 1931.

Jeśli idzie o Polskę, to na obszarze, wynoszącym około 390.000 km² żyje 31 milionów mieszkańców: czyli 80 ludzi na 1 km². Jesteśmy trzecim z rzędu państwem w Europie, o tak dużej gęstości zaludnienia. I wyprzedza nas tylko Czechosłowacja i Niemcy. Stosunkowo duży przyrost ludności (15 na 1000), jak również ujemne konjunktury gospodarcze, powodują w rezultacie silną emigrację z kraju. Tutaj zajmujemy niestety pierwsze miejsce w Europie. Według najnowszych danych wyemigrowało z Polski w r. 1928 — 187.000 ludzi, z czego 65.000 za morze. Na drugim miejscu stoi Italia (150.000 emigrantów), następnie Wielka Brytania (144.000), Portugalia i Hiszpanja (po 50.000), Jugosławia, Czechosłowacja i Rumunia.

Emigrant dąży oczywiście tam, gdzie z powodu warunków miejscowych spodziewać się może szybszego znalezienia pracy. Na pierwszym miejscu należy tutaj wspomnieć oczywiście Amerykę. W r. 1929 emigrowało tam 279.000 ludzi. Do Kanady 195.000, do Francji 179.000, do Argentyny 129.000, oraz mniejsze ilości do Brazylii, Meksyku, Australii, Urugwaju i Kuby.

DOWIEDZIAŁ SIĘ.

(r) Mussolini, pragnąc osobiście przekonać się o nastroju włoskiej ludności, udał się pewnego razu incognito w Neapolu na pewne posiedzenie faszystów. W pewnym momencie puszczono na ekran portret Mussoliniego, a muzyka odegrała hymn faszystowski „Giovinezza”. Wszyscy naturalnie powstali, jedna tylko osoba siedziała w dalszym ciągu, a był nią właśnie Mussolini.

Wtem nachyliła się nad nim jakaś stara jejmość i szepnęła do ucha:

— Signor, naturalnie że my wszyscy jesteśmy tego samego zdania co pan, ale niech pan mi wierzy, że nie jest dobrze w Italii okazywać publicznie swe przekonania.

DOBRE OKO REŻYSERSKIE.

(r) W Ameryce miano nakręcać film „Hrabia Zeppelin”. Aktor filmowy, Carnegam, był upatrzonej do odegrania roli hr. Zeppelina. Carnegam posiadał odpowiednią figurę, właściwą maskę i rzeczywisty talent. Ale niestety oprócz niego znalazło się kilkadziesiąt innych współzawodników, którzy również mieli odpowiednią figurę, właściwą maskę i rzeczywisty talent.

Co robi Carnegam? Bierze fotografie hr. Zeppelina, oryginalne zdjęcie z r. 1914, każe je skopjować, podpisuje się pod fotografią swoim nazwiskiem i posyła do wytwórni, jako swój własny portret.

W ośm dni otrzymuje Carnegam odpowiedź, że rola hr. Zeppelina zostaje mu powierzona mimo to, że maska jego jest bardzo mało podobna do oryginału.

Mauzoleum.

Wyraz ten, brzmiący równie uroczystość jak akademja, nie ma nic wspólnego z muzeum. Ten ostatni wyraz pochodzi od Murz, niebiańskich opiekunek sztuki i nauki, podczas gdy mauzoleum wywodzi się od pewnego księcia mało-azjatyckiego, imieniem Mausolosa. (Imię to później przerobiono na Mauzolos). Po śmierci księcia małżonka nie mogła się utulić w szczerym żalu za mężem. Chęć więc dać wyraz żalobie, urządziła mężowi w Halikarnasie wspaniały grobowiec (ok. 360 r. przed Chr.). Jak wspaniała była ta monumentalna budowla, świadczy choćby fakt, że ją starożytni zaliczyli do siedmiu cudów świata. Nazwę wzięła budowla od leżącego w niej księcia — „Mausoleion”. Od tego poszła nazwa „mauzoleum” na oznaczenie świętego grobowca sarkofagu. W języku polskim mamy również krótszą nazwę „mauzol”.

Łazarz.

„Łazarz” pochodzi bezpośrednio z Włoch. W średniowieczu były powszechne schroniska dla trędowatych. Obratw sobie one patronem biednego Łazarza, znanego ubogiego z Ewangelji. Stąd się wzięła włoska nazwa lazzaretts. Z włoskiego łazarz przybył do nas w XVI w.

Okruchy.

Jak zostać
dobrym kupcem?

Kraków, 8 marca.

Jedna z większych francuskich firm wydawniczych przystąpiła w ostatnim czasie do wydawnictwa kolekcji książek pod tytułem: „Aby zostać dobrym...” „soferem kupcem, inżynierem, robotnikiem, lekarzem itp.

Świeżo ukazał się z druku tom p. t. „Aby zostać dobrą sprzedawczą”, w którym autor, Pierre Davesnes wskazuje wszystko, co należy zrobić, by zostać dobrą „vendeuse”-ą. W książce tej znajduje się wszystko: psychologia kupującego i sprzedającego, ocena prawnicza, sytuacja społeczna tych „midinetek”, polecenia i rady, a nawet maksymy. Oto kilka zdań:

Lepiej stracić sposobność zarobienia, niż stałego klienta.

Towar dobrze kupiony jest w połowie sprzedany.

Kiedy wie się, że towar został dobrze sprzedany? Gdy nabywca powraca po kilku dniach i z uśmiechem na ustach i robi nowe zamówienie.

Niektóre przedsiębiorstwa giną z powodu braku kredytów. Inne giną, gdyż mają go za dużo.

Każdy człowiek nosi w sercu uśpionego klienta.

Człowiek rodzi się kupcem, to prawda, ale także można nim zostać.

Dla dobrego kupca sprzedaż nie jest nudną pracą, ale pasjonującym go sportem.

Należy wystrzegać się zdań wytartych; klient, któremu się mówi: „Te spodnie leżą na panu jak rękawiczka”, może zawsze odpowiedzieć: „Wolałbym, by leżały jak spodnie”.

Autor zajmuje się specjalnie psychologią kupującego. Uważa, że dobry kupiec powinien umieć już z pierwszego rzutu oka odgadnąć charakter, warunki finansowe i siłę zakupu klienta i odpowiednio do tego dostosować swą taktykę. Bo między kupującym a sprzedającym rozgrywa się rodzaj bokserskiego „matchu”, w którym główną rzeczą jest umieć ugodzić przeciwnika w słabe miejsce. Kupiec powinien mieć w sobie te same dary wyczuwania charakteru ludzkiego, jak sędzia śledczy, dziennikarz czy dyplomata.

Autor wystrzega się przytem zbytniego tużogólniania, a także schematyzacji. Daleki jest od takiej amerykańskiej klasyfikacji, w myśl której istnieje 48 kategorii nabywców (choć rekord ten został wkrótce zdystansowany, gdyż inny Amerykanin naliczył już 72 rodzaje). Daleki od tych zoologicznych omal podziałów, utor kreśli z życiem różne typy nabywców i podaje sposoby „walki”.

To wszystko dzieje się już nie w Ameryce, ale we Francji. Czy jednak przeczytanie tej broszury nie wyszłoby na dobre jednemu kupcowi polskiemu? Czy nie mógłby się z niej nauczyć, że sprzedaż to nie łaska wyświadczona kupującemu, ale zarobek. Że stały gość powinien być zawsze otaczany jeszcze większymi względami, a nie zaniedbywany, „gdyż on i tak powróci”. Że zysk doraźny nie zawsze jest dobrym zyskiem. Że wobec klienta należy być uprzejmym. Że nie trzeba go odzierać ze skóry, że...

A możeby nasi wydawcy pomyśleli o przetłumaczeniu tej książki? Chociaż... może wtedy należałoby zacząć od tego „Jak zostać dobrym wydawcą”?

J. Brz.

MIECZYSLAW ROMUALD CENA,

C Z A S.

Nocturn.

Na ratuszowej księżyc zawisł wieży,
drżąc gwiazd uśmiechy poprzez srebrne lzy —
godziny męczą się zgrzytaniem sprężyn,
jak nasza szara beznadziejność dni...

Rozkosze chwil mgłą oczu się powleką,
z szeptem ust drżących coś zemrze wśród nas —
Słyszysz, jak w trumny zgasłej chwili wieko
wbija dzwiczące gwoździe godzin Czas?...

A. GREEN.

Zbiór pomarańczy.

Czas zbioru owoców. — Ostrożność i zręczność przedewszystkiem.
Przebieranie i pakowanie. — Kuzyni pomarańczy.

Kraków, 8 marca.

Podczas gdy u nas zima, w krajach południowych i Bliskiego Wschodu, wrocie życia i praca w plantacjach pomarańczy (*Citrus aurantium*).

Zbiór pomarańczy i pokrewnych jej owo-

Bardzo słodkie i smaczne... tylko drogie u nas.

Zbieranie pomarańczy w jednej z plantacji w Algierze.

Przedewszystkiem — pomarańczy nie zbiera się po deszczu lub gdy pokryte są rosą. Zebrane owoce bowiem są wnoszone do wielkiego magazynu i składane na wielki stos, czekając dalszego losu. Wilgotne pomarańcze bardzo łatwo mogłyby ulec zepsuciu pod wpływem wilgoci i ciepła. Owoce dopiero zupełnie suche mogą być zdjęte z drzewa. Ludzie zbierający owoce, muszą pracę wykonać ostrożnie i zręcznie, by nie zranic skórki zewnętrznej owocu. Skórka zraniona w pewnym miejscu staje się nietrwała i mniej odporna na wszelkie ujemne wpływy zewnętrzne, szczególnie na bakterie gnilne. Zranienie bowiem powoduje wypływ kwasów znajdujących się w skórcie, które są zasadniczą częścią ochronną owocu. Dlatego też zbierający owoc obcinają sobie zwykle paznokcie u palców, gdyż często zdarza się mimowolne ranienie skórki pomarańczy paznokciem.

Pomarańcze są zdejmowane z drzewa zapomocą małego, ale bardzo ostrego sekatora. Zcinając owoc nie zcina się go od razu przy kielichu, ale nieco wyżej, zostawiając kawałek szypułki. Dopiero kiedy owoc znajduje się w ręce, zcina się ów pozostały kawałek szypułki. Po

Wśród nowych książek.

Józef Roth: „UCIECZKA BEZ KRESU”. Przetłumaczył Józef Wittlin. „Rój” 1931 — Warszawa.

Józef Roth: „ZIPPER I JEGO OJCIEC”. Przetłumaczył Józef Wittlin. Warszawa, „Rój”.

Dwie świeżo przełożone przez Józefa Wittlina książki Rotha, ukazują nam tego pisarza z najlepszej strony. Od pierwszego wejrzenia widać, że mamy tu do czynienia z talentem wysokiej miary, talentem naukowym i inteligentnym i analitycznym, który zna walor słów i umie ich użyć. Obie powieści wykazują pewne analogie zarówno w obiorze tematu, jak i w przeprowadzeniu formalnym. „Zipper i jego ojciec”, to powieść o wykończonym wojennym — „Ucieczka bez kresu” to również historia człowieka wyrzuconego przez odmet wojny w świat, historia prawdziwie „niepotrzebnego człowieka”. I w jednej i w drugiej powieści używa Roth specjalnego podejścia do swoich bohaterów: niekiedy stawia ich wprost przed naszymi oczyma, niekiedy znowu okraża ich niejako i podaje relacje innych osób o krokach bohaterów. Metoda ta, przypominającą niekiedy metodę Josepha Conrada, przyczynia się w ogromnym mierzcie do wywołania w nas wrażenia, że tajemnica życia jest większa, aniżeli to sobie wyobrażamy i że nie jest trudniejsze, jak ustalenie motywów naszych czynów i sprężyn naszego działania.

„Zipper i jego ojciec”, to historia ze środowiska mieszczańskiego, gdzie typy powtarzają się, jak oleodruki. Pomimo różnic pomiędzy ojcem, a synem, obaj Zipperowie zbudowani są z pokrewnego materiału. Syn realizuje niejako to, co dla ojca pozostało w sferze fantazji — a jednak życiowo jest on tak samo nieporadny, tak samo pełnym złudzeń, tak samo zdany na łaskę losu. Najlepszą może stroną powieści są doskonałe opisy stanów psychicznych, oraz niektórych sytuacji, jak n. p. wizyt młodego Zippera w kawiarni, opis środowiska artystycznego żony jego Ern i t. d. Sposrożeńia Rotha są zadziwiająco trafne i ostre — objawiają pierwszorzędne analityka.

Analiza jest też bodaj najsilniejszą stroną powieści „Ucieczka bez kresu”. Artystycznie biorąc, powieść ta stoi na wyższym poziomie, aniżeli „Zipper i jego ojciec”. Zdumiewa znakomite opisanie rzemiosła piarskiego, które pozwala Rothowi na oddawanie w skrótach całej gamy uczuciowej. Wszystkie te efekty wydobyte są środkami niezwykle prostymi, nie widzimy żadnych podejrzanych szwów, żadnego łatwego popadania w sentymentalizm. Takie sceny, jak rozstanie się Natasy z bohaterem powieści — Tundą, romans Tundy z bogatą Francuzką, spotkanie bohatera z jego dawną narzeczoną — są arcydziełami piarskimi. Opis życia Paryża skreślony przez Rotha jest jednym z najlepszych i najbardziej suggestywnych, jakie zna literatura w ogóle.

Przekład obu powieści Józefa Rotha naogół-

dobry i równy — w kilku tylko miejscach szpecą go rażące błędy stylistyczne, które zakradły się prawdopodobnie przez niedopatrzność.

Ludwik Renn: „PO WOJNIE”. Przetłumaczyła Wanda Kragen, Wydawnictwo „Panteon”, Kraków 1931.

I znowu książka o zamęcie powojennym. Remarque w uzupełnieniu do swojej: „Na zachodzie bez zmian” pisze: „Droga powrotna”, Ludwik Renn, po swojej książce „Wojna”, daje nam powieść p. t.: „Po wojnie” (tytuł niemiecki: „Nach Krieg”). „Wojna” Renna, rozreklamowana przez prasę niemiecką, jako jedna z najlepszych rzeczy wojennych, stoi jednak bodaj na szarym końcu książek wojennych, jeżeli idzie o siłę ekspresji i artyzm przedstawienia. Brakuje jej tego znakomitego grupowania scen, jakie posiada Remarque, który potrafi ze sceny indywidualnej tworzyć coś typowego, nie dostaje jej powagi i grozy Arnolda Zweiga, śmiałej brutalności Glaesera, głębi medytacji Duhamela, siły Dwin-gera. Książka Renna przypomina wypracowanie zdolnego, ale przeciętnego ucznia na temat wojny i może stanowić ciekawy przyczynek do tego zjawiska, nie będąc jednak tworem artystycznym.

To samo ma się z jego powieścią: „Po wojnie”. Jest to rzecz solidna, interesująca w szczegółach, dobra jako dokument, ale nie przetrwająca w dzieło sztuki, nie przefiltrowana przez zmysł pisarza prawdziwie rasowego. Stąd też książka Renna nuży chwilami czytelnika i to nie tylko monotonią opisu, ale i brakiem wyraźnego szkice-

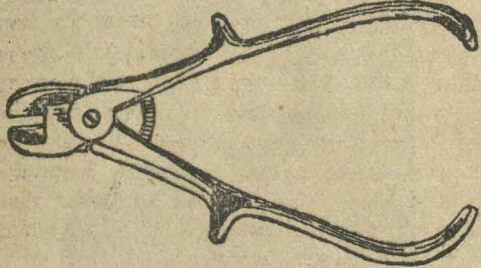
letu myślowego. Niema u Renna żadnych frapujących myśli, żadnego głębszego ujęcia — co więcej — unika on jakby celowo wyciągania wniosków i konsekwencji ze zjawisk dziejących się naokoło. Wygląda to na chęć uchylania się od odpowiedzi na rzeczywistość, od oceny faktów co przecież musi stanowić cechę każdej prawdziwej roboty piarskiej. Można tego dokonać znacznie lepiej przez takie zgrupowanie scen i zjawisk, by mówiły one same za siebie, aniżeli przez wykładanie swojej ideologii wprost. Renn jednak nie doprowadza ani do jednej ani do drugiej ewentualności.

Przekład Wandy Kragen równy i dobry.

Grazia Deledda: „ANNALENA BILSLI”. Przetłumaczył Leopold Staff. „Biblioteka Laureatów Nobla”. Poznań.

Mówiąc swego czasu o laureatach Nobla, pozwoliłem sobie na wyrażenie dość krytycznego sądu o twórczości piarskiej Grazii Deleddy, od której — zdaniem moim — stoi znacznie wyżej inna włoska pisarka (nie mówiąc już o pisarzach) Annie Vivanti. Powodem, jaki skłonił jury literackiej nagrody Nobla do udzielenia zaszczytnego tytułu włoskiej piarsce, był prawdopodobnie sielski ton jej powieści, który przypomina niekiedy naszą Rodziewiczówną. Utwory Grazii Deleddy nie są rewelacyjne ani w formie, ani w treści. ani w analizie postaci. Pisane manierą, która wydać się nam może wczorajszą, przynoszą one jednak sympatyczny dzisiaj pier-

zdeń owoc dostaje się do koszu lub do worków płóciennych, a stąd do magazynów. Zbiór pomarańczy z drzew młodszych, wzrostu małego (15 letnie np.), dokonuje się bardzo szybko! Większą trudność przedstawiają

T. zw. sektor, nożyce do zcinania pomarańczy.

starsze, wzrostu dość wysokiego (4 m) i dość szerokie (25—35 letnie), z których owoc zbiera się przy pomocy drabin.

W magazynie odbywa się *przebieganie* i *pakowanie* pomarańczy.

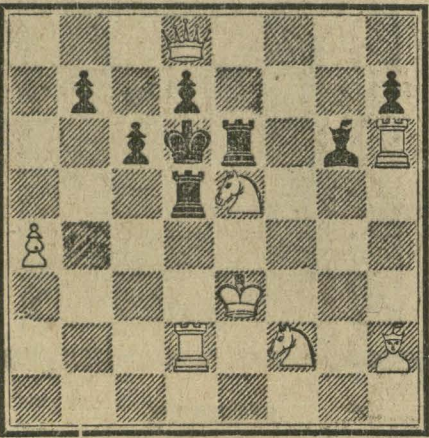
Kategoria pierwsza, to owoc bez skazy,

Kurjer szachowy

Nr. 9 (291).

S. Mieroszewski (Poznań) (oryginalne).

Czarne: Kd6, Wd5 e6, Gg6, piony: b7, c6, d7, h7 (8).

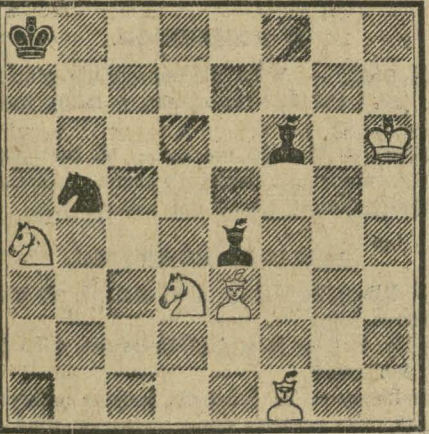
Białe: Ke3, Hd8, Wd2 h6, Gh2, Sf2 e5, piony: a4 (8).

3-chodówka. 8+8=16.

Mał w 3 posunięciach.

H. Rinck („Neue Leipziger Zeitung” 1931).

Czarne: Ka8, Ge4 f6, Sb5 (4).

Białe: Kh6, Ge3 f1, Sa4 d3 (5).

Końcówka (+) 5+4=9.

Białe zaczynają i wygrywają.

Bardzo ciekawy temat, ilustrujący zwycięską walkę czterech figur przeciw trzem!

ROZWIĄZANIE ZADAŃ Z NRU 8 (290).

3-chodówki R. Weinheimera: 1. H—a1!

I. 1... W—b7 2. a×b7 a6 (lub a5) i 3×.

II. 1... W—c7 2. G—d3 W i 3×.

III. 1... W—d7 2. G—e4 W i 3×.

zdolny do transportu na *dalszą* odległość; kategoria druga, to owoc już nie zupełnie czysty i zdolny tylko do transportu na krótszą metę; wreszcie trzecia kategoria, to pomarańcze nie trwałe, nie zdolne do transportu w ogóle. — Owoc wybrany owija się w *biłkę*, następnie pakuje do *skrzynki*.

Warto wspomnieć także jeszcze o owocach tej samej rodziny (Citrus), nie dojrzewających równocześnie z pomarańczami, a mającymi te same właściwości i zalety. — *Cytryna* (Citrus Limonium), kwitnie 2 razy w roku.

Etrog (Citrus Medica) kwitnie stale, stąd widzi się na drzewie owoce i kwiaty równocześnie. Owoc ten ma znaczenie rytualne u Żydów a jako *konfitura* jest specjałem.

Mandarynka (Citrus Nobilis).

Gratfruit (czyt. Grejfrut) (Citrus Decumana). Owoc ten dojrzewa równocześnie z pomarańczą, o smaku i wyglądzie nieco odmiennym. Na specjalną uwagę zasługuje *sok* tego owocu, który jest smaczny i zdrowy.

IV. 1... W—e7 2. G—f5 W i 3×.
V. 1... W—f6 2. G×f6 g×f6 i 3×.
Końcówki S. Birnwa: 1. W—b5+ K×a3 (K—a2 2. S—d5) 3. W—b1 G—b3! 4. S—d5 G×d5 5. W—d1 G—b4 6. G—d6! G×d6 7. W×d2 G—f4 7. W×d5 G—e3+ 8. K—b5! G×g1 9. W—d1 G—f2 (—h2) 10. W—d3+ poczem 11. W—d2+ i Białe wygrywają.

PARTJA NR. 9. (285).

Białe: Cukiermann Czarne: Romih
grana w turnieju o mistrzostwo Paryża z końcem 1930 roku.

Obrona holenderska.

1. d4 e6 12. G×d5 S—e5
2. c4 f5 13. d×c5 e×d5
3. g3 S—f6 14. c×b6 a×b6
4. G—e2 d5 15. G—g5! W—f6
5. S—c3 G—b4 16. G×f6 g×f6
6. S—f3 e6 17. S—f3 G—e6
7. H—b3 G×c3 18. S—d4 G—f7
8. b×c3 0—0 19. S×f5 H—f8
9. 0—0 b6 20. H×b6 Czarne poddały się.
10. S—e5! Sf—d7?
11. c×d5 c×d5

PARTJA Nr. 10. (286).

Białe: Serk Czarne: E. Colle
grana w turnieju w Amsterdamie w r. b.
Obrona indyjska.

1. d4 S—f6 10. S—f3 G—d7
2. c4 e6 11. e4 c×d4
3. S—c3 G—b4 12. c×d4 W—c8
4. H—c2 d5 13. H—d3 S—a5
5. e3 0—0 14. G—a2 a6
6. G—d3 d×c4 15. S—d2 G—b5
7. G×c4 c5 16. H—e3 S—g4
8. a3 G×c3 17. Białe poddały się.
9. b×c3 S—c6

Wiadomości ze świata szachowego.

POZNAŃ. Wynik turnieju o mistrzostwo miasta: I Widernański 10, II Wojciechowski 10, III Tytkowski 9½, Gaworski 9½, pkt. (14 uczestników).

TOURNEE RUBINSTEINA PO POLSCE. Wyniki seansów gry jednoczesnej („symultan”): Warszawa: +14, —7, =4. Łódź: +13, —4, =9; drugi seans z sześciu najlepszych szachistami Łódzkiemi: +1, —4, =1. Królewska Huta: +20, —1, =4. Katowice: +14, —6, =3. Wielkie Hajduki: +17, —4, =2. Sosnowiec: +11, —8, =6. Kraków: +19, —6, =8.

MISTRZOSTWO ŚLĄSKA. Rozstrzygający pojedynek Sojka—prof. Zawadzki odbędzie się w pierwszej połowie marca.

KRÓLEWSKA HUTA. Wynik turnieju o mistrzostwo klubu „Ognisko”: I Rybiński 7, II Stoczer 6, III Chmiel 5 (10 uczestników).

PRAGA. Wynik turnieju o mistrzostwo armii: I Hromádka 9, II—III Pokorný i Dr. K. Treybal po 8, IV Dr. Reimoser 7 pkt. (12 uczestników).

Wesołe obrazki z raju sowieckiego.

OŚM PRZYCZYN.

(r). Dwóch towarzyszy sowieckich wiedzie ze sobą dysputę polityczną. Jeden powiada:

— Więc jakie wy, towarzyszu, możecie mieć jeszcze przyczyny, że jesteście ze Stalinem a przeciwko Trockiemu? Wymieniłem przeciw najważniejsze: kwestja chłopska, ustawiczna rewolucja, kolektywizacja.

— Powiedziałem, mam ich ośm.

— A więc, kwestja chłopska?

— Nie.

— Rewolucja?

— Nie.

— Kolektywizacja?

— Nie.

— Czyżbym zapomniał czegoś ważnego?

Ośm przyczyn powiadacie?

— Co może być za ważnych ośm przyczyn, między którymi niema ani kwestji chłopskiej, ani rewolucji, ani kolektywizacji.

— Nu, bracie, zaraz ci wyrachuję — moja żona i siedmioro dzieci.

MAŁ RACJE.

Był to pewnego razu na kongresie III. Międzynarodówki, na którym zgromadziła się elita komunistycznych partij wszystkich krajów świata. Trocki zajęty był w charakterze tłumacza. Rozprawy prowadzone były w języku angielskim. — Głos zabierał po kolei Niemiec, Turek, Portugalczyk, Polak, Arab, Francuz. Trocki wszystkie mowy tłumaczył bez zająknięcia.

Po skończonym posiedzeniu przystępuje do Trockiego jeden z towarzyszy i powiada:

— Trocki, wy jesteście geniuszem! Powiedzieć mi, skąd znać język portugalski i arabski?

— Kochany towarzyszu, — odpowiedział uśmiechając się Trocki, — Co oni mogli innego powiedzieć...

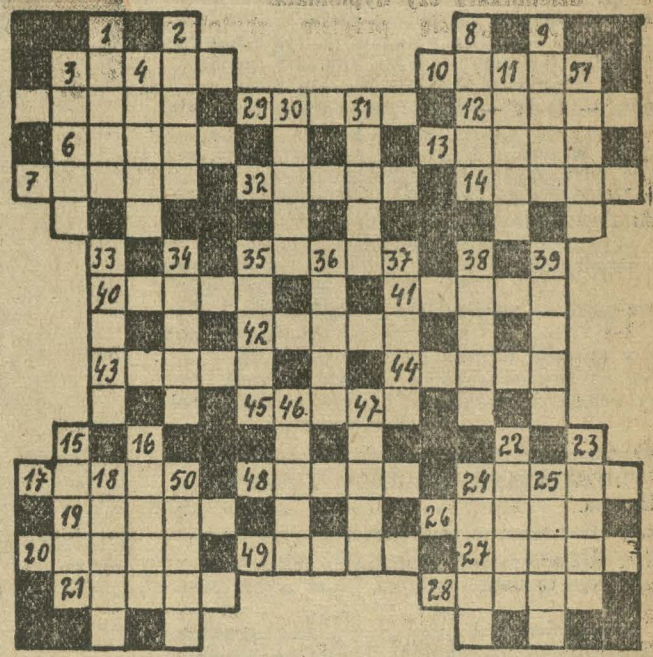
Kącik rozrywkowy.

Szarada krzyżykowa Nr. 7.

(Ul. T. Zubek ze Lwowa).

Pozłomo: 8) Weksel wystawiony na osobę drugą, do pokrycia przez osobę trzecią. 5) Drżenia głosu. 6) Imię kobiety. 7) Sam nią jesteś. 10) Instrument muzyczny. 12) Pseudonim literata lwowskiego. 13) Dzikie tłum. 14) Praca umysłowa. 17) Narodowość. 19) Wspólne stołowanie. 20) Okrzyk radości. 21) „Odrazu” inaczej. 24) Przyjście na ratunek. 26) Podniosły sposób pisania. 27) Rodzaj utworu poetyckiego. 28) „Uniesienie” inaczej. 29) Ozdoba stroju kobiecego. 32) Znaczek metalowy do gry. 35) Miasto w Małopolsce. 40) Przedmieście Warszawy. 41) Jeden z archaniołów. 42) Stado koni. 43) Szyny kolejowe. 44) Budynek więzienny. 45) Dochód roczny z kapitału. 48) Rak morski. 49) Rzeka w Polsce.

Pionowo: 1) Część mszy św. 2) Utwór Chateaubrianda. 3) Wytyczona droga. 4) Zwierzętko. 8) Poeta angielski. 9) Przejście rzeczne w II. przyp. 11) Forma wyżyny, podnoszącej się stopniami. 15) Służa do odprowadzania dymu. 16) Pokarm dla ptaków. 50) Portugalji. 38) Korona papieska. 39) Stop metalu. 46) Poemat liryczny. 47) Gościniec. 57) Trunki.

Z MOWY TOWARZYSZA MATWIEJA.

— Towarzysze! Jak to będzie wspaniale po przeprowadzeniu naszych planów pięcioletnich! Wyobraźcie sobie tylko, że kraj tak będzie uprzemysłowiony, że każdy z nas będzie miał swój własny mały prywatny samolot! Jakże to będzie ślicznie! Już sobie wyobrażam. Nasze kobiety będą się spotykały nie na brudnych ulicach miasta, tylko w czystym powietrzu. a moja żona będzie pytała się twojej żony: „Marja Andrejewa, gdzie ty lecisz?”. A Marja Andrejewa odpowie: „Ja lecę troszko do Samary. Tam podobno można dostać cukru na kartki”.

Myśli i aforyzmy.

Wrogiem szczęścia jest pragnienie.

Trzeba być smutnym człowiekiem, ażeby wszystko znaleźć śmiesznym.

Prawdziwy geniusz nie jest nigdy nowoczesny, bo wyprzedza czasy, w których żyje.

Utrzymać słusność jest daleko trudniej, aniżeli mieć słusność.

Musi się bardzo wiele przebywać w towarzystwie, ażeby ocenić rozkosze samotności.

Trzeba wiele kłamstwa, ażeby ukryć prawdę.

Kiedy kobieta nie chce słuchać o jakiejś tajemnicy, napewno już ją zna.

Słabość przebacza, bo musi, siła, bo chce.

Kto szuka oryginalności i pragnie ją zdobyć dla siebie, ten napewno jej nie znajdzie.

Większość ludzi wtedy jest dopiero najmądrzejsza, gdy przedtem popełniła już jakieś głupstwo.

włatek spokoju, działającego błogo na nasze nerwy.

Takie właśnie zalety posiada powieść: „Anna-lena Bilstini”, rzecz o życiu wieśniaków włoskich. Środowisko opisywane w powieściach Gabriela d’Annunzia, a środowisko Grazii Deleddy — to dwa odrębne światy. U d’Annunzia jesteśmy świadkami szamotania się namiętności w psychikach ludzi *ewangelicznie* niemal prostych. — u Deleddy mamy *prawdę* burze, ale przechodzą one jakby *stronami*, a dzieją się w *sercach* ludzi *ewangelicznie* niemal prostych. — *Atmosfera* wsi, jaką rozsuwa Grazia Deledda w swojej powieści, jest bodaj największym atutem artystycznym utworu. *Perypetje*, jakie nam ukazuje włoska autorka, przeprowadzone są nie do *szablono*, a rozwiązanie problemu nie dokonuje się w sposób zadowalający. Spokój i równowaga, jaki zapanowuje na końcu, są może okupione pewnym *prześlizgnięciem* się nad zagadnieniami poruszonymi w toku powieści.

Przekład Leopolda Staffa dodaje sporo uroku prostej i szlachetnej opowieści Grazii Deleddy.

Rudyard Kipling: „KAPITANOWIE ZUCHY” Przetłumaczył Józef Birkenmajer. „Biblioteka Laureatów Nobla”. Poznań.

Powieść „Kapitanowie zuchy” należy bodaj do najślabszych w dorobku pisarskim Kiplinga. — Tłumaczy się to może tem, że pisał ją autor w okresie pewnego psychicznego rozprężenia, kiedy odbywał podróż poślubną w Ameryce, oraz

tem, że środowisko, jakie opisuje, nie jest ani środowiskiem rdzennie angielskiem, ani tak znakomicie wyciętym przez Kiplinga, środowiskiem egzotycznym. Jeżeli jednak czyta się „Kapitanów zuchów” ze *szczerą satysfakcją* — to dzieje się to dla powodów — że tak powiemy — *poza-artystycznym*. Cóż bowiem milszego, jak zetknięcie się z pisarzem takim, jak Kipling, którego energia życiowa kipi i burzy się, jak żywioł? Zareza on nas swoim *optymizmem*, swoją *męskością*, trzeźwym ujmowaniem rzeczywistości, pogodą człowieka doświadzonego, a jednak zawsze *u-fajającego w niespożyte zasoby woli*. Ta *energia* życiowa, energia niemal *zwierzęca* emanuje również z „Kapitanów zuchów”, tej pochwały życia i pracy marynarzy, odprawiających polewoy na wybrzeżu oceanu.

Na szczególne wyróżnienie zasługuje praca przekładowa Józefa Birkenmajera, który szereg swoich przekładów z języka angielskiego udowodnił, że pojmując swój obowiązek tłumacza niezwykle solidnie. Birkenmajer przewertował dla przetłumaczenia „Kapitanów zuchów” całe chłoby słownictwo rybackie i żeglarskie polskie. Z prawdziwą radością czytamy nasze terminy morskie w powieści angielskiego apostoła energii i imperjalizmu i uprzytomniamy sobie, że dziś śmiało możemy rozumieć lepiej, aniżeli w dobie niewoli dzieła Rudyarda Kiplinga, gdyż zyskaliśmy *żywiół* morza, który zahartował potęgę Wielkiej Brytanji, a przyczyni się — *daj Boże* — do wzmocnienia naszej własnej siły.

Elynor Glyn: „JEGO SEKRETARKA”.

Przetłumaczyła Felicja Zielińska. Lwów 1931

Co robi *młody lord*, który skosztował już nie jednego w życiu, a zwłaszcza kiedy stał się na wpół kaleką? Bierze sekretarkę i dyktuje jej pamiętniki. Ponieważ w Anglii wydaje się bardzo wiele książek, więc *młody lord* może zawsze liczyć na to, że pamiętniki jego wyjdą, choćby były bardzo mało interesujące. Co robi *młoda sekretarka*, kiedy dostanie się do wytwornego lorda, a nie chce mu ulec? Porzuca na *brzydką*. Znać tę bajeczkę? Znamy, znamy! A więc posłuchajcie.

Takiego sposobu używa płodna powieściopisarka angielska Elynor Glyn, która na polskim terenie odpowiada *Helenie Mniskówniej*. Jej powieść „Jego sekretarka” napisana gładko, w dług utartego szablonu romansowego jest właściwie powtórzeniem historyjki o bogatym lordzie i ubogiej panienci, która ma czułe serce, nosi okulary, aby się zeszpecić i kocha się bez nadziei w lordzie. Czyż trzeba dodawać, że historia ta, wysoce budująca, zakończy się najszczęśliwiej, jak można?

Podkreślić należy staranny przekład powieści Elynor Glyn przez p. Zielińską, która dała się poznać jako tłumaczka bardzo staranna, dbająca o stylową poprawność.

Jakób Wassermann: „PANICZ ERNEST”. Przetłumaczyła E. Gałuszkowa. Wydawnictwo „Panteon”. Kraków.

Jakób Wassermann należy do jednych z tych

pisarzy, którzy ulegli pokusie płodności. Posiada w swoim dorobku kilka rzeczywiście doskonałych powieści jak „Sprawa Mauriziusa”, „Młody Erwin Reinera” i „40-letni mężczyzna” — obok tych utworów dał kilka powieści, których tylko opowiadanie techniki pisarskiej i znajomość rzemiosła ratuje od przeciętności. Powieść „Panicz Ernest” stoi na pograniczu dobrych a zupełnie średnich powieści Wassermanna. Środowisko, jakie odmalowuje autor, wyposażony w szereg interesujących rysów, mimo to jednak nie posiada ono plastyki i barwności, jakiej należałoby oczekiwać po tym pisarzu. Osoby i sytuacje odtworzone są jakby w *plaskorzeźbie*.

Pomimo pewnej *suchości opisu*, która wprowadza ją niekiedy do typu kroniki historycznej, posiada rzecz Wassermanna kilka momentów o *dobrem napięciu dramatycznym*, kilka scen postawionych z dużą pewnością. Razić może pewien niedostatek psychologiczny, który sprawia, że postać duchownego malowana jest *zanadto na czarno* bez uwzględnienia odcieni. Prawdopodobnie jednak szło tutaj Wassermannowi o celowe przeciwstawienie ponurego *świata średniowiecznego* radośnemu *światu renesansu*, ucieleśnionemu niejako w bohaterze powieści.

Przekład p. Gałuszkowej bardzo staranny wyróżnia się z pośród licznych, ale nie zawsze dobrych przekładów Wassermanna na język polski.

Z. Grab.

